

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/969**z dnia 8 czerwca 2017 r.**

nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 13 maja 2016 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła postępowanie antysubsydijne dotyczące przywozu do Unii niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Postępowanie wszczęto na podstawie art. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽²⁾. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) ⁽³⁾.
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej dnia 31 marca 2016 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („EUROFER” lub „skarżący”) w imieniu producentów unijnych reprezentujących ponad 90 % całkowitej produkcji unijnej niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej („płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco”). W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie subsydiowania i wynikającego z niego zagrożenia szkodą, które uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) Przed wszczęciem postępowania antysubsydijnego Komisja powiadomiła rząd Chin („rząd ChRL”) ⁽⁴⁾ o wpłygnięciu należycie udokumentowanej skargi oraz zaprosiła rząd ChRL do udziału w konsultacjach zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL przyjął ofertę konsultacji, które zostały przeprowadzone w dniu 11 maja 2016 r. Podczas konsultacji odnotowano jednak uwagi przedłożone przez rząd ChRL. Nie osiągnięto jednak wspólnie uzgodnionego rozwiązania.
- (4) Kilka miesięcy przed wszczęciem niniejszego dochodzenia – w dniu 13 lutego 2016 r. ⁽⁵⁾ – Komisja wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu tego samego produktu pochodzącego z ChRL („równoległe dochodzenie antydumpingowe”).
- (5) Niedługo po wszczęciu niniejszego dochodzenia w dniu 7 lipca 2016 r. ⁽⁶⁾ Komisja wszczęła również dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu tych samych wyrobów pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji, Serbii i Ukrainy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Dnia 30 czerwca 2016 r. rozporządzenie to zostało zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

⁽³⁾ Dz.U. C 172 z 13.5.2016, s. 29.

⁽⁴⁾ W niniejszym rozporządzeniu termin „rząd ChRL” jest używany w szerokim znaczeniu i obejmuje m.in. Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz wszystkie ministerstwa, departamenty, agencje i administracje na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.

⁽⁵⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 58 z 13.2.2016, s. 9).

⁽⁶⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji, Serbii i Ukrainy (Dz.U. C 246 z 7.7.2016, s. 7).

- (6) W dniu 5 kwietnia 2017 r. Komisja nałożyła ostateczne cło antidumpingowe na przywóz tych samych wyrobów pochodzących z ChRL⁽¹⁾ („rozporządzenie antidumpingowe”). Analizy szkody, związku przyczynowego i interesu Unii przeprowadzone w ramach niniejszego postępowania antysubsydyjnego i w ramach równoległego dochodzenia antidumpingowego są podobne, ponieważ definicje przemysłu unijnego, reprezentatywnych producentów unijnych i okresu objętego dochodzeniem są takie same dla obu dochodzeń. Zostały one zaktualizowane i uzupełnione w celu uwzględnienia wszystkich okoliczności faktycznych podniesionych w niniejszym dochodzeniu.

1.1.1. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (7) Rząd ChRL twierdził, że złożenie skargi antidumpingowej dotyczącej tego samego produktu z pięciu państw, której podstawę stanowi występowanie istotnej szkody, w terminie krótszym niż dwa miesiące od złożenia obecnej skargi, której podstawę stanowi zagrożenie wystąpieniem szkody, budzi poważne wątpliwości co do słuszności wszczęcia obecnego postępowania antysubsydyjnego.
- (8) Komisja zauważyła, że sprawa antysubsydyjna przeciwko ChRL i sprawa antidumpingowa dotycząca tego samego produktu z pięciu innych państw stanowią dwa odrębne dochodzenia, które należy oceniać osobno. Po pierwsze, okresy objęte dochodzeniem we wspomnianych dwóch sprawach są różne i pokrywają się jedynie częściowo (druga połowa 2015 r.). Po drugie, podstawę skargi antysubsydyjnej stanowiło zagrożenie szkodą dla przemysłu unijnego, podczas gdy podstawę późniejszej skargi antidumpingowej stanowiło istnienie szkody dla przemysłu unijnego. W tym względzie Komisja przypominała, że istnienie dumpingu i szkody stwierdza się na podstawie okresu objętego dochodzeniem określonego zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi i ogłoszonego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w odniesieniu do każdej z tych dwóch spraw. Ponadto – bez uszczerbku dla wyników trwającego dochodzenia antidumpingowego dotyczącego pozostałych pięciu państw – w motywach 549–551 wykazano, że wystarczające dowody dostępne w chwili wszczęcia dochodzenia nie zostały podważone przez dowody zdobyte podczas dochodzenia.
- (9) Komisja odrzuciła zatem ten argument, uznając go za bezpodstawny.
- (10) Rząd ChRL twierdził również, że dochodzenie powinno zostać zakończone, ponieważ skarga nie spełnia wymogów dotyczących dowodów zawartych w art. 11 ust. 2 i 3 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz w art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zdaniem rządu ChRL dowody istnienia subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, szkody i związku przyczynowego między przywozem towarów subsydiowanych a szkodą były niewystarczające.
- (11) Informacje przedstawione w skardze jako dowody były odpowiednio dostępne skarżącemu. Były one również wystarczające, by na etapie wszczęcia postępowania wykazać, że domniemane subsydia dawały podstawę do nałożenia środków wyrównawczych pod względem istnienia, kwoty i charakteru. W skardze przedstawiono również wystarczające dowody na występowanie zagrożenia szkodą dla przemysłu unijnego spowodowanego przez przywóz towarów subsydiowanych. Skarga ma 166 stron, na których opisano dowody przedstawione w 117 załącznikach. Podczas dochodzenia Komisja zbadała braki w odniesieniu do dokładności i stosowności skargi w takim zakresie, w jakim zostały one wskazane przez rząd ChRL, lecz nie znalazła powodu, by na etapie wszczęcia dochodzenia wykluczyć jakiegokolwiek wnioski *prima facie* dotyczące istnienia subsydiowania oraz jego zakresu.
- (12) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL powtórzył swój argument, nie przedstawiając jednak żadnych dodatkowych dowodów na jego poparcie. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje stanowisko opisane w motywie powyżej.

1.2. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (13) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres badany”) oraz istotnie zmiany, które nastąpiły po zakończeniu OD.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 z dnia 5 kwietnia 2017 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 92 z 6.4.2017, s. 68).

1.3. Zainteresowane strony

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz rząd ChRL, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu postępowania i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (15) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia postępowania oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

1.4.1. Producenci unijni

- (17) Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie najwyższej reprezentatywnej wielkości produkcji i sprzedaży, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Próba była również reprezentatywna pod względem szerokiego obszaru geograficznego. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby, lecz nie otrzymała żadnych uwag.
- (18) W rezultacie na ostateczną próbę złożyło się sześciu producentów unijnych z pięciu różnych państw członkowskich. Producenci ci stanowili ponad 45 % wielkości produkcji unijnej.

1.4.2. Importerzy

- (19) Aby podjąć decyzję co do konieczności dokonania kontroli wyrywkowej i – w razie stwierdzenia takiej konieczności – w celu dokonania doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (20) Zgłosił się jeden importer niepowiązany, któremu przesłano kwestionariusz przeznaczony dla importerów.
- (21) Jednak mimo że Komisja skontaktowała się z nim w celu zebrania odpowiednich informacji, ten importer niepowiązany dostarczył jedynie niekompletną odpowiedź na kwestionariusz.

1.4.3. Producenci eksportujący

- (22) Aby podjąć decyzję, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, i ewentualnie dokonać odpowiedniego doboru próby, Komisja zwróciła się do producentów eksportujących w ChRL o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Poza tym Komisja zwróciła się do władz ChRL o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w postępowaniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (23) Dziewięciu producentów eksportujących/grup producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała następującą próbę czterech grup producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było odpowiednio zbadać w dostępnym czasie:

- Benxi Iron & Steel Group, Chiny;
- Hesteel Group, Chiny;
- Jiangsu Shagang Group, Chiny;
- Shougang Group, Chiny.

- (24) Objęte próbą grupy producentów eksportujących odpowiadały za 68 % całkowitego przywozu do Unii produktu objętego postępowaniem.
- (25) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zasięgnięto opinii wszystkich zainteresowanych producentów eksportujących i rządu ChRL w kwestii doboru próby. Uwagi na temat proponowanej próby zgłosił skarżący oraz dwóch producentów eksportujących, z których jeden był objęty próbą, a drugi nie.
- (26) Skarżący twierdził, że proponowana próba nie stanowi odzwierciedlenia chińskiego przemysłu w zakresie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco. Mówiąc dokładniej, zdaniem skarżącego Komisja powinna dokonać doboru próby nie tylko na podstawie wielkości wywozu, lecz również z uwzględnieniem pełnego zakresu subsydiów wskazanych w skardze. W tym względzie skarżący uznał, że dwa z przedsiębiorstw objętych próbą nie były reprezentatywnymi odbiorcami subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.
- (27) Komisja zauważyła, że kryterium, z którego korzystała przy doborze próby, jest art. 27 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z tym przepisem podstawą doboru próby przeprowadzonego przez Komisję stanowiła reprezentatywna wielkość wywozu do Unii. Fakt, że dane przedsiębiorstwo może nie kwalifikować się do uzyskania określonego rodzaju domniemanego subsydium nie powoduje, że próba przestaje być reprezentatywna, ponieważ próba ma reprezentować cały przemysł w zakresie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w ChRL w odniesieniu do kwalifikowalności pod względem wszystkich rodzajów domniemanych subsydiów. Cztery objęte próbą grupy producentów eksportujących są reprezentatywne pod względem kwalifikowania się do uzyskania domniemanych subsydiów, o których mowa w skardze, jak zostało to już przeanalizowane przez Komisję w jawnej notatce do akt. Komisja uznała zatem, że dobrana próba stanowiła odpowiednią podstawę do zbadania występowania i zakresu domniemanego subsydiowania oraz że spełnia warunki określone w art. 27 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (28) Po ujawnieniu ustaleń skarżący twierdził, że Komisja powinna była zastosować art. 27 ust. 1 lit. a), a nie art. 27 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego, do wyboru próby, ponieważ pozwoliłoby to lepiej odzwierciedlić istniejące programy subsydiowania. Jak wyjaśniono w poprzednim motywie, Komisja uznała, że cztery grupy producentów eksportujących objętych próbą były reprezentatywne nie tylko pod względem wielkości, lecz również pod względem ich kwalifikowalności do zarzutu subsydiowania zawartego w skardze, a także pod względem praktyk subsydiowania objętych dochodzeniem, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (29) Pierwszy z producentów eksportujących, który był objęty próbą, zapytał o powody odstąpienia od próby zaproponowanej w równoległym dochodzeniu antydumpingowym. Komisja przypomniała, że dochodzenie antydumpingowe i postępowanie antysubsydijne stanowią dwie odrębne czynności, których cele również są inne. Podczas dochodzenia antydumpingowego Komisja ustala, czy dumping (tj. obiektywna dyskryminacja cenowa) ma miejsce, szuka zatem odpowiedzi na pytanie typu „tak” lub „nie”. Ustalenie istnienia dumpingu można ekstrapolować z próby na wszystkie inne przedsiębiorstwa. Podczas postępowania antysubsydijnego Komisja określa wysokość subsydiowania w przeliczeniu na wywożoną jednostkę produktu objętego postępowaniem. Podstawę środków wyrównawczych mogą stanowić jedynie subsydia wykryte w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą. Dlatego też, aby zapewnić skuteczność dochodzenia oraz ochronę przemysłu unijnego, Komisja uznała, że w postępowaniu antysubsydijnym należy uwzględnić większą wielkość wywozu niż w dochodzeniu antydumpingowym w celu zapewnienia reprezentatywności próby kwalifikującej się do uzyskania domniemanych subsydiów, o których mowa w skardze, oraz praktyk subsydiowania, o których mowa w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Próba rozszerzona na potrzeby postępowania antysubsydijnego obejmuje właściwy zakres kwalifikowalności do uzyskania domniemanego subsydiowania, o którym mowa w skardze. Trzy z czterech przedsiębiorstw objętych próbą zostały uwzględnione w próbie na potrzeby równoległego dochodzenia antydumpingowego. Dodatkowe przedsiębiorstwo zostało dodane do próby, ponieważ uznano, że pod względem wywozu jest ono kolejnym największym przedsiębiorstwem oraz że zapewniało ono reprezentatywność próby pod względem kryteriów kwalifikowalności do uzyskania domniemanych subsydiów, o których mowa w skardze.
- (30) Drugi producent eksportujący, który nie został objęty próbą, zwrócił się o objęcie próbą lub indywidualnym badaniem, twierdząc, że dobrana próba nie będzie w rzetelny sposób reprezentować szczególnych cech jego przedsiębiorstwa. Przedstawione argumenty dotyczyły produkcji i wywozu stali szybko tnącej i stali narzędziowej, które jego zdaniem różnią się pod względem charakterystyki produktu i ceny. Kryterium stosowanym do doboru próby jest największa reprezentatywna wielkość wywozu produktu objętego postępowaniem. Wielkości wywozu producenta eksportującego, który zwrócił się o objęcie próbą, są jednak dużo mniejsze od wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem zaproponowanych przedsiębiorstw. W związku z tym objęcie tego przedsiębiorstwa próbą nie było możliwe a jego wniosek został odrzucony. W każdym razie Komisja zdecydowała później o wyłączeniu stali szybko tnącej i stali narzędziowej z zakresu definicji produktu objętego postępowaniem,

tym samym wyłączając z zakresu dochodzenia całą produkcję tego przedsiębiorstwa. W rezultacie przedsiębiorstwo nie było już uznawane za producenta eksportującego produktu objętego postępowaniem, a złożony przez nie wniosek o indywidualne badanie stał się niedopuszczalny, ponieważ przedsiębiorstwo nie było już zainteresowaną stroną.

- (31) W związku z tym proponowana próba spełnia wymogi określone w art. 27 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Komisja zdecydowała się zatem zachować proponowaną próbę jako próbę ostateczną.

1.5. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (32) Do rządu ChRL został przesłany kwestionariusz. Zawierał on specjalne kwestionariusze skierowane do Chińskiego Banku Rozwoju, Chińskiego Banku Rozwoju Rolnictwa, Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego („EXIM”), Chińskiego Banku Rolnego („ABC”), Banku Chińskiego („BOC”), Chińskiego Banku Budownictwa („CCB”) oraz Chińskiego Banku Przemysłowo-Handlowego („ICBC”). Banki te zostały wyraźnie wymienione w skardze jako organy publiczne lub organy, którym wyznaczono lub powierzono zadanie udzielenia subsydiów. Ponadto do rządu ChRL zwrócono się o przekazanie tego specjalnego kwestionariusza przeznaczanego dla instytucji finansowych innym instytucjom finansowym, które należą w całości lub części do rządu ChRL („banki będące własnością państwa”). Ponadto kwestionariusz przeznaczony dla rządu ChRL zawierał specjalne kwestionariusze przeznaczone dla producentów rudy żelaza, koksu i węgla koksowego, którzy są w części lub całości własnością państwa. Kwestionariusze zostały również przesłane do czterech objętych próbą grup producentów eksportujących, do producentów unijnych objętych próbą, a także do wszystkich powiązanych importerów, importera niepowiązanego, który się zgłosił, i dwóch użytkowników, którzy się zgłosili.

- (33) Komisja otrzymała od rządu ChRL odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Zawierały one odpowiedzi na specjalny kwestionariusz, których udzieliły EXIM, ABC, BOC, CCB i ICBC. Komisja otrzymała również odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od czterech objętych próbą grup producentów eksportujących, od producentów unijnych objętych próbą, od importera niepowiązanego i od jednego użytkownika.

- (34) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia subsydiowania oraz ustalenia wynikającego z niego zagrożenia szkodą i oceny interesu Unii. Przeprowadzono wizytę weryfikacyjną w chińskim Ministerstwie Handlu, w której wzięli udział również urzędnicy z innych właściwych ministerstw. Ponadto w wizycie weryfikacyjnej uczestniczyli przedstawiciele następujących instytucji finansowych:

— Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego, Pekin, Chiny;

— Chińskiego Banku Przemysłowo-Handlowego, Pekin, Chiny;

— Chińskiego Banku Budownictwa, Pekin, Chiny;

— Chińskiego Banku Rolnego, Pekin, Chiny;

— Banku Chińskiego, Pekin, Chiny.

- (35) Ponadto wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego miały miejsce na terenie następujących przedsiębiorstw:

1) Producenci unijni objęci próbą

— ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Niemcy;

— Tata Steel IJmuiden BV, Velsen-Noord, Niderlandy;

— Tata Steel UK Limited, Port Talbot, Południowa Walia, Zjednoczone Królestwo;

— ArcelorMittal Mediterranee SAS, Fos-sur-Mer, Francja;

— ArcelorMittal Atlantique Et Lorraine SAS, Dunkierka, Francja;

— ArcelorMittal España SA, Gozón, Hiszpania.

2) Producenci objęci próbą z ChRL

a) Benxi Iron & Steel Group:

- Benxi Iron & Steel (Group) Co., Ltd, Benxi, ChRL;
- Bengang Steel Plates Co., Ltd, Benxi, ChRL;
- Benxi Beiyong Iron & Steel (Group) Co., Ltd., Benxi, ChRL;
- Benxi Iron & Steel (Group) Mining Industry Co., Ltd., Benxi, ChRL;
- Benxi Iron & Steel (Group) International Trading Co., Ltd., Benxi, ChRL;
- Liaoning Henderson Assets Operating & Management Co., Ltd., Benxi, ChRL;

b) Jiangsu Shagang Group:

- Jiangsu Shagang Group Co., Ltd., miasto na prawach powiatu Zhangjiagang, ChRL;
- Zhangjiagang Hongchang Plate Co., Ltd., miasto na prawach powiatu Zhangjiagang, ChRL;
- Zhangjiagang GTA Plate Co., Ltd., miasto na prawach powiatu Zhangjiagang, ChRL;
- Zhangjiagang Yangtze River Cold Rolled Sheet Co., Ltd., miasto na prawach powiatu Zhangjiagang, ChRL;
- Zhangjiagang Hongchang Pellets Co., Ltd., miasto na prawach powiatu Zhangjiagang, ChRL;
- Jiangsu Shagang International Trade Co., Ltd., miasto Jinfeng, miasto na prawach powiatu Zhangjiagang, ChRL;

c) Hesteel Group:

- Hesteel Group Co., Ltd., Shijiazhuang i Pekin, ChRL;
- Hesteel Co., Ltd., Shijiazhuang, ChRL;
- Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd., miasto na prawach prefektury Handan, ChRL;
- Hesteel Co., Ltd. Tangshan Branch, miasto na prawach prefektury Tangshan, ChRL;
- Hesteel Co., Ltd. Chengde Branch, miasto na prawach prefektury Chengde, ChRL;
- Hebei Iron & Steel Group Mining Co., Ltd, Tangshan, ChRL;
- Hesteel Group International Trade Corporation, Pekin, ChRL;
- Sinobiz Holdings Limited (Brytyjskie Wyspy Dziewicze), miasto na prawach prefektury Tangshan, ChRL;

d) Shougang Group:

- Shougang Jingtang United Iron & Steel Co. Ltd., Caofeidian, ChRL;
- Tangshan Shougang Jingtang Xishan Coking Co. Ltd., Caofeidian, ChRL;
- Shougang Qian'an Iron and Steel, oddział Beijing Shougang Co. Ltd., Qian'an, ChRL;
- Qian'an Coal Chemical Company, Qian'an, ChRL;
- Shougang Mining Co. Ltd., oddział Shougang Corporation, Qian'an, ChRL;
- Beijing Shougang Co. Ltd., Pekin, ChRL;
- China Shougang International Trade & Engineering Corporation, Pekin, ChRL;
- Shougang Holding Trade Hong Kong Limited, Hong Kong;
- Shougang Corporation, Pekin, ChRL.

3) Użytkownicy

- Marcegaglia Carbon Steel Spa, Gazoldo degli Ippoliti, Włochy.

1.6. Niewprowadzanie środków tymczasowych

- (36) W dniu 13 lutego 2017 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony, że na przywóz do Unii niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej pochodzących z ChRL nie zostaną nałożone tymczasowe cła wyrównawcze.

1.7. Dalsze postępowanie

- (37) Komisja kontynuowała gromadzenie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń, wskazując kwestie wymagające dalszego zbadania.
- (38) W dniu 28 kwietnia 2017 r. Komisja ujawniła wszystkim stronom istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antysubsydyjne na przywóz do Unii produktu objętego postępowaniem, i zaprosiła wszystkie zainteresowane strony do złożenia uwag w terminie 17 dni. W ramach ujawnienia odnośnych informacji Komisja poinformowała również zainteresowane strony o wynikach wizyt weryfikacyjnych, w tym o przypadkach, w których musiała korzystać z dostępnego stanu faktycznego. Ponadto w dniu 18 maja Komisja przekazała dodatkową uwagę do akt wszystkim zainteresowanym stronom, wyjaśniając bardziej szczegółowo swoją argumentację na temat obliczania korzyści z kredytów preferencyjnych. Uwagi otrzymano w wyznaczonym terminie 5 dni i zajęto się nimi w przewidziany sposób.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (39) Płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco są wytwarzane w procesie obróbki plastycznej metalu, podczas którego gorący metal jest poddawany naciskowi co najmniej jednej pary gorących walców w celu zmniejszenia grubości tego metalu oraz jej ujednoczenia i w którym temperatura metalu jest wyższa niż temperatura rekrytalizacji. Można je dostarczać w różnej formie: w zwojach (naoliwionych lub nienaoliwionych, poddanych lub niepoddanych trawieniu), cięte na wymiar (arkusze) lub jako taśmy.
- (40) Płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco mają dwa główne zastosowania. Po pierwsze stanowią główny materiał do produkcji różnych produktów ze stali na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego tworzącego wartość dodaną, takich jak walcowane na zimno⁽¹⁾ wyroby płaskie ze stali i stali powleczonej. Po drugie są one wyrobami przemysłowymi kupowanymi przez użytkowników końcowych w różnych celach, m.in. w sektorze budowlanym (produkcja rur stalowych), przemyśle stoczniowym, przy produkcji zbiorników na gaz, samochodów, zbiorników ciśnieniowych czy rurociągów energetycznych.
- (41) W dniu 26 czerwca 2016 r. jeden producent eksportujący (Jiangsu Tiangong Tools Company Limited) zwrócił się o wyłączenie z zakresu definicji produktu niektórych rodzajów płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco, znanych w branży jako stal narzędziowa i szybkoctnąca. Twierdził on, że stal narzędziowa i stal szybkoctnąca różnią się znacznie pod względem właściwości, cen, specyfikacji i zastosowań.
- (42) W tym względzie w równoległym dochodzeniu antydumpingowym Komisja stwierdziła, że rzeczywiście istnieją znaczne różnice fizyczne i chemiczne pomiędzy rodzajami produktu objętego postępowaniem innymi niż stal narzędziowa i szybkoctnąca, z jednej strony, a stalą narzędziową i szybkoctnącą, z drugiej strony. W stali narzędziowej i szybkoctnącej obecnych jest nieodłącznie kilka pierwiastków chemicznych, które nie występują w produkcie objętym postępowaniem. Ponadto pomiędzy stalą narzędziową i szybkoctnącą a innymi rodzajami produktu objętego postępowaniem występują różnice w procesie produkcyjnym, zastosowaniach, a także znaczne różnice cen.
- (43) W związku z tym Komisja wyłączyła stal narzędziową i szybkoctnącą z zakresu definicji produktu w równoległym dochodzeniu antydumpingowym.

⁽¹⁾ Proces walcowania na zimno określono jako przesunięcie po arkuszach lub taśmach, które wcześniej zostały poddane walcowaniu na gorąco i trawieniu, walcami do walcowania na zimno, tj. poniżej temperatury mięknięcia metalu.

- (44) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja zdecydowała się wyłączyć stal narzędziową i szybko tnącą również z zakresu definicji produktu w przedmiotowym dochodzeniu.
- (45) Zatem produkty objęte postępowaniem definiuje się jako niektóre wyroby walcowane płaskie z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, nawet w zwojach (w tym wyroby cięte na wymiar i taśmy), niepoddane innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się:

- wyroby ze stali nierdzewnej i ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych,
- wyroby ze stali narzędziowej i szybko tnącej,
- wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości co najmniej 600 mm,
- wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów o grubości 4,75 mm do 10 mm i szerokości co najmniej 2 050 mm.

Produkty objęte postępowaniem to wyroby obecnie oznaczone kodami CN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10, 7225 30 90, ex 7225 40 60, 7225 40 90, ex 7226 19 10, 7226 91 91 i 7226 91 99.

2.2. Produkt podobny

- (46) W ramach dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają te same podstawowe właściwości fizyczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym ChRL;
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w UE przez przemysł unijny.
- (47) Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Wprowadzenie: Przedstawienie planów, projektów i innych dokumentów rządowych

- (48) Przed przeprowadzeniem analizy domniemanego subsydiowania w postaci konkretnych subsydiów lub programów subsydiów (sekcja 3.4 i następnie poniżej) Komisja poddała ocenie plany, projekty i inne dokumenty rządowe, które miały znaczenie dla co najmniej jednego subsydium lub programu subsydiowania. Komisja stwierdziła, że wszystkie subsydia lub programy subsydiów będące przedmiotem oceny są częścią wdrażania planów centralnego rządu ChRL z powodów wymienionych poniżej.
- (49) W 12. planie pięcioletnim na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego ChRL („12. plan pięcioletni”) podkreślono strategiczną wizję rządu ChRL dotyczącą poprawy funkcjonowania i promocji najważniejszych gałęzi przemysłu. W szczególności w rozdziale 9 12. planu pięcioletniego, który dotyczy transformacji i modernizacji branży produkcyjnej, wezwano do przekształcenia i modernizacji najważniejszych istniejących gałęzi przemysłu w celu zwiększenia konkurencyjności trzonu przemysłowego Chin. Wskazano w nim, że rząd ChRL sformułuje strategię polityczne mające wesprzeć wprowadzenie usprawnień technicznych w przedsiębiorstwach w celu poprawy konkurencyjności na rynku. Przemysł stalowy zajmuje ważne miejsce wśród tych najważniejszych gałęzi przemysłu.

- (50) W 12. planie pięcioletnim przywiązano szczególną uwagę do ochrony zasobów oraz ochrony środowiska, jak również do opracowania celów w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym i technologii niskoemisyjnych. W tym względzie w rozdziale 9 12. planu pięcioletniego stwierdzono, że przemysł stalowy powinien poczynić postępy w zakresie zintegrowanego wykorzystywania zasobów, oszczędności energii oraz redukcji emisji, jak również, że rząd ChRL wesprze tego rodzaju przyjazne środowisku wysiłki na rzecz rozwoju.
- (51) Rząd ChRL wydał również szczegółowy plan dla przemysłu stalowego, tj. 12. plan pięcioletni dla przemysłu stalowego („12. plan pięcioletni dla przemysłu stalowego”). W planie tym podkreślono, że przemysł stalowy jest dla gospodarki krajowej istotną podstawową gałęzią przemysłu. Głównym priorytetem rządu ChRL na okres 2011–2015 jest dostosowanie, przekształcenie i modernizacja przemysłu stalowego pod względem strukturalnym. Ponadto w rozdziale 5 12. planu pięcioletniego dla przemysłu stalowego podkreślono znaczenie „wzmocnienia powiązania polityki fiskalnej, finansowej, gruntowej, w zakresie oszczędności energii, ochrony środowiska i bezpieczeństwa oraz innych polityk z polityką dotyczącą przemysłu stalowego”.
- (52) Rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie może opierać swojego dochodzenia na 12. planie pięcioletnim i 12. planie pięcioletnim dla przemysłu stalowego, ponieważ termin obowiązywania tych planów upłynął w dniu 31 grudnia 2015 r. Nie ma zatem żadnej podstawy prawnej dla dalszego subsydiowania. Komisja zauważyła, że 12. plan pięcioletni i 12. plan pięcioletni dla przemysłu stalowego obejmowały okres objęty dochodzeniem. Ponadto w marcu 2016 r. wydano 13. plan pięcioletni obejmujący okres 2016–2020. Jak wyjaśniono w motywie poniżej, w 13. planie pięcioletnim oparto się na celach podkreślonych w 12. planie pięcioletnim i rozwinęto je dalej. W związku z tym istnieje ciągłość promowania rozwoju przemysłu stalowego.
- (53) W 13. planie pięcioletnim ponownie podkreślono rolę innowacji technologicznych w rozwoju gospodarczym ChRL oraz utrzymujące się znaczenie „zielonych” zasad rozwoju. Zgodnie z rozdziałem 5 jedną z głównych linii rozwoju jest wspieranie modernizacji tradycyjnej struktury przemysłowej, podobnie jak miało to miejsce w 12. planie pięcioletnim. Kwestię tę omówiono dokładniej w rozdziale 22, w którym objaśniono strategię modernizacji przemysłu tradycyjnego w ChRL poprzez promowanie konwersji technologicznej tego przemysłu. W tym względzie w 13. planie pięcioletnim stwierdzono, że przedsiębiorstwa zostaną objęte wsparciem, by „w kompleksowy sposób udoskonalić takie obszary, jak technologia produktów, urządzenia przemysłowe, ochrona środowiska i efektywność energetyczna”. Kwestię ochrony środowiska omówiono dokładniej w rozdziale 44. Zgodnie z tym rozdziałem w najważniejszych gałęziach przemysłu wdrożona zostanie „odnowa” czystej produkcji, a w ramce 16 odniesiono się w szczególności do przemysłu stalowego w tym względzie.
- (54) W listopadzie 2016 r. wydano „Plan na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego na lata 2016–2020” („13. plan pięcioletni dla przemysłu stalowego”). Podstawę tego planu stanowi 13. plan pięcioletni. Stwierdzono w nim, że przemysł stalowy jest „ważnym sektorem o podstawowym znaczeniu dla chińskiej gospodarki, jej fundamentem”⁽¹⁾. W planie tym omówiono dokładniej zasady innowacji technologicznej, dostosowania strukturalnego i ekologicznego rozwoju, o których mowa w 13. planie pięcioletnim, powiązano je z bardziej szczegółowymi priorytetami przemysłu stalowego (zob. rozdział IV – Najważniejsze zadania) oraz z różnymi środkami wsparcia podatkowego i finansowego (zob. rozdział V – Środki ochronne).
- (55) Rząd ChRL stwierdził również, że w planach tych wydano jedynie wytyczne polityczne, w związku z czym nie są one obowiązkowe ani wiążące. We wstępie do 12. planu pięcioletniego stwierdzono jednak, że: „niniejszy plan – po omówieniu i zatwierdzeniu przez Narodowy Kongres Ludowy – jest prawnie wiążący”. W rozdziale 17 13. planu pięcioletniego stwierdzono, że: „krajowa strategia i plan rozwoju będą odgrywać rolę przewodnią i ograniczającą”⁽²⁾. Ponadto w 13. planie pięcioletnim dla przemysłu stalowego stwierdzono, że „wszystkie władze lokalne odpowiedzialne za przemysł stalowy [...] realizują zadania i wdrażają środki polityki określone w niniejszym planie”. Na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw „odpowiednie przedsiębiorstwa zapewniają spójność z głównymi celami i priorytetowymi zadaniami określonymi w niniejszym planie”⁽³⁾. W związku z tym plany te nie służą jedynie do wyrażenia ogólnych twierdzeń w celu zachęty, lecz są wiążące. Rząd ChRL powtórzył swoje stanowisko po ujawnieniu ustaleń, ale nie przedstawił żadnych dodatkowych dowodów na potwierdzenie, dlaczego wyżej wspomniane wyrażenia miałyby stanowić jedynie wytyczne polityczne, pomimo wyraźnych sformułowań wskazujących na coś przeciwnego. Rząd ChRL przywołał natomiast pewne sformułowania w tych planach, które są bardziej ukierunkowane na politykę, ale które nie pozostają w sprzeczności z ustaleniami dotyczącymi ich prawnie wiążącego charakteru. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że plany te są prawnie wiążące.

⁽¹⁾ Wprowadzenie do 13. planu pięcioletniego dla przemysłu stalowego.

⁽²⁾ Rozdział 17 sekcja 1 13. planu pięcioletniego, podkreślenie dodane.

⁽³⁾ Ibidem.

- (56) W poniższych dokumentach przemysł stalowy również został określony jako gałąź przemysłu o znaczeniu strategicznym, priorytetowym lub promowanym:
- decyzja Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 40 w sprawie promulgacji i wdrożenia „tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej” („decyzja nr 40”). W decyzji tej stwierdzono, że „katalog wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej”, będący środkiem wykonawczym decyzji nr 40, stanowi ważną podstawę dla wyznaczania kierunków inwestycji. Decyzja ta zawiera również wytyczne dla rządu ChRL w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi, formułowania i wdrażania strategii politycznych z zakresu finansów publicznych, opodatkowania, kredytów, gruntów, przywozu i wywozu itd. ⁽¹⁾ W rozdziale VIII tego katalogu wytycznych przemysł stalowy został wskazany jako przemysł promowany. Jeżeli chodzi o charakter prawny decyzji, Komisja zauważyła, że decyzja nr 40 jest zarządzeniem Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, która jest najwyższym organem administracyjnym w ChRL. Pod tym względem decyzja jest prawnie wiążąca dla innych organów publicznych i podmiotów gospodarczych ⁽²⁾;
 - zgodnie z rozdziałem III pkt 5 i rozdziałem VIII zarysu strategii krajowej w zakresie rozwoju naukowego i technologicznego w perspektywie średnio- i długoterminowej (2006–2020) wspiera się rozwój kluczowych obszarów i zagadnień priorytetowych oraz zachęca się do objęcia tych kluczowych obszarów i zagadnień wsparciem finansowym i podatkowym;
 - w postanowieniu nr 35 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform („NDRC”) ⁽³⁾ „Strategie polityczne na rzecz rozwoju przemysłu żelaza i stali” (2005) („postanowienie nr 35”) wspomniano, że przemysł żelaza i stali jest dla gospodarki krajowej istotną podstawową gałęzią przemysłu;
 - Plan działania na rzecz dostosowania i rewitalizacji przemysłu stalowego wydany przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w marcu 2009 r. („plan rewitalizacji”) zapoczątkował szereg strategii politycznych i środków wsparcia mających pomóc przemysłowi stalowemu wyjść z międzynarodowego kryzysu finansowego, utrzymać wzrost oraz zagwarantować stabilne funkcjonowanie tego przemysłu, ponieważ jest on uznawany za ważny filar gospodarki krajowej.
- (57) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL przywołał fragment decyzji nr 40, że promowane sektory powinny otrzymywać wsparcie kredytowe „zgodnie z zasadami udzielania kredytów”. Zdaniem rządu ChRL nie oznacza to, że takie wsparcie powinno odbywać się na zasadach preferencyjnych. Dochodzenie wykazało jednak, że nieprecyzyjnego terminu „zasady udzielania kredytów”, nie oznacza zachowania rynkowego ani handlowego, ale raczej, że zasady te zawierają ważne względy polityki publicznej, które mają charakter nadrzędny wobec oceny ryzyka kredytowego lub prowadzą do całkowitego braku jakiegokolwiek oceny ryzyka. Ponadto przedsiębiorstwa objęte próbą odnosiły korzyści płynące z polityki udzielania kredytów preferencyjnych, w przypadku gdy faktycznie brakowało właściwej oceny ryzyka kredytowego, jak wyjaśniono w sekcji 3.4 poniżej. W związku z tym Komisja odrzuciła twierdzenie rządu ChRL, że kredytowanie przemysłu stalowego odbywało się na warunkach rynkowych i handlowych, oraz że odniesienie do „zgodnie z zasadami udzielania kredytów” stanowiłoby obowiązek przestrzegania tych warunków. Kluczowe znaczenie wciąż ma fakt, że zgodnie z decyzją nr 40 wszystkie instytucje finansowe udzielają kredytów sektorom promowanym, w tym przemysłowi stalowemu, oraz że wsparcie to jest w rzeczywistości udzielane na warunkach preferencyjnych z pominięciem rzeczywistego ryzyka kredytowego beneficjentów.
- (58) Rząd ChRL stwierdził dalej, że „Zarys strategii krajowej w zakresie rozwoju naukowego i technologicznego w perspektywie średnio- i długoterminowej (na lata 2006–2020)” nie obejmuje ustalenia kwalifikowalności producentów stali w odniesieniu do rzekomych subsydiów. Jednakże rozdział III.5 tego dokumentu wyraźnie odnosi się do przemysłu stalowego w związku z tematem priorytetowym nr 29 „Cykliczne procesy i urzędnicy w produkcji żelaza i stali”, a w rozdziale VIII zachęca się do wsparcia finansowego i podatkowego tych tematów. Argument ten został zatem odrzucony.
- (59) Po ujawnieniu ustaleń skarżący zwrócił się do Komisji o rozszerzenie jej analizy plan scentralizowanego o niewykonywania prawa upadłościowego. Argumentował on, że dane za lata 2008–2015 wskazują na „zaskakująco niską” liczbę upadłości w Chinach, i powołał się na porozumienie o pomocy finansowej między niektórymi bankami chińskimi a przedsiębiorstwem stanowym Sinosteel z grudnia 2016 r. Ponadto powołał się on na ustalenia zawarte w sprawozdaniu MFW „Rozwiązanie problemu długu korporacyjnego Chin” ⁽⁴⁾, określające szereg przyczyn niskiego wskaźnika niewypłacalności w Chinach. Komisja przyznała, że skarżący

⁽¹⁾ Rozdział III, art. 12 decyzji nr 40.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 215/2013 (Dz.U. L 73 z 15.3.2013, s. 16), motyw 182 (*Wyroby ze stali powlekaną organicznie*).

⁽³⁾ Funkcją NDRC jest między innymi formułowanie i wdrażanie strategii krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego, planów rocznych, średnio- i długoterminowych planów rozwoju.

⁽⁴⁾ W. Maliszewski/S. Arslanalp/J. Caparuso i in., „Rozwiązanie problemu zadłużenia przedsiębiorstw w Chinach”, MFW, dokument roboczy nr WP/16/2013 z października 2016 r.

przedstawił w skardze szereg ważnych indywidualnych przypadków, w których nie wszczęto postępowania upadłościowego w odniesieniu do określonych przedsiębiorstw stalowych znajdujących się w trudnej sytuacji. Komisja stwierdziła jednak, że ogólne dane dotyczące upadłości w Chinach dostarczone po ujawnieniu ustaleń nie mogły z wystarczającą pewnością zostać rozbite do sektora łaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco. W celu upewnienia się, czy liczba upadłości jest „normalna”, czy „niska”, należałoby ustalić odpowiedni poziom odniesienia dla dokładnej liczby upadłości w OD. Takie analizy nie mogły zostać przeprowadzone w ograniczonym czasie dostępnym po ujawnieniu ustaleń. W każdym razie w uwagach nie zakwestionowano ustaleń Komisji dokonanych w niniejszej sekcji, lecz raczej je potwierdzono.

- (60) Podsumowując, przemysł stalowy jest traktowany jako kluczowa/strategiczna gałąź przemysłu, a jej rozwój jest dla rządu ChRL celem politycznym, do którego osiągnięcia aktywnie dąży.

3.2. Częściowa odmowa współpracy i wykorzystanie najlepszego dostępnego stanu faktycznego

3.2.1. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do kredytów preferencyjnych udzielanych przez rząd ChRL

- (61) Komisja zażądała od rządu ChRL, aby zwrócił się do siedmiu konkretnych banków będących własnością państwa, do których odniesiono się w skardze, oraz do każdego innego banku będącego własnością państwa o wypełnienie specjalnego kwestionariusza. Rząd ChRL skontaktował się jednak tylko z pięcioma z siedmiu banków będących własnością państwa, do których wyraźnie odniesiono się w skardze. Rząd ChRL twierdził, że nie jest uprawniony do żądania takich informacji od pozostałych banków będących własnością państwa, ponieważ funkcjonują one niezależnie od rządu ChRL. W tym względzie Komisja przypomina, że rząd ChRL nie został poproszony o udzielenie jakichkolwiek informacji, ale wyłącznie o przekazanie bankom będącym własnością państwa specjalnego kwestionariusza.
- (62) Żaden z pięciu banków będących własnością państwa, które odpowiedziały na pytania zawarte w specjalnym kwestionariuszu, nie przedstawił konkretnych informacji dotyczących kredytów udzielonych przedsiębiorstwom objętym próbą – banki te twierdziły, że są związane wymogami ustawowymi i regulacyjnymi oraz klauzulami umownymi zobowiązującymi je do zachowania poufności informacji dotyczących przedsiębiorstw objętych próbą. Ponadto trzydzieści banków będących własnością państwa, co do których rząd ChRL odmówił zwrócenia się o wypełnienie specjalnego kwestionariusza, udzieliło kredytów objętym próbą grupom producentom eksportującym. Chiński Bank Rozwoju Rolnictwa nie udzielał kredytów objętym próbą grupom producentów eksportujących.
- (63) Komisja zwróciła się zatem do wszystkich objętych próbą grup producentów eksportujących o udzielenie dostępu do informacji znajdujących się w posiadaniu wszystkich banków, od których otrzymali kredyty, państwowych i prywatnych, na temat poszczególnych przedsiębiorstw. Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą odmówiły jednak udzielenia dostępu do danych, które ich dotyczą, w żaden sposób nie uzasadniając tej odmowy.
- (64) Ponieważ trzy objęte próbą grupy producentów eksportujących są w całości własnością państwa, Komisja zwróciła się również do rządu ChRL – występującego w charakterze właściciela tych przedsiębiorstw – o podjęcie kroków na rzecz udostępnienia żądanych informacji. Rząd ChRL odrzucił jednak wniosek Komisji, argumentując, że nie jest uprawniony do nakazania tym trzem grupom producentów eksportujących udostępnienia żądanych informacji.
- (65) Komisja otrzymała informacje na temat struktury korporacyjnej i struktury własności wyłącznie od pięciu banków będących własnością państwa wymienionych w motywie 34, ale nie od żadnej z pozostałych 40 instytucji finansowych. Ponadto żadna z tych 45 instytucji finansowych nie przekazała jakichkolwiek konkretnych informacji dotyczących oceny ryzyka związanego z kredytami udzielonymi objętym próbą grupom producentów eksportujących.
- (66) W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania najlepszych dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemanych subsydiów przyznawanych za pośrednictwem kredytów preferencyjnych.
- (67) Rząd ChRL wyraził sprzeciw wobec wykorzystania najlepszych dostępnych faktów, powtarzając, że nie posiadał uprawnień do tego, aby nakazać instytucjom finansowym i trzem grupom producentów eksportujących będącym własnością państwa przekazanie stosownych informacji.

- (68) Twierdzenie to jest bezpodstawne. Komisja zwróciła się do rządu ChRL wyłącznie o przekazanie bankom będącym własnością państwa specjalnego kwestionariusza, ponieważ rząd ChRL dysponuje najpełniejszymi informacjami na temat struktury własności instytucji finansowych w ChRL. Rząd ChRL mógł również zapewnić wsparcie administracyjne przy gromadzeniu odpowiedzi od instytucji finansowych.
- (69) Ponadto Komisja nie widzi powodu, dla którego rząd ChRL nie mógł poprzeć jej wniosku o udostępnienie określonych informacji skierowanego do trzech objętych próbą grup producentów eksportujących będących własnością państwa, w szczególności zważywszy na fakt, że uzyskanie zgody na udostępnienie takich informacji najprawdopodobniej wymagałoby zatwierdzenia na najwyższym szczeblu, a zatem wymagałoby zaangażowania urzędników rządu ChRL.
- (70) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL powtórzył, iż nie ma uprawnień do żądania wymaganych informacji od banków będących własnością państwa oraz od będących własnością państwa trzech grup producentów eksportujących. Rząd ChRL stwierdził również, że wniosek Komisji stanowił dla niego nadmierne obciążenie, ponieważ oczekiwano, nie tylko przekaże kwestionariusze, lecz również zapewnieni wsparcie administracyjne przy zbieraniu odpowiedzi. Komisja nie uznała, aby rozsyłanie kwestionariuszy i zbieranie odpowiedzi na szczeblu centralnym było nadmiernym obciążeniem dla rządu ChRL. Ponieważ rząd ChRL nie przedstawił żadnych innych nowych okoliczności, Komisja podtrzymała swoje stanowisko opisane w motywie 68 powyżej.
- (71) Ponadto rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wskazała, których kluczowych dla dochodzenia informacji brakowało, i nie dostarczyła wyjaśnień, dlaczego wymagane informacje były konieczne i dlaczego informacje przekazane przez rząd ChRL były niewystarczające. W rzeczywistości Komisja już w piśmie w sprawie uzupełnienia braków z dnia 16 listopada 2016 r. powiadomiła rząd ChRL o brakujących informacjach, w szczególności w odniesieniu do pytań skierowanych do banków będących własnością państwa, oraz o tym, że oceny ryzyka kredytowego powinny być dostępne podczas weryfikacji. Ponieważ żądane informacje nadal nie były dostępne po przeprowadzeniu weryfikacji, Komisja poinformowała rząd ChRL w piśmie z dnia 16 marca 2017 r., że może być zmuszona do wykorzystania najlepszych dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie posiada informacji w odniesieniu do większości banków będących własnością państwa, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, ani dotyczących konkretnych przedsiębiorstw informacji w odniesieniu do kredytów udzielonych przez banki współpracujące. W związku z tym rząd ChRL został odpowiednio poinformowany o charakterze i zakresie braków w informacjach, które powinny być dostarczone.
- (72) Ponadto rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wyjaśniła wystarczająco, dlaczego niektóre fakty zostały uznane za najlepsze dostępne informacje. Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. W sekcji 3.4.1.2 poniżej wyjaśniono, które dostępne fakty zostały wykorzystane, i powody, dla których Komisja stwierdziła, że były to najlepsze dostępne informacje. Wobec tego zarzut ten został odrzucony jako bezpodstawny.
- (73) Grupa prywatnych producentów eksportujących Jiangsu Shagang również wyraziła sprzeciw wobec wykorzystania najlepszych dostępnych faktów, i stwierdziła, że prośba Komisji o wyrażenie zgody na weryfikację danych finansowych grupy znajdujących się w posiadaniu instytucji finansowych była dla niej nadmiernym obciążeniem. W szczególności rząd ChRL stwierdził, że przedstawiciel przedsiębiorstwa nie został zaproszony do udziału w wizytach weryfikacyjnych zorganizowanych w siedzibach instytucji finansowych ani nie otrzymał szczegółowych informacji na temat przebiegu tych wizyt weryfikacyjnych.
- (74) W odpowiedzi na te twierdzenia Komisja przypomniwała, że przedsiębiorstwo przesłało wyłącznie krótką odmowę udzielenia takiego zezwolenia w formie jednozdaniowej wiadomości e-mail z dnia 24 listopada 2016 r., która nie zawierała żadnego uzasadnienia. W omawianym okresie przedsiębiorstwo nie zwróciło się o przekazanie jakichkolwiek dalszych szczegółowych informacji na temat przebiegu wizyt weryfikacyjnych w siedzibach instytucji finansowych ani nie wystąpiło o zapewnienie swojemu przedstawicielowi możliwości uczestniczenia w takich wizytach weryfikacyjnych. Jeżeli przedsiębiorstwo zwróciłoby się ze stosownym wnioskiem w tym zakresie, Komisja mogłaby przekazać bardziej szczegółowe informacje na temat przebiegu wizyt weryfikacyjnych i podjęłaby próbę zapewnienia przedstawicielowi przedsiębiorstwa możliwości wzięcia udziału w wizytach weryfikacyjnych.
- (75) Z tego względu przy ustalaniu istnienia i skali domniemanego subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych Komisja była zmuszona oprzeć się częściowo na najlepszym dostępnym stanie faktycznym.

3.2.2. Zastosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do jednego producenta eksportującego w związku z dotacjami

- (76) Jiangsu Shagang Group nie wywiązało się z obowiązku przekazania informacji na temat losowo dobranego zbioru dotacji na potrzeby procesu weryfikacji. Ponadto w zbadanych sprawozdaniach finansowych Komisja znalazła dowody na to, że przed okresem objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo otrzymało znaczne dotacje przynoszące mu korzyść w okresie objętym dochodzeniem, przy czym przedsiębiorstwo nie zgłosiło faktu otrzymania tych dotacji.
- (77) W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia. Poważnie utrudniło to wyciągnięcie prawidłowych i uzasadnionych wniosków dotyczących ustaleń w kwestii subsydium dotyczących dotacji na rzecz producenta eksportującego.
- (78) Dlatego też Komisja powiadomiła przedsiębiorstwo, że rozważy możliwość oparcia swoich ustaleń częściowo na najlepszym dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego (w zakresie, w jakim stosowne informacje będą dotyczyły przedmiotowych dotacji).
- (79) W odpowiedzi na pismo Komisji przedsiębiorstwo sprzeciwiło się zastosowaniu przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do dotacji. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że dotacje, o których Komisja dowiedziała się podczas wizyty weryfikacyjnej, nie zostały zgłoszone, ponieważ w kwestionariuszu nie zwrócono się o zgłoszenie dotacji, które otrzymano przed OD i które nie zostały zaksięgowane jako składnik aktywów odroczone. Ponadto przedsiębiorstwo oświadczyło, że przedstawiło zestawienie tych dotacji podczas wizyty weryfikacyjnej.
- (80) W trakcie wizyty weryfikacyjnej Komisja – opierając się na nazwach badanych subsydiów – stwierdziła, że większość dotacji otrzymanych przed OD była związana z aktywami. Dlatego też producent eksportujący powinien był uznać te dotacje za aktywa odroczone/przychód odroczone zgodnie z obowiązującymi regułami księgowości wskazanymi w uwagach do jego sprawozdań finansowych. Przedsiębiorstwo powinno było zatem zgłosić dotacje w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w których poproszono o zgłoszenie wszystkich dotacji związanych z aktywami i zaksięgowanych jako przychód odroczone. Fakt, że biegły rewident nie zakwalifikował tych dotacji jako aktywów odroczonej nie oznacza, że kwoty otrzymane przed OD nie oferują korzyści w trakcie OD, tym bardziej, że poza zestawieniem aktywów z podziałem na przedsiębiorstwa nie przedstawiono żadnych dalszych szczegółowych informacji. Dlatego też Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo nie przekazało ani szczegółowych informacji na temat dotacji otrzymanych w OD, zgłoszonych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, ani szczegółowych informacji na temat dotacji otrzymanych przed OD, co do których ustalono, że są istotne dla OD dopiero w trakcie wizyty weryfikacyjnej. Wobec braku takich szczegółowych informacji Komisja nie mogła oprzeć się na informacjach o dotacjach przekazanych przez przedsiębiorstwo.
- (81) Komisja musiała zatem oprzeć się na najlepszych dostępnych faktach przy formułowaniu ustaleń dotyczących dotacji na rzecz przedmiotowego przedsiębiorstwa. W trakcie kontroli przeprowadzonej w siedzibie przedsiębiorstwa Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo otrzymywało znaczne kwoty pieniężne w ramach różnego rodzaju programów dotacji – w związku z tym Komisja oparła się na najwyższej kwocie subsydium związanego z tymi dotacjami, jaką udało jej się potwierdzić w OD, uznając ją za najlepszy dostępny fakt.

3.3. Subsidia i programy subsydiów wchodzące w zakres prowadzonego dochodzenia

- (82) Na podstawie informacji zawartych w skardze, zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji zbadano domniemane subsydiowanie w postaci następujących subsydiów udzielanych przez rząd ChRL:
- (i) kredyty udzielane zgodnie z polityką preferencyjną, linie kredytowe, inne instrumenty finansowe oraz gwarancje;
 - (ii) faktyczna gwarancja dotycząca ciągłości działania przedsiębiorstw w przemyśle płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco, które to przedsiębiorstwa mają trudności ze spłatą kredytów;
 - (iii) programy dotacji:
 - program China World Top Brand,
 - program Famous Brands,
 - wsparcie dla podmiotów w ramach dochodzeń antydumpingowych,

- dotacje w ramach funduszu państwowego na rzecz kluczowych projektów technologicznych,
 - dotacje na rzecz wspierania wywozu, takie jak np. nagrody dla zaawansowanych przedsiębiorstw eksportujących lub za doskonałe wyniki w zakresie wywozu, subsydia z tytułu sprawiedliwego handlu, dotacje z tytułu międzynarodowej współpracy gospodarczej,
 - dotacja dla innowacyjnych przedsiębiorstw eksperymentalnych,
 - specjalny fundusz wsparcia dla przedsiębiorstw niepaństwowych,
 - dotacje na ochronę środowiska naturalnego, takie jak np. zachęty do ochrony środowiska i ochrony zasobów, promowanie synergicznego wykorzystania zasobów, środki w ramach zachęty na rzecz projektów modernizacyjnych w zakresie oszczędności energii, promowanie pokazowych ośrodków zarządzania energią,
 - dotacje związane z modernizacją lub transformacją technologiczną, takie jak np. promocja działań w zakresie badań i rozwoju w ramach planów na rzecz wsparcia nauki i technologii, promocja dostosowania najważniejszych gałęzi przemysłu, rewitalizacja i renowacja technologiczna, dotacje na wykorzystanie wyników w zakresie badań i rozwoju do celów handlowych, promowanie podnoszenia jakości, promowanie rejestracji patentów, fundusze otrzymane w ramach programu „Trzy kategorie”,
 - dotacje na eliminację nieaktualnych mocy produkcyjnych,
 - dotacje w prowincji Liaoning – program pięć punktów, jedna linia,
 - subsydia zapewniane w nowym rejonie Binhai w Tiencinie i w strefie rozwoju gospodarczego i technologicznego w Tiencinie; fundusz nauki i technologii i program przyspieszonej amortyzacji,
 - subsydia *ad hoc* zapewnione przez władze na poziomie gminy/prowincji;
- (iv) programy zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków:
- przywileje w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw (EIT) dla produktów z zasobów pochodzących z synergicznego wykorzystania,
 - ulgi w zakresie EIT dotyczące wydatków na inwestycje w sprzęt związany z ochroną środowiska, oszczędnością energii i wody oraz bezpieczeństwem produkcji,
 - przywileje w zakresie EIT dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie,
 - przywileje w zakresie EIT w ramach programu rozwoju zachodniego regionu Chin,
 - przywileje w zakresie EIT dotyczące przychodów z produktów promowanych,
 - ulga w zakresie EIT na zakup sprzętu krajowej produkcji,
 - zwolnienie z uiszczania składek na fundusze budownictwa wodnego lub zmniejszenie tych składek,
 - program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym,
 - odliczenia od EIT na badania i rozwój,
 - ulgi w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej,
 - preferencyjne polityki podatkowe w ramach programu rewitalizacji północno-wschodniego regionu Chin,
 - preferencyjne polityki podatkowe w regionie zachodnim,
 - preferencyjne polityki podatkowe dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym w otwartych strefach gospodarczych zlokalizowanych na wybrzeżu i w strefach rozwoju technologicznego,
 - preferencyjne polityki podatkowe dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym w specjalnych strefach ekonomicznych,
 - zwolnienie z podatku od użytkowania gruntu lub zmniejszenie wysokości tego podatku,
 - lokalne ulgi podatkowe,
 - zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych kwalifikującym się przedsiębiorstwom będącym rezydentami;

- (v) programy w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywózowych:
- zwolnienia z VAT oraz obniżki przywózowych taryf celnych za stosowanie urządzeń i technologii pochodzących z przywozu,
 - obniżki VAT dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej,
 - zwolnienie z VAT w odniesieniu do produktów sprzedawanych przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym,
 - zmniejszenie/zwolnienie z VAT w odniesieniu do produktów wyprodukowanych w ramach synergicznego wykorzystania zasobów,
 - zwolnienia w zakresie podatku w regionach środkowo-zachodnich;
- (vi) dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia:
- dostarczanie rudy żelaza przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
 - dostarczanie koksu przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
 - dostarczanie węgla koksowego przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
 - dostarczanie energii przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
 - przyznawanie przez rząd gruntów oraz prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
- (vii) „Przekształcenie handlu zagranicznego i modernizacja baz demonstracyjnych” („Bazy demonstracyjne”) oraz „Wspólne platformy usług”;
- (viii) subsydiowanie dostarczania wyrobów płaskich walcowanych na gorąco do UE w okresie objętym dochodzeniem.

3.4. Kredyty preferencyjne

- (83) Z informacji przekazanych przez cztery objęte próbą grupy producentów eksportujących wynika, że kredytów udzieliło im 45 instytucji finansowych. Spośród tych 45 instytucji finansowych 35 stanowiły banki będące własnością państwa. Jeżeli chodzi o pozostałe 10 instytucji finansowych, instytucje te były instytucjami prywatnymi albo Komisji nie udało się znaleźć żadnych rozstrzygających informacji na temat ich struktury własności. Specjalny kwestionariusz wypełniło jednak zaledwie pięć banków będących własnością państwa, mimo że Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie kwestionariusza wszystkim 35 bankom będącym własnością państwa. Spośród 10 pozostałych instytucji finansowych tylko jedna udzieliła odpowiedzi, wskazując, że nie może odpowiedzieć na pytania zawarte w kwestionariuszu bez uprzedniego zasięgnięcia opinii organów regulacyjnych. Po zasięgnięciu opinii CBRC, ta instytucja poinformowała Komisję, że jest gotowa do współpracy, ale że CBRC sugerowała, że taka współpraca powinna być realizowana za pośrednictwem mechanizmu współpracy regulacyjnej (tj. poprzez wymianę informacji między chińskimi i unijnymi organami regulacyjnymi, odpowiednio, a nie bezpośrednio między Komisją a bankiem). Komisja z zadowoleniem przyjęła tę propozycję współpracy, ale zauważyła, że ustanowienie takiego pośredniego rozwiązania na pozostały okres dochodzenia jest niemożliwe. W każdym razie Komisja nie otrzymała żadnych dalszych pism ani wniosków od samej CBRC. Ponadto instytucja finansowa nie przedstawiła żadnych uwag co do istoty sprawy w wyznaczonym terminie. W związku z tym Komisja musiała oprzeć się na najlepszych dostępnych faktach.

3.4.1. Banki będące własnością państwa działające jako organy publiczne

- (84) Komisja sprawdziła, czy banki będące własnością państwa działały w charakterze organów publicznych w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym względzie w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo będące własnością państwa jest organem publicznym, należy zastosować następujący test⁽¹⁾: „Istotną kwestią jest to, czy danemu podmiotowi powierzono wykonanie funkcji rządowych, a nie sposób, w jaki

(¹) WT/DS379/AB/R (US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r., rozstrzygnięcie sporu 379, pkt 318. Zob. również WT/DS436/AB/R (US – Carbon Steel (India)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 8 grudnia 2014 r., pkt 4.9–4.10, 4.17–4.20 i WT/DS437/AB/R (United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China) sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 18 grudnia 2014 r., pkt 4.92.

zostało to osiągnięte. Istnieje wiele różnych sposobów, w jakie rząd w wąskim rozumieniu tego słowa może nadać podmiotom tego rodzaju uprawnienie. W związku z tym fakt przekazania danemu podmiotowi tego rodzaju uprawnienia można wykazać w oparciu o wiele różnego rodzaju dowodów. Dowód świadczący o tym, że dany podmiot w praktyce wykonuje funkcje rządowe, może służyć jako dowód na to, że posiada on lub powierzono mu władzę publiczną, szczególnie jeżeli tego rodzaju dowód wskazuje, że takie działanie stanowi stałą i regularną praktykę. W związku z tym w naszej opinii dowód na to, że rząd sprawuje znaczną kontrolę nad podmiotem i jego postępowaniem może w niektórych przypadkach świadczyć o tym, iż podmiot ten dysponuje władzą publiczną i sprawuje taką władzę w ramach pełnienia funkcji rządowych. Należy jednak podkreślić, że oprócz wyraźnego przekazania uprawnienia w ramach instrumentu prawnego mało prawdopodobne jest, aby istnienie zwykłych formalnych powiązań między danym podmiotem a rządem w wąskim znaczeniu tego słowa wystarczyło do ustalenia koniecznego sprawowania władzy publicznej. Dlatego też przykładowo sam fakt, że rząd jest udziałowcem większościowym w danym podmiocie nie oznacza, że dysponuje on znaczną kontrolą nad postępowaniem tego podmiotu, a tym bardziej nie oznacza, że powierzył mu sprawowanie władzy publicznej. W niektórych przypadkach, gdy dowody wskazują jednak, że formalne znamiona kontroli rządu są liczne, oraz istnieją też dowody na to, że taka kontrola jest sprawowana w sposób znaczący, takie dowody mogą umożliwić stwierdzenie, że dany podmiot sprawuje władzę publiczną⁽¹⁾. W omawianym przypadku wniosek, że banki będące własnością państwa wykonują uprawnienia rządu, opiera się na formalnych znamionach kontroli rządu oraz na dowodach potwierdzających, że kontrola ta jest sprawowana w znaczący sposób.

- (85) Komisja dążyła do uzyskania informacji na temat struktury własności państwa, a także na temat formalnych znamion kontroli rządu w odniesieniu do banków będących własnością państwa. Komisja zbadała również, czy kontrolę sprawowano w znaczący sposób. Przeprowadzenie dochodzenia w kwestii sprawowania tej kontroli było utrudnione ze względu na fakt, że rząd ChRL i banki będące własnością państwa odmówili zapewnienia Komisji możliwości przeanalizowania procesu decyzyjnego, który doprowadził do udzielenia kredytów preferencyjnych.
- (86) Aby przeprowadzić taką analizę, Komisja zbadała w pierwszej kolejności informacje dotyczące pięciu banków będących własnością państwa, które udzieliły odpowiedzi na pytania w specjalnym kwestionariuszu i które wyraziły zgodę na przeprowadzenie wizyty weryfikacyjnej.

3.4.1.1. Współpracujące banki będące własnością państwa

- (87) Pięć poniższych banków będących własnością państwa dostarczyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które zostały zweryfikowane na miejscu: EXIM, ICBC, CCB, ABC i BOC. Kredyty udzielone przez te pięć banków będących własnością państwa stanowiły znaczną część (od 50 do 60 % w przypadku Hesteel Group i Jianguo Shagang Group oraz od 80 do 95 % w przypadku Benxi Group i Shougang Group) kredytów udzielonych czterem grupom przedsiębiorstw objętym próbą w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli chodzi o kwoty kredytów.

(a) Własność i formalne znamiona kontroli rządu ChRL

- (88) Na podstawie informacji otrzymanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja stwierdziła, że rząd ChRL bezpośrednio lub pośrednio posiadał ponad 50 % udziałów w każdej z tych instytucji finansowych.
- (89) Jeżeli chodzi o formalne znamiona kontroli rządu nad pięcioma współpracującymi bankami będącymi własnością państwa, Komisja uznała wszystkie z nich za „kluczowe instytucje finansowe będące własnością państwa”. W szczególności zawiadomienie pt. „Interim Regulations on the Board of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions” (regulamin przejściowy rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa) stanowi, że: „kluczowe instytucje finansowe, o których mowa w niniejszym regulaminie, oznaczają będące własnością państwa banki realizujące politykę rządu, banki komercyjne, przedsiębiorstwa zarządzające aktywami finansowymi, przedsiębiorstwa zajmujące się papierami wartościowymi, zakłady ubezpieczeń itp. (zwane dalej instytucjami finansowymi będącymi własnością państwa), których rady nadzorcze powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej”⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Art. 2 „Regulaminu przejściowego rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa”, dekret Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 293 wydany dnia 15 marca 2000 r.

- (90) Radę nadzorczą kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z „Regulaminem przejściowym rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa”. Na podstawie art. 3 i 5 tego regulaminu przejściowego Komisja ustaliła, że członkowie rady nadzorczej są powoływani przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, przed którą ponoszą odpowiedzialność, co potwierdza sprawowanie kontroli instytucjonalnej nad działalnością prowadzoną przez współpracujące banki będące własnością państwa. Poza ustaleniem istnienia tych powszechnych znamion kontroli rządu Komisja poczyniła następujące ustalenia w odniesieniu do pięciu banków będących własnością państwa:

EXIM

- (91) EXIM został utworzony i prowadzi działalność na podstawie obwieszczenia o utworzeniu Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego wydanego przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz na podstawie statutu EXIM. Państwo, jako jedyny udziałowiec EXIM, kontroluje EXIM poprzez powoływanie członków jego rady nadzorczej. Na posiedzeniach EXIM członkowie ci reprezentują interesy państwa, w tym realizują założenia w zakresie polityki. EXIM nie ma zarządu. Kadre kierowniczą EXIM powołuje bezpośrednio państwo. Zgodnie z informacjami zamieszczonymi na swojej stronie internetowej EXIM wspiera chiński handel zagraniczny, inwestycje i międzynarodową współpracę gospodarczą. Jego celem jest zwiększanie wsparcia finansowego na rzecz kluczowych sektorów oraz wzmocnienie słabych ogniw chińskiej gospodarki, aby zapewnić zrównoważony i zdrowy rozwój gospodarczy i społeczny.

ICBC:

- (92) Zgodnie z przepisami rozdziałów 8–10 statutu ICBC rząd ChRL – z uwagi na fakt, że dysponuje 69,6 % udziałów – jest uprawniony do powoływania osób na najważniejsze stanowiska kierownicze tego banku, takie jak stanowisko prezesa i wiceprezesa, przewodniczącego i wiceprzewodniczącego zarządu, dyrektora wykonawczego, a także przewodniczącego rady nadzorczej.
- (93) Ponadto zgodnie ze statutem ICBC do zadań zarządu należy zwoływanie zgromadzeń udziałowców, określanie strategii biznesowej banku i uchwalanie jego budżetu, podejmowanie uchwał w kwestiach inwestycyjnych (i uchwał w sprawie połączeń), podejmowanie uchwał o odwołaniu członków kadry kierowniczej wyższego szczebla, opracowywanie systemu zarządzania ryzykiem oraz podejmowanie decyzji o utworzeniu działów oraz oddziałów. Ten niewyczerpujący wykaz obowiązków świadczy o tym, że państwo sprawuje instytucjonalną kontrolę nad bieżącą działalnością ICBC.

CCB:

- (94) Zgodnie z rozdziałami 11 i 12 statutu CCB rząd ChRL – jako główny udziałowiec posiadający 57,31 % udziałów banku – ma prawo do powoływania większości członków zarządu, który stanowi agencję wykonawczą walnego zgromadzenia udziałowców zajmującą się zarządzaniem CCB i ponoszącą przed nim odpowiedzialność. To samo dotyczy rady nadzorczej, czyli organu nadzorczego banku, jak stanowi rozdział 16 statutu.
- (95) Ponadto zgodnie ze statutem CCB zarząd uchwała budżet banku, podejmuje uchwały w kwestiach inwestycyjnych, uchwały o odwołaniu oraz uchwały o odwołaniu głównego audytora wykonawczego i sekretarza zarządu. Dziesięciu (spośród 15) członków zarządu, którzy pełnią funkcje wykonawcze, stanowi kadre kierowniczą wyższego szczebla CCB. Ten niewyczerpujący wykaz obowiązków świadczy o tym, że państwo sprawuje instytucjonalną kontrolę nad bieżącą działalnością CCB.

ABC:

- (96) Jak wspomniano w art. 134 statutu ABC, rząd ChRL – jako główny udziałowiec posiadający 79,62 % udziałów – ma prawo do powoływania wszystkich dyrektorów wchodzących w skład zarządu. Zgodnie z art. 199 statutu rząd ChRL posiada takie same uprawnienia, jeżeli chodzi o powoływanie członków rady nadzorczej.
- (97) Ponadto zgodnie ze statutem ABC do zadań zarządu należy między innymi określanie strategii banku, uchwalanie budżetu banku, podejmowanie uchwał w kwestiach inwestycyjnych, powoływanie prezesa i sekretarza zarządu banku oraz opracowywanie systemu zarządzania ryzykiem banku i monitorowanie wdrażania tego systemu. Ten niewyczerpujący wykaz obowiązków świadczy o tym, że państwo sprawuje instytucjonalną kontrolę nad bieżącą działalnością ABC.

BOC:

- (98) Jak wspomniano w art. 122 statutu BOC, rząd ChRL – jako główny udziałowiec posiadający 64,63 % udziałów – ma prawo do powoływania zarówno dyrektorów wykonawczych, jak i dyrektorów niewykonawczych banku, którzy wchodzi w skład zarządu.
- (99) Ponadto zgodnie ze statutem BOC zarząd podejmuje uchwały m.in. w kwestii zasad strategicznych instytucji finansowych, biznesplanów i najważniejszych planów inwestycyjnych, w kwestii powołania lub odwołania personelu wyższego szczebla, takich jak prezes zarządu, sekretarz zarządu i wiceprezes, oraz w kwestii powołania lub odwołania innych członków kadry kierowniczej wyższego szczebla. Ponadto zarząd podejmuje decyzje w kwestii wykonania uchwał zgromadzenia udziałowców i zatwierdza strategię polityczne w dziedzinie ładu korporacyjnego. Ten niewyczerpujący wykaz obowiązków świadczy o tym, że państwo sprawuje instytucjonalną kontrolę nad bieżącą działalnością BOC.
- b) Dowody wskazujące na to, że rząd sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem tych instytucji
- (100) Komisja gromadziła ponadto informacje potrzebne do ustalenia, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem pięciu współpracujących banków będących własnością państwa w odniesieniu do ich polityk w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka, w przypadku gdy udzielały one kredytów przemysłowi stalowemu. W tym względzie wzięto pod uwagę następujące dokumenty regulacyjne:
- art. 34 ustawy ChRL w sprawie banków komercyjnych („ustawa bankowa”),
 - art. 7 i 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów (wdrożonych przez Ludowy Bank Chin),
 - rozdział 5 12. planu pięcioletniego dla przemysłu stalowego,
 - rozdział 5 13. planu pięcioletniego dla przemysłu stalowego,
 - decyzję nr 40,
 - wytyczne Ludowego Banku Chin, Chińskiej Komisji Regulacyjnej ds. Banków („CBRC”), Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych („CSRC”) i Chińskiej Komisji Regulacyjnej ds. Ubezpieczeń („CIRC”) dotyczące wsparcia przemysłów stalowego i węglowego w celu rozwiązania kwestii nadwyżki mocy produkcyjnych i poprawy sytuacji w zakresie rozwoju (2016) („wytyczne Ludowego Banku Chin, CBRC, CSRC i CIRC”),
 - zawiadomienie „Szereg opinii w sprawie rozwiązania kwestii nadwyżki mocy produkcyjnych” wydane przez NDRC, Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informacyjnej („MIIT”) i CBRC (2016 r.) („zawiadomienie »Kilka opinii w sprawie rozwiązania kwestii nadwyżki mocy produkcyjnych«”),
 - wytyczne dotyczące zielonych kredytów CBRC (w związku z dokumentem „Opinie na temat zwiększenia oszczędności energii i redukcji emisji oraz przyspieszenia dostosowania strukturalnego sektora żelaza i stali”, czerwiec 2010 r., Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej) („wytyczne dotyczące zielonych kredytów”).
- (101) Podczas przeglądu tych dokumentów regulacyjnych Komisja stwierdziła, że instytucje finansowe w ChRL funkcjonują w ogólnym otoczeniu prawnym, które wymaga od nich, by podczas podejmowania uchwał w kwestiach finansowych dostosowywały się one do celów polityki przemysłowej rządu ChRL.
- (102) Na poziomie ogólnym art. 34 ustawy bankowej, który ma zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych prowadzących działalność w Chinach, stanowi, że „banki komercyjne prowadzą swoją działalność kredytową stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z polityką przemysłową państwa”. Publiczny mandat polityczny EXIM ustanowiono w obwieszczeniu o utworzeniu Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego oraz innych publicznie dostępnych dokumentach.

- (103) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL wskazał, że kredyty specjalne, o których mowa we wspomnianym powyżej art. 7 zasad ogólnych dotyczących kredytów, zostały zlikwidowane w 1999 r. na podstawie pisma okólnego dotyczącego udoskonalenia udzielania kredytów specjalnych (YINFA [1999] nr 228) oraz że art. 15 przestał mieć znaczenie, ponieważ LBCh nie ustala już górnych i dolnych wartości granicznych kredytów.
- (104) Rząd ChRL twierdził również, że Komisja błędnie zinterpretowała art. 34 ustawy bankowej. Rząd ChRL odniósł się również do art. 4, 5 i 7 ustawy bankowej, rzekomo dotyczących autonomii banku, braku ingerencji ze strony podmiotów lub osób fizycznych, rządów oraz badania wiarygodności kredytobiorców. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że art. 34 należy czytać oddzielnie.
- (105) Komisja przyznała, że kredyty specjalne zostały zlikwidowane w 1999 r. Nie wyklucza to jednak wniosku o istnieniu kredytów preferencyjnych, który opiera się również na innych dostępnych informacjach, które, rozpatrywane samodzielnie, są wystarczające.
- (106) Jeżeli chodzi o art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów, Komisja nie zgadza się z poglądem rządu ChRL. Artykuł ten stanowi: „zgodnie z polityką państwa odpowiednie departamenty mogą subsydiować oprocentowanie kredytów w celu promowania rozwoju określonych sektorów oraz promowania rozwoju gospodarczego pewnych obszarów”. Przepis ten pozostaje zatem istotny nawet po zakończeniu stosowania dolnych i górnych pułapów oprocentowania. W każdym razie w art. 38 ustawy bankowej nadal występuje odniesienie do pułapów i artykuł ten może w każdej chwili zostać zastosowany.
- (107) Jeżeli chodzi o ustawę bankową, art. 4, 5 i 7 znajdują się w rozdziale I „Przepisy ogólne”, natomiast art. 34 i 35 znajdują się w rozdziale IV „Podstawowe zasady dotyczące kredytów oraz innych rodzajów działalności gospodarczej”. Art. 4 stanowi, że „działalność gospodarcza banków komercyjnych podlega zasadom bezpieczeństwa, płynności i wydajności. Banki komercyjne podejmują samodzielne decyzje odnoszące się do ich działalności gospodarczej, przyjmują odpowiedzialność za własne ryzyko, ponoszą wyłączną odpowiedzialność za swoje zyski i straty oraz stosują samoograniczenie. Zgodnie z prawem w działalność gospodarczą banków komercyjnych nie ingerują żadne jednostki ani osoby fizyczne. Banki komercyjne samodzielnie ponoszą odpowiedzialność cywilną całością majątku, jaki posiadają jako osoby prawne”. Art. 7 ustawy bankowej dotyczy oceny zdolności kredytowej pożyczkobiorcy.
- (108) Dochodzenie wykazało, że artykuły 4 i 7 ustawy bankowej są stosowane na podstawie art. 34 ustawy bankowej, tj. gdy państwo ustanawia politykę publiczną, banki realizują ją i przestrzegają instrukcji państwa. Ustalenia obecnego dochodzenia nie potwierdzają twierdzenia, że banki nie uwzględniają polityki i planów rządu podczas podejmowania decyzji kredytowych. Wręcz przeciwnie, co wyraźnie opisano w motywach 121–128 poniżej. W związku z tym Komisja stwierdziła, że art. 4 ustawy bankowej nie zapobiega uwzględnianiu przez banki komercyjne przemysłowej polityki i planów rządu.
- (109) Rząd ChRL nawiązał również do art. 5 ustawy bankowej, na podstawie którego stwierdził, że nie będzie miała miejsca „żadna ingerencja w działalność operacyjną banków ze strony samorządów lokalnych i departamentów rządowych różnych szczebli, organizacji publicznych lub osób fizycznych”. Faktyczne brzmienie art. 5 ustawy bankowej jest jednak następujące: „w transakcjach biznesowych z klientami banki komercyjne przestrzegają zasad równości, dobrowolności, sprawiedliwości i dobrej wiary”. Zdaniem Komisji takie brzmienie nie zwalnia banków z obowiązku stosowania założeń w zakresie polityki publicznej, jak określono w art. 34 ustawy bankowej. Jak określono w motywach 121–128 poniżej, w świetle zachowania banków podczas udzielania kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą artykuł ten nie może zostać uznany za sprzeczny z interpretacją art. 34 dokonaną przez Komisję.
- (110) Politykę przemysłową państwa określa się w drodze planowania centralnego, jak wyjaśniono w sekcji 3.1 powyżej. Jeżeli chodzi o przemysł stalowy, w rozdziale 5 12. planu pięcioletniego dla przemysłu stalowego wyraźnie przewidziano zacieśnienie powiązania między politykami finansowymi a polityką przemysłu stalowego. Ponadto w rozdziale 5 13. planu pięcioletniego dla przemysłu stalowego przedstawiono „wytyczne dla instytucji finansowych i kapitału prywatnego w zakresie wsparcia realizacji priorytetowych zadań określonych w planie” oraz stwierdzono, że „w odniesieniu do przedsiębiorstw, które posiadają rynek i są rentowne, banki powinny utrzymywać popyt na kredyt na rozsądnym poziomie”.
- (111) Podobnie w decyzji nr 40 poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego w szczególności na rzecz projektów „promowanych”. Jak już wyjaśniono w sekcji 3.1, projekty przemysłu stalowego należą do kategorii projektów „promowanych”.

- (112) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego z decyzji nr 40 wynika, że banki są zobowiązane do podejmowania jakichkolwiek działań związanych z kredytami preferencyjnymi, i odniosła się do art. 17 i 18 tej decyzji. Komisja zauważyła, że decyzja zawiera wolę rządu ChRL aktywnego wspierania rozwoju przemysłu stalowego. Ponadto decyzja ta zobowiązuje wszystkie instytucje finansowe do zapewnienia wsparcia kredytowego jedynie dla promowanych projektów (w tej kategorii znajdują się projekty przemysłu stalowego) i obiecuje wdrażanie „innych polityk preferencyjnych w stosunku do promowanych projektów”. Na podstawie powyższego banki zobowiązane są do udzielania wsparcia kredytowego dla sektora stalowego zgodnie z decyzją nr 40. Chociaż art. 17 i 18 tej samej decyzji wymagają również od banku przestrzegania zasad kredytowania, Komisja nie mogła ustalić podczas dochodzenia, czy zasady tej przestrzegano w praktyce. Decyzja nr 40 potwierdza zatem wcześniejsze ustalenia w odniesieniu do ustawy bankowej, że banki sprawują władzę publiczną w postaci udzielania kredytów preferencyjnych.
- (113) Ponadto wytyczne Ludowego Banku Chin, CBRC, CSRC i CIRC oraz zawiadomienie „Szereg opinii w sprawie rozwiązania kwestii nadwyżki mocy produkcyjnych” są skierowane w szczególności do przedsiębiorstw w sektorze stalowym. Stwierdzono w nich, że instytucje finansowe muszą w pełni uznawać główną rolę oraz strategiczne znaczenie przemysłów stalowego i węglowego oraz w dalszym ciągu zapewniać wsparcie kredytowe dla przedsiębiorstw przemysłu stalowego, które spełniają założenia polityki przemysłowej i które dostosowują się i przegrupowują bez zwiększenia swoich mocy produkcyjnych. Wsparcie to rozszerza się na ustalanie stóp procentowych oraz promowanie obligacji i kredytów przeznaczonych na połączenia i przejęcia. Ponadto promuje się restrukturyzację i umorzenie długu.
- (114) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wymieniła żadnego konkretnego przepisu w ww. dokumentach na poparcie swoich wniosków. Komisja podkreśliła, że oparła swoje oświadczenia w poprzednim motywie między innymi na następujących fragmentach zawiadomienia „Szereg opinii w sprawie rozwiązania nadwyżki mocy produkcyjnych”:
- a) „Bankowe instytucje finansowe muszą bardziej doceniać kluczową i strategiczną rolę sektora żelaza i stali oraz sektora węglowego w gospodarce narodowej oraz poważnie wdrożyć politykę przedłużania kredytów różnicowanego traktowania, które mają zarówno charakter pomocy, jak i kontroli”.
 - b) „Należy zwiększyć wsparcie finansowe dla przedsiębiorstw sektora żelaza i stali oraz sektora węgla zaangażowanych w połączenia i reorganizację”.
 - c) „Bankowe instytucje finansowe zachęca się do reorganizacji kredytów wypłaconych na rzecz przedsiębiorstw sektora żelaza i stali oraz sektora węgla, które są w trudnej sytuacji, ale podejmują inicjatywę w celu ograniczenia mocy produkcyjnych”.
 - d) „W odniesieniu do przedsiębiorstw sektora żelaza i stali oraz sektora węgla oferujących zbywalne produkty lub usługi i mających obiecujący potencjał rozwoju, które są zgodne z krajową polityką przemysłową i podejmują inicjatywę na rzecz ograniczenia mocy produkcyjnych, dostosowania struktur i zmiany modeli rozwoju, bankowe instytucje finansowe powołują komisje wierzycieli, dostosowują terminy zapadalności, stopy oprocentowania oraz metody spłaty kredytów, a także podejmują inne środki”.
- (115) Jeśli chodzi o wytyczne Ludowego Banku Chin, CBRC, CSRC oraz CIRC, istotne są między innymi następujące fragmenty:
- a) „Bankowe instytucje finansowe powinny w pełni uznawać kluczową rolę i strategiczną pozycję sektorów węgla i stali, dokładnie zrozumieć logikę ich rozwoju, w dalszym ciągu udzielać wsparcia kredytowego, zgodnie z zasadami kontroli ryzyka i zrównoważonego rozwoju, kluczowym przedsiębiorstwom wysokiej jakości, które posiadają zaawansowane technologie i sprzęt, konkurencyjne produkty, rynki i mogą przywrócić swoją konkurencyjność i pokonać przejściowe trudności po pogłębieniu reform i wzmocnieniu zarządzania wewnętrznego; aktywnie oferować kompleksowe usługi finansowe przedsiębiorstwom, które zmieniają i przekształcają się, ale nie zwiększają mocy produkcyjnych”.
 - b) „Poprawa zarządzania stopami procentowymi i zmniejszanie kosztów finansowania przedsiębiorstwa”.
 - c) „Aktywne promowanie innowacyjności ekologicznych obligacji i obligacji o wysokiej stopie zwrotu. Rozszerzanie emisji obligacji ekologicznych, sekurytyzacji ekologicznych aktywów i innych innowacyjnych instrumentów finansowych, aby przekierować rozwój sektora węgla i stali na tory ekologiczne”.

- d) „Aktywnie i trwale promować restrukturyzację zadłużenia przedsiębiorstwa. Dla przedsiębiorstw, które przestrzegają krajowych polityk przemysłowych, a także aktywnie podejmują inicjatywy na rzecz ograniczenia zdolności produkcyjnych, dostosowują struktury i rozwijają się, a także mają pewną wypłacalność, przy założeniu monitorowania jakości kredytu i dokładnej klasyfikacji, pomagać im przetrwać trudne czasy poprzez dostosowanie okresu spłaty kredytu, sposobów spłaty oraz inne działania w ramach restrukturyzacji zadłużenia”.
- e) „Poprawa kredytowania operacji połączeń i nabycia, a także zwiększenie skali tych kredytów, określenie w rozsądny sposób okresu kredytu i oprocentowania, w celu wspierania przedsiębiorstw i regionów mających przewagę komparatywną mogących zintegrować zdolności produkcyjne”.
- (116) W wytycznych dotyczących zielonych kredytów zachęca się instytucje finansowe do stosowania różnych strategii w zakresie udzielenia kredytów i zarządzania ryzykiem zgodnie z polityką przemysłową oraz w zależności od statusu środowiskowego kredytobiorcy. Przemysł stalowy uznawany jest za główną grupę docelową, na rzecz której udziela się kredytów na projekty w zakresie ochrony środowiska. Wyjaśnienia dotyczące polityki przemysłowej przedstawiono w dokumencie „Opinie na temat zwiększenia oszczędności energii i redukcji emisji oraz przyspieszenia dostosowania strukturalnego sektora żelaza i stali”. W opiniach tych podkreślono, że „jako przemysł charakteryzujący się największym potencjałem w zakresie oszczędności energii i redukcji emisji, przemysł żelaza i stali ma kluczowe znaczenie dla prac w zakresie oszczędności energii i redukcji emisji. Zwiększenie oszczędności energii i redukcji emisji oraz dostosowanie strukturalne są ważnym i podstawowym środkiem umożliwiającym przekształcenie modelu rozwoju przemysłu żelaza i stali”. W związku z tym „aktywnie promowane” są „zielone” projekty związane z nowymi technologiami i metodami w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym, oszczędności energii i redukcji emisji, takie jak suche gaszenie koksu w wysokiej temperaturze i pod dużym ciśnieniem, odpylanie na sucho, odzyskiwanie i wykorzystanie ciepła odpadowego i ciśnienia gazu węglowego oraz odsiarczanie spalin poprzez spiekanie, jak również zapewnianie „zielonego” finansowania.
- (117) Rząd ChRL przedstawił komentarz, że wytyczne w sprawie kredytów ekologicznych oraz „Opinie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie intensyfikacji działań w obszarze oszczędności energii i redukcji emisji oraz w obszarze przyspieszenia zmian strukturalnych w sektorze żelaza i stali” również nie wskazują na istnienie wiążących ram normatywnych w odniesieniu do praktyk w zakresie udzielania kredytów. W szczególności rząd ChRL odniósł się do art. 15 wytycznych w sprawie kredytów ekologicznych, w których stwierdza się, że „instytucje bankowe powinny wzmocnić należytą staranność w udzielaniu kredytów”.
- (118) Ustalenia obecnego dochodzenia nie potwierdzają stwierdzenia, że art. 15 wytycznych w sprawie kredytów ekologicznych uniemożliwia instytucjom finansowym przestrzeganie przemysłowej polityki i planów rządu przy udzielaniu kredytów. Wręcz przeciwnie, co wyraźnie opisano w motywach 121–128 poniżej. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (119) Ustawa bankowa jest prawnie wiążąca. Obowiązkowy charakter planów pięcioletnich został określony powyżej w motywie 55. Obowiązkowy charakter decyzji nr 40 został ustanowiony powyżej w motywie 55. O obowiązkowym charakterze pozostałych dokumentów regulacyjnych świadczą zawarte w nich klauzule dotyczące nadzoru i oceny. W zawiadomieniu „Szereg opinii w sprawie rozwiązania kwestii nadwyżki mocy produkcyjnych” stwierdzono, że „CBRC, Krajowa Komisja Rozwoju i Reform oraz Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informatycznej w odpowiednim czasie organizują kontrolę wdrażania niniejszego dokumentu oraz nadzór nad jego wdrażaniem”. W art. 28 wytycznych w sprawie ekologicznych kredytów stwierdzono, że „organy regulacyjne w sektorze bankowym [...] oceniają wpływ zielonych kredytów udzielanych przez instytucje finansowe w sektorze bankowym w sposób kompleksowy na podstawie statusu regulacji zewnętrznych oraz kontroli na miejscu. Wyniki oceny wykorzystuje się jako istotną podstawę ratingów regulacyjnych, dostępu instytucjonalnego, dostępu biznesowego oraz ocen osób na stanowiskach kierowniczych wyższego szczebla w instytucjach finansowych w sektorze bankowym zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi”. W wytycznych Ludowego Banku Chin, CBRC, CSRC i CIRC dotyczących wsparcia przemysłów stalowego i węglowego w celu rozwiązania kwestii nadwyżki mocy produkcyjnych i poprawy sytuacji w zakresie rozwoju stwierdzono, że instytucje finansowe powinny wzmocnić komunikację z departamentami samorządu terytorialnego.
- (120) Na tej podstawie Komisja stwierdza, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze, które zostały powołane przez rząd ChRL i które ponoszą przed nim odpowiedzialność. W związku z tym rząd ChRL uciekał się do ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem pięciu współpracujących banków będących własnością państwa w każdym przypadku, gdy udzielały one kredytów na rzecz przemysłu stalowego.
- (121) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych kredytów. Podczas wizyty weryfikacyjnej pięć współpracujących banków będących własnością państwa powołało się na art. 4 i 5 ustawy bankowej, zgodnie z którymi wymaga się od nich przeprowadzenia niezależnej oceny wniosku o udzielenie kredytu. Banki utrzymywały, że – udzielając przedmiotowych kredytów –

w praktyce korzystały one ze złożonych polityk i modeli oceny ryzyka kredytowego. Nie przedstawiono jednak żadnych konkretnych przykładów. Pięć współpracujących banków będących własnością państwa z przyczyn regulacyjnych i umownych odmówiło przedstawienia informacji dotyczących przedsiębiorstw objętych próbą, w tym ich szczegółowych ocen ryzyka kredytowego. Banki wskazały, że udzielenie informacji bez zgody przedsiębiorstw objętych próbą wiązałoby się ze złamaniem postanowień umownych. Wszystkie cztery grupy producentów eksportujących objętych próbą odmówiły podpisania zezwolenia upoważniającego do analizy ich danych finansowych w siedzibie banku.

- (122) Wobec braku konkretnych dowodów na przeprowadzenie ocen zdolności kredytowej Komisja przeanalizowała zatem ogólne środowisko prawne określone powyżej w motywach 100–120 w połączeniu z zachowaniem pięciu współpracujących banków będących własnością państwa w odniesieniu do kredytów udzielonych przedsiębiorstwom objętym próbą. Zachowanie to było sprzeczne z ich oficjalnym stanowiskiem, ponieważ na podstawie dokładnej oceny ryzyka opartej na zasadach rynkowych można stwierdzić, że nie zachowywały się one w taki sposób jak instytucje finansowe.
- (123) Wizyta weryfikacyjna wykazała, że z wyjątkiem niektórych kredytów w walucie obcej i jednego kredytu udzielonego jednemu producentowi eksportującemu objętemu próbą, czterem grupom producentów eksportujących objętych próbą udzielono kredytów o oprocentowaniu bliskim referencyjnym stopom procentowym Ludowego Banku Chin („LBCh”) ⁽¹⁾, niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw. W związku z tym kredyty zostały udzielone poniżej rynkowych stóp procentowych w porównaniu do stóp odpowiadających profilowi ryzyka tych czterech producentów eksportujących objętych próbą. Ponadto wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą otrzymały kredyty odnawialne, które umożliwiają im natychmiastowe zastąpienie kapitału wykorzystanego na spłatę kredytów w terminie zapadalności świeżym kapitałem uzyskanym z nowych kredytów.
- (124) W przypadku Shougang Group i Benxi Group zrestrukturyzowano harmonogramy płatności lub umorzono dług z powodu trudności finansowych, a Komisja stwierdziła co najmniej jeden konkretny przykład interwencji rządu ChRL, która doprowadziła do restrukturyzacji długu przy uwzględnieniu lepszej oceny finansowej instytucji finansowych ⁽²⁾.
- (125) Komisja ustaliła również, że pięć współpracujących banków będących własnością państwa nie wskazało w krajowym centralnym rejestrze kredytów, które powinny być zostać zgłoszone jako kredyty inne niż zwykłe. Obowiązek zgłaszania istnieje w szczególności wtedy, gdy kredyty zostały poddane restrukturyzacji, gdy dłużnik nie wykonał zobowiązań lub gdy udzielono kredytów odnawialnych. Tego typu przypadki wykryto w odniesieniu do wszystkich czterech grup producentów eksportujących objętych próbą. Zgodnie z dokumentem CBRC pt. „Wytyczne w sprawie klasyfikacji kredytów w oparciu o ryzyko” wszystkie te przypadki wymagały uwzględnienia w centralnym rejestrze kredytów. Niezgłoszenie tych informacji przez instytucje finansowe prowadzi do zniekształcenia obrazu sytuacji kredytowej przedsiębiorstwa w centralnym rejestrze kredytów, ponieważ rejestr nie odzwierciedla rzeczywistej zdolności kredytowej przedsiębiorstwa. W rezultacie, nawet jeżeli instytucja finansowa miałaby zastosować ocenę ryzyka opartą na zasadach rynkowych, musiałaby tego dokonać na podstawie niedokładnych informacji.
- (126) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że brak sprawozdawczości w sprawie niektórych kredytów w centralnym rejestrze kredytowym świadczy o tym, że ramy legislacyjne dotyczące praktyk w zakresie udzielania kredytów nie są wiążące. Jednak częściowe nieprzestrzeganie obowiązku zgłaszania niektórych kredytów udzielonych przez niektóre podmioty nie oznacza, że wytyczne jako takie nie mają mocy prawnej.
- (127) Ponadto rząd ChRL stwierdził, że sprawozdania roczne różnych chińskich banków zawierają obszerne rozdziały dotyczące zarządzania ryzykiem i analizy kredytowej oraz wyraźnie wykazują, że kredyty dla sektora stalowego były ostatnio ograniczane, a nie promowane. Komisja stwierdziła, że dostarczone informacje na temat oceny ryzyka kredytowego w rocznych sprawozdaniach nie zawierały żadnych nowych okoliczności przedstawionych przez rząd ChRL. W każdym razie są one abstrakcyjne i nie umożliwiają przeprowadzenia oceny poszczególnych przypadków ani nie stanowią one dowodu na to, że taka ocena faktycznie ma miejsce. Ponadto przykłady podane przez rząd ChRL dla EXIM i CCB dotyczyły jedynie zmniejszenia odsetka kredytów udzielonych przemysłowi stalowemu. Oświadczenia te nie przedstawiają żadnych informacji na temat warunków, na jakich udzielono kredytów. W każdym razie, ze względu na brak informacji dotyczących ogólnego kredytowania przemysłu

⁽¹⁾ Referencyjna stopa procentowa kredytów udzielanych w RMB instytucjom finansowym przez Ludowy Bank Chin.

⁽²⁾ Protokół posiedzenia Shougang Jingtang i konsorcjum bankowego z 2013 r., dowód rzeczowy nr 14 w dokumentacji z ograniczonej weryfikacji Shougang w angielskiej wersji językowej oraz w załączniku 13.3 w odpowiedzi na niedociągnięcia w chińskiej wersji językowej.

stalowego przez wszystkie banki będące własnością państwa oraz banki prywatne, którym powierzono i wyznaczono pewne funkcje, fakt, że dwa z nich zmniejszyły poziom udzielanych kredytów nie jest znaczący. Jeśli chodzi o roczne sprawozdanie Chińskiego Banku Kupieckiego, rząd ChRL odniósł się tylko do faktu, że bank dostosował swoją politykę kredytową, nie przedstawiając żadnych dalszych szczegółów. Nawet jeśli Chiński Bank Kupiecki „podniósł kryteria otrzymania kredytu”, cytowany dokument stwierdza również, że bank „wspierał swoich kluczowych klientów”.

- (128) W związku z tym Komisja nie widziała powodu, aby zmienić ustalenia, i stwierdziła, że rząd ChRL sprawował znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem pięciu współpracujących banków będących własnością państwa w odniesieniu do ich polityk w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka, w przypadku gdy udzielały one kredytów przemysłowi stalowemu.

(b) Wnioski dotyczące współpracujących instytucji finansowych

- (129) Komisja ustaliła, że pięć współpracujących instytucji finansowych będących własnością państwa wdraża określone powyżej ramy prawne w odniesieniu do sektora stalowego, działając tym samym w charakterze organów publicznych w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego interpretowanego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) tego rozporządzenia oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.
- (130) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie spełniła wymogów dowodowych dla ustalenia, że banki będące własnością państwa są organami publicznymi, ponieważ w swoich wnioskach rzekomo opierała się tylko na formalnych znamionach kontroli, takich jako własność rządu ChRL lub prawo do powoływania lub wyznaczania urzędników zarządzających. Komisja odrzuciła to stwierdzenie jako bezpodstawne, ponieważ zbadała również wykonywanie tej kontroli w znaczący sposób bardzo szczegółowo w motywach 100–128 powyżej.

3.4.1.2. Niewspółpracujące banki będące własnością państwa

- (131) Jak określono w sekcji 3.2 powyżej, rząd ChRL nie zwrócił się o zwrot specjalnego kwestionariusza do żadnego z pozostałych banków będących własnością państwa, które udzieliły kredytów na rzecz przedsiębiorstw objętych próbą. W związku z tym zgodnie z wnioskami przedstawionymi w motywach 61–75 powyżej Komisja zdecydowała się wykorzystać najlepszy dostępny stan faktyczny w celu określenia, czy wspomniane banki będące własnością państwa można zaliczyć do organów publicznych.
- (132) Korzystając z ogólnodostępnych informacji, takich jak strona internetowa banku, roczne sprawozdania, informacje dostępne w katalogach banku lub w internecie, Komisja ustaliła, że 30 banków, które udzieliły kredytów czterem objętym próbą grupom producentów eksportujących, było w części lub całości własnością samego państwa lub osób prawnych będących w posiadaniu państwa: Chiński Bank Rozwoju, Bank of Communications, China Everbright Bank, Bank Pocztowo-Oszczędnościowy, Chiński Bank Kupiecki, Bank Rozwoju Shanghai Pudong, Chiński Bank Przemysłowy, Bank Komercyjny Shenyang Rural, Bank Komercyjny Benxi City, Bank Komercyjny Benxi, Kailuan Group Financial Co., Liaoning Hengyi Financing Lease Co., Ltd., Bank Chengde, Bank Hebei, Bank Szanghaju, Bank Ningbo, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, China Resources Bank, China Zheshang Bank, China Credit Trust, Huarong International Trust Co. Ltd., Northern International Trust Co., Ltd., Bank Zhangjiakou, Hebei Iron and Steel Group Financial Co., Ltd, Shougang Group Finance, Biuro Finansów miasta Benxi, Zunhua Rural Credit Union. W poniższej tabeli przedstawiono informacje na temat struktury własności tych banków.

Nazwa banku	Informacje na temat struktury własności
<i>Chiński Bank Rozwoju</i>	Realizujący politykę rządu bank będący w całości własnością państwa
<i>Bank of Communications</i>	Ministerstwo Finansów i Central Huijin Investments posiadają 26,53 % udziałów banku.
<i>China Everbright Bank</i>	Ministerstwo Finansów i Central Huijin Investments posiadają 41,24 % udziałów banku.

Nazwa banku	Informacje na temat struktury własności
<i>Bank Pocztaowo-Oszczędnościowy</i>	Został ustanowiony w 2007 r. przez Krajowe Biuro Pocztaowe – oddział będący obecnie częścią Ministerstwa Transportu. Obecnie 64 % udziałów jest w posiadaniu China Post Corp., które jest w całości własnością państwa.
<i>Chiński Bank Kupiecki</i>	Bank należy do przedsiębiorstwa państwowego China Merchants Group.
<i>Bank Rozwoju Shanghai Pudong</i>	China Mobile Communication Group Guangdong Limited (przedsiębiorstwo państwowe): 20 % Shanghai International Group Co., Ltd (państwowa finansowa grupa holdingowa): 16,93 % Shanghai Sitico Assets Management Co., Ltd. (część przedsiębiorstwa Shanghai International Group): 5,23 % Central Huijin Asset Management Co., Ltd.: 1,49 % [...]
<i>Chiński Bank Przemysłowy</i>	Biuro Finansowe Fujian: 17,86 % (organ państwowy) <u>Osoby prawne będące własnością państwa:</u> PICC Property and Casualty Company Limited: 4,98 % PICC Life Insurance Company Limited: 4,21 % Buttonwood Investment Platform LLC.: 3,52 % China National Tobacco Corporation: 3,22 % China Securities Finance Corporation Limited: 2,87 % PICC Life Insurance Company Limited-universal: 2,49 % Fujian Tobacco Haisheng Investment Management Co., Ltd.: 2,32 % China Huijin Investment LLC.: 1,55 % <u>Krajowa osoba prawna niebędąca własnością państwa:</u> Tianan Property Insurance Co., Ltd: 1,71 % [...]
<i>Bank Komercyjny Shenyang Rural</i>	Udziały w spółce (na koniec 2014 r.) <u>Osoby prawne będące własnością państwa:</u> — Liaoning Energy Investment Group (10 %) — Yingkou Port Group (10 %) <u>Krajowa osoba prawna niebędąca własnością państwa:</u> — Shenyang Zhongyou Tianbao (Group) Materials and equipment (10 %) — Shenzhen Yunfan Technology (10 %) — Beijing Beili Bowen Technology (10 %) — Hangzhou Yongyuan Network Technology (10 %) — Dalian Yidu Group (10 %) [...]
<i>Bank Komercyjny Benxi City</i>	Udziały w spółce na koniec 2015 r.: — lokalne finanse publiczne: (jeden udziałowiec) 12,08 % — przedsiębiorstwa państwowe: (ośmiu udziałowców) 59,35 % — przedsiębiorstwa prywatne: (sześciu udziałowców) 23,17 % — osoby prywatne: (789 udziałowców) 5,42 %

Nazwa banku	Informacje na temat struktury własności
	<p>Główni udziałowcy:</p> <p>Biuro finansów miasta Benxi (lokalne finanse publiczne): 12,08 %</p> <p>Shenjing Bank (przedsiębiorstwo państwowe): 11,88 %</p> <p>Bengang Group (przedsiębiorstwo państwowe): 9,99 %</p> <p>Przedsiębiorstwo inwestycyjne Liaoning Rongda (przedsiębiorstwo państwowe): 9,99 %</p> <p>Dalian Port Group (przedsiębiorstwo państwowe): 9,99 %</p> <p>Liaoning Liaoan Engineering and Machinery Group (przedsiębiorstwo prywatne): 9,99 %</p>
<i>Bank Komercyjny Benxi</i>	Tamże.
<i>Kailuan Group Financial Co.</i>	Komisja ds. zarządzania aktywami państwowymi prowincji Hebei kontroluje w całości grupę Kailuan, która z kolei kontroluje Kailuan Group Financial Co.
<i>Liaoning Hengyi Financing Lease Co., Ltd.</i>	Będące własnością Benxi Group (przedsiębiorstwo państwowe)
<i>Bank Chengde</i>	<p>Udziały w spółce na koniec 2015 r.:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Biuro finansów miasta Chengde: 7,359 % — Chengde Zhongsheng Investment Group: 7,359 % — Hebei Beifang Road engineering construction group: 7,359 % — Chengde City Jinhui Real Estate: 6,211 % — Hebei Beichen Powergrid construction: 4,842 % — Chengde city Shuangluan district Kangda industry and trade: 4,842 % <p>[...]</p>
<i>Bank Hebei</i>	<p>Udziały w spółce na koniec 2013 r.:</p> <p><u>Osoby prawne będące własnością państwa:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — China Guodian Power Development: 18,98 % — Zhongcheng Construction & Investment Holding: 10,98 % — Hebei Port Group: 9,41 %
<i>Bank Szanghaju</i>	<p>Główni udziałowcy zgodnie ze sprawozdaniem rocznym z 2015 r.:</p> <p>206 chińskich przedsiębiorstw państwowych posiadało w sumie 56 % udziałów w kapitale podstawowym na dzień 31 lipca 2015 r.</p> <p><u>Spółki zależne i jednostki, w których władze Szanghaju i samorzady okręgowe posiadają całościowy udział:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — Shanghai Alliance Investment (15,08 %) — Shanghai International Port Group (7,20 %) — Shanghai Huixin (2,16 %) — Shanghai Huangpu District State-Owned Assets Corporation (2,20 %) <p><u>Przedsiębiorstwa znajdujące się pod nadzorem Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej (SASAC i Ministerstwo Finansów):</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — China Jianyin Investment (5,48 %) — China Shipbuilding & Offshore International of China Shipbuilding Industry Corporation (4,63 %) — CITIC Guoan of CITIC Guoan Group (2,00 %)

Nazwa banku	Informacje na temat struktury własności
<i>Bank Ningbo</i>	Największym udziałowcem posiadającym 21,38 % udziałów są władze Ningbo, drugim największym udziałowcem (20 %) jest bank Singapuru OCBC, a następnie duża chińska grupa wyrobów włókienniczych (11,57 %).
<i>China CITIC Bank</i>	CITIC Group Corporation Ltd., dawniej China International Trust Investment Corporation, jest spółką inwestycyjną będącą własnością Chińskiej Republiki Ludowej. Obecnie posiada 44 spółki zależne, w tym China CITIC Bank, CITIC Holdings, CITIC Trust Co. i CITIC Merchant Co.
<i>China Guangfa Bank</i>	W 2015 r. 71,86 % udziałów należało do osób prawnych będących własnością państwa, a 20 % należało do Citigroup.
<i>China Bohai Bank</i>	<u>Przedsiębiorstwa państwowe:</u> — TEDA Holding (25,00 %) — China COSCO Shipping (13,67 %) — Baosteel Group (11,67 %) <u>Osoby prawne będące własnością państwa:</u> — State Development & Investment Corporation, SDIC (11,67 %) — Tianjin Trust (10,00 %) — Tianjin Shanghai Investment (8,00 %) <u>Inwestor zagraniczny:</u> — Standard Chartered HK (19,99 %)
<i>Huaxia Bank</i>	Największym udziałowcem jest Shougang Group (przedsiębiorstwo państwowe), które posiada 20 % udziałów. Ponadto 18 % należy do przedsiębiorstwa państwowego China State Grid, a 1,3 % do Central Huijin.
<i>China Resources Bank</i>	Udziałowcem kontrolującym jest China Resources Group (duże przedsiębiorstwo państwowe) posiadająca 75 % udziałów.
<i>China Zheshang Bank</i>	Udziały w spółce w marcu 2015 r.: <u>Osoby prawne będące własnością państwa:</u> — Zhejiang Finance Development Corporation (19,96 %) — Zhejiang Provincial Energy Group Company Ltd (5,50 %) <u>Krajowa osoba prawna niebędąca własnością państwa:</u> — Travelers Automobile Group (8,99 %) — Hengdian Group Holdings Limited (8,30 %) — Zhejiang Hengyi Group (6,21 %) — inne (51,04 %)
<i>China Credit Trust</i>	Ta instytucja finansowa jest powiązana z jednym z czterech przedsiębiorstw zarządzających aktywami będących własnością państwa, których głównym zadaniem jest pozyskiwanie zagrożonych aktywów banków będących własnością państwa, zarządzanie tymi aktywami i ich zbywanie.
<i>Huarong International Trust Co. Ltd.</i>	Ta instytucja finansowa jest powiązana z jednym z czterech przedsiębiorstw zarządzających aktywami będących własnością państwa, których głównym zadaniem jest pozyskiwanie zagrożonych aktywów banków będących własnością państwa, zarządzanie tymi aktywami i ich zbywanie.
<i>Northern International Trust Co., Ltd.</i>	Ta instytucja finansowa jest powiązana z jednym z czterech przedsiębiorstw zarządzających aktywami będących własnością państwa, których głównym zadaniem jest pozyskiwanie zagrożonych aktywów banków będących własnością państwa, zarządzanie tymi aktywami i ich zbywanie.

Nazwa banku	Informacje na temat struktury własności
<i>Bank Zhangjiakou Oddział w Handan</i>	Będący własnością samorządu terytorialnego.
<i>Hebei Iron and Steel Group Financial Co., Ltd</i>	Będące własnością Hesteel Group (przedsiębiorstwa państwowego).
<i>Shougang Group Finance</i>	Będące własnością Shougang Group (przedsiębiorstwa państwowego).
<i>Biuro Finansów miasta Benxi</i>	Lokalne biuro Ministerstwa Finansów, które udzieliło kredytu jednemu z przedsiębiorstw objętych próbą.
<i>Zunhua Rural Credit Union</i>	Będące własnością lokalnej gminy wiejskiej.

- (133) Komisja stwierdziła ponadto – ze względu na brak konkretnych informacji od instytucji finansowych wskazujących inaczej – że ustalenie własności i kontroli rządu ChRL opierało się na formalnych przesłankach z tych samych powodów, co powody opisane powyżej w sekcji 3.4.1.1. W szczególności na podstawie najlepszego dostępnego stanu faktycznego przyjmuje się, że menedżerowie i osoby nadzorujące w tych 30 bankach będących własnością państwa są powoływani przez rząd ChRL i odpowiadają przed nim w ten sam sposób, jak w przypadku pięciu współpracujących bankach będących własnością państwa.
- (134) Jeżeli chodzi o sprawowanie znacznej kontroli, Komisja uznała, że ustalenia dotyczące pięciu współpracujących instytucji finansowych, które udzieliły znacznej części kredytów przyznanych czterem grupom przedsiębiorstw objętym próbą w okresie objętym dochodzeniem (wynoszącej od ponad 50 % do niemal 90 %, w zależności od przedsiębiorstwa), można uznać za reprezentatywne również w odniesieniu do innych niewspółpracujących instytucji finansowych będących własnością państwa. Ramy normatywne przeanalizowane w sekcji 3.4.1.1. lit. b) powyżej ma zastosowanie do tych instytucji w identyczny sposób. Z powodu braku jakichkolwiek odmiennych wskazań na podstawie najlepszego dostępnego stanu faktycznego można przyjąć, że brakuje konkretnych dowodów na to, że przeprowadzono oceny zdolności kredytowej, podobnie jak to miało miejsce w przypadku pięciu współpracujących banków będących własnością państwa, tak więc analiza dotycząca konkretnego stosowania ram normatywnych określonych w sekcji 3.4.1.1. lit. b) powyżej ma zastosowanie do innych niewspółpracujących instytucji finansowych w identyczny sposób.
- (135) Ponadto Komisja zauważyła, że większość umów kredytowych, które Komisja uzyskała od przedsiębiorstw objętych próbą, sporządzono na podobnych warunkach oraz że uzgodnione oprocentowanie kredytów było podobne do oprocentowania kredytów udzielanych przez pięć współpracujących banków będących własnością państwa i częściowo się z nim pokrywało.
- (136) Komisja uznała zatem, że ze względu na podobieństwa dotyczące warunków kredytowych i oprocentowania kredytów oraz reprezentatywność pięciu zweryfikowanych instytucji finansowych ustalenia dotyczące tych pięciu współpracujących banków będących własnością państwa stanowiły najlepszy dostępny stan faktyczny, który można wykorzystać do oceny pozostałych 30 banków będących własnością państwa.
- (137) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że pozostałe 30 banków będących własnością państwa, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, było organami publicznymi w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (138) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował ocenę formalnych znamion kontroli dokonaną przez Komisję, stwierdzając, że Komisja dokonała ogólnej oceny wszystkich instytucji finansowych w całym kraju, nie biorąc pod uwagę głównych cech i funkcji poszczególnych podmiotów i ich związków z rządem. W szczególności, rząd ChRL stwierdził, że należy wprowadzić rozróżnienie między instytucjami finansowymi będącymi własnością przedsiębiorstw państwowych, a tymi, które są bezpośrednio własnością rządu ChRL. Jeżeli chodzi o ocenę ogólnokrajową, Komisja zauważyła, że przeprowadziła szczególną analizę organu publicznego w odniesieniu do każdej instytucji finansowej, na temat której rząd ChRL przekazał odpowiednie wymagane informacje. Niestety rząd ChRL nie przekazał informacji na temat wszystkich pozostałych instytucji finansowych, które rozszerzyły kredyty na współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, jak wyjaśniono w sekcji 3.2. Komisja była zatem zmuszona do dokonania analizy organów publicznych na podstawie najlepszych dostępnych faktów.

3.4.1.3. Wnioski dotyczące instytucji finansowych będących własnością państwa

- (139) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja stwierdziła, że wszystkie 35 chińskich instytucji finansowych będących własnością państwa, które udzieliły kredytów czterem grupom współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, było organami publicznymi w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (140) Ponadto, nawet gdyby instytucje finansowe będące własnością państwa nie zostały uznane za organy publiczne, Komisja stwierdziła, że również w tym przypadku – z tych samych powodów, co powody określone w motywach 143 i 144 – uznano by, iż rząd ChRL powierzył i wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań rządu, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym w każdym przypadku odpowiedzialność za działania tych instytucji należałoby przypisać rządowi ChRL.

3.4.2. Powierzenie i wyznaczenie zadań prywatnym instytucjom finansowym

- (141) Następnie Komisja zwróciła się do dziesięciu pozostałych instytucji finansowych. Poniższe osiem instytucji finansowych uznano za prywatne: HSBC, Standard Chartered Bank, Ping An Bank, Australia & New Zealand Banking Group (China) Limited, Shagang Group Finance, DBS Group (China) Limited, Bank Pekinu, Hang Seng Bank. Ponadto Jinfeng Rural Commercial Bank i SPB Bank uznano za przedsiębiorstwa prywatne ze względu na brak jakichkolwiek dostępnych publicznie informacji na temat ich struktury własności. Komisja sprawdziła, czy rząd Chin powierzył lub wyznaczył tym instytucjom finansowym zadanie polegające na udzieleniu subsydiów na rzecz sektora stalowego w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (142) Według Organu Apelacyjnego termin „powierzenie” występuje, gdy rząd nakłada odpowiedzialność na organ prywatny, a „wyznaczenie” odnosi się do sytuacji, w których rząd sprawuje władzę nad organem prywatnym⁽¹⁾. W obu przypadkach rząd przypisuje organowi prywatnemu rolę pełnomocnika do wprowadzenia wkładu finansowego, a „w większości przypadków można oczekiwać, że powierzenie takiej roli organowi prywatnemu lub wyznaczenie go do takiej roli będzie się wiązało z jakąś formą zagrożenia lub podstępem”⁽²⁾. Jednocześnie zgodnie z ppkt (iv) członkowie nie mogą nakładać środków wyrównawczych na produkty „w przypadku gdy władza publiczna wykonuje jedynie swoje funkcje regulacyjne”⁽³⁾ lub gdy interwencje rządowe „niekoniecznie mogą przynieść konkretny wynik z prostego powodu związanego z okolicznościami faktycznymi i dokonywaniem wolnego wyboru przez podmioty na danym rynku”⁽⁴⁾. Powierzenie i wyznaczanie wiążą się raczej z „bardziej aktywną rolą władzy publicznej niż tylko samo zachęcanie”⁽⁵⁾.
- (143) Komisja odnotowała, że ramy normatywne dotyczące przemysłu stalowego, o których mowa w motywach 100–120 powyżej, mają zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych w ChRL, w tym do instytucji finansowych będących własnością prywatną. Na przykład zawiadomienie „Szereg opinii w sprawie rozwiązania kwestii nadwyżki mocy produkcyjnych” jest skierowane do wszystkich banków realizujących politykę rządu, dużych banków, akcyjnych banków handlowych, banków pocztowo-oszczędnościowych, banków z kapitałem zagranicznym, przedsiębiorstw zajmujących się zarządzaniem aktywami finansowymi oraz innych instytucji finansowych zarządzanych przez Chińską Komisję Regulacyjną ds. Banków.
- (144) Ponadto podczas wizyt weryfikacyjnych w przedsiębiorstwach objętych próbą wykryto, że większość umów kredytowych, które Komisja uzyskała od przedsiębiorstw objętych próbą, sporządzono na podobnych warunkach oraz że uzgodnione oprocentowanie kredytów było podobne do oprocentowania kredytów udzielanych przez publiczne instytucje finansowe i częściowo się z nim pokrywało.
- (145) Komisja przesłała również pisma do tych dziesięciu instytucji finansowych z prośbą o dodatkowe informacje na temat ich praktyk w zakresie udzielania kredytów i oceny ryzyka. Tylko jedna odpowiedziała, zaznaczając, że nie może udzielić odpowiedzi bez konsultacji z organami regulacyjnymi. Po zasięgnięciu opinii CBRC, ta instytucja poinformowała Komisję, że jest gotowa do współpracy, ale że CBRC sugerowała, że taka współpraca powinna być realizowana za pośrednictwem mechanizmu współpracy regulacyjnej (tj. poprzez wymianę informacji między chińskimi i unijnymi organami regulacyjnymi, odpowiednio, a nie bezpośrednio między Komisją a bankiem). Komisja z zadowoleniem przyjęła tę propozycję współpracy, ale zauważyła, że ustanowienie takiego pośredniego

⁽¹⁾ WT/DS/296 (DS296 Stany Zjednoczone – Dochodzenie w sprawie celów wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAM)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 21 lutego 2005 r., pkt 116.

⁽²⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 116.

⁽³⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 115.

⁽⁴⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 114, zgodne ze sprawozdaniem panelu, DS 194, pkt 8.31 w tej kwestii.

rozwiązania na pozostały okres dochodzenia jest niemożliwe. W każdym razie Komisja nie otrzymała żadnych dalszych pism ani wniosków od samej CBRC. Ponadto instytucja finansowa nie przedstawiła żadnych uwag co do istoty sprawy w wyznaczonym terminie. Żadna z tych instytucji nie przedstawiła zatem jakichkolwiek dowodów sprzecznych z ustaleniami Komisji.

- (146) Wobec braku rozbieżności między informacjami otrzymanymi od prywatnych instytucji finansowych Komisja stwierdziła, że – w odniesieniu do przemysłu stalowego – państwo powierzyło lub wyznaczyło w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego wszystkim instytucjom finansowym prowadzącym działalność w Chinach pod nadzorem CRBC (w tym prywatnym instytucjom finansowym) zadanie polegające na realizowaniu polityki rządu i udzielaniu kredytów podmiotom działającym w przemyśle stalowym po stawkach preferencyjnych.
- (147) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja powinna wyjaśnić, czy zastosowała „powierzenie”, czy „wyznaczenie”, ponieważ są to pojęcia wzajemnie się wykluczające. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że interpretacja Komisji dotycząca powierzenia i wyznaczenia jest zbyt wąska, ponieważ koncentruje się na normie prawnej, co implikuje „bardziej aktywną rolę władzy publicznej niż tylko samo zachęcanie”. Z drugiej strony rząd ChRL utrzymywał, że panel USA – Ograniczenia wywozu wymaga głębszej analizy w oparciu o (i) jawne i pozytywne działania, zarówno w drodze delegacji, jak i polecenia, (ii) kierowane do konkretnej strony, oraz (iii) którego przedmiotem jest konkretne zadanie lub cel (¹).
- (148) Jeżeli chodzi o punkt pierwszy, Komisja uznała, że „powierzenie” i „wyznaczenie” nie wykluczają się wzajemnie, ponieważ w obu przypadkach rząd wykorzystuje podmiot prywatny jako pełnomocnika przekazującego wkład finansowy. W odniesieniu do drugiego punktu Komisja nie zgadza się z interpretacją rządu ChRL dotyczącą normy prawnej, która ma być zastosowana. Jak opisano już w motywie 142 powyżej, Komisja oparła się na orzecznictwie WTO, w którym Organ Apelacyjny uznał, że zastąpienie słów „powierza” i „wyznacza” przez „delegowanie” i „nakazywanie” jest zbyt restrykcyjne jako norma (²). Wynika z tego, że standard dowodu określony przez Organ Apelacyjny w tym przypadku był mniej rygorystyczny od pierwotnej interpretacji panelu w sprawie USA – Ograniczenia wywozu. W każdym razie, rząd ChRL nie przedstawił żadnych dowodów lub argumentów, które mogłyby podważyć ustalenia Komisji dotyczące powierzenia lub wyznaczenia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego w ramach niniejszego dochodzenia. Argument ten został zatem odrzucony.

3.4.3. Szczególny charakter

- (149) Jak wykazano w motywach 100–120, w kilku dokumentach prawnych, które dotyczą w szczególności przedsiębiorstw w sektorze stalowym, wyznaczono instytucje finansowe do udzielania kredytów preferencyjnych dla przemysłu stalowego. Na podstawie tych dokumentów stwierdzono, że instytucje finansowe udzielają kredytów preferencyjnych jedynie ograniczonej liczbie sektorów/przedsiębiorstw, które realizują odpowiednie strategie rządu ChRL.
- (150) Komisja stwierdziła zatem, że subsydia w formie kredytów preferencyjnych nie są powszechnie dostępne, lecz są szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących, że kredyty preferencyjne są udzielane w oparciu o obiektywne kryteria lub warunki określone w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (151) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że na podstawie sprawozdania Organu Apelacyjnego US-Statki powietrzne (druga skarga), analiza szczególnego charakteru powinna koncentrować się nie tylko na „konkretnych odbiorcach wskazanych w skardze, ale także na wszystkich przedsiębiorstwach lub sektorach kwalifikujących się do otrzymania tego samego subsydium” (³), oraz że według sprawozdania panelu w sprawie WE – Statki powietrzne (⁴), aby subsydium miało charakter szczególny, musi ono być przyznane wystarczająco ograniczonej „grupie” przedsiębiorstw lub sektorów przemysłu. Rząd ChRL stwierdził również, że Komisja nie sprecyzowała, której części dokumentów wskazanych przez Komisję dotyczy jawne przyznanie kredytu preferencyjnego dla przemysłu stalowego. W tym względzie Komisja odniosła się do dokumentów, które zostały wymienione

(¹) WT/DS194/R, sprawozdanie panelu, USA – Ograniczenia wywozu, pkt 8.29.

(²) Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 110-111.

(³) WT/DS353/AB/R, sprawozdanie Organu Apelacyjnego, US – Statki powietrzne (druga skarga), pkt 753.

(⁴) WT/DS316/R, sprawozdanie panelu, WE – Statki powietrzne, pkt 7.919.

w motywie 100 powyżej. Komisja uważa, że odniesienia do sektora stalowego są wystarczająco jasne, ponieważ sektor ten jest identyfikowany na podstawie nazwy lub wyraźnego odniesienia do produktu, który wytwarza, lub grupy przemysłu, do której należy. Co więcej, fakt, że rząd ChRL wspiera ograniczoną grupę promowanych sektorów, w tym przemysł stalowy, powoduje, że dane subsydium ma szczególny charakter.

3.4.4. Korzyść i obliczanie wysokości subsydiów

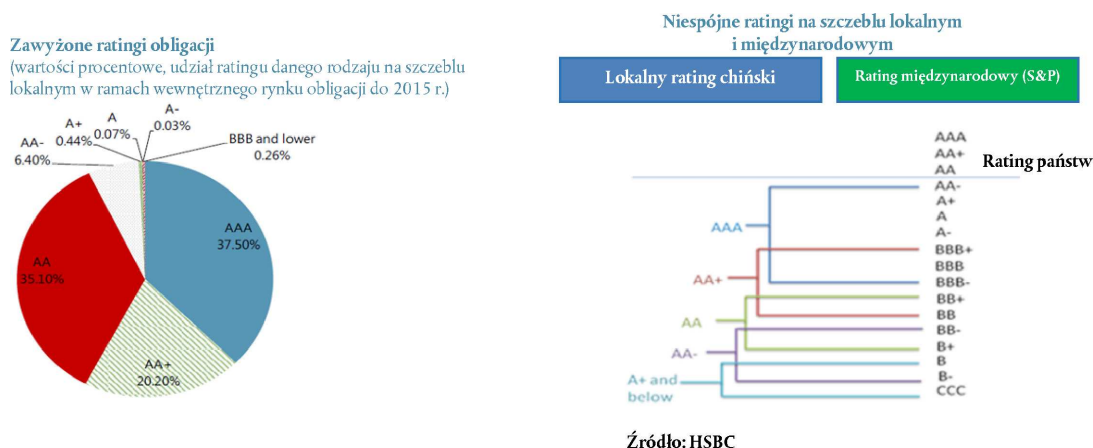
- (152) Następnie Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiącego podstawę środków wyrównawczych. Na potrzeby tych obliczeń Komisja oceniła korzyść przyznaną odbiorcom w trakcie OD. Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą odsetek, jaką przedsiębiorstwo płaci od kredytu udzielonego przez władze publiczne, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalny kredyt komercyjny, jaki mogłaby faktycznie uzyskać na rynku.
- (153) W tym względzie Komisja zauważyła szereg szczególnych cech na chińskim rynku stali. Jak wyjaśniono w sekcjach 3.4.1–3.4.3 powyżej, kredyty udzielane przez chińskie instytucje finansowe odzwierciedlają istotną interwencję rządu i nie odzwierciedlają oprocentowania, jakie można zwykle uzyskać na funkcjonującym rynku.
- (154) Grupy przedsiębiorstw objęte próbą różnią się pod względem ogólnej sytuacji finansowej. Każda z nich korzystała w okresie objętym dochodzeniem z różnych rodzajów kredytów różniących się pod względem terminu zapadalności, zabezpieczenia, gwarancji i innych dołączonych warunków. Z tych dwóch powodów każdemu przedsiębiorstwu przysługiwało inne średnie oprocentowanie ustalane w oparciu o zbiór otrzymanych kredytów.
- (155) W trakcie dochodzenia Komisja stwierdziła, że chińskie praktyki finansowania stosowane na rynku stali, które zaobserwowano na przykładzie czterech grup producentów objętych próbą, charakteryzują się „kredytami odnawialnymi” tj. kredytami, które umożliwiają producentom zastąpienie kapitału wykorzystanego na spłatę kredytów w terminie zapadalności świeżym kapitałem uzyskanym z nowych kredytów. Zgodnie z chińskimi wytycznymi dotyczącymi klasyfikacji kredytów na podstawie ryzyka należy je uznać za tzw. „niepewne” kredyty, co oznacza, że nawet jeżeli kredytobiorca jest obecnie w stanie spłacić kwotę główną i odsetki od kredytu, istnieją pewne czynniki, które mogą negatywnie wpłynąć na jego zdolność do spłaty zobowiązań. Jak wyjaśniono w motywie 125 powyżej, wytyczne te nie zostały jednak zastosowane w praktyce.
- (156) Komisja oceniła indywidualnie sytuację finansową każdej objętej próbą grupy producentów eksportujących w celu odzwierciedlenia tej specyfiki. W pierwszej kolejności Komisja przeanalizowała ogólną sytuację finansową i istnienie kredytów odnawialnych na poziomie grupy. Analiza ta została następnie rozszerzona na poszczególne przedsiębiorstwa w grupie działające na poziomie produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco. W rezultacie Komisja obliczyła, indywidualnie dla każdego przypadku, korzyść wynikającą z praktyk przyznawania kredytów preferencyjnych dla objętej próbą grupy producentów eksportujących i przyporządkowała taką korzyść produktowi objętemu postępowaniem.

3.4.4.1. Jiangsu Shagang Group

- (157) Jak wynika ze sprawozdań finansowych Jiangsu Shagang Group, ogólnie sytuacja tej grupy w OD przedstawiała się korzystnie. W latach 2012–2015 rentowność grupy była jednak stale słaba, co wskazuje, że nawet niewielkie zmiany w wewnętrznym lub zewnętrznym otoczeniu biznesowym mogły narazić grupę na straty. Wskaźnik ogólnego zadłużenia jest wysoki, ale w przemyśle kapitałochłonnym, jakim jest przemysł stalowy, należy go uznać za stabilny. To ogólne spostrzeżenie zostało potwierdzone na miejscu.
- (158) Komisja odnotowała, że chińska agencja ratingowa China Lianhe Credit Rating Co., Ltd. przyznała Jiangsu Shagang Group rating AAA dla emisji obligacji na rynku chińskim.
- (159) Komisja zauważyła jednak, że ostatnie badanie opublikowane przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy⁽¹⁾ wykazało znaczne rozbieżności między lokalnymi chińskimi ocenami ratingowymi a międzynarodowymi ocenami ratingowymi. Na przykład ponad 90 % chińskich obligacji lokalne agencje ratingowe przyznały rating od AA do AAA, podczas gdy na rynku amerykańskim mniej niż 2 % firm może poszczycić się tak świetnym ratingiem.

⁽¹⁾ Dokument roboczy MFV „Resolving China’s Corporate Debt Problem”, Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparuso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, październik 2016 r., WP/16/203.

(160) Zostało to zilustrowane na poniższym wykresie zaczerpniętym z badania:

- (161) W związku z powyższym, mimo że chińska agencja ratingowa przyznała Jiangsu Shagang Group dobry rating kredytowy, Komisja uznała ten rating za niewiarygodny.
- (162) Na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw zaangażowanych w produkcję płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco na ich rachunkach w trakcie OD odnotowano straty, jednak nie była to sytuacja powtarzająca się, a inne wskaźniki finansowe, takie jak wskaźnik ogólnego zadłużenia lub wskaźnik pokrycia odsetek zyskiem, nie wskazywały na żadne znaczące problemy strukturalne wpływające na zdolność przedsiębiorstw do spłaty zadłużenia. Na miejscu Komisja ustaliła jednak, że wśród objętych próbą kredytów udzielonych wspomnianemu przedsiębiorstwu znalazł się jeden kredyt odnawialny. Ponadto w wykazach kredytowych znaczna część kredytów krótkoterminowych została w chwili zapadalności zastąpiona nowymi kredytami na tę samą kwotę. Co więcej, jedno z przedsiębiorstw należących do grupy, które zostały objęte próbą, otrzymało kredyt krótkoterminowy od instytucji finansowej specjalizującej się w kredytach zagrożonych z bardzo wysokim oprocentowaniem (od 14 do 16 %), co świadczy również o problemach tego przedsiębiorstwa z płynnością w OD.
- (163) Sytuacja ta stanowi dodatkowe potwierdzenie oceny Komisji, zgodnie z którą chińskiego ratingu AAA przyznanego Jiangsu Shagang Group nie należy uznawać za wiarygodny.
- (164) Ponadto w 2013 r. papier komercyjny wyemitowany przez Jiangsu Shagang Group otrzymał od agencji Moody's rating Prime-1. Rating ten opierał się jednak na ratingu Banku Chińskiego, będącego oddziałem banku New York Mellon, który zapewnił gwarancję właśnie dlatego, że Jiangsu Shagang Group nie posiadała własnego wiarygodnego i niezależnego ratingu.
- (165) Instytucje finansowe udzielające kredytu nie przeprowadziły oceny zdolności kredytowej. W celu ustalenia korzyści Komisja musiała ocenić, czy kredyty przyznane Jiangsu Shagang Group miały oprocentowanie na poziomie rynkowym.
- (166) Komisja uznała, że sytuacja finansowa grupy odpowiada ratingowi BB, będącemu najwyższym ratingiem, który nie kwalifikuje się już jako „rating na poziomie inwestycyjnym”. „Rating na poziomie inwestycyjnym” oznacza, że według oceny agencji ratingowej istnieje wystarczające prawdopodobieństwo spłaty obligacji wyemitowanych przez przedsiębiorstwo, by banki mogły w nie inwestować.
- (167) Obligacje o ratingu nieinwestycyjnym są uważane za obligacje śmieciowe. Dłużnicy o ratingu nieinwestycyjnym prawdopodobnie będą posiadali pewne cechy jakościowe i ochronne, jednak znaczna niepewność lub poważna ekspozycja na niekorzystne warunki może przeważać nad tymi cechami. Rating BB jest najwyższą oceną w tej kategorii, co odzwierciedla fakt, że dłużnik jest mniej podatny na zagrożenia w perspektywie krótkoterminowej niż dłużnicy o niższym ratingu. Zgodnie z definicjami dotyczącymi ratingu kredytowego opracowanymi przez agencję Standard & Poor's dłużnik taki zmagają się jednak z poważną utrzymującą się niepewnością lub ekspozycją na niekorzystne warunki biznesowe, finansowe lub gospodarcze, które mogą doprowadzić do niewystarczającej zdolności dłużnika do wywiązania się ze zobowiązań finansowych.
- (168) Następnie w celu ustalenia kursu rynkowego do standardowego oprocentowania kredytów Ludowego Banku Chin („LBCh”) zastosowano premię przewidywaną w przypadku obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa z takim ratingiem.

- (169) Wysokość tej marży ustalono poprzez obliczenie względnego spreadu między indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na A a indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na BB, opierając się na danych agencji Bloomberg dotyczących sektorów przemysłowych. Obliczony w ten sposób względny spread dodano następnie do referencyjnych stóp procentowych opublikowanych przez LBCh w dniu udzielenia kredytu i na taki sam okres, jak kredyt, o którym mowa. Działania te przeprowadzono indywidualnie dla każdego kredytu udzielonego przedsiębiorstwu.
- (170) W odniesieniu do kredytów denominowanych w obcej walucie w ChRL ma zastosowanie podobna sytuacja dotycząca zakłóceń rynku i braku ważnych ratingów kredytowych, gdyż kredyty te są również przyznawane przez te same chińskie instytucje finansowe. W związku z tym, podobnie jak w poprzednich postępowaniach, do wyznaczenia marży stosowanej w odniesieniu do oprocentowania kredytów zgodnie ze stopą LIBOR w USD w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB i wyemitowane w OD.
- (171) Ponadto w celu uwzględnienia zwiększonego ryzyka związanego z praktykami dotyczącymi kredytów odnawialnych stosowanymi na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw zaangażowanych w produkcję płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco Komisja dążyła do określenia innego odpowiedniego poziomu referencyjnego na chińskim rynku. Komisja zauważyła, że bank będący własnością państwa udzielił jednemu z przedsiębiorstw należących do grupy Jiangsu Shagang kredytu o terminie zapadalności 16 miesięcy i oprocentowaniu wynoszącym od 14 do 16 %. Według Jiangsu Shagang Group stosunkowo wysokie oprocentowanie wynika z faktu, że ta konkretna instytucja finansowa specjalizuje się w kredytach dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej oraz że przedsiębiorstwo zwróciło się do instytucji o złagodzenie tymczasowego problemu z płynnością. Zważywszy, że kredyty odnawialne są zazwyczaj oznaką krótkoterminowych problemów z płynnością, uważa się, że warunki i termin zapadalności kredytu stanowią odpowiednie odzwierciedlenie dodatkowych korzyści wynikających z korzystania z kredytów odnawialnych.
- (172) W związku z tym Komisja uznała za właściwe użycie tej liczby jako właściwego poziomu referencyjnego w odniesieniu do wszystkich kredytów o terminie zapadalności nie dłuższym niż 2 lata, których udzielono na poziomie przedsiębiorstw produkcyjnych korzystających z kredytów odnawialnych. W istocie kredytów odnawialnych udziela się zwykle na krótki okres. Jest mało prawdopodobne, aby termin zapadalności kredytu odnawialnego był dłuższy niż dwa lata, co potwierdzają konkretne dowody dotyczące kredytów zweryfikowanych wśród przedsiębiorstw objętych próbą.
- (173) W swoich komentarzach do ujawnionych ustaleń rząd ChRL i objęte próbą przedsiębiorstwa współpracujące zwróciły uwagę na metodykę dotyczącą względnego spreadu, jak opisano w motywie 169 powyżej. W świetle tych uwag Komisja skierowała następnie dodatkowy dokument do wszystkich zainteresowanych stron, w którym dokładniej wyjaśniła zastosowaną metodykę.
- (174) Podsumowując, otrzymano następujące uwagi:
- 1) Międzynarodowe praktyki bankowe funkcjonują przez odniesienie do poziomu referencyjnego powiększonego o dodatkową premię, która jest wyrażona jako marża bezwzględna, a nie marża względna. Przykładowo może to być IBOR, LIBOR lub EURIBOR powiększony o 1 %.
 - 2) Te dwa elementy stopy procentowej odzwierciedlają ryzyko krajowe lub walutowe (tj. część stopy, która odpowiada stopie banku centralnego lub stopie przedsiębiorstwa wolnego od ryzyka) oraz ryzyko konkretnego przedsiębiorstwa (tj. marżę wyrażoną w wartościach bezwzględnych dla przedsiębiorstwa ocenionego na BB).
 - 3) Względny spread powiększa się, gdy stopa wolna od ryzyka zmniejsza się, nawet jeżeli bezwzględny spread utrzymuje się na tym samym poziomie. Ponadto metodyka ta prowadzi do bardzo wysokich względnych spreadów w przypadku ujemnych stóp procentowych.
 - 4) Według danych historycznych dostarczonych przez rząd ChRL („Dane historyczne dotyczące względnego spreadu”) bezwzględny spread utrzymuje się mniej więcej na stabilnym poziomie w dłuższej perspektywie czasowej, natomiast względny spread charakteryzuje się dużymi zmianami. Ponadto średni bezwzględny spread w dłuższej perspektywie czasowej jest zbliżony do bezwzględnego spreadu ustalonego w OD.
 - 5) Komisja wykorzystała średni względny spread w OD dla kredytów o różnych terminach zapadalności, wynoszących od 1 do 10 lat. W rzeczywistości stosowanie względnego spreadu wobec obligacji o różnych terminach zapadalności wskazuje na duże różnice w zależności od czasu trwania kredytu oraz na to, że bezwzględne i względne spready charakteryzują się różnymi zmianami w przypadku różnych terminów zapadalności.

- 6) Zastosowanie jednego średniego względnego spreadu obligacji o różnych terminach zapadalności, zamiast średniej ważonej powoduje przypisywanie zbyt dużej wagi krótkim terminom zapadalności, podczas gdy obligacje są zwykle emitowane z długim terminem zapadalności. Było to szczególnie istotne, ponieważ Komisja użyła względnego spreadu tylko dla kredytów długoterminowych.
 - 7) Względny spread został nieprawidłowo zastosowany do stopy referencyjnej LBCh dla kredytów przyznanych przed 2015 r., ale które wciąż pozostawały do spłaty podczas (częściowo) 2015 r., ponieważ Komisja uwzględniła stopę LBCh obowiązującą w momencie przyznania kredytu. Komisja powinna była zastosować stopy LBCh obowiązujące w 2015 r.
 - 8) Źródła, o których mowa w dodatkowym dokumencie dotyczącym ujawnienia ustaleń, odniosły się do zastosowania względnego spreadu w odniesieniu do rentowności, a nie do różnicy między stopami procentowymi kredytów uzyskanych z banków. Żadne z tych źródeł nie wskazało, że różnica ta musiała być wyrażona w wartościach względnych, i nie wszystkie te źródła były wiarygodne.
- (175) Jeżeli chodzi o punkt pierwszy, Komisja uznaje, że banki komercyjne stosują zazwyczaj marżę wyrażoną w wartościach bezwzględnych. Zauważyła ona, że praktyka ta wydaje się być oparta głównie na względach praktycznych, ponieważ stopa oprocentowania jest ostatecznie liczbą bezwzględną. Liczba bezwzględna odzwierciedla jednak ocenę ryzyka, która opiera się na ocenie względnej. Ryzyko niewywiązania się ze zobowiązań ze strony przedsiębiorstwa ocenionego na BB jest X % bardziej prawdopodobne niż ryzyko niewywiązania się ze zobowiązań ze strony rządu lub przedsiębiorstwa wolnego od ryzyka. Jest to ocena względna, którą obrazują dane przedłożone przez rząd ChRL dotyczące historycznego rozwoju spreadów (zob. analiza poniżej). Względny spread odzwierciedla zmiany w warunkach rynkowych, które nie są uwzględniane, jeżeli obserwowany jest bezwzględny spread.
- (176) W odniesieniu do drugiego i trzeciego punktu, Komisja zgodziła się z punktem wyjścia, że stopy procentowe odzwierciedlają nie tylko profil ryzyka przedsiębiorstwa, lecz także konkretne profile ryzyka kraju i walutowego. Często, jak ma to miejsce w omawianej sprawie, ryzyko kraju i ryzyko walutowe zmieniają się z biegiem czasu i są one zróżnicowane w poszczególnych krajach. W związku z tym stopy wolne od ryzyka różnią się znacznie na przestrzeni czasu i czasami są niższe w USA, a czasami w Chinach. Różnice te wiążą się z takimi czynnikami jak odnotowany i spodziewany wzrost PKB, nastroje gospodarcze i poziom inflacji. Zważywszy, że stopa wolna od ryzyka zmienia się z biegiem czasu, ten sam nominalny bezwzględny spread może oznaczać bardzo różną ocenę ryzyka. Na przykład, jeśli bank szacuje ryzyko niewykonania zobowiązania ze strony konkretnego przedsiębiorstwa na poziomie o 10 % wyższym niż stopa wolna od ryzyka (ocena względna), otrzymany bezwzględny spread może wynosić od 0,1 % (przy stopie wolnej od ryzyka wynoszącej 1 %) do 1 % (przy stopie wolnej od ryzyka wynoszącej 10 %).
- (177) Z perspektywy inwestora względny spread jest zatem lepszym wskaźnikiem, ponieważ odzwierciedla wielkość wynagrodzenia za ryzyko oraz sposób, w jaki wpływa na nią podstawowy poziom stóp procentowych.
- (178) Metoda ta jest neutralna wobec krajów. Na przykład, jeżeli stopa wolna od ryzyka w USA jest niższa od stopy wolnej od ryzyka w Chinach, metoda ta doprowadzi do wyższych bezwzględnych marż. Jeżeli natomiast stopa wolna od ryzyka w Chinach jest niższa od stopy wolnej od ryzyka w USA, metoda ta doprowadzi do niższych bezwzględnych marż. Aby zilustrować ten punkt, dane przekazane przez rząd ChRL wskazują, że względny spread był niski przed pęknięciem bańki internetowej w 2002 r. Był on na niskim poziomie aż do kryzysu finansowego i gospodarczego spowodowanego kryzysem subprime i długu państwowego. W następstwie kryzysu finansowego i gospodarczego, względne spready utrzymywały się na wyższym poziomie niż przed tym kryzysem. Wyższy poziom względnego spreadu odzwierciedla pogorszenie się podstawowych parametrów makroekonomicznych, a także tłumienie zagregowanego popytu, które spowodowało również spadek stopy inflacji w USA (i w innych rozwiniętych gospodarkach) do bardzo niskiego poziomu.
- (179) Dane przekazane przez rząd ChRL wskazują, że bezwzględny spread nie uwzględnia tych pogarszających się podstawowych parametrów. Na przykład istnieje stosunkowo niewielka różnica w bezwzględnym wynagrodzeniu za ryzyko w USA – 2,46 punktu procentowego w 2003 r. i 2,35 punktu procentowego w OD, nawet jeżeli istnieje duża różnica w średniej stopie inflacji – 2,27 % w 2003 r. i tylko 0,12 % w 2015 r. Względny spread lepiej oddaje różnice w sytuacji gospodarczej między tymi dwoma okresami, tj. 48,86 % w 2003 r. w porównaniu z 71,57 % w roku 2015 r. Podobnie w 2006 r. (przed kryzysem) bezwzględny spread był na poziomie 1,55 %, czyli wynosił prawie tyle samo co w 2017 r. (1,56 %), mimo że warunki rynkowe uległy istotnej zmianie. Taka zmiana warunków rynkowych znajduje odzwierciedlenie we względnym spreadzie, który wynosił 27 % w 2006 r. i 46 % w 2017 r.
- (180) Wreszcie Komisja przyznała, że zastosowanie metodyki względnego spreadu w przypadku ujemnych stóp procentowych przyniosłoby niewłaściwe wyniki. Jednak taki scenariusz nie jest kwestią sporną w niniejszej sprawie. Komisja uznała, że w trakcie OD względny spread lepiej odzwierciedla warunki rynkowe mające wpływ na ryzyko kredytowe konkretnego przedsiębiorstwa, niż bezwzględny spread.

- (181) Jeśli chodzi o punkt czwarty, Komisja zinterpretowała fakty przedstawione przez rząd ChRL w inny sposób. Korzystając z danych przekazanych przez rząd ChRL, można stwierdzić, że bezwzględny spread nie jest stabilny, jak twierdził rząd ChRL, ale raczej zmienia się z biegiem czasu i wynosi od 1 % do 4,5 %. Ponadto względny spread charakteryzuje się dokładnie taką samą tendencją jak bezwzględny spread na przestrzeni ostatnich 23 lat, tj. gdy względny spread zwiększa się, bezwzględny spread również rośnie i vice versa. Jeśli chodzi o rzekome wahania się względnego spreadu, wielkość zmian jest podobna – różnica między najwyższą i najniższą wartością wyniosła 530 % dla względnego spreadu i 450 % dla bezwzględnego spreadu. Ponadto przy zastosowaniu danych przekazanych przez rząd ChRL do historycznych stóp LBCh wykazano, że w niektórych latach zastosowanie metodyki względnego spreadu prowadzi do uzyskania niższego poziomu referencyjnego, niż bezwzględny spread.
- (182) Na podstawie dokumentu zawierającego dodatkowe informacje, rząd ChRL stwierdził, że lata 2002 i 2008 do 2010 powinny zostać wyłączone z analizy, ponieważ miały one „nietypowy” charakter. Komisja nie widzi powodu, dla którego zmiany w cyklu koniunkturalnym nie powinny być brane pod uwagę. Recesja stanowi część cyklu gospodarczego i analiza danych powinna uwzględniać wszystkie aspekty tego cyklu, a nie tylko te pozytywne. Dotyczy to również nadzwyczajnych recesji, takich jak kryzys gospodarczy i finansowy z lat 2008 do 2010.
- (183) W odniesieniu do punktu piątego, względny spread odnotowany w OD faktycznie przyniósł wyniki odbiegające od bezwzględnego spreadu, w przypadku gdy zastosowano go w szczególności na poziomie różnych terminów zapadalności, a nie jako średnią dla wszystkich okresów, na jakie udzielane są kredyty. Jednak te wyniki były zróżnicowane nie dlatego, że względny spread był nieprawidłowy, ale dlatego, że istnieją istotne różnice w strukturze czasowej ryzyka między stopami procentowymi USA i ChRL. Istotnie, w USA różnica w stopie procentowej między obligacjami jednorocznymi i dziesięcioletnimi była znacznie większa (od 2,5 % do 3,7 %) niż różnica między obligacjami jednorocznymi i ponad pięcioletnimi LBCh (różnica 0,8 %). Rozbieżność wynikała zatem z punktu wyjścia, do którego zastosowano względny spread. Jeżeli ChRL miałaby podobną strukturę czasową ryzyka jako punkt wyjścia, wtedy referencyjne stopy procentowe podążałyby za zgodnym z logiką trendem we wszystkich okresach, na jakie udzielane są kredyty. Na przykład, 3 % różnica między krótko- i długoterminowymi stopami procentowymi LBCh doprowadziłaby do stopy referencyjnej w wysokości 15,81 % dla kredytów długoterminowych, która jest wyższa od stopy referencyjnej wynoszącej 14,22 % dla kredytów krótkoterminowych.
- (184) Komisja uznawała tę kwestię od samego początku. W celu zminimalizowania wpływu różnic w strukturze czasowej ryzyka między tymi dwoma państwami Komisja postanowiła stosować średni względny spread w odniesieniu do wszystkich okresów kredytowania, przybliżając w ten sposób międzynarodową wartość odniesienia do warunków chińskich oraz unikając karanja chińskich przedsiębiorstw posiadających wysoki odsetek kredytów i pożyczek krótkoterminowych.
- (185) Komisja nie zgodziła się z argumentami rządu ChRL, jeśli chodzi o punkt szósty. Twierdzenie, że Komisja użyła względnego spreadu jedynie dla kredytów długoterminowych jest niezgodne ze stanem faktycznym. Metodyka względnego spreadu była wykorzystywana do kredytów zarówno długoterminowych, jak i krótkoterminowych. Stosowanie jednego średniego względnego spreadu dla kredytów o różnych terminach zapadalności nie powodowało przypisania zbyt dużej wagi krótkim terminom zapadalności, ponieważ Komisja w praktyce stosowała ten spread do kredytów o różnych terminach zapadalności.
- (186) Co do punktu siódmego, Komisja uznała, iż wykorzystała dane z dwóch różnych okresów, tzn. względny spread stosowany w OD i stopę LBCh obowiązującą w momencie przyznania kredytu, oraz że okresy brane pod uwagę w przypadku każdego kredytu powinny sobie odpowiadać. Komisja nie zgodziła się jednak z wnioskiem rządu ChRL, że zamiast tego należało przyjąć wszystkie dane z OD. W tym względzie Komisja odnotowała, że konkretne warunki dotyczące każdego kredytu, jak na przykład zmienność stóp procentowych, powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu odpowiedniego okresu dla spreadu oraz dla stopy LBCh. W obecnym dochodzeniu informacje te nie zostały jednak udostępnione Komisji w odniesieniu do wszystkich kredytów udzielonych przedsiębiorstwom objętym próbą. W związku z brakiem informacji na temat konkretnych warunków kredytów udzielonych w przeszłości, oraz na wniosek rządu ChRL, Komisja postanowiła, że stosuje względny spread i stopę LBCh obowiązujące w OD w przypadku wszystkich kredytów udzielonych przedsiębiorstwom objętym próbą do celów tego dochodzenia. Komisja skorygowała w dół kwotę korzyści związanych z udzielaniem kredytów na warunkach preferencyjnych.
- (187) Wreszcie, jeśli chodzi o ostatni punkt, Komisja zgodziła się, że źródła, o których mowa w dodatkowym dokumencie informacyjnym, podniosły kwestię zastosowania względnego spreadu w odniesieniu do rentowności i że żadne z tych źródeł nie stwierdziło, że różnica ta musi być wyrażona w sposób względny. Komisja zwróciła uwagę na fakt, że celem analizy względnego spreadu było skonstruowanie premii z tytułu ryzyka kredytowego, którą należy zastosować w odniesieniu do stopy procentowej wolnej od ryzyka w celu ustalenia referencyjnej

stopy procentowej. Premie z tytułu ryzyka kredytowego są rzeczywiście związane z tym, jak inwestorzy postrzegają papiery wartościowe oraz jakiej rentowności oczekują w zamian za wyższe ryzyko. Ponadto, nawet jeśli nie wszystkie źródła opierały się o publikacje akademickie, odzwierciedlały one odniesienia zawarte w innych źródłach. Z powyższych powodów Komisja nadal uznawała wszystkie te źródła za istotne.

- (188) W związku z tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko, zgodnie z którym metoda względnego spreadu dokładniej odzwierciedla premię z tytułu ryzyka, którą stosowałaby instytucja finansowa w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących w sytuacji niezakłóconego funkcjonowania rynku, w szczególności z uwagi na fakt, że podstawowa stopa procentowa w ChRL i podstawowa stopa procentowa w USA zmieniały się w różny sposób w czasie.
- (189) Ponadto po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL i dwa objęte próbą przedsiębiorstwa sprzeciwili się także wykorzystaniu stopy procentowej między 14 % i 16 % w przypadku wszystkich kredytów o okresie zapadalności wynoszącym 2 lata lub mniej na poziomie przedsiębiorstw korzystających z kredytów odnawialnych. Otrzymano następujące uwagi:
- 1) Komisja zaklasyfikowała wszystkie kredyty udzielone na okres co najwyżej dwóch lat jako kredyty odnawialne, nie przedstawiając odpowiedniego wyjaśnienia ani dowodów potwierdzających. Nie wszystkie kredyty i pożyczki krótkoterminowe udzielone przedsiębiorstwom objętym próbą były kredytami odnawialnymi.
 - 2) Kredyty odnawialne nie muszą być oznaką problemów związanych z płynnością. Kredyty odnawialne stanowią część standardowych praktyk biznesowych w Europie. Nie powodują one podwyższenia stóp procentowych i są stosowane przez sektor przemysłu stalowego UE. Dokładniej rzecz ujmując, Shougang Group twierdziła, że Komisja zidentyfikowała kredyty odnawialne głównie w przypadku przedsiębiorstw Qian'an Coal, Xishan Coking i Shougang Corp., które nie znajdowały się w trudnej sytuacji finansowej.
 - 3) Zastępcza wartość odniesienia stosowana przez Komisję nie była zgodna z art. 14 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Kredyt, który posłużył jako podstawa zastępczej wartości odniesienia, to jeden wyjątkowy kredyt stanowiący jedynie 2 % wszystkich kredytów udzielonych Jiangsu Shagang Group, a Komisja nie przedstawiła zasadnego wyjaśnienia, dlaczego miałyby to być porównywalne do kredytu komercyjnego. Ponadto Komisja nie dokonała dostosowań w celu zbliżenia tego kredytu do porównywalnych kredytów komercyjnych.
- (190) Jeżeli chodzi o punkt pierwszy, Komisja nie zaklasyfikowała wszystkich kredytów udzielonych na okres co najwyżej dwóch lat jako kredyty odnawialne. Istnienie kredytów odnawialnych w przypadku danego przedsiębiorstwa zostało jedynie uznane za wskazówkę, że przedsiębiorstwo to znajdowało się w gorszej sytuacji finansowej niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe, a dodatkowe ryzyko było związane z problemami z płynnością krótkoterminową. W związku z tym wszystkim kredytom i pożyczkom krótkoterminowym należało przypisać wyższą premię z tytułu ryzyka, niezależnie od tego, czy takie kredyty były odnawialne.
- (191) W odniesieniu do drugiego punktu, Komisja nie zgodziła się z oceną dokonaną przez rząd ChRL i producentów eksportujących. Władze chińskie uważają kredyty odnawialne za dodatkowy czynnik ryzyka kredytowego. Jak stwierdzono w dokumencie CBRC „Wytyczne w sprawie klasyfikacji kredytów w oparciu o ryzyko”, kredyty odnawialne powinny być zgłaszane co najmniej jako kredyty „niepewne” ⁽¹⁾. Kredyt objęty tą kategorią oznacza, że nawet jeżeli kredytobiorca może na chwilę obecną zapłacić kwotę główną i odsetki kredytu, istnieją pewne czynniki, które mogą mieć negatywny wpływ na spłatę.
- (192) Odnawialne instrumenty kredytowe rzeczywiście istnieją w Europie i były wykorzystywane przez unijny przemysł stalowy, ale ich warunki są bardzo różne od warunków chińskich kredytów odnawialnych. Odnawialne instrumenty kredytowe w Unii to właściwie linie kredytowe, o z góry określonej maksymalnej kwocie, którą można wypłacić oraz spłacić kilkakrotnie w ciągu uprzednio ustalonego okresu czasu. Ponadto wbrew temu, co twierdzi rząd ChRL, takie instrumenty kredytowe wiążą się z dodatkowym kosztem – marżą umowną, oprócz zwykłego krótkoterminowego oprocentowania rynkowego ⁽²⁾, lub z góry ustaloną opłatą za zarządzanie. W podanym przez rząd ChRL przykładzie BNP Paribas przewidziano również opłatę z tytułu niewykorzystanego kapitału w okresie trwania kredytu. Z drugiej strony kredyty odnawialne, których istnienie stwierdzono podczas wizyt weryfikacyjnych u chińskich przedsiębiorstw objętych próbą, nie różniły się pod względem warunków od innych kredytów krótkoterminowych. Nie zostały one oznaczone jako linie kredytowe lub odnawialny instrument kredytowy, nie zgłoszono także żadnych dodatkowych opłat ani marż z nimi związanych. Na pierwszy rzut oka wydawało się, że są to zwykłe kredyty krótkoterminowe. Po sprawdzeniu spłat tych kredytów podczas wizyty weryfikacyjnej okazało się jednak, że kwota kapitału była faktycznie spłacana za pomocą nowych kredytów

⁽¹⁾ Artykuł X pkt II „Wytycznych w sprawie klasyfikacji kredytów w oparciu o ryzyko” CBRC.

⁽²⁾ Również w przykładzie BNP Paribas przytoczonym przez rząd ChRL podniesiono ten argument.

otrzymywanych z tego samego banku na taką samą kwotę w ciągu jednego tygodnia przed upływem terminu zapadalności początkowego kredytu lub po tym terminie. Następnie Komisja rozszerzyła swoją analizę o inne kredyty uwzględnione w wykazach kredytowych i w większości przypadków spotkano się z dokładnie taką samą sytuacją. Z powyższych powodów Komisja podtrzymała swoje stanowisko w sprawie kredytów odnawialnych.

- (193) Komisja nie zgodziła się co do faktów konkretnego zarzutu Shougang Group, że Komisja zidentyfikowała kredyty odnawialne głównie w przypadku przedsiębiorstw Qian'an Coal, Xishan Coking i Shougang Corp. Komisja zidentyfikowała kredyty odnawialne we wszystkich skontrolowanych przedsiębiorstwach, należących do Shougang Group, w tym przedsiębiorstwach produkcyjnych Shougang Mining i Qian'an, w przypadku których wszystkie kredyty i pożyczki krótkoterminowe udzielone w OD uznano za kredyty odnawialne.
- (194) Jeżeli chodzi o trzeci punkt wreszcie, Komisja uznała, że kredyt udzielony przedsiębiorstwu w Jiangsu Shagang Group był porównywalnym kredytem komercyjnym, ponieważ warunki jego przyznania, opisane w motywie 162 powyżej, odpowiadały sytuacji finansowej charakteryzującej się problemami z płynnością krótkoterminową. Ponadto termin zapadalności kredytu zastępczego (16 miesięcy) zasadniczo odpowiadał krótkoterminowości kredytów, w przypadku których zastosowano zastępczą wartość odniesienia do celów obliczenia korzyści. Zastępczą wartość odniesienia skorygowano jednak, aby uwzględnić różnice stóp procentowych dla kredytów o terminie zapadalności krótszym niż jeden rok w porównaniu z kredytami o terminie zapadalności od jednego roku do dwóch lat, w oparciu o różnice istniejące pomiędzy dwoma terminami zapadalności w stawkach LBCh. Szczegółowe wyliczenia tej korekty zostały przekazane zainteresowanemu przedsiębiorstwu.
- (195) Komisja odrzuciła zatem wszystkie argumenty dotyczące stosowania stopy procentowej między 14 % i 16 % w odniesieniu do wszystkich kredytów o okresie zapadalności wynoszącym co najwyżej 2 lata na poziomie przedsiębiorstw korzystających z kredytów odnawialnych.
- (196) Ponadto Jiangsu Shagang Group skrytykowała fakt, że Komisja podwójnie policzyła kredyty zaciągnięte przez jej spółki zależne od Shagang Finance i spółki dominującej podczas obliczania korzyści. Shagang twierdziło również, że Komisja powinna była odliczyć „ujemną korzyść”, tj. korzyści z tytułu kredytów, w przypadku których faktyczne płatności odsetek były wyższe od wartości odniesienia obliczonych przez Komisję. Komisja odrzuciła oba te stwierdzenia.
- (197) Jeśli chodzi o rzekome podwójne liczenie, Komisja zauważyła, że Shagang odniosło się przede wszystkim do kredytów udzielanych wewnątrz przedsiębiorstw pomiędzy Shagang Finance i powiązаныmi przedsiębiorstwami produkującymi stal. W tym względzie Komisja przypominała, że Shagang Finance nie dostarczyło jej żadnych informacji na temat kredytów zaciągniętych przez właśnie to przedsiębiorstwo. Komisja nie obliczała ponadto korzyści na poziomie Shagang Finance. Wyklucza to wszelką możliwość podwójnego liczenia. W odniesieniu do nieliczonych pozostałych kredytów wewnętrznych między Shagang Group i przedsiębiorstwami produkującymi stal Komisja sprawdziła, czy rzeczywiście doszło do podwójnego liczenia. Już przed ujawnieniem ustaleń jednak w wykazie kredytowym otrzymanym od Shagang Group wskazano jako kredyty udzielane wewnątrz przedsiębiorstw tylko dwa kredyty, natomiast w przypadku wykazu Hongchang Plate – jedynie jeden taki kredyt. Ponadto nawet przy porównywaniu tych kredytów co do ich istoty nie zgadzały się one pod względem pożyczonych kwot, okresu kredytowania i obowiązujących odsetek. Po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo nie dostarczyło żadnych nowych danych na poparcie swojego twierdzenia, że kredyty te w rzeczywistości sobie odpowiadały. Komisja uznała zatem, że każdy z tych kredytów został zgłoszony tylko raz, w wykazie kredytowym grupy lub przedsiębiorstwa produkującego.
- (198) Jeśli chodzi o twierdzenie odnoszące się do „ujemnej korzyści”, o której mowa w motywie 196, Komisja stwierdziła, że nie pojawia się tutaj kwestia obiektywnego porównania. W szczególności otrzymanie kredytu o stawce niepreferencyjnej nie może zrównoważyć korzyści uzyskanej z tytułu przyznania kolejnego kredytu po stawce preferencyjnej. Komisja wzięła pod uwagę tylko kredyty, dla których obliczona wartość odniesienia była wyższa niż stopa odsetek płaconych przez przedsiębiorstwa przy wyliczaniu korzyści. Argument ten został zatem odrzucony.

3.4.4.2. Hesteel Group

- (199) Jak wynika ze sprawozdań finansowych Hesteel Group, ogólnie sytuacja tej grupy w OD również przedstawiała się korzystnie. Grupa nie odnotowywała strat, jednak poziom jej rentowności był ogólnie niski, co narzązało ją na niekorzystne zmiany w warunkach biznesowych, finansowych lub gospodarczych. Grupa miała również wysoki wskaźnik ogólnego zadłużenia.

- (200) Na poziomie przedsiębiorstw zaangażowanych w produkcję płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco ogólna sytuacja finansowa przedstawiała się w podobny sposób jak na poziomie grupy – poziomy rentowności były niskie, ale nie odnotowywano strat. Ponadto inne wskaźniki finansowe, takie jak wskaźnik ogólnego zadłużenia czy wskaźnik pokrycia odsetek zyskiem, nie wskazywały na żadne znaczące problemy strukturalne dotyczące zdolności przedsiębiorstw do spłaty zadłużenia. Na miejscu Komisja ustaliła jednak, że 80 % zweryfikowanych kredytów objętych próbą, jakie otrzymały te przedsiębiorstwa, było kredytami odnawialnymi i obejmowało duże kwoty, co wskazuje na gorszą sytuację pod względem płynności niż wynikałoby to ze sprawozdań finansowych.
- (201) Komisja odnotowała, że chińska agencja ratingowa będąca pododdziałem Chińskiego Banku Rolnego w Hangang przyznała Hesteel Group rating AAA. Z tych samych powodów, o których mowa w motywach 159–161 powyżej, Komisja stwierdziła, że rating ten jest niewiarygodny. Ponadto istnienie kredytów odnawialnych stanowi dodatkowe potwierdzenie oceny Komisji, zgodnie z którą nie należy brać pod uwagę chińskiego ratingu AAA Hesteel Group.
- (202) Komisja uznała zatem, że na poziomie działalności grupy należy korzystać z poziomu referencyjnego BB zgodnie z motywami 166–168 powyżej do obliczenia ogólnej korzyści przyznanej produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco wynikającej z braku właściwej oceny ryzyka.
- (203) Ponadto, aby uwzględnić zwiększone ryzyko związane z istnieniem kredytów odnawialnych na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw zaangażowanych w produkcję płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco oraz zważywszy, że warunki i termin zapadalności tych kredytów były zasadniczo porównywalne z wysoko oprocentowanymi kredytami wspomnianymi w motywie 162 powyżej, Komisja uznała za właściwe zastosowanie tego samego poziomu referencyjnego określonego w tym motywie jako poziomu referencyjnego właściwego dla wszystkich kredytów o terminie zapadalności nie dłuższym niż 2 lata, których udzielono na poziomie przedsiębiorstw produkcyjnych korzystających z kredytów odnawialnych. Z uwagi na fakt, że kredyty odnawialne przyznaje się zwykle na krótki okres, jest mało prawdopodobne, aby termin zapadalności kredytu odnawialnego był dłuższy niż dwa lata, co potwierdzają konkretne dowody dotyczące kredytów zweryfikowanych wśród przedsiębiorstw objętych próbą.
- (204) Zarzuty i argumenty podniesione przez rząd ChRL i niektóre przedsiębiorstwa objęte próbą w odniesieniu do ogólnej metodyki określania względnego spreadu i zastosowania zastępczej wartości odniesienia dotyczą w równym stopniu Hesteel Group. Komisja obaliła już te kwestie w motywach 175–195.
- (205) Po ujawnieniu ustaleń skarżący zapytał, czy Komisja wzięła pod uwagę znaczący zastrzyk kapitałowy na rzecz Hesteel w wysokości około 1 mld EUR przekazany w 2010 r., w dalszym ciągu przynoszący korzyści tej grupie w OD. Komisja zauważyła, że ten domniemany zastrzyk kapitałowy był w kwietniu 2017 r. przedmiotem zapytania zadanego ChRL przez Stany Zjednoczone i UE w ramach Komitetu ds. Subsydiów i Środków Wyrównawczych Światowej Organizacji Handlu (WTO). Komisja nie znalazła podczas niniejszego dochodzenia żadnego dowodu na to, że ten domniemany zastrzyk kapitałowy przyniósł jakiegokolwiek korzyści grupie Hesteel w OD.

3.4.4.3. Shougang Group

- (206) Jak wynika ze sprawozdań finansowych Shougang Group, w OD grupa ta znajdowała się ogólnie w trudnej sytuacji finansowej. Otrzymane dowody dotyczące okresu od 2014 r. wskazują, że grupa odnotowywała straty zarówno w 2014 r., jak i 2015 r. Grupa charakteryzowała się wysokim stopniem wspomaganie i w trakcie OD zwiększyła swoje zobowiązania krótkoterminowe o ponad 10 %. Podczas weryfikacji prowadzonej na poziomie jednostki dominującej stwierdzono istnienie 25 kredytów odnawialnych. Co więcej, w wykazach kredytowych znaczna część dodatkowych kredytów krótkoterminowych została w chwili zapadalności zastąpiona nowymi kredytami na tę samą kwotę.
- (207) Na poziomie przedsiębiorstw zaangażowanych w produkcję płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco sprawozdania finansowe i dowody dotyczące określonych kredytów wykryte w ocenie aktywów i studiach wykonalności wykazały, że przedsiębiorstwa te funkcjonowały na zasadzie kontynuacji działalności pomimo odnotowywania strat lub marginalnych zysków przez kilka kolejnych lat, wysokiego ogólnego zadłużenia, niskiego wskaźnika pokrycia odsetek zyskiem, pogorszenia wskaźników finansowych i niepewnej perspektywy na przyszłość. Przedsiębiorstwa te nie osiągnęły wystarczająco dużego zysku, aby pokryć koszty odsetek w kilku kolejnych latach w okresie 2012–2015. Ponadto Komisja stwierdziła podczas weryfikacji przypadki restrukturyzacji długu z powodu trudności związanych z płatnościami. Co więcej, wszystkie kredyty krótkoterminowe przyznane w trakcie OD jednemu z przedsiębiorstw produkcyjnych były kredytami odnawialnymi.
- (208) Pomimo tych okoliczności chińska agencja ratingowa Dagong International przyznała Shougang Group rating kredytowy AAA. Z tych samych przyczyn, które opisano w motywach 159–161 powyżej, oraz w świetle dowodów znalezionych podczas weryfikacji, Komisja nie uwzględniła chińskiego ratingu Shougang Group.

- (209) Z uwagi na opisaną powyżej ogólną sytuację Komisja uznała za konieczne znalezienie odpowiedniego poziomu referencyjnego na szczeblu grupy. Aby uwzględnić zwiększone ryzyko związane z istnieniem kredytów odnawialnych oraz zważywszy, że warunki i termin zapadalności tych kredytów były zasadniczo porównywalne z wysoko oprocentowanymi kredytami wspomnianymi w motywie 162 powyżej, Komisja wykorzystwała ten sam poziom referencyjny, który został określony w tym motywie, w odniesieniu do wszystkich kredytów o terminie zapadalności nie dłuższym niż 2 lata. Z uwagi na fakt, że kredyty odnawialne przyznaje się zwykle na krótki okres, jest mało prawdopodobne, aby termin zapadalności kredytu odnawialnego był dłuższy niż dwa lata, co potwierdzają konkretne dowody dotyczące kredytów zweryfikowanych wśród przedsiębiorstw objętych próbą.
- (210) Jeżeli chodzi o pozostałe kredyty na poziomie grupy z dwuletnim terminem zapadalności, w oparciu o dostępne informacje Komisja powróciła do ogólnego poziomu referencyjnego przyznającego grupie najwyższą ocenę obligacji o „ratingu nieinwestycyjnym”, jak wyjaśniono w motywach 166–168.
- (211) Ponadto Komisja stwierdziła, że na poziomie przedsiębiorstw zaangażowanych w produkcję płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco sytuacja przedstawiała się w taki sposób, że w przypadku braku wsparcia ze strony państwa wspomniane przedsiębiorstwa nie miałyby dostępu do dodatkowych kredytów w trakcie OD. W związku z tym korzyść, jaką otrzymały te przedsiębiorstwa, wykraczała poza zwykłą marżę oprocentowania. Przeciwnie, korzyść uzyskana w trakcie OD wynikała z przyznania kredytów, które w przypadku braku wsparcia ze strony państwa nie zostałyby udzielone w oparciu o ogólną sytuację finansową tych przedsiębiorstw. W tym względzie Komisja zauważyła, że Shougang Group jest dużym przedsiębiorstwem państwowym, które uznano za „lidera” w 11. planie pięcioletnim i 12. planie pięcioletnim dla przemysłu stalowego.
- (212) Zgodnie z sekcją E lit. b) ppkt (V) wytycznych z 1998 r. ⁽¹⁾ Komisja zdecydowała się zatem potraktować niespłacone kwoty tych kredytów w OD jako dotację udzieloną w ramach realizacji polityki rządowej. Na podstawie dostępnych informacji Komisja wyrównała jedynie kredyty udzielone w trakcie OD.
- (213) Zarzuty i argumenty podniesione przez rząd ChRL i niektóre przedsiębiorstwa objęte próbą w odniesieniu do ogólnej metodyki określania względnego spreadu i zastosowania zastępczej wartości odniesienia odnoszą się w równym stopniu do Shougang Group. Komisja obaliła już te kwestie w motywach 175–195.
- (214) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował również traktowanie kredytów jak dotacji i przedstawił następujące argumenty:
- 1) Komisja nie ujawniła istotnych faktów w zakresie ustalenia dotyczącego „pomocy państwa”, w przypadku braku której przedsiębiorstwa te nie mogły otrzymać przedmiotowych kredytów.
 - 2) Wyrównanie niektórych kwot kredytów jako dotacji było niezgodne z postanowieniami art. 1 ust. 1 lit. b), art. 14 i art. 14 lit. b) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Rząd ChRL oparł swoje twierdzenie na sprawozdaniu panelu WE – DRAMS, w którym podejście to uznano za nieuzasadnione i niezgodne z art. 1 ust. 1 lit. b) i art. 14 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych ⁽²⁾.
 - 3) Metodyka obliczeń Komisji stanowiła wyjątek niedozwolony na mocy art. 14 lit. b) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, ponieważ zmieniała charakter prawny wkładu finansowego z kredytu w dotację. Podczas panelu WE – DRAMS podkreślono, że kredyt jest zasadniczo odmienny od dotacji, ponieważ pociąga on za sobą w dalszym ciągu należne zadłużenie ⁽³⁾. Wszystkie kredyty były ujmowane w dokumentacji rachunkowej przedsiębiorstwa jako kredyty, a nie dotacje, przy czym z kredytów ujętych w tabelach kredytów nie ma mowy o jakimkolwiek umorzeniu długu, a ponadto z tytułu tych kredytów płacone były odsetki. Wreszcie, w sekcji E lit. b) V) Wytycznych UE z 1998 r. dotyczących obliczania kwoty subsydium założono istnienie umorzenia długów lub zwłok w płatności.
 - 4) Domniemana sytuacja gospodarcza przedmiotowych przedsiębiorstw nie uzasadniała traktowania niektórych kwot kredytów jako dotacji. Istotnie, przedmiotowe przedsiębiorstwa stanowiły część dużej grupy przedsiębiorstw i ich kredyty były gwarantowane przez spółki dominujące. Ponadto unijni producenci również

⁽¹⁾ Wytyczne Komisji dotyczące obliczania wysokości subsydiów w dochodzeniach dotyczących cel wyrównawczych (Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 6).

⁽²⁾ Sprawozdanie panelu, WE – DRAMS, pkt 7.213.

⁽³⁾ Sprawozdanie panelu, WE – DRAMS, pkt 7.212.

odnotowywali straty od 2012 r., ale wciąż otrzymywali kredyty i byli w stanie refinansować swoje długi. Dokładniej rzecz ujmując, w odniesieniu do Shougang Group, przedsiębiorstwo produkcyjne Jingtang faktycznie odnotowało zyski w latach 2014 i 2015, mimo że rozpoczęło działalność handlową dopiero w 2010 r. Wreszcie, sama Komisja uznała sytuację finansową grup Shougang i Benxi za odpowiadającą ratingowi „BB”, który powinien być wystarczający do uzyskania kredytów na rynku.

- (215) Producenci eksportujący zasadniczo powtórzyli uwagi rządu ChRL. Otrzymano jednak pewne dodatkowe szczególne uwagi od Shougang Group:
- 1) Shougang Group zauważyła, że niektóre kwoty pożyczek zostały ponownie zaklasyfikowane jako dotacje w odniesieniu do trzech przedsiębiorstw grupy bez odpowiedniego wyjaśnienia lub uzasadnienia.
 - 2) Shougang Group jako całość była rentowna w 2014 i 2015 r. i odnotowała wysokie poziomy zysków niepodzielonych. Przedsiębiorstwo produkcyjne Qian'an wchodzące w skład grupy poniosło straty w 2015 r., lecz w latach 2011–2014 było rentowne. Shougang Group nie zgodziła się również z faktem, że przedsiębiorstwa produkcyjne nie generowały wystarczających zysków, aby pokryć swoje koszty z tytułu odsetek, i zaznaczyła, że dochód z działalności operacyjnej ujęty w sprawozdaniach finansowych faktycznie stanowił zysk po zapłaceniu kosztów finansowych.
- (216) Jeżeli chodzi o punkt pierwszy, Komisja nie zgadza się z oświadczeniem rządu ChRL, że nie ujawniła istotnych faktów odnoszących się do pomocy państwa leżących u podstaw ustaleń Komisji. Pomoc państwa, o której mowa w powyższym motywie 211, była częścią ogólnego rozumowania w zakresie preferencyjnych kredytów, a zatem odnosiła się do tych samych dowodów, które zostały już szeroko opisane w sekcjach 3.4.1–3.4.3. Ponadto Komisja przedstawiła w sekcji 3.5 poniżej dodatkowe argumenty dotyczące istnienia pomocy państwa dla niektórych przedsiębiorstw w przemyśle stalowym znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej. Ponieważ zarówno grupa Shougang Group, jak i grupa Benxi były uznawane za krajowych liderów, rozumowanie przedstawione w sekcji 3.5 ma zastosowanie również do nich.
- (217) W odniesieniu do drugiej i trzeciej kwestii Komisja wyjaśniła, że nie uznała kredytów udzielonych przedsiębiorstwom objętym próbą za równoważne dotacjom jako takim. Wbrew temu, co zostało stwierdzone przez rząd ChRL, Komisja nie zmieniła charakteru prawnego wkładu finansowego z kredytów na dotacje. Przeciwnie, Komisja przyznała, że kredyty udzielone przedsiębiorstwom wiązały się ze zobowiązaniami w zakresie płatności. Dopiero przy obliczaniu korzyści z takiej transakcji, Komisja nie dokonała porównania stóp procentowych, lecz przyjęła za punkt wyjścia kapitał pozostały do spłaty kwoty kredytu.
- (218) W tym kontekście Komisja wyjaśniła dalej, że przy obliczaniu zysku nie uwzględniła całej kwoty kredytu. Za punkt wyjścia przyjęto wyłącznie pozostałą kwotę kredytu i na późniejszym etapie dokonano kilku korekt w dół od tej kwoty. Po pierwsze, zysk określono w oparciu o kwotę kredytu pozostałą do spłaty kwoty, od której odjęto odsetki zapłacone w OD. Po drugie, kwota kapitału kredytu została skorygowana o amortyzację, zgodnie z podstawowym celem kredytu. Gdyby cel kredytu został określony jako płynność/kapitał obrotowy, przyjęto by pełną kwotę. Gdyby kredyt był wyraźnie powiązany z inwestycją długoterminową, kwota kapitału byłaby amortyzowana w okresie trwania kredytu i pod uwagę wzięta byłaby tylko kwota przypisana do OD. Wreszcie, kwota zysku została następnie skorygowana tak, by odzwierciedlała wyłącznie liczbę dni w OD, przez które obowiązywała umowa kredytowa.
- (219) Wszystkie te korekty pokazują, że do celów obliczenia zysku Komisja nie wzięła pod uwagę pełnej kwoty kredytu. Komisja stwierdziła zatem, że rozumowanie zastosowane w sprawozdaniu panelu WE – DRAMS nie miało zastosowania w niniejszym dochodzeniu. Ta sprawa dotyczyła kwestii metodyki obliczeń⁽¹⁾, a panel zwrócił uwagę przede wszystkim na fakt, że WE przyjęła pełną kwotę kredytu przedsiębiorstwa Hynix jako zysk, nie biorąc pod uwagę związanych z nim zobowiązań⁽²⁾. Ponieważ nie miało to miejsca w obecnym dochodzeniu, argument ten został odrzucony.
- (220) W odniesieniu do argumentu rządu ChRL, że sytuacja finansowa grup Benxi i Shougang odpowiadała ratingowi „BB”, który powinien być wystarczający do uzyskania kredytu na rynku, Komisja przypomniała, że dokonała zróżnicowanej oceny przedsiębiorstw na poziomie grupy i przedsiębiorstw na poziomie przedsiębiorstw produkcyjnych. Komisja doszła do wniosku, że sytuacja finansowa odpowiadająca ratingowi BB miała zastosowanie jedynie na poziomie grupy, a nie na poziomie przedsiębiorstw zaangażowanych w działalność produkcyjną. Dlatego też odrzuciła ten argument.

⁽¹⁾ Sprawozdanie panelu, WE – DRAMS, pkt 7.178.

⁽²⁾ Sprawozdanie panelu, WE – DRAMS, pkt 7.212.

- (221) W odniesieniu do uwagi rządu ChRL, że producenci unijni również generowali straty, ale nadal byli w stanie refinansować swoje zadłużenie, Komisja zauważyła, że w przeciwieństwie do sytuacji w ChRL, refinansowanie długów przemysłu UE odbywało się na poziomie całej grupy, a nie na poziomie przedsiębiorstw produkcyjnych. Sytuacja finansowa przemysłu unijnego na poziomie grupy nie była taka sama jak na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw produkcyjnych. W szczególności skonsolidowane sprawozdania finansowe grup Arcelor Mittal, Thyssen Krupp i Tata wykazały zyski w OD. Ponadto, jak opisano w motywie 192 powyżej, warunki operacji refinansowania w UE i w ChRL bardzo się różniły. W związku z tym uwaga ta była nieuzasadniona.
- (222) W odniesieniu do w szczególności do Shougang Group, fakt, że grupa jako całość był rentowna nie poddał w wątpliwość metodyki obliczeń Komisji dotyczących zgłoszonych kredytów. Jak wyjaśniono w motywie 156, przedsiębiorstwa w grupie zostały ocenione oddzielnie, a wnioski i traktowanie dostosowane do ich indywidualnej sytuacji. Podejście to zostało potwierdzone w trakcie wizyty weryfikacyjnej, gdy strony oświadczyły, że w ocenie gwaranta uwzględnia się sytuację danego przedsiębiorstwa, a nie sytuację na poziomie grupy. Jeśli chodzi o gwarancje, z wyjątkiem Qian'an Coal, w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu nie dostarczono żadnych informacji dotyczących gwarantów zgłoszonych kredytów. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (223) W odniesieniu do sytuacji finansowej przedsiębiorstwa produkcyjnego Jingtang, przedsiębiorstwo to stale ponosiło straty od momentu rozpoczęcia działalności w 2010 r., z wyjątkiem 2014 r. i 2015 r., kiedy to z trudem osiągnęło próg rentowności, generując zysk w przedziale od 0 % do 0,5 %. Ponadto, od czasu jego utworzenia, przedsiębiorstwo to odnotowywało skumulowane straty w wysokości [13–16] mld RMB. Przedsiębiorstwo to stale osiągało wyniki poniżej oczekiwań wyrażonych w studium wykonalności, na którym oparto zatwierdzenie projektu budowlanego Jingtang. W OD sporządzono sprawozdanie z wyceny aktywów w związku ze zmianą w strukturze własnościowej Shougang Jingtang. W sprawozdaniu tym wyceniono wartość netto przedsiębiorstwa w OD na mniej niż jedną trzecią kwoty inwestycji początkowej. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje wnioski w odniesieniu do przedsiębiorstwa produkcyjnego Jingtang.
- (224) W odniesieniu do kwestionowania przez Shougang Group metodyki obliczeń stosowanej przez Komisję, Komisja wyjaśniła, że odnotowała, iż we wszystkich chińskich przedsiębiorstwach zysk z działalności operacyjnej wykazany w sprawozdaniach finansowych faktycznie stanowił zysk po zapłaceniu kosztów finansowych. W związku z tym, przy obliczaniu jego wskaźników finansowych, Komisja dodała koszty finansowe z powrotem do zysku z działalności operacyjnej, aby uzyskać dochód przed odliczeniem wydatków z tytułu odsetek każdego przedsiębiorstwa. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje stanowisko dotyczące obliczania wskaźników finansowych.
- (225) Po ujawnieniu informacji Shougang Group skrytykowała również brak szczegółowych informacji na temat sposobu traktowania przez Komisję trzech z jej przedsiębiorstw produkcyjnych. Komisja zauważyła, że przedstawiła całość informacji w drugim specjalnym dokumencie ujawniającym informacje. W szczególności Komisja dokonała oceny sytuacji finansowej Qian'an Coal, Shougang Mining i Xishan Coking w latach 2012–2015. Obok rentowności rozpatrzono inne wskaźniki finansowe, tak aby wyciągnąć wnioski na temat kondycji finansowej przedsiębiorstw, jak opisano w motywach 226–228 poniżej.
- (226) W przypadku Qian'an Coal przedsiębiorstwo odnotowało minimalny zysk (blisko progu rentowności) przed 2014 r., niewielki zysk w 2014 r. (mniej niż 3 %) i ponosiło straty w OD. Jego obroty nieustannie spadały i w latach 2012–2015 zmniejszyły się niemal o połowę. Ponadto przedsiębiorstwo wykazywało w tym okresie stale wysokie zadłużenie (stosunek długu do aktywów wynosił ponad 60 %) i nie generowało wystarczającego zysku z działalności operacyjnej, by pokryć koszty odsetek w OD (wskaźnik pokrycia odsetek < 1). Około jednej trzeciej kredytów krótkoterminowych przedsiębiorstwa przyznanych w OD (i stanowiących około jednej całkowitego nieuregulowanego zadłużenia spółki) uznawana jest za kredyty odnawialne.
- (227) Shougang Mining stale przynosiło straty w latach 2012–2015, z wyjątkiem 2013 r., kiedy osiągnęło niewielką marżę zysku. Ogółem w 2015 r. przedsiębiorstwo odnotowało skumulowane straty w wysokości około 2 mld RMB. Obroty przedsiębiorstwa stale spadały w ciągu ostatnich czterech lat i zmniejszyły się o ponad połowę między 2012 r. a OD. Shougang Mining wykazywało w ciągu ostatnich pięciu lat stale wysokie zadłużenie (stosunek długu do aktywów wynosił około 80 %) i nie wygenerowało wystarczającego zysku z działalności operacyjnej, by pokryć koszty odsetek w żadnym z ostatnich pięciu lat (wskaźnik pokrycia odsetek < 1). Jedyny kredyt udzielonej przedsiębiorstwu w OD został uznany za kredyt odnawialny. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje wnioski w odniesieniu do przedsiębiorstw Qian'an Coal i Shougang Mining.

- (228) Przedsiębiorstwo Xishan Coking zostało utworzone pod koniec 2009 r. i rozpoczęło działalność od dużej straty (ponad 300 mln RMB), która nie została zniwelowana w OD. Obroty przedsiębiorstwa spadały w ciągu poprzednich czterech lat, a samo przedsiębiorstwo było przez ten okres w dużym stopniu wspomagane. Wiele kredytów udzielonych przedsiębiorstwu w OD zostało uznane za kredyty odnawialne. Komisja przyjęła jednak argument Shougang Group, że dużą część długów Xishan Coking rzeczywiście można przypisać Jingtang oraz że fakt ten miał duży wpływ na wyniki finansowe Xishan Coking. Ponadto, przedsiębiorstwo stale odnotowywało zyski w latach 2012–2015. W rezultacie kredyty udzielone Xishan Coking w 2015 r. nie były traktowane jako dotacje, a uzyskana korzyść została ponownie obliczona zgodnie z tą samą metodyką co w przypadku przedsiębiorstw na poziomie grupy, jak opisano w motywach 209–210 powyżej.

3.4.4.4. Benxi Group

- (229) Jak wynika ze sprawozdań finansowych Benxi Group, w OD grupa ta znajdowała się ogólnie w trudnej sytuacji finansowej. W 2015 r. odnotowała straty, charakteryzowała się wysokim stopniem wspomagania, a w okresie 2012–2015 stale zwiększała swoje zobowiązania. Ponadto podczas weryfikacji prowadzonej na poziomie jednostki dominującej stwierdzono istnienie kredytów odnawialnych.
- (230) Na poziomie przedsiębiorstwa zaangażowanego w produkcję płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco sprawozdania finansowe i dowody dotyczące określonych kredytów wykazały, że przedsiębiorstwo to funkcjonowało na zasadzie kontynuacji działalności pomimo odnotowywania strat lub marginalnych zysków przez kilka kolejnych lat, ciągłego zwiększania ogólnego zadłużenia, pogarszających się wskaźników finansowych oraz niepewnej perspektywy na przyszłość. Przedsiębiorstwo to nie osiągnęło wystarczająco dużego zysku, aby pokryć koszty odsetek przez cały okres 2012–2015. Co więcej, wśród kredytów objętych próbą Komisja stwierdziła również istnienie jednego kredytu odnawialnego, a w wykazach kredytowych niektóre kredyty krótkoterminowe zostały w chwili zapadalności zastąpione nowymi kredytami na tę samą kwotę.
- (231) Pomimo tych okoliczności chińska jednostka zależna agencji Moody's przyznała Benxi Group w trakcie OD krajowy rating kredytowy AA+. W ogólnym zastrzeżeniu prawnym tej jednostki zależnej podkreślono jednak, że jednostka ta przyznaje krajowe ratingi odzwierciedlające jedynie względne ryzyko kredytowe w Chinach, podczas gdy rolą agencji Moody's jest zapewnienie wiedzy o zarządzaniu, wsparcia technologicznego i szkoleń dla analityków. Dlatego, w świetle wspomnianych w motywach 159–161 powyżej ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi oraz w świetle dowodów znalezionych podczas weryfikacji, Komisja nie uwzględniła chińskiego ratingu Benxi Group.
- (232) Z uwagi na opisaną powyżej ogólną sytuację Komisja uznała za konieczne znalezienie odpowiedniego poziomu referencyjnego na szczeblu grupy. Aby uwzględnić zwiększone ryzyko związane z istnieniem kredytów odnawialnych oraz zważywszy, że warunki i termin zapadalności tych kredytów były zasadniczo porównywalne z wysoko oprocentowanymi kredytami wspomnianymi w motywie 162 powyżej, Komisja wykorzystwała ten sam poziom referencyjny, który został określony w tym motywie, w odniesieniu do wszystkich kredytów o terminie zapadalności nie dłuższym niż 2 lata. Z uwagi na fakt, że kredyty odnawialne przyznaje się zwykle na krótki okres, jest mało prawdopodobne, aby termin zapadalności kredytu odnawialnego był dłuższy niż dwa lata, co potwierdzają konkretne dowody dotyczące kredytów zweryfikowanych wśród przedsiębiorstw objętych próbą.
- (233) Jeżeli chodzi o pozostałe kredyty na poziomie grupy z dwuletnim terminem zapadalności, w oparciu o dostępne informacje Komisja powróciła do ogólnego poziomu referencyjnego przyznającego grupie najwyższą ocenę obligacji o „ratingu nieinwestycyjnym”, jak wyjaśniono w motywach 166–168.
- (234) Ponadto Komisja stwierdziła, że na poziomie przedsiębiorstwa produkcyjnego sytuacja przedstawiała się w taki sposób, że w przypadku braku wsparcia ze strony państwa wspomniane przedsiębiorstwo nie miałoby dostępu do dodatkowych kredytów w trakcie OD. W związku z tym korzyść, jaką otrzymały te przedsiębiorstwa, wykraczała poza zwykłą marżę oprocentowania. Przeciwnie, korzyść uzyskana w trakcie OD wynikała z przyznania kredytów, które w przypadku braku wsparcia ze strony państwa prawdopodobnie nie zostałyby udzielone w oparciu o ogólną sytuację finansową tych przedsiębiorstw. W tym względzie Komisja zauważyła, że Benxi Group jest dużym przedsiębiorstwem państwowym, które uznano za „lidera” w 12. planie pięcioletnim dla przemysłu stalowego.
- (235) Zgodnie z sekcją E lit. b) ppkt (V) wytycznych z 1998 r., Komisja zdecydowała się zatem potraktować niespłacone kwoty tych kredytów w OD jako dotację udzieloną w ramach realizacji polityki rządowej. Na podstawie dostępnych informacji Komisja wyrównała jedynie kredyty udzielone w trakcie OD. Osiągnięty zysk określono w oparciu o kwotę kredytu pozostałą do spłaty kwoty, od której odjęto odsetki zapłacone w OD.

Kwota kapitału kredytu została skorygowana o amortyzację, zgodnie z podstawowym celem kredytu. Gdyby cel kredytu został określony jako płynność/kapitał obrotowy, przyjęto by pełną kwotę. Gdyby kredyt był wyraźnie powiązany z inwestycją długoterminową, kwota kapitału byłaby amortyzowana w okresie trwania kredytu i pod uwagę wzięta byłaby tylko kwota przypisana do OD. Wreszcie, kwota zysku została następnie skorygowana tak, by odzwierciedlała wyłącznie liczbę dni w OD, przez które obowiązywała umowa kredytowa.

- (236) Zarzuty i argumenty podniesione przez rząd ChRL i niektóre przedsiębiorstwa objęte próbą w odniesieniu do ogólnej metodyki określania względnego spreadu i zastosowania zastępczej wartości odniesienia dotyczą w równym stopniu Benxi Group. Stanowisko Komisji w sprawie tych argumentów, jak opisano powyżej w motywach 175–195 odnosi się w równym stopniu do Benxi Group.
- (237) Ponadto, zarzuty i argumenty podniesione przez rząd ChRL i niektóre przedsiębiorstwa objęte próbą w odniesieniu do ogólnej metodyki dotyczącej kredytów traktowanych jako dotacje dotyczą w równym stopniu Benxi Group. Stanowisko Komisji w sprawie tych argumentów, jak opisano powyżej w motywach 216–221 odnosi się w równym stopniu do Benxi Group.
- (238) Po ujawnieniu ustaleń Benxi Group zasadniczo powtórzyła uwagi rządu ChRL. Dodała jednak również pewne dodatkowe uwagi szczegółowe:
- 1) Benxi Group twierdziła, że wskaźniki finansowe wymienione w specjalnym dokumencie ujawniającym informacje nie wykazały dostatecznie, że przedsiębiorstwo Bengang nie miało zdolności do spłaty swoich kredytów. Co więcej, nawet jeśli Bengang mogło mieć pewne problemy finansowe w ostatnich latach, nadal prowadziło w tych latach zwykłą działalność i miało wystarczającą zdolność do spłaty swoich kredytów.
 - 2) Benxi Group stwierdziła również, że analiza jej ratingu kredytowego nie była wystarczająco kompleksowa.
 - 3) Wreszcie, Benxi Group stwierdziła, że skarżący nie uwzględnił tego programu subsydiowania w swoim wniosku oraz że podejście do traktowania kredytów jako dotacji nie było zatem zgodnie z art. 11.1 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.
- (239) Jeżeli chodzi o punkt pierwszy, Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo przyznało w swojej odpowiedzi na dokument ujawniający ustalenia, że w ostatnich latach napotkało trudności finansowe, oraz że nie podważyło żadnych ustaleń Komisji, takich jak spadające marże zysku i obrót, wysoki wskaźnik zadłużenia oraz niezdolność do spłaty odsetek od kredytu. Przedsiębiorstwo również odnotowało znaczne straty w OD. Ponadto Benxi Group przyznała, że niektóre kredyty nie zostały spłacone zgodnie z pierwotnym harmonogramem, co wskazuje, iż przedsiębiorstwo miało trudności w zakresie zdolności do spłaty kredytów. W związku z tą ogólną sytuacją przedsiębiorstwa, Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że w normalnych warunkach rynkowych przedsiębiorstwo nie miałoby dostępu do kolejnych kredytów.
- (240) Biorąc pod uwagę fakt, że przedsiębiorstwa, których dotyczy postępowanie stanowiły dużą grupę przedsiębiorstw i że ich kredyty były gwarantowane przez spółki dominujące, Komisja uznała, iż kredyty udzielone przedsiębiorstwu produkcyjnemu w Benxi Group były rzeczywiście gwarantowane przez inną spółkę tej grupy. Podczas wizyty weryfikacyjnej stało się jednak jasne, że wspomniane gwarancje były zapewnione przez kilka innych przedsiębiorstw należących do grupy, które znajdowały się w podobnej trudnej sytuacji finansowej. W rzeczywistości wszystkie skontrolowane przedsiębiorstwa w Benxi Group przynosiły straty w OD, a samo przedsiębiorstwo w swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu stwierdziło, że grupa znajdowała się w sytuacji „poniesionej straty” wpływającej na kilka spółek zależnych, bez żadnych perspektyw na powrót do zysków w najbliższej przyszłości.
- (241) W odniesieniu do ratingu kredytowego przedsiębiorstwa Komisja uznała, że potwierdzenie trudnej sytuacji finansowej przez przedsiębiorstwo jasno wykazało, że nie powinno ono było otrzymać oceny ratingowej AA+. Jedynym nowym dowodem przedstawionym przez przedsiębiorstwo w tym kontekście było to, że niekoniecznie istniał związek pomiędzy jego trudnościami finansowymi a jego ratingiem kredytowym, jako że była to duża grupa działająca w branży żelaza i stali, posiadająca długą tradycję i dobrą historię kredytową. Komisja uznała, że tego rodzaju argumentacja odpowiednio odzwierciedlała twierdzenie Komisji, że ratingi kredytowe w Chinach nie są wiarygodne, ponieważ opierają się głównie na wielkości i statusie przedsiębiorstwa, a nie na jego bieżącej sytuacji kredytowej.
- (242) W odniesieniu do trzeciej kwestii Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem przedsiębiorstwa, że subsydlum związane z kredytami traktowane w podobny sposób jak dotacje nie zostało uwzględnione w skardze. Dotyczyło to odrębnej metodyki obliczeń w ramach preferencyjnych kredytów, która została w rzeczywistości uwzględniona w skardze. Argument ten został zatem odrzucony.

3.4.5. Wnioski dotyczące kredytów preferencyjnych

- (243) W wyniku dochodzenia ustalono, że wszystkie objęte próbą grupy producentów eksportujących skorzystały w OD z kredytów preferencyjnych. W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególnego charakteru przedmiotowe świadczenie należy uznać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- (244) Stopa subsydiowania ustanowiona dla tego programu w trakcie OD w odniesieniu do grup przedsiębiorstw objętych próbą wynosi:

Pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną			
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Całkowita kwota subsydium	Od banków będących własnością państwa	Od innych instytucji finansowych
Benxi Group	26,70 %	26,70 %	0 %
Hesteel Group	4,68 %	4,66 %	0,02 %
Jiangsu Shagang Group	1,99 %	1,44 %	0,55 %
Shougang Group	27,91 %	27,17 %	0,74 %

3.5. Faktyczna gwarancja

- (245) Skarżący twierdził, że istnieje oddzielny program subsydiowania obejmujący potencjalny bezpośredni transfer środków przez rząd ChRL za pośrednictwem faktycznej gwarancji, który zapewnia ciągłość działania przedsiębiorstw w sektorze wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, które to przedsiębiorstwa ze względu na ich sytuację finansową doświadczają trudności ze spłatą kredytów.
- (246) Komisja zauważyła, że próg dowodowy w odniesieniu do udowodnienia niepisanych środków podjętych w ramach WTO jest szczególnie wymagający pod względem dowodów niezbędnych do wykazania ich istnienia. W szczególności organ prowadzący dochodzenie musi jasno ustalić, za pomocą argumentów i dowodów potwierdzających, przynajmniej że domniemaną niepisaną „zasadę lub normę” można przypisać rządowi państwa trzeciego; ustalić jej dokładną treść oraz ustalić, że ma zastosowanie ogólne i prospektywne. Ten wysoki próg uznaje się za osiągnięty tylko wtedy, gdy przedstawione zostaną wystarczające dowody w odniesieniu do każdego z tych elementów ⁽¹⁾.

3.5.1. Przypisanie rządowi ChRL

- (247) Komisja w pierwszej kolejności zbadała, czy domniemaną faktyczną gwarancję można przypisać rządowi ChRL. W tym względzie Komisja potwierdziła, że w ChRL istnieje polityka rządowa, zgodnie z którą bardziej promowany jest rozwój dużych krajowych liderów (głównie będących własnością państwa) w przemyśle stalowym niż mniejszych (głównie prywatnych) hut.
- (248) Ta strategia polityczna obowiązywała już w 2009 r., gdy Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej wydała „Plan działania na rzecz dostosowania i rewitalizacji przemysłu stalowego”. W dokumencie tym stwierdzono, że należy przede wszystkim objąć wsparciem najważniejsze przedsiębiorstwa o podstawowym znaczeniu i najważniejsze kategorie w przemyśle żelaza i stali w celu utrzymania stabilnego rynku i promowania stabilnego rozwoju przemysłu.
- (249) W celu przeciwdziałania kryzysowi z 2008 r. w planie działania podkreślono również, że układ przemysłu należy dostosować i zoptymalizować na podstawie „kontrolności ilości całkowitej w połączeniu z eliminacją niepostępowych mocy produkcyjnych, restrukturyzując przedsiębiorstwa oraz realokacją hut miejskich”.

⁽¹⁾ WT/DS294/AB/R (USA – Zeroing), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 18 kwietnia 2006 r. pkt 198 oraz WT/DS438/AB/R (Argentyna – Ograniczenia importowe), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 15 stycznia 2015 r., pkt 5.108.

- (250) Zgodnie z dokumentem rząd ChRL stawia sobie za cel ustanowienie kilku wyjątkowo dużych przedsiębiorstw o znacznej niezależnej zdolności innowacyjnej i dużej konkurencyjności na rynku międzynarodowym oraz doprowadzenie do tego, by moce produkcyjne pięciu najważniejszych krajowych przedsiębiorstw z sektora żelaza i stali stanowiły 45 % produkcji krajowej. W związku z tym oczekuje się, że powstanie szereg wyjątkowo dużych przedsiębiorstw z sektora żelaza i stali o mocach produkcyjnych powyżej 50 000 000 ton i charakteryzujących się dużą konkurencją na rynku międzynarodowym, takich jak Baosteel, Ansteel i Wuhan Iron and Steel. Ponadto spodziewane jest utworzenie szeregu dużych przedsiębiorstw z sektora żelaza i stali o mocach produkcyjnych wynoszących 10 000 000–30 000 000 ton. Co więcej, w dokumencie wymieniono jako cel ukończenie relokacji Shougang Group i budowę jej zakładów hutniczych w Caofeidian.
- (251) W planie działania dotyczącym polityki przewidziano i promowano objęcie wsparciem finansowym tych najważniejszych przedsiębiorstw o podstawowym znaczeniu, jak również przewidziano wsparcie w zakresie emisji udziałów, obligacji korporacyjnych, obligacji średnioterminowych, krótkoterminowych weksli finansowych, kredytów bankowych i absorpcji inwestycji typu private equity w odniesieniu do tych projektów, które są zgodne z prawami i przepisami w zakresie ochrony środowiska i gruntów oraz przepisami w zakresie zarządzania inwestycjami, a także dla przedsiębiorstw, w których prowadzone są działania w zakresie połączenia i przejścia lub działania w zakresie restrukturyzacji.
- (252) Z drugiej strony w dokumencie wspomniano jednak o ograniczeniach w zakresie finansowania projektów obejmujących nielegalną budowę i zatwierdzonych niezgodnie z prawem oraz przedsiębiorstw charakteryzujących się „niepostępowymi mocami produkcyjnymi”. Stwierdzono w nim wyraźnie, że „w przypadku losowego rozszerzenia i renowacji lub przeniesienia niepostępowych obiektów do innych miejsc instytucje finansowe nie udzielą wsparcia kredytowego w żadnej formie, a krajowy departament ds. gruntów i zasobów nie rozpatrzy procedur dotyczących użytkowania gruntów”.
- (253) W 12. planie pięcioletnim dla przemysłu stalowego kontynuowano tę samą strategię, którą ustanowiono w planie działania. W planie tym odniesiono się również do najważniejszych przedsiębiorstw z sektora stali, a za główny cel uznano optymalizację układu przemysłu. W planie wyszczególniono, że promowane są duże projekty, podczas gdy małe projekty powinny zostać ograniczone, co połączono z eliminacją niepostępowych mocy produkcyjnych.
- (254) Jednym z głównych celów 12. planu pięcioletniego było również osiągnięcie określonego poziomu tworzenia klastrów przemysłowych poprzez znaczne ograniczenie liczby przedsiębiorstw w sektorze stali. Celem było zwiększenie udziału produkcji stali dziesięciu największych przedsiębiorstw do 60 % łącznej produkcji krajowej. Cel ten miał zostać osiągnięty poprzez promowanie połączeń, restrukturyzacji oraz eliminację niepostępowych mocy produkcyjnych. Ponadto plan zawierał wykaz produktów i procesów produkcji, które zostały uznane za niepostępowe.
- (255) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą w przedmiotowym postępowaniu zostały wymienione jako najważniejsze wielkoskalowe przedsiębiorstwa w 12. planie pięcioletnim dla przemysłu stalowego.
- (256) Ponadto w rozdziale I.2 trzynastego planu pięcioletniego dla przemysłu stalowego wspomniano, że „niektóre chińskie przedsiębiorstwa są dobre, a inne nie”. Jednym z najważniejszych celów jest ponownie zwiększenie stopnia koncentracji przemysłowej (pierwszych 10 przedsiębiorstw) do 60 % do 2020 r. (ponieważ cel ten nie został zrealizowany podczas obowiązywania 12. planu pięcioletniego dla przemysłu stalowego). Założenie to jest zgodne z ogólnym celem, jakim jest zmniejszenie nadwyżki mocy produkcyjnych, któremu ponownie towarzyszy determinacja, by promować połączenia i restrukturyzację.
- (257) W rozdziale IV 13. planu pięcioletniego dla przemysłu stalowego podkreślono również potrzebę wycofania z rynku przedsiębiorstw zombie. Przedsiębiorstwa te definiuje się jako przedsiębiorstwa, w których od kilku lat nieprzerwanie notowane są straty, posiadające aktywa niewystarczające do zredukowania długu, notujące straty i niemające perspektyw oraz funkcjonujące w oparciu o nieustanne kredyty udzielane przez banki oraz inne metody. Zgodnie z planem pięcioletnim przedsiębiorstwa posiadające aktywa niewystarczające do zredukowania długu lub zalegające ze spłatą długu powinny zostać objęte postępowaniem upadłościowym i poddane reorganizacji.
- (258) Ponadto w szczegółowych wytycznych dotyczących wsparcia finansowego i ograniczenia nadwyżki mocy produkcyjnych, które omówiono w sekcji 3.4.1.1 powyżej, wprowadzono rozróżnienie na „dobre” przedsiębiorstwa, tj. duże grupy przemysłowe, które działają zgodnie z krajową polityką przemysłową, oraz „złe” przedsiębiorstwa, tj. mniejsze przedsiębiorstwa charakteryzujące się „niepostępowymi mocami produkcyjnymi”, które nie należą do kategorii promowanych przez rząd.
- (259) Ze względu na to, że wszystkie wyżej wymienione dokumenty (plan działania z 2009 r., 12. i 13. plan pięcioletni oraz odnośne plany dla przemysłu stalowego) pochodzą od Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, zawarte w nich strategie polityczne można przypisać rządowi ChRL.

3.5.2. Dokładna treść faktycznej gwarancji

- (260) Komisja przeanalizowała następnie dokładną treść domniemanej faktycznej gwarancji. Nie udało jej się ustalić, by w Chinach istniał ogólny uniwersalny niepisany środek dotyczący dofinansowania wszystkich przedsiębiorstw sektora stalowego. Przeciwnie, we wszystkich dokumentach wspomnianych w poprzedniej sekcji wprowadzono rozróżnienie na „dobre” przedsiębiorstwa, tj. duże grupy przemysłowe, które działają zgodnie z krajową polityką przemysłową, oraz „złe” przedsiębiorstwa, tj. mniejsze przedsiębiorstwa charakteryzujące się „niepostępowymi mocami produkcyjnymi”, które nie należą do kategorii promowanych przez rząd. W związku z tym, nawet zakładając istnienie niepisanej faktycznej gwarancji, gwarancja ta nie miałaby zastosowania do krajowych liderów należących do pierwszej kategorii.

3.5.3. Ogólne i prospektywne zastosowanie faktycznej gwarancji

- (261) Następnie Komisja próbowała ustalić, czy taka niepisana gwarancja miała zastosowanie ogólne i prospektywne.
- (262) Wpływ tej polityki rządowej został niedawno opisany w sprawozdaniu z badania krajowej Akademii Rozwoju oraz strategii chińskiego Uniwersytetu Renmim ⁽¹⁾ w zakresie przedsiębiorstw zombie w Chinach. Zgodnie z tym sprawozdaniem 51 % chińskich przedsiębiorstw przemysłu stalowego notowanych na giełdzie w 2013 r. można uznać za przedsiębiorstwa zombie. Patrząc przez pryzmat własności, największy odsetek przedsiębiorstw zombie odnotowano w przedsiębiorstwach będących własnością państwa i przedsiębiorstwach będących wspólną własnością. Z perspektywy wieku i skali można stwierdzić, że największy odsetek przedsiębiorstw zombie występuje wśród starych dużych i średnich przedsiębiorstw. W sprawozdaniu przeanalizowano również powody występowania tak dużej liczby przedsiębiorstw zombie w określonych sektorach i stwierdzono, że instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym zapewniają stałe wsparcie przedsiębiorstwom zombie znajdującym się na skraju bankructwa i utrzymują je poprzez subsydia i pożyczki. Jeżeli zatem przedsiębiorstwo otrzymuje więcej subsydiów lub jest przedsiębiorstwem państwowym, istnieje większe prawdopodobieństwo, że stanie się ono przedsiębiorstwem zombie.
- (263) Ponadto, jeżeli przemysł, taki jak przemysł stalowy, zostanie zaliczony przez rząd do najważniejszych kategorii objętych zakresem wsparcia, instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym szybko obejmą ten przemysł wsparciem, prowadząc tym samym do nadwyżki mocy produkcyjnych i utworzenia dodatkowych przedsiębiorstw zombie. Następnie rząd próbował ograniczyć liczbę przedsiębiorstw, zachęcając do połączeń z większymi przedsiębiorstwami oraz przejęć przez większe przedsiębiorstwa. W sprawozdaniu potwierdzono, że instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym poczyniły ustalenia, zgodnie z którymi przy udzielaniu pomocy na rzecz przemysłu można uratować jedynie określoną liczbę dużych przedsiębiorstw. Ponadto w sprawozdaniu podkreślono, że wpływ na tworzenie przedsiębiorstw zombie ma również dyskryminacja kredytowa ze strony instytucji finansowych. Istotnie w 2008 r. odnotowano spadek wskaźnika zysków przedsiębiorstw państwowych, podczas gdy ich wskaźnik długu co roku się zwiększał. Natomiast wskaźnik długu przedsiębiorstw prywatnych uległ zmniejszeniu, chociaż ich wskaźnik zysku pozostał bez zmian. Świadczy to o tym, że przedsiębiorstwa państwowe uzyskiwały kredyty łatwiej niż przedsiębiorstwa prywatne.
- (264) Podsumowując, polityka ta ma zatem na celu objęcie wsparciem finansowym dobrych przedsiębiorstw, tj. najważniejszych przedsiębiorstw lub krajowych liderów, za pomocą różnego rodzaju środków, a jednocześnie dąży do wyeliminowania złych przedsiębiorstw przez nieudzielanie im żadnych kredytów. Ponadto liderów zachęca się do eliminacji mniejszych konkurentów poprzez połączenia i nabycia wspierane przez rząd. Korzyści gospodarcze wynikające z tej polityki mogą być tak daleko posunięte, że stanowią ukrytą faktyczną gwarancję dla niektórych dużych przedsiębiorstw państwowych znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej.
- (265) Komisja nie była jednak w stanie ustalić bardziej precyzyjnych kryteriów dotyczących ogólnego i prospektywnego stosowania takiego niepisane go środka jako odrębnego programu. Stwierdziła natomiast, że w związku z uznaniem pożyczek preferencyjnych udzielonych konkretnym dużym przedsiębiorstwom państwowym znajdującym się w trudnej sytuacji finansowej za dotacje, a nie pożyczki, nie było potrzeby prowadzenia dalszego dochodzenia w tej sprawie.
- (266) Po ujawnieniu ustaleń skarżący nie zgodził się z tym wnioskiem i stwierdził, że „szerszy środek to państwowy plan dotowania produkcji stali”, który jest „realizowany zarówno w formie spisanych norm, takich jak prawo i zasady, a także nakazy, wytyczne administracyjne lub zalecenia”. Na poparcie poglądu, że spełnione zostały wymagania dowodowe, skarżący powołał się między innymi na orzeczenie Organu Apelacyjnego WTO w sprawie USA – Zeroing, w której dowody obejmowały znacznie więcej niż szereg przypadków lub powtarzające się działania ⁽²⁾. Komisja nie zgadza się z tą analizą. W sprawie USA – Zeroing kwestią problematyczną była stała praktyka Departamentu Handlu USA, polegająca na stosowaniu pewnej nieuczciwej metodyki obliczeń w sprawach antydumpingowych. Było to bardzo specyficzne działanie oparte na wewnętrznej decyzji

⁽¹⁾ Nie Huihua, Jiang Ting, Fang Mingyue, „China's zombie firms: cause, consequence and cure”, Uniwersytet Renmin, 2016 r.

⁽²⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 18 kwietnia 2006 r. WT/DS/294/AB/R, USA – Zeroing, pkt 204.

jednego organu rządowego, który został specjalnie wyznaczony przez rząd federalny do prowadzenia spraw dotyczących ochrony handlu. Nie można go porównać do stworzenia „szerszego środka”, który obejmowałby przyszłe działania potencjalnie tysięcy podmiotów rządowych na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym, wdrażających jeden i ten sam plan. Dlatego też Komisja odrzuciła ten argument.

3.6. Dostarczanie towarów przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (267) Jak wspomniano w sekcji 3.2 powyżej, Komisja powiadomiła rząd ChRL, że z uwagi na nieudzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przez producentów rudy żelaza, koksu i węgla koksowego rozważy możliwość oparcia swoich ustaleń na najlepszym dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do informacji dotyczących dostawców rudy żelaza, koksu i węgla koksowego. Komisja zbadała, czy przedsiębiorstwa objęte próbą otrzymały od rządu surowce do produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco po cenach subsydiowanych.

3.6.1. Ruda żelaza

- (268) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą nabywały rudę żelaza na rynku krajowym od przedsiębiorstw powiązanych lub niepowiązanych, lecz również przywoziły rudę żelaza w znacznych ilościach. Na podstawie zweryfikowanych informacji na temat poszczególnych transakcji dotyczących rudy żelaza realizowanych przez wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą Komisja ustaliła, że ceny zakupu rudy żelaza były podobne niezależnie od tego, czy ruda żelaza była zakupiona na rynku krajowym, czy też przywieziona lub zakupiona od przedsiębiorstw powiązanych lub niepowiązanych.
- (269) Dwa przedsiębiorstwa objęte próbą posiadały powiązane kopalnie za granicą. W postępowaniu nie wykazano jednak żadnych oznak wsparcia ze strony państwa związanego z inwestycją w te kopalnie. W każdym przypadku wydaje się, że cena zakupu (cena transferowa) z powiązanych kopalni została ustalona zgodnie z zasadą ceny rynkowej.
- (270) Skarżący twierdził również, że rząd ChRL wykorzystywał Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali („CISA”) do wywierania wpływu na międzynarodowe negocjacje dotyczące ceny zakupu. Komisja znalazła dowody wskazujące, że taka praktyka miała miejsce w przeszłości. Praktykę tę porzucono jednak w 2013 r. i nie istnieją żadne przesłanki świadczące o tym, że praktyka ta wiązała się z przyznaniem jakichkolwiek korzyści objętym próbą producentom płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w okresie objętym dochodzeniem.
- (271) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja nie stwierdziła, by w okresie objętym dochodzeniem rząd zapewnił przedsiębiorstwom objętym próbą subsydium na zakup rudy żelaza.

3.6.2. Koks

- (272) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą nabywały koks na rynku krajowym od przedsiębiorstw powiązanych lub niepowiązanych, ale także przywoziły go w niewielkich ilościach. Na podstawie zweryfikowanych informacji na temat poszczególnych transakcji dotyczących koksu realizowanych przez wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą Komisja ustaliła, że ceny zakupu koksu były podobne niezależnie od tego, czy koks został zakupiony na rynku krajowym, czy też przywieziony lub zakupiony od przedsiębiorstw powiązanych lub niepowiązanych.
- (273) Na podstawie zweryfikowanych informacji otrzymanych od przedsiębiorstw objętych próbą Komisja nie mogła stwierdzić, by w okresie objętym dochodzeniem rząd ChRL zapewnił im subsydium na zakup koksu.

3.6.3. Węgiel koksowy

- (274) Rząd ChRL wyjaśnił, że całkowity rynek wywozu węgla jest regulowany na mocy przepisów o państwowych przedsiębiorstwach handlowych, które zostały notyfikowane WTO ⁽¹⁾. Wielkości wywozu są ograniczone kontyngentami wywozowymi, a eksporterzy muszą ubiegać się o przyznanie pozwolenia na wywóz. Pozwolenie na wywóz przyznano jedynie pięciu przedsiębiorstwom, a mianowicie China National Coal Group Corporation, China Minmetals Corporation, Shanxi Coal Import and Export Group Co. Limited, Shenhua Group Corporation Ltd. i Aluminum Corporation of China Limited. Wszystkie z nich są dużymi przedsiębiorstwami państwowymi. Ponadto obowiązują należności celne wywozowe w wysokości 3 %. Zgodnie z informacjami otrzymanymi od rządu ChRL zarówno wywóz, jak i przywóz, stanowią odpowiednio mniej niż 1 % konsumpcji krajowej.

⁽¹⁾ G/STR/N/15/CHN, Nowe i pełne zgłoszenie dotyczące państwowych przedsiębiorstw handlowych na podstawie art. XVII ust. 4 lit. a) GATT 1994 oraz pkt 1 Uzgodnienia w sprawie interpretacji Artykułu XVII, dnia 19 października 2015 r.

- (275) Podczas wizyty weryfikacyjnej urzędnicy rządu ChRL potwierdzili również, że rząd ustanawia liczbę rocznych dni produkcyjnych dla przedsiębiorstw zajmujących się produkcją węgla koksowego, co wyraźnie wskazuje na to, że interwencja państwa ma wpływ na krajową podaż węgla koksowego. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych dodatkowych informacji na temat funkcjonowania rynku węgla koksowego.
- (276) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą nabywały węgiel koksowy na rynku krajowym od przedsiębiorstw powiązanych lub niepowiązanych, ale także przywoziły go w niewielkich ilościach. Na podstawie zweryfikowanych informacji na temat poszczególnych transakcji dotyczących węgla koksowego realizowanych przez wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą Komisja ustaliła, że ceny zakupu węgla koksowego były podobne niezależnie od tego, czy węgiel został zakupiony na rynku krajowym, czy też przywieziony lub zakupiony od przedsiębiorstw powiązanych lub niepowiązanych.
- (277) Mimo że w trakcie dochodzenia stwierdzono, że zaopatrzenie w węgiel koksujący na rynku krajowym znajduje się w pewnym stopniu pod wpływem państwa z powodów wyjaśnionych w motywach 274 i 275 powyżej, Komisja nie mogła stwierdzić, że przedsiębiorstwa objęte próbą otrzymały subsydia związane z dostawą węgla koksującego lub uzyskały jakiegokolwiek korzyści w OD dzięki interwencjom rządowym.
- (278) Po ujawnieniu ustaleń skarżący twierdził, że Komisja powinna była także ocenić, w jakim stopniu krajowe ceny rudy żelaza, koksu i węgla wpływają na cenę, którą producenci eksportujący są gotowi płacić za importowane surowce. Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ długoterminowa rentowność kosztów produkcji producenta nie jest wymagana do ustalenia zysku. Komisja musiała natomiast ocenić – i oceniła, czy władze publiczne przekazały rudę żelaza, koks lub węgiel za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Tak się nie stało, gdyż producenci otrzymali swoje surowce po cenach rynkowych.

3.6.4. Energia elektryczna

- (279) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą wytwarzały energię elektryczną same lub kupowały ją z sieci. Ceny zakupu energii elektrycznej z sieci były zgodne z oficjalnie ustalonym poziomem cen dla dużych klientów przemysłowych na szczeblu prowincji. Jak stwierdzono w ramach poprzednich dochodzeń⁽¹⁾, poziom ten nie zapewniał dużym klientom przemysłowym żadnej określonej korzyści. Ponadto w tym przypadku Komisja nie znalazła żadnych dowodów na to, by przedsiębiorstwa korzystały z niższej stawki preferencyjnej. Komisja stwierdziła również, że przedsiębiorstwa objęte próbą nie otrzymały żadnych konkretnych subsydiów związanych z energią elektryczną.
- (280) Na podstawie zweryfikowanych informacji otrzymanych od przedsiębiorstw objętych próbą Komisji nie udało się ustalić, by w okresie objętym dochodzeniem rząd ChRL zapewnił im subsydlum na zakup energii elektrycznej.

3.6.5. Prawa do użytkowania gruntów

- (281) Zanim tytuł prawny do gruntu lub tytuł oparty na zasadzie słuszności zostanie zastrzeżony lub przyznany osobie prawnej lub fizycznej, wszystkie grunty w ChRL należą do państwa albo są własnością wspólną wsi lub okręgów miejskich. Wszystkie działki w obszarach zurbanizowanych należą do państwa, a wszystkie działki w obszarach wiejskich są własnością wsi lub okręgów miejskich, w których są zlokalizowane.
- (282) Zgodnie z prawem konstytucyjnym ChRL i prawem gruntowym przedsiębiorstwa i osoby fizyczne mogą jednak nabyć „prawa do użytkowania gruntów”. W przypadku gruntów przemysłowych okres dzierżawy wynosi zwykle 50 lat, które można przedłużyć o kolejne 50 lat.
- (283) Według rządu ChRL od dnia 31 sierpnia 2006 r. zgodnie z art. 5 zawiadomienia Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej o wzmocnieniu przepisów regulacyjnych dotyczących gruntów (GF[2006] nr 31) prawo do gruntów przemysłowych może zostać przyznane wyłącznie przez państwo na rzecz przedsiębiorstw przemysłowych w drodze przetargu lub podobnej procedury oferty publicznej, w których ostateczna cena umowy nie może być niższa od minimalnej ceny wywoławczej. Rząd ChRL jest zdania, że w ChRL istnieje wolny rynek gruntów oraz że cena, jaką przedsiębiorstwo przemysłowe płaci za prawo do dzierżawy gruntu, odzwierciedla cenę rynkową.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 215/2013 z dnia 11 marca 2013 r. nakładające cło wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekaną organicznie, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 73 z 15.3.2013, s. 16), motyw 182 (Wyroby ze stali powlekaną organicznie).

a) Podstawa prawna

(284) W Chinach przyznawanie praw do użytkowania gruntów regulowane jest ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami. Ponadto podstawę prawną stanowią również następujące dokumenty:

- ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu nieruchomościami miejskimi,
- przepisy przejściowe Chińskiej Republiki Ludowej dotyczące przyznawania i przenoszenia prawa do użytkowania gruntów państwowych na obszarach miejskich,
- rozporządzenie w sprawie wdrożenia ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami,
- przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty,
- zawiadomienie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej o wzmocnieniu przepisów regulacyjnych dotyczących gruntów (GF[2006] nr 31).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(285) Zgodnie z art. 10 dokumentu „Przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty” władze lokalne ustalają ceny gruntów zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, który jest aktualizowany raz na trzy lata, oraz zgodnie z polityką przemysłową rządu.

(286) W wyniku poprzednich dochodzeń Komisja stwierdziła, że ceny płacone za prawo do użytkowania gruntów w ChRL nie są reprezentatywne dla ceny rynkowej, która jest określana na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku, ponieważ ustalono, że system sprzedaży jest niejasny i nieprzejrzysty i w praktyce nie funkcjonuje, a ceny są ustanawiane dowolnie przez władze. Jak wspomniano w poprzednim motywie, władze ustanawiają ceny zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, w którym jednym z kryteriów jest obowiązek uwzględnienia przy ustalaniu ceny gruntów przemysłowych również polityki przemysłowej. Ponadto zgodnie z prawem, przynajmniej w przemyśle stalowym, dostęp do gruntów przemysłowych mają jedynie przedsiębiorstwa przestrzegające polityki przemysłowej określonej przez państwo ⁽¹⁾.

(287) W trakcie prowadzonego dochodzenia nie wykazano żadnych widocznych zmian w tym zakresie. Na przykład Komisja stwierdziła, że żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie uzyskał prawa do użytkowania gruntu w drodze przetargu ani podobnej procedury oferty publicznej, nawet w przypadku gdy prawa do użytkowania gruntu zostały uzyskane niedawno. Prawa do użytkowania gruntu, które przedsiębiorstwa objęte próbą posiadają dłużej niż od 2000 r., były zwykle przyznawane przedsiębiorstwom bezpłatnie. Ostatnimi czasy działki były przyznawane przez władze lokalne po cenach wynegocjowanych.

(288) Komisja ustaliła ponadto, że przedsiębiorstwa należące do Shougang Group otrzymały od władz lokalnych zwroty mające zrekompensować im kwoty, które zapłacili za prawa do użytkowania gruntów, na przykład za roboty w zakresie podstawowej infrastruktury prowadzone na danym gruncie przez samo przedsiębiorstwo. Ponadto w kilku przypadkach opłaty z tytułu prawa do użytkowania gruntu uzyskanego przez przedsiębiorstwa należące do Shougang Group musiały zostać uiszczone dopiero kilka lat po rozpoczęciu użytkowania gruntu.

(289) Powyższy dowód przeczy twierdzeniu rządu ChRL, że ceny płacone za prawo do użytkowania gruntów w ChRL są reprezentatywne dla ceny rynkowej, która jest określana na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku.

⁽¹⁾ Art. 24 zarządzenia NDRC nr 35 (Polityka rozwoju przemysłu żelaza i stali): „w przypadku projektów, które nie spełniają założeń polityki rozwoju w zakresie hutnictwa żelaza i stali oraz które nie zostały rozpatrzone i zatwierdzone lub w przypadku gdy rozpatrzenie i zatwierdzenie takiego projektu jest niezgodne ze stosownymi przepisami, departament ds. gruntów i zasobów państwa nie dokonuje obsługi formalności związanych z użytkowaniem gruntów”.

- (290) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że istnieje również system dynamicznego monitorowania cen gruntów uzupełniający system monitorowania cen gruntów miejskich i że zostało to uznane przez Komisję w przeglądzie wygaśnięcia dotyczącym paneli słonecznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. Komisja przyznała, że rzeczywiście system monitorowania cen gruntów miejskich został poddany analizie w rozporządzeniu w sprawie przeglądu wygaśnięcia dotyczącego paneli słonecznych⁽¹⁾. W motywach 421 i 425 tego rozporządzenia Komisja stwierdziła, że ceny te są wyższe niż minimalne ceny odniesienia ustalone przez system oceny terenów miejskich i wykorzystywane przez władze lokalne, ponieważ minimalne ceny odniesienia są aktualizowane jedynie co trzy lata, podczas gdy ceny monitorowane dynamicznie są aktualizowane co kwartał. Nic jednak nie wskazuje na to, że ceny gruntów oparto na cenach z systemu monitorowania dynamicznego. W praktyce w trakcie wizyty na miejscu rząd ChRL przyznał, że system dynamicznego monitorowania cen gruntów służy monitorowaniu wahań poziomów cen gruntów na niektórych obszarach (tj. w 105 miastach) w ChRL i ma na celu ocenę zmian w cenach gruntów. Ceny wyjściowe w przetargach i aukcjach ustala się jednak na podstawie poziomów referencyjnych ustanowionych w ramach systemu wyceny gruntów. Ponadto w tym przypadku grupa przedsiębiorstw objętych próbą otrzymała swoje działki nieodpłatnie lub w drodze przydziału. W związku z tym fakt, że istniał drugi z tych systemów nie ma znaczenia, ponieważ nie miał on zastosowania do przedsiębiorstw objętych próbą.
- (291) Rząd ChRL twierdził również, że fakt, iż grunty zostały przydzielone po wynegocjowanych cenach nie odzwierciedla braku uczciwej konkurencji lub faktu, że przedsiębiorstwa płaciły ceny niższe od normalnych stawek rynkowych. Jednak ani rząd ChRL, ani objęte próbą przedsiębiorstwa nie przedstawiły nowych dowodów na to, że ceny zapłacone za przydzielone grunty były oparte na cenach rynkowych.
- (292) Ponadto rząd ChRL stwierdził, że Komisja powołała się na ustalenia z poprzednich dochodzeń w celu ustalenia, czy ceny rynkowe są zniekształcone w wyniku interwencji rządu, zamiast wykorzystać konkretne fakty leżące u podstaw sprawy. Komisja zauważyła, że wykorzystwała konkretne fakty z przedmiotowej sprawy, jak opisano w motywach 287–288 powyżej, co uzasadniało wniosek Komisji, że ustalenia z poprzednich dochodzeń były nadal aktualne.
- (293) Benxi Group stwierdziła również, że Komisja powinna zaakceptować cenę gruntów w Chinach kontynentalnych, ponieważ przedsiębiorstwo uznało, że zapłaciło rozsądną cenę odzwierciedlającą prawdziwą wartość gruntu. Przedsiębiorstwo nie przedstawiło jednak żadnych nowych dowodów, które mogłyby zmienić ocenę Komisji. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (294) Rząd ChRL twierdził także, że zwroty dotyczące prac wykonanych przez przedsiębiorstwo w zakresie podstawowej infrastruktury nie stanowiły subsydiów, ponieważ zwykle pozostają one w gestii władz lokalnych. Jednakże art. 3 ust. 1 ppkt (iii) rozporządzenia podstawowego wyłącza z pojęcia dotacji jedynie infrastrukturę ogólną. Elementy infrastruktury przeznaczone do wyłącznego użytku danego przedsiębiorstwa lub jego klientów, takie jak prywatne drogi lub inne obiekty, wypełnianie otworów, inne prace mające na celu przygotowanie terenu pod budowę fabryki nie są infrastrukturą ogólną, którą ma zapewniać państwo. Przeciwnie, jest to infrastruktura specjalna danego przedsiębiorstwa, która nie zostałaby zbudowana, gdyby przedsiębiorstwo nie miało funkcjonować na tym terenie. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- c) Wniosek
- (295) Sytuacja dotycząca przekazywania i nabywania gruntów w ChRL jest nieprzejrzysta, a ceny były dowolnie ustanawiane przez władze.
- (296) Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów przez rząd ChRL należy zatem uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci dostarczenia towarów, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami. Jak wyjaśniono w motywach 285–289 powyżej, w ChRL nie funkcjonuje rynek gruntów, a zastosowanie zewnętrznego poziomu referencyjnego (zob. motywy 300–311 poniżej) wskazuje, że kwoty płacone za prawa do użytkowania gruntów przez objętych próbą producentów eksportujących są znacznie niższe od normalnych stawek rynkowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366 z dnia 1 marca 2017 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 i kończące dochodzenie w ramach częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1) (panele słoneczne).

- (297) W kontekście preferencyjnego dostępu do gruntów przemysłowych przez przedsiębiorstwa należące do określonych sektorów Komisja odnotowała, że jak wspomniano w motywie 285 powyżej, cena ustalona przez władze lokalne musi uwzględniać politykę przemysłową rządu. W ramach tej polityki przemysłowej przemysł stalowy jest uznawany za filar chińskiego przemysłu i jest zaliczany do promowanych gałęzi przemysłu. Ponadto w decyzji nr 40 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej organy publiczne zobowiązano do zapewnienia promowanym sektorom gruntów. Art. 18 decyzji nr 40 wyraźnie stanowi, że sektory „ograniczone” nie będą miały dostępu do praw do użytkowania gruntów. W związku z tym przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ preferencyjne przyznawanie gruntów ogranicza się do przedsiębiorstw należących do określonych sektorów, w tym przypadku do sektora stalowego, a praktyki rządu w tej dziedzinie są niejasne i nieprzejrzyste.
- (298) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL twierdził, że ustalenie Komisji dotyczące szczególności jest dyskusyjne, jeżeli nie istnieje funkcjonujący rynek obrotu gruntami w Chinach, jako że w tym przypadku wszystkie przedsiębiorstwa w Chinach będą miały takie same ceny wyjściowe oraz takie same ceny sprzedaży dla takiej samej działki objętej prawami do użytkowania gruntów. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że ocena dotycząca szczególności nie była wystarczająco uzasadniona, ponieważ odnosiła się tylko do przemysłu stalowego jako przemysłu promowanego.
- (299) Komisja uznała, że brak istnienia funkcjonującego rynku w Chinach nie wyklucza możliwości dokonania ustaleń dotyczących szczególności w odniesieniu do tego rynku. Fakt, że przedsiębiorstwa objęte próbą otrzymały prawa do użytkowania gruntów za darmo stanowi dowód korzystania przez nie z preferencyjnego traktowania. Z drugiej strony, fakt, że niektóre przedsiębiorstwa otrzymują dodatkowe preferencyjne traktowanie jest kwestią odrębną od tego, w jaki sposób funkcjonuje cały rynek. Dowody zebrane w przypadku przedsiębiorstw objętych próbą potwierdziły również, że „zachęty” określone w podstawie prawnej były stosowane w praktyce. W związku z tym Komisja podtrzymała swój wniosek, że przedmiotowe subsydlum ma szczególny charakter i że w konsekwencji uznaje się je za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

3.6.6. Obliczanie wysokości subsydiów

- (300) Podobnie jak w ramach poprzednich dochodzeń⁽¹⁾ i zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego jako zewnętrzny poziom referencyjny wykorzystano ceny gruntów z wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu („Chińskie Tajpej”) (⁽²⁾). Korzyść dla odbiorców oblicza się poprzez uwzględnienie różnicy między kwotami faktycznie płaconymi przez każdego z objętych próbą producentów eksportujących (tj. faktyczna cena zapłacona zgodnie z umową oraz, w stosownych przypadkach, cena podana w umowie, pomniejszona o kwotę zwrotów/dotacji przyznanych przez instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym) za prawo do użytkowania gruntów a kwotami, które powinny być normalnie zapłacone, na podstawie poziomu referencyjnego Chińskiego Tajpej.
- (301) Komisja uważa, że Chińskie Tajpej stanowi odpowiedni zewnętrzny poziom referencyjny z następujących powodów:
- porównywalny poziom rozwoju gospodarczego, PKB i struktury gospodarczej w Chińskim Tajpej i w większości chińskich prowincji oraz miast, w których producenci eksportujący objęci próbą mają swoje siedziby;
 - geograficzna bliskość ChRL i Chińskiego Tajpej;
 - wysoki stopień rozwoju infrastruktury przemysłowej w Chińskim Tajpej oraz w wielu prowincjach ChRL;
 - silne powiązania gospodarcze między Chińskim Tajpej a ChRL oraz fakt prowadzenia przez nie handlu transgranicznego;
 - wysoka gęstość zaludnienia w wielu prowincjach ChRL i w Chińskim Tajpej;
 - podobieństwa w zakresie rodzaju gruntów oraz transakcji wykorzystywanych przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego w Chińskim Tajpej i w ChRL oraz
 - wspólne cechy demograficzne, lingwistyczne i kulturowe Chińskiego Tajpej i ChRL.

(¹) Zob. m.in. rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 452/2011 (Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 18) (*cienki papier powleczony*); rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 215/2013 (Dz.U. L 73 z 15.3.2013, s. 16) (*stal powlekana organicznie*); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366 (Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1) (*panele fotowoltaiczne*); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014 (Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22) (*włókna szklane*); decyzja wykonawcza Komisji 2014/918/UE (Dz.U. L 360 z 17.12.2014, s. 65) (*poliestrowe włókna odcińkowe*).

(²) Zgodnie z wyrokiem Sądu z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huacheng Paper/Rada, T-444/11, ECLI:EU:T:2014:773.

- (302) Zgodnie z metodyką przyjętą w poprzednich dochodzeniach Komisja zastosowała średnią cenę gruntu za metr kwadratowy ustaloną dla Tajwanu, skorygowaną o inflację i zmiany PKB począwszy od dat sporządzenia odpowiednich umów na użytkowanie gruntów. Informacje dotyczące cen gruntów przemysłowych zostały pozyskane ze stron internetowych Biura Przemysłowego Ministerstwa Spraw Gospodarczych Tajwanu. Inflacja i zmiany PKB w przypadku Tajwanu zostały obliczone na podstawie poziomu inflacji i zmian PKB na mieszkańca według bieżących cen w USD dla Tajwanu opublikowanych przez MFW w 2015 r.
- (303) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja powinna była zastosować krajowy, a nie zewnętrzny poziom referencyjny do obliczenia kwoty domniemanego subsydium, z dwóch następujących powodów: po pierwsze, jeżeli domniemane subsydium jest uznawane za szczególne dla przemysłu stalowego, należy zastosować ceny płacone za prawo do użytkowania gruntów przez przedsiębiorstwa z innych sektorów. Alternatywnie można było wykorzystać ceny z systemu dynamicznego monitorowania cen gruntów. Pierwszy punkt został już omówiony powyżej: fakt, że niektóre przedsiębiorstwa otrzymują dodatkowe preferencyjne traktowanie jest kwestią niezależną od tego, w jaki sposób funkcjonuje cały rynek, a Komisja ustaliła, że rynek jako całość nie funkcjonuje. W odniesieniu do stosowania systemu dynamicznego monitorowania cen gruntów jako punktu odniesienia, Komisja zauważyła, że system ten ma na celu monitorowanie zmian cen gruntów w niektórych obszarach. Odzwierciedla on więc jedynie ceny płacone za prawa do użytkowania gruntów w Chinach, których, jak już wspomniano, nie można uznać za ceny rynkowe.
- (304) Również grupa Benxi zakwestionowała wykorzystywanie cen gruntów w Chińskim Tajpej jako poziomu referencyjnego z następujących powodów: Siedziba Benxi znajduje się w mniej rozwiniętej prowincji Liaoning, w której gęstość zaludnienia, dostępność gruntów i PKB są w niewielkim stopniu porównywalne z Chińskim Taipei. Ponadto grupa Benxi ma długą historię użytkowania gruntów i zainwestowała w przygotowanie gruntów oraz budownictwo przeznaczone do długotrwałego użytkowania. W związku z tym poziom cen różni się w sposób znaczący. Ponadto przedsiębiorstwo utrzymywało, że cena własności gruntów nie jest porównywalna z ceną praw do użytkowania gruntów.
- (305) Po pierwsze, Komisja nie zgadza się z oceną przedsiębiorstwa dotyczącą prowincji Liaoning. Zgodnie z publicznie dostępnymi informacjami⁽¹⁾ prowincja Liaoning była jedną z pierwszych uprzemysłowionych prowincji w Chinach. Gospodarka tej prowincji jest największa w północno-wschodnim regionie Chin. Jej nominalny PKB w 2011 r. znajdował się na 7. miejscu (spośród 31 chińskich prowincji). Chociaż PKB prowincji Liaoning jest niższe niż PKB Tajwanu, w 2008 r. Liaoning był regionem o najwyższym wzroście PKB spośród G8x8 (czyli ośmiu prowincji/stanów w ośmiu państwach o najwyższym PKB). Prowincja Liaoning utrzymała tempo wzrostu PKB w 2009 r. (o 13,1 %), a także swoją pozycję jako prowincja o największym wzroście gospodarczym. Od tego czasu wzrost gospodarczy spowolnił, ale w 2015 r. gospodarka prowincji nadal rozwijała się w tempie 3 %. Na poziomie krajowym, prowincja Liaoning jest ważnym producentem surowki, stali i obrabiarek do cięcia metalu (znajduje się w pierwszej trójce chińskich prowincji). Prowincja Liaoning jest również jednym z najważniejszych obszarów produkcji surowców w Chinach.
- (306) Po drugie, fakt, że niektóre prawa do użytkowania gruntów zostały nabyte w odległej przeszłości do długotrwałego użytkowania został już uwzględniony przez Komisję przy obliczaniu kwoty korzyści, ponieważ poziom referencyjny został dostosowany w celu odzwierciedlenia zmian w zakresie inflacji i PKB.
- (307) Po trzecie, jeżeli chodzi o różnicę w cenie między prawem własności gruntów a prawem do użytkowania, chińskie przedsiębiorstwa nie księgują użytkowania gruntów jako dzierżawy, lecz jako składnik wartości niematerialnych, tj. traktują prawa do użytkowania gruntów w taki sam sposób, jak przedsiębiorstwa w innych krajach traktują zakupione grunty. Same przedsiębiorstwa wydają się nie stosować żadnego rozróżnienia pomiędzy własnością gruntów a prawami do użytkowania gruntów. W związku z powyższym argumenty grupy Benxi dotyczące prawa do użytkowania gruntów zostały odrzucone.
- (308) Po ujawnieniu ustaleń grupa Shougang twierdziła, że grunty wykorzystywane przez jedno z jej przedsiębiorstw produkcyjnych powstały na terenie odzyskanym z morza. Teren ten jest tymczasowo zwolniony z podatku z tytułu użytkowania gruntów, ponieważ uznawany jest za mniej wartościowy. W związku z tym, zdaniem Shougang, w odniesieniu do takich terenów osuszonych powinna być stosowana niższa wartość odniesienia. Komisja przyznała, że grunty odzyskane z morza są zwolnione z podatku od użytkowania gruntów w ciągu pierwszych lat ich użytkowania. Jednakże ustawodawstwo podatkowe dotyczące użytkowania gruntów nie stanowi o niższej wartości takich terenów w związku ze zwolnieniem. Ponadto Komisja zaakceptowała już

⁽¹⁾ <https://pl.wikipedia.org/wiki/Liaoning>

wszystkie korekty dotyczące ceny użytkowania gruntów wnioskowane przez producenta eksportującego, w celu uwzględnienia kosztów związanych z osuszaniem. Ponadto osuszone grunty znajdują się w dobrej nadmorskiej lokalizacji niedaleko Pekinu, która zapewnia łatwy dostęp do importowanych surowców oraz łatwy transport dla gotowych wyrobów. Z tego względu również ten argument został odrzucony.

- (309) Również grupa Shougang zgłosiła dodatkowe argumenty dotyczące praw do użytkowania gruntów, które zostały pominięte w przypadku Shougang Qian'an, a także błędnej klasyfikacji niektórych działek w przypadku Shougang Mining. Komisja zaakceptowała te argumenty i odpowiednio skorygowała obliczenia na korzyść tych dwóch przedsiębiorstw.
- (310) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota tego subsydium została przypisana do OD przy zastosowaniu normalnego okresu korzystania z prawa do użytkowania gruntów przemysłowych, tj. 50 lat. Wartość ta została następnie przypisana do całkowitego obrotu danego przedsiębiorstwa w OD, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników wywozu i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (311) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w trakcie OD wynosi:

Przyznawanie praw do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Benxi Group	1,46 %
Hesteel Group	2,71 %
Jiangsu Shagang Group	1,20 %
Shougang Group	7,63 %

3.7. Programy zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich

3.7.1. Program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym

- (312) W ramach programu „Two Free, Three Half” (bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata) przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym mogą nie płacić podatku dochodowego od osób prawnych przez pierwsze dwa lata działalności, a przez następne trzy lata płacić ten podatek według stawki 12,5 % zamiast standardowej stawki 25 %.

a) Podstawa prawna

- (313) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 8 ustawy o podatku dochodowym ChRL od przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego oraz dla przedsiębiorstw zagranicznych oraz art. 72 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy o podatku dochodowym ChRL od przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego oraz dla przedsiębiorstw zagranicznych.
- (314) Według rządu ChRL program ten zakończono na mocy art. 57 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw z 2008 r., natomiast okres przejściowy trwał do końca 2012 r.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (315) Program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” przyniósł korzyści przedsiębiorstwom w roku finansowym 2012, po którym, według rządu ChRL, program ten został wycofany. W ramach dochodzenia potwierdzono, że Jiangsu Shagang Group kwalifikowała się do objęcia tym programem podatkowym, ale nie korzystała już z programu po 2012 r. Komisja ustaliła również, że subsydium to rzeczywiście zostało wycofane przez rząd ChRL.

c) Wniosek

- (316) W OD przedsiębiorstwa objęte próbą nie otrzymały żadnego dodatkowego wkładu finansowego ani korzyści w ramach tego programu.

3.7.2. *Przywileje w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw (EIT) dla produktów z zasobów pochodzących z synergicznego wykorzystania*

- (317) Program ten umożliwia przedsiębiorstwom odliczenie od dochodu podlegającego opodatkowaniu dochodów z produkcji obejmującej kompleksowe wykorzystanie zasobów. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi produkcję zgodnie z normami określonymi w dokumencie „Katalog ulg w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw na potrzeby synergicznego wykorzystania”, na potrzeby obliczenia kwoty dochodu danego przedsiębiorstwa podlegającej opodatkowaniu odlicza się 10 % jego dochodu.

a) Podstawa prawna

- (318) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 33 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz przepisy wykonawcze do ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, jak również następujące dokumenty:

- obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Krajowej Komisji Rozwoju i Reform oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące wydania „środków administracyjnych służących określeniu synergicznego wykorzystania, które są promowane przez państwo” (Fa Gai Huan Zi [2006] nr 1864),
- obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Krajowej Komisji Rozwoju i Reform oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące publikacji „Katalogu ulg w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw na potrzeby synergicznego wykorzystania” (Cai Shui [2008] nr 117),
- obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące wdrożenia „Katalogu ulg w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw na potrzeby synergicznego wykorzystania” (Cai Shui [2008] nr 47),
- obwieszczenie Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące zarządzania ulgami w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw na potrzeby synergicznego wykorzystania (Guo Shui Han [2009] nr 185).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (319) Ulgi podatkowe mają zastosowanie tylko wtedy, gdy głównymi surowcami wykorzystywanymi przez przedsiębiorstwo są zasoby wymienione w „Katalogu ulg w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw na potrzeby synergicznego wykorzystania”. Ponadto produkt końcowy wynikający z przetworzenia tych surowców musi być wyprodukowany zgodnie z odpowiednimi normami krajowymi lub branżowymi określonymi w tym katalogu.
- (320) Stwierdzono, że jeden z objętych próbą producentów eksportujących, Hesteel Group, korzystał z tego subsydium. Przedsiębiorstwo to złożyło wniosek w ramach tego programu i otrzymało oficjalne powiadomienie, że spełniło odpowiednie kryteria, a zatem jest uprawnione do wypełniania swoich deklaracji podatkowych według odpowiedniej stawki.

c) Wniosek

- (321) Komisja uznała, że ulga podatkowa stanowi subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych.
- (322) Przedmiotowe subsydium ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ograniczone do pewnych kategorii surowców i produktów końcowych zaliczanych do określonych kategorii działalności wyczerpująco zdefiniowanych przez prawo w „Katalogu ulg w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw na potrzeby synergicznego wykorzystania”.

(323) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował szczególność ustaloną dla tego subsydium, ponieważ korzystały z niego różne gałęzie przemysłu i było ono przyznawane na podstawie obiektywnych kryteriów (tj. produkcja wykorzystująca niektóre zasoby). Komisja uznała, że przedmiotowe subsydium ma charakter szczególny, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydium, ograniczono dostęp do tego subsydium wyłącznie do określonych kategorii surowców i produktów końcowych w ramach określonych kategorii działalności wyczerpująco zdefiniowanych przez prawo w „Katalogu ulg w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw na potrzeby synergicznego wykorzystania”, takich jak przedsiębiorstwa należące do sektora stalowego. Przykłady obejmują takie surowce jak żużel konwertorowy, żużel do piecy elektrycznych, żużel odlewniczy wykorzystywany do wytwarzania żelaza i stopów żelaza, gaz wielkopiecowy wykorzystywany do produkcji energii elektrycznej i ciepła, a także gaz koksowniczy wykorzystywany do produkcji siarczynu żelazowego.

(324) Komisja uznała zatem przedmiotowe subsydium za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

d) Obliczanie wysokości subsydiów

(325) Komisja obliczyła kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych jako różnicę między kwotą podatku płaconą w normalnych warunkach w OD a kwotą podatku faktycznie zapłaconego w OD przez przedsiębiorstwa objęte postępowaniem.

(326) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego konkretnego programu w przypadku Hesteel Group wynosi 0,06 %.

3.7.3. Odliczenia od EIT wydatków na badania i rozwój

(327) Odliczenia od podatku za badania i rozwój uprawniają przedsiębiorstwa do preferencyjnego traktowania podatkowego w związku z ich działalnością badawczo-rozwojową w niektórych określonych przez państwo obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie oraz wtedy, gdy spełnione zostaną pewne progi dotyczące wydatków na badania i rozwój.

(328) Mówiąc dokładniej, wydatki na badania i rozwój poniesione w celu rozwijania nowych technologii, nowych produktów i nowych rzemiosł, które nie stanowią wartości niematerialnych i prawnych i są ujmowane w bieżących zyskach i stratach, zostają dodatkowo pomniejszone o 50 % po odliczeniu w całości w świetle bieżącej sytuacji. Jeżeli wyżej wymienione wydatki na badania i rozwój stanowią aktywa niematerialne i prawne, podlegają one amortyzacji w oparciu o 150 % kosztów wartości niematerialnych i prawnych.

a) Podstawa prawna

(329) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 30 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz zasady wdrażania ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, jak również następujące dokumenty:

— obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Państwowego Urzędu Podatkowego oraz Ministerstwa Nauki i Technologii dotyczące poprawy polityki odliczania wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem (Cai Shui [2015] nr 119),

— obwieszczenie Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie kwestii dotyczących polityki odliczania wydatków przedsiębiorstwa na badania i rozwój przed opodatkowaniem,

— wytyczne dotyczące obszarów priorytetowych obejmujących rozwój uprzemysłowienia z wykorzystaniem zaawansowanej technologii [2007] nr 6, które zostały opublikowane przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC), Ministerstwo Nauki i Technologii, Ministerstwo Handlu i krajowe urzędy ds. własności intelektualnej.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(330) Podczas wizyty weryfikacyjnej w siedzibie rządu ChRL ustalono, że „nowe technologie, nowe produkty i nowe rzemiosła”, które mogą skorzystać z ulgi podatkowej, należą do pewnych dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie wspieranych przez państwo i są zaliczane do bieżących priorytetów w zakresie dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie wspieranych przez państwo, które wymieniono w wytycznych dotyczących obszarów priorytetowych obejmujących rozwój uprzemysłowienia z wykorzystaniem zaawansowanej technologii.

(331) Przedsiębiorstwa korzystające z tego programu muszą złożyć deklarację podatkową i odpowiednie załączniki do niej. Rzeczywista kwota korzyści jest uwzględniona w deklaracji podatkowej.

c) Wniosek

(332) Komisja uznała, że przedmiotowe odliczenia od podatku stanowią subsydyum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydyum ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego programu tylko do przedsiębiorstw, które ponoszą określone wydatki na badania i rozwój w pewnych obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie i określonych przez państwo, takich jak sektor stalowy.

(333) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował szczególność ustaloną dla tego subsydyum, ponieważ korzystały z niego różne gałęzie przemysłu i było ono przyznawane na podstawie obiektywnych kryteriów (tj. ponoszenie wydatków na badania i rozwój) oraz nie zostało ono objęte środkami wyrównawczymi w kanadyjskim dochodzeniu w sprawie niektórych scalonych modułów ściennych z Chin ze względu na brak szczególności. Komisja zauważyła, że przedmiotowy program został już objęty środkami wyrównawczymi w dochodzeniu w sprawie cienkiego papieru powleczonego⁽¹⁾. Przedmiotowe subsydyum ma charakter szczególnie, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydyum, ograniczono dostęp do tego subsydyum wyłącznie do określonych przedsiębiorstw i branż, sklasyfikowanych jako „obszary priorytetowe”, takich jak przedsiębiorstwa należące do sektora stalowego.

d) Obliczanie wysokości subsydiów

(334) Kwotę subsydyum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w OD. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością podatku do zapłaty po uwzględnieniu dodatkowego odliczenia w wysokości 50 % faktycznych wydatków na badania i rozwój.

(335) Tylko jedno przedsiębiorstwo, Hesteel Group, skorzystało z tego subsydyum, a kwotę subsydyum ustalono na poziomie 0,28 %.

3.7.4. Zwolnienie z podatku od użytkowania gruntu

(336) Organizacja lub osoba fizyczna użytkująca grunty w miastach, miastach powiatowych i administracyjnych oraz w rejonach przemysłowych i górniczych zwykle płaci podatek od użytkowania gruntów miejskich. Podatek od użytkowania gruntów jest pobierany przez lokalne organy podatkowe właściwe dla użytkowanego gruntu. Niektóre kategorie gruntów, takie jak grunty odzyskane z morza, grunty wykorzystywane przez instytucje rządowe, organizacje zrzeszające ludzi i jednostki wojskowe na potrzeby własne, grunty wykorzystywane przez instytucje finansowane ze środków rządowych przyznanych przez Ministerstwo Finansów, grunty wykorzystywane pod świątynie, parki publiczne oraz publiczne miejsca historyczne i malownicze, ulice, drogi, place publiczne, trawniki i inne grunty miejskie, są jednak wyłączone z podatku od użytkowania gruntów.

a) Podstawa prawna

(337) Podstawę prawną tego programu stanowią:

— rozporządzenie tymczasowe Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od nieruchomości (Guo Fa [1986] nr 90), i

— rozporządzenie tymczasowe Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od użytkowania gruntów miejskich (zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 483).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(338) Dwa przedsiębiorstwa – Hesteel Group i Shougang Group – korzystały z obniżek lub zwolnień z płatności podatków od użytkowania gruntów przyznanych przez lokalne biuro ds. użytkowania gruntów, nawet jeżeli ich grunty nie zaliczały się do żadnej z kategorii objętych zwolnieniami zgodnie z przepisami krajowymi określonymi powyżej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 451/2011 z dnia 6 maja 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 1) (*cienki papier powleczony*).

c) Wniosek

- (339) Komisja uważa, że zwolnienie z podatków stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przedsiębiorstwa otrzymały specjalnie dla nich przeznaczoną ulgę podatkową, która nie była dostępna dla innych przedsiębiorstw zgodnie z ogólnymi ramami prawnymi wspomnianymi w motywie 336.
- (340) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował szczególność ustaloną dla tego subsydlum, ponieważ korzystały z niego różne gałęzie przemysłu i było ono przyznawane na podstawie obiektywnych kryteriów. Komisja przyznała, że istnieją obiektywne kryteria dla określenia beneficjentów zwolnienia z podatku od użytkowania gruntów. Ponieważ przedsiębiorstwa korzystające z tego subsydlum uzyskały zwolnienie, mimo że nie spełniały żadnego z tych obiektywnych kryteriów, subsydlum przyznane tym przedsiębiorstwom było *de facto* szczególne.

d) Obliczanie wysokości subsydiów

- (341) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w OD. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością faktycznie zapłaconego podatku w OD.
- (342) Hesteel i Shougang Group skorzystały ze zwolnień z podatków w ramach tego programu. W przypadku Shougang group kwota subsydlum w ramach tego konkretnego programu wynosiła 0,66 %. W przypadku Hesteel odnośna kwota była nieistotna i nie miała wpływu na ogólną stopę subsydiowania grupy.

3.7.5. Inne programy zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich

- (343) Komisja stwierdziła, że w OD producenci eksportujący objęci próbą nie otrzymali żadnego wkładu finansowego ani korzyści w ramach pozostałych programów zwolnień i ulg w zakresie podatków bezpośrednich wymienionych w sekcji 3.3 pkt (iv) powyżej.

3.7.6. Łączna kwota dla wszystkich programów zwolnień z podatków bezpośrednich i programów ulg w zakresie podatków bezpośrednich

- (344) Całkowita kwota subsydiów przyznanych na rzecz objętych próbą producentów eksportujących ustalona w odniesieniu do tego programu zwolnień z podatków bezpośrednich w trakcie OD wynosi:

Zwolnienia z podatków bezpośrednich i ulgi w zakresie podatków bezpośrednich	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydlum
Benxi Group	0,00 %
Hesteel Group	0,34 %
Jiangsu Shagang Group	0,00 %
Shougang Group	0,66 %

3.8. Programy w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywózowych

3.8.1. zwolnienia z VAT oraz obniżki przywózowych taryf celnych za stosowanie urządzeń i technologii pochodzących z przywozu;

- (345) Program zapewnia zwolnienie z VAT i przywózowych taryf celnych w odniesieniu do przywozu dóbr kapitałowych wykorzystywanych w ich w produkcji. Aby skorzystać ze zwolnienia, dobra te nie mogą być uwzględnione w wykazie urządzeń niekwalifikowalnych, zaś przedsiębiorstwo ubiegające się o zwolnienie musi uzyskać certyfikat projektu promowanego przez państwo wydany przez władze chińskie lub przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC) zgodnie z odpowiednimi przepisami inwestycyjnymi, podatkowymi lub prawa celnego.

a) Podstawa prawna

(346) Podstawę prawną tego programu stanowią:

- okólnik Rady Państwowej Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie dostosowania polityki podatkowej w zakresie przywożonego wyposażenia, Guo Fa nr 37/1997,
- obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące dostosowania niektórych strategii politycznych dotyczących preferencyjnych należności przywozowych,
- obwieszczenie Ministra Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego [2008] nr 43,
- obwieszczenie NDRC w sprawie odpowiednich zagadnień dotyczących doręczenia pism zatwierdzających dla promowanych przez państwo pod względem rozwoju projektów finansowanych ze źródeł krajowych lub zagranicznych [2006] nr 316,
- katalog artykułów niepodlegających zwolnieniu z ceł przywozowych dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym lub przedsiębiorstw krajowych z 2008 r.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (347) Urządzenia przywożone w celu realizacji krajowych i zagranicznych projektów inwestycyjnych zgodnie z polityką promowania zagranicznych lub krajowych projektów inwestycyjnych mogą być zwolnione z VAT lub należności celnych przywozowych, chyba że daną kategorię urządzenia wymieniono w katalogu artykułów niepodlegających zwolnieniu z ceł. Aby skorzystać z tego programu, przedsiębiorstwa muszą uzyskać pismo potwierdzające od lokalnego organu odpowiedzialnego za projekt, które należy złożyć lokalnemu organowi celnemu.
- (348) Rząd ChRL twierdził, że ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2009 r. przedsiębiorstwa zwolnione są tylko z należności celnych przywozowych, a VAT jest pobierany od przywozu urządzeń do samodzielnego wykorzystania.
- (349) Ustalono jednak, że Shougang Group została w OD zwolniona zarówno z VAT, jak i należności celnych przywozowych. Zwolnienia dotyczyły urządzeń przywożonych w poprzednich latach, w przypadku których uzyskana korzyść została zamortyzowana w cyklu życia urządzenia i częściowo przypisana do OD. Chociaż Komisja nie znalazła dowodów na potwierdzenie, że dane zwolnienie funkcjonowało w OD, na podstawie dowodów zawartych w aktach ustaliła, że Shougang Group nadal odnosiła korzyści w ramach tego programu.

c) Wniosek

- (350) Przedmiotowy program zapewnia wkład finansowy w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii), ponieważ przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym oraz inne kwalifikujące się przedsiębiorstwa krajowe są zwolnione z VAT lub taryf celnych, które w przeciwnym razie byłyby należne. Program przyznaje również korzyść przedsiębiorstwom w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.
- (351) Program ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Przepisy, na podstawie których działa organ przyznający subsydium, ograniczają dostęp do tego programu do przedsiębiorstw, które inwestują w określone kategorie działalności wyczerpująco zdefiniowane przez prawo oraz należą do kategorii sektorów promowanych lub do ograniczonej kategorii B w ramach *Katalogu na potrzeby wytycznych dla sektorów przemysłu w zakresie inwestycji zagranicznych i transferu technologii* lub które są zgodne z *Katalogiem kluczowych sektorów przemysłu, produktów i technologii, których rozwój jest promowany przez państwo*. Ponadto nie istnieją obiektywne kryteria ograniczające możliwość zakwalifikowania się do tego programu, a rząd ChRL nie przedstawił ostatecznych dowodów pozwalających stwierdzić, że taka możliwość uzyskiwana jest automatycznie, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (352) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował szczególność ustaloną dla tego subsydiu, ponieważ korzystały z niego różne gałęzie przemysłu i było ono przyznawane na podstawie obiektywnych kryteriów (tj. importowanie niektórych dóbr kapitałowych). Komisja uznała, że przedmiotowe subsydiu ma charakter szczególny, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydiu, ograniczono dostęp do tego subsydiu wyłącznie do określonych kategorii importowanych dóbr kapitałowych w sposób precyzyjny i wyczerpujący zdefiniowanych przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform dla

produktów promowanych przez państwo, takich jak przemysł stalowy. Komisja zauważyła również, że subsydiem to było już objęte środkami wyrównawczymi w dochodzeniu antysubsydyjnym w sprawie cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z ChRL oraz w dochodzeniu antysubsydyjnym w sprawie paneli fotowoltaicznych pochodzących z ChRL⁽¹⁾. Fakt, że kwalifikowalność ograniczona jest do specyficznych branż, stanowi potwierdzenie faktu, że program nie jest ogólnie dostępny dla szerokich sektorów gospodarki, a zatem korzyści z tego programu mają charakter ogólny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

d) Obliczanie wysokości subsydiów

- (353) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się kwotę zwolnień z VAT i ceł na przywożone urządzenia. W celu zagwarantowania, że kwota stanowiąca podstawę środków wyrównawczych obejmuje tylko OD, uzyskaną korzyść zamortyzowano w cyklu życia urządzenia zgodnie z przyjętymi praktykami księgowymi przedsiębiorstwa.
- (354) Shougang Group korzystała z obniżek w ramach tego programu. Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego konkretnego programu w przypadku Shougang Group wynosiła 0,11 %.

3.8.2. Zwolnienie z podatku z tytułu przeniesienia działalności ze względu na strategię polityczną

- (355) Ze względów środowiskowych Shougang Group poproszono o przeniesienie całej stalowni z Pekinu do nadmorskiej lokalizacji w Caofeidian. Projekt przeniesienia stalowni został zatwierdzony w 2004 r., prace budowlane rozpoczęły się w 2006 r., a pod koniec 2009 r. rozpoczęto produkcję w nowym zakładzie.

a) Podstawa prawna

- (356) Obwieszczenie Ministerstwa Finansów i Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące problemów w obszarze polityki podatkowej związanych z przeniesieniem działalności grupy Shougang (obwieszczenie Ministerstwa Finansów nr 174 [2007] z dnia 29 grudnia 2007 r.).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (357) We wspomnianym obwieszczeniu przewidziano możliwość zwrotu ex post wszystkich podatków od wartości dodanej oraz wszystkich podatków dochodowych uiszczonych przez 18 przedsiębiorstw wchodzących w skład Shougang Group w latach 2006–2009.
- (358) Obwieszczenie stanowi: „wymienione powyżej podatki zostaną wykorzystane konkretnie do zrealizowania inwestycji Shougang Group w projekt Jingtang Iron & Steel”. Ponadto w obwieszczeniu odniesiono się do wydatków związanych z koniecznością przesiedlenia pracowników z uwagi na przeniesienie działalności przedsiębiorstwa.
- (359) W trakcie wizyty weryfikacyjnej w siedzibie przedsiębiorstwa nie udało się jednak potwierdzić związku między wydatkami związanymi z koniecznością przesiedlenia pracowników a przeniesieniem działalności przedsiębiorstwa w latach 2006–2009. Ponadto 18 przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy wymienionych w obwieszczeniu nie było powiązanych z projektem Jingtang Iron & Steel.

c) Wniosek

- (360) Komisja uznała, że zwolnienie z podatków stanowi subsydiem w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Program ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ zwolnieniem z podatku objęto wyłącznie Shougang Group. W trakcie wizyty weryfikacyjnej rząd ChRL potwierdził, że zwolnienie to miało szczególny, jednostkowy charakter i nie stanowiło elementu szerzej zakrojonego programu podatkowego skierowanego do przedsiębiorstw przenoszących swoją produkcję w oparciu o decyzje podejmowane na podstawie polityki rządu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 451/2011 (Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 1) (cienki papier powleczoney), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366 (Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1) (panele słoneczne).

d) Obliczanie wysokości subsydiów

- (361) Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się całkowitą kwotę zwolnień z VAT i zwolnień z podatku dochodowego. Choć zwolnienie dotyczyło okresu poprzedzającego OD, tę część korzyści powinno się przypisać do OD, ponieważ wkład finansowy był związany z realizacją szeroko zakrojonego projektu inwestycyjnego. W celu zagwarantowania, że kwota stanowiąca podstawę środków wyrównawczych będzie obejmowała tylko OD, uzyskaną korzyść zamortyzowano w średnim cyklu życia aktywów trwałych przedsiębiorstwa zgodnie z jego normalnymi praktykami księgowymi.
- (362) Shougang Group korzystała ze zwolnień w ramach tego programu. Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego konkretnego programu w przypadku Shougang Group wynosiła 0,90 %.

3.8.3. *Inne programy zwolnień z podatków pośrednich lub programy ulg w zakresie podatków pośrednich*

- (363) W OD producenci eksportujący objęci próbą nie otrzymali żadnego wkładu finansowego w ramach pozostałych programów zwolnień i ulg w zakresie podatków pośrednich wymienionych w sekcji 3.3 pkt (v) powyżej.

3.8.4. *Łączna kwota dla wszystkich programów zwolnień z podatków pośrednich lub programów ulg w zakresie podatków pośrednich*

- (364) Całkowita kwota subsydiów przyznanych na rzecz objętych próbą producentów eksportujących w trakcie OD, ustalona w odniesieniu do programów zwolnień z podatków pośrednich i programów obniżek przywozowych taryf celnych, wynosi w przypadku Shougang Group 1,01 %.

3.9. Programy dotacji

3.9.1. *Dotacje na oszczędzanie energii*

- (365) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą korzystały z różnych dotacji na ochronę środowiska naturalnego i ograniczanie emisji, takich jak np. zachęty do ochrony środowiska i ochrony zasobów, promowanie synergicznego wykorzystania zasobów, środki w ramach zachęty na rzecz projektów modernizacyjnych w zakresie oszczędności energii, promowanie demonstracyjnych ośrodków zarządzania energią, dotacje na realizację projektów w zakresie eliminowania zanieczyszczenia powietrza, dotacje na realizację projektów w zakresie odsiarczania kanałów spalinowych wykorzystywanych w procesie spiekania, zachęty do realizowania projektów realizowanych w ramach gospodarki o obiegu zamkniętym.

a) Podstawa prawna

- (366) Podstawę prawną tego programu stanowią:

- ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o oszczędności energii wersja po rewizji przyjęta w dniu 28 października 2007 r. oraz wersja zmieniona z dnia 2 lipca 2016 r.,
- „Opinie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie intensyfikacji działań w obszarze oszczędności energii i redukcji emisji oraz w obszarze przyspieszenia zmian strukturalnych w sektorze żelaznym i stalowym”, Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, czerwiec 2010 r.,
- „Key Points of Energy Conservation and Comprehensive Utilization in Industry in 2015”, dokument wydany przez MIIT dnia 3 kwietnia 2015 r.,
- specjalny fundusz na rzecz rozwoju gospodarki opartej na recyklingu z 2014 r.,
- projekt demonstracyjny z 2011 r. dotyczący budowy przemysłowego centrum zarządzania energią – fundusz wsparcia finansowego Gongxinting Jie Han (2011 r.).

b) Wniosek

- (367) W ramach programu oszczędzania energii przyznaje się subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci przekazu środków finansowych od rządu ChRL w formie dotacji na rzecz producentów produktu objętego postępowaniem.

- (368) Komisja uznała również, że przedmiotowy program subsydiów ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ był skierowany wyłącznie do przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z kluczowymi technologiami wymienionymi w regularnie publikowanych wytycznych i katalogach lub przedsiębiorstw zajmujących się produkcją kluczowych wyrobów wymienionych w regularnie publikowanych wytycznych i katalogach. W szczególności opinia Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej z 2010 r. ma zastosowanie wyłącznie do przemysłu stalowego. Ponadto w dokumencie MIIT z 2015 r. wprost mówi się o przemyśle stalowym jako o sektorze, w którym należy stosować szczególne zachęty dotyczące oszczędności energii.
- (369) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował szczególność ustaloną dla tego subsydium, ponieważ korzystały z niego różne gałęzie przemysłu. Komisja uznała, że przedmiotowe subsydium ma charakter szczególnie, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydium, ograniczono dostęp do tego programu wyłącznie dla określonych kategorii przedsiębiorstw, które zostały w sposób wyczerpujący zdefiniowane w przepisach. W poprzednim motywie przedstawiono konkretne przykłady dokumentów legislacyjnych, które mają zastosowanie wyłącznie do przemysłu stalowego lub wyraźnie wymieniają przemysł stalowy (pozostałe wymienione gałęzie przemysłu to metale nieżelazne, materiały budowlane, chemikalia i wyroby włókiennicze). Fakt, że zostały wymienione niektóre inne ograniczone sektory przemysłu nie stoi w sprzeczności z ustaleniami Komisji dotyczącymi szczególności.

c) Obliczanie wysokości subsydiów

- (370) Korzyść obliczono jako kwotę uzyskaną w OD lub kwotę przypisaną do OD, przy czym kwota ta została zamortyzowana o okres użytkowania składnika aktywów trwałych objętego dotacją. Komisja rozważyła, czy stosować dodatkowe roczne oprocentowanie rynkowe zgodnie z sekcją F lit. a) wytycznych Komisji z 1998 r. dotyczących obliczania wysokości subsydiów⁽¹⁾. Takie podejście wiązałoby się jednak z różnymi złożonymi czynnikami hipotetycznymi, na temat których nie udostępniono dokładnych informacji. W związku z tym Komisja uznała za bardziej właściwe przypisanie kwot do OD według stawek amortyzacji powiązanych składników aktywów trwałych zgodnie z metodą obliczania stosowaną w poprzednich sprawach⁽²⁾.
- (371) Jak wspomniano w sekcji 3.2.2 powyżej, wykorzystano najlepsze dostępne fakty w celu określenia kwoty subsydiów w odniesieniu do dotacji dla Jiangsu Shagang Group. Komisja wykorzystwała jako dostępne fakty najwyższą kwotę subsydium ustaloną dla każdego rodzaju dotacji. Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do dotacji na oszczędzanie energii przyznanych w trakcie OD na rzecz producentów eksportujących objętych próbą była więc następująca:

Dotacje na oszczędzanie energii	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Benxi Group	0,26 %
Hesteel Group	0,05 %
Jiangsu Shagang Group	0,38 %
Shougang Group	0,38 %

3.9.2. Dotacje związane z modernizacją lub transformacją technologiczną

- (372) Przedsiębiorstwa objęte próbą korzystały w ramach tego programu z szeregu dotacji w dziedzinie badań i rozwoju, modernizacji technologicznej i innowacji, takich jak np. dotacje na promocję działań w zakresie badań i rozwoju w ramach planów na rzecz wsparcia nauki i technologii, dotacje na realizację projektów w ramach planu 863, dotacje na promocję dostosowania najważniejszych gałęzi przemysłu, dotacje na rewitalizację i renowację technologiczną, dotacje na wykorzystywanie wyników w dziedzinie badań i rozwoju do celów handlowych i dotacje na promowanie poprawy jakości.

⁽¹⁾ Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 6.

⁽²⁾ Zob. np. rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 451/2011 (Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 1) (*cienki papier powleczony*); rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 215/2013 (Dz.U. L 73 z 11.3.2013, s. 16) (*stal powlekana organicznie*); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366 (Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1) (*panele fotowoltaiczne*); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014 (Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22) (*włókna szklane*); decyzja wykonawcza Komisji 2014/918/UE (Dz.U. L 360 z 17.12.2014, s. 65) (*poliesterowe włókna odcinkowe*).

a) Podstawa prawna

(373) Podstawę prawną tego programu stanowią:

- 12. plan pięcioletni dotyczący innowacji w dziedzinie technologii przemysłowych,
- plan działania na rzecz dostosowania i rewitalizacji przemysłu stalowego wydany przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w marcu 2009 r. („plan rewitalizacji”),
- realizowany w perspektywie średnio- do długoterminowej program rozwoju technologicznego i naukowego (na lata 2006–2020) ogłoszony przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w 2006 r.,
- środki administracyjne na rzecz realizacji planu w zakresie krajowej nauki i wsparcia technologicznego, zmienione w 2011 r.,
- środki administracyjne na rzecz realizacji planu w zakresie badań i rozwoju w dziedzinie zaawansowanych technologii krajowych („plan 863”), zmienione w 2011 r.,
- obwieszczenie dotyczące utworzenia katalogu wytycznych w zakresie produktów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie.

b) Wniosek

(374) Za pośrednictwem dotacji udzielonych w ramach tego programu przyznaje się subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci przekazu środków finansowych od rządu ChRL w formie dotacji na rzecz producentów produktu objętego postępowaniem.

(375) Komisja uznała również, że przedmiotowe subsydia mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ były skierowane wyłącznie do przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z kluczowymi technologiami wymienionymi w regularnie publikowanych wytycznych i katalogach. Sektor stalowy zalicza się do sektorów kwalifikowalnych.

(376) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował szczególność ustaloną dla tego subsydium, ponieważ korzystały z niego różne gałęzie przemysłu. Komisja uznała, że przedmiotowe subsydia ma charakter szczególny, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydia, ograniczono dostęp do tego subsydium wyłącznie do przemysłu stalowego (por. plan rewitalizacji wymieniony w podstawie prawnej) lub wyraźnie wymieniono przemysł stalowy (np. realizowany w perspektywie średnio- do długoterminowej program rozwoju technologicznego i naukowego oraz plan 863). Fakt, że zostały wymienione inne sektory przemysłu nie stoi w sprzeczności z ustaleniami Komisji dotyczącymi szczególności.

c) Obliczanie wysokości subsydiów

(377) Korzyść obliczono zgodnie z metodą opisaną w motywie 370 powyżej.

(378) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego rodzaju subsydiów przyznanych w trakcie OD na rzecz producentów eksportujących objętych próbą wynosi:

Dotacje związane z modernizacją lub transformacją technologiczną	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Benxi Group	0,09 %
Hesteel Group	0,01 %
Jiangsu Shagang Group ⁽¹⁾	0,94 %
Shougang Group	0,94 %

⁽¹⁾ W oparciu o najwyższą ustaloną kwotę subsydium dla tego rodzaju dotacji, która odpowiada kwocie subsydium ustalonej dla Shougang Group.

3.9.3. Dotacje ad hoc udzielane przez organy gminne/regionalne

- (379) Skarga zawierała dowody, z których wynika, że podmioty prowadzące działalność w przemyśle stalowym w ChRL mogą otrzymać różnego rodzaju jednorazowe lub powtarzające się dotacje od organów rządowych działających na różnych szczeblach, tj. lokalnym, regionalnym i krajowym.
- (380) W toku dochodzenia ujawniono, że cztery grupy przedsiębiorstw objęte próbą otrzymały również znaczne jednorazowe lub powtarzające się dotacje od różnych organów rządowych, wskutek czego uzyskały korzyści w OD. Niektóre z nich zostały już zgłoszone przez przedsiębiorstwa objęte próbą w odpowiedziach na pytania zawartych w kwestionariuszu, podczas gdy inne wykryto na miejscu podczas wizyt weryfikacyjnych. Żadna z nich nie została ujawniona w odpowiedzi rządu ChRL na pytania zawarte w kwestionariuszu.

a) Podstawa prawna

- (381) Dotacji tych udzielały przedsiębiorstwom rządowe organy krajowe, organy prowincji, organy miejskie, powiatowe lub okręgowe; wydawało się, że wszystkie te dotacje miały szczególny charakter w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą bądź określonej lokalizacji lub branży. Zwykle nie ujawniano szczegółów prawnych co do konkretnych przepisów, na mocy których korzyści te zostały przyznane, o ile w ogóle istniała jakakolwiek podstawa prawna. Komisja czasami otrzymywała jednak kopię dokumentu wydanego przez organ rządowy, który towarzyszył przyznaniu środków finansowych (zwanego dalej „obwieszczeniem”).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (382) Ze względu na dużą liczbę dotacji wymienionych w skardze lub znalezionych w księgach przedsiębiorstw objętych próbą w niniejszym rozporządzeniu przedstawiono tylko podsumowanie najważniejszych ustaleń. Dowody na istnienie licznych dotacji oraz na to, że zostały one udzielone przez organy różnych szczebli rządu ChRL, zostały początkowo dostarczone przez cztery przedsiębiorstwa objęte próbą.
- (383) Wśród przykładów takich dotacji należy wymienić fundusze patentowe, fundusze i nagrody w dziedzinie nauki i technologii, fundusze na rzecz rozwoju biznesu, dotacje na infrastrukturę podstawową, fundusze pomocowe przyznawane na szczeblu okręgowym lub na szczeblu prowincji, fundusze na przywóz rudy żelaza, fundusze na przeniesienie działalności przedsiębiorstwa, specjalny fundusz na rzecz wprowadzania zagranicznych zaawansowanych technologii, obniżki oprocentowania pożyczek na przywożone urządzenia.

c) Wniosek

- (384) Dotacje te stanowią subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ doszło do przekazu środków finansowych od rządu ChRL w postaci dotacji na rzecz producentów produktu objętego postępowaniem, w wyniku czego uzyskali oni korzyść.
- (385) Dotacje te mają również charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, gdyż wydają się ograniczone do niektórych przedsiębiorstw lub konkretnych projektów w określonych regionach lub w przemyśle stalowym. Dotacje te nie spełniają wymogów braku szczególnego charakteru zawartego w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że warunki kwalifikowalności oraz faktyczne kryteria kwalifikacji przedsiębiorstw nie są przejrzyste i obiektywne i nie znajdują automatycznego zastosowania.
- (386) We wszystkich przypadkach przedsiębiorstwa dostarczyły informacje na temat kwoty dotacji oraz podmiotu, od którego ją otrzymano. Przedsiębiorstwa objęte postępowaniem również w większości zaksięgowały ten dochód w swoich księgach rachunkowych w pozycji „dochód z dotacji” i poddały te księgi niezależnemu audytowi. Stanowiło to pozytywny dowód dotacji przyznającej korzyść stanowiącą podstawę środków wyrównawczych.
- (387) Dlatego też Komisja zdecydowała, że zweryfikowane wnioski z kontroli na miejscu stanowiły rozsądny wskaźnik poziomu subsydiowania w tym zakresie. Jako że dotacje mają wspólne cechy, są przyznawane przez organ publiczny i nie są częścią szerszego programu subsydiowania, lecz stanowią dotacje indywidualne, Komisja oceniła je łącznie.

- (388) W odpowiedzi na ujawnienie ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie przedstawiła wystarczającej ilości szczegółów w celu uzasadnienia szczególnego charakteru tych dotacji. Należy podkreślić jednak, że Komisja otrzymała bardzo mało informacji na temat tych programów w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Producenci eksportujący objęci próbą nie zakwestionowali kwot obliczonych przez Komisję, które zostały im przekazane. Nie zakwestionowali również faktu, że dotacje te otrzymano od rządu ChRL. Wnioski z kontroli diametralnie różniły się od liczby i łącznej wartości dotacji zgłoszonych w odpowiedziach rządu ChRL na pytania zawarte w kwestionariuszu. Komisja zdecydowała, że wnioski z kontroli na miejscu stanowiły rozsądny wskaźnik poziomu subsydiowania w tym zakresie.
- (389) Fakt, że Komisja stwierdziła, iż dotacja „wydaje” się być ograniczona odnosi się dokładnie do braku przejrzystości w odniesieniu do istnienia obiektywnych kryteriów kwalifikowalności przedsiębiorstw objętych próbą. Komisja nie zgodziła się, że takie podejście świadczy o jakiegokolwiek niemożności uzasadnienia szczególnego charakteru dotacji objętych środkami wyrównawczymi. Twierdzenie, że Komisja nie spełniła wymaganych standardów w odniesieniu do szczególności zostało zatem odrzucone.

d) Obliczanie wysokości subsydiów

- (390) Korzyść obliczono zgodnie z metodą opisaną w motywie 370 powyżej.
- (391) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego rodzaju subsydiów przyznanych w trakcie OD na rzecz producentów eksportujących objętych próbą wynosi:

Dotacje ad hoc	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Benxi Group	0,001 %
Hesteel Group	0,02 %
Jiangsu Shagang Group ⁽¹⁾	0,13 %
Shougang Group	0,13 %

3.9.4. *Inne programy dotacji*

- (392) W OD objęci próbą producenci eksportujący nie otrzymali żadnego wkładu finansowego w ramach pozostałych programów dotacji wymienionych w sekcji 3.3 ppkt (iii) powyżej.

3.9.5. *Łączna kwota dla wszystkich programów dotacji*

- (393) Całkowite kwoty subsydiów ustalone w odniesieniu do wszystkich dotacji przyznanych w trakcie OD na rzecz producentów eksportujących objętych próbą wyniosły:

Dotacje	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Benxi Group	0,34 %
Hesteel Group	0,09 %

⁽¹⁾ W oparciu o najwyższą ustaloną kwotę subsydium dla tego rodzaju dotacji, która odpowiada kwocie subsydium ustalonej dla Shougang Group.

Dotacje	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Jiangsu Shagang Group	1,45 %
Shougang Group	1,45 %

3.10. „Przekształcenie handlu zagranicznego i modernizacja baz demonstracyjnych” oraz „Wspólne platformy usług”

- (394) Stany Zjednoczone zakwestionowały ten program subsydiowania na forum WTO. W kwietniu 2016 r. Chiny i Stany Zjednoczone podpisały protokół ustaleń⁽¹⁾, w którym Chiny zobowiązały się do wycofania, zmiany lub zastąpienia wszystkich instrumentów prawnych powiązanych z tym programem. W toku konsultacji rząd ChRL przedstawił dalsze dowody potwierdzające wywiązywanie się z tych zobowiązań. Ponadto żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie korzystało z tego programu w OD. W związku z tym Komisja uznała, że nie istnieją żadne dowody potwierdzające, że w ramach tego programu miało miejsce subsydiowanie, które mogłoby stanowić podstawę środków wyrównawczych.

3.11. Subsydiowanie dostaw płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco przywożonych do UE

- (395) Skarżący twierdził, że rząd ChRL udziela wsparcia finansowego różnym podmiotom w ramach łańcucha dostaw płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco, ponieważ dostarcza takie wyroby po cenie niższej niż odpowiednie wynagrodzenie wskutek interwencji w sektorze produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w ChRL, np. oferując pożyczki udzielane zgodnie z polityką rządową oraz surowce i energię po cenie niższej niż odpowiednie wynagrodzenie; skarżący twierdził również, że realizacja tego ogólnego programu przynosi korzyści wszystkim podmiotom w ramach łańcucha dostaw, w tym producentom eksportującym w ChRL (którzy mogą kontynuować działalność i którzy uzyskują korzyści skali), powiązanim importerom w UE (którzy uzyskują udział w rynku), klientom końcowym w UE (którzy kupują wyroby po cenie, o której wiedzą, że jest niższa niż rynkowa) oraz samemu rządowi ChRL (który realizuje cele swojej polityki).
- (396) Komisja zwróciła uwagę, że rozporządzenie podstawowe reguluje kwestie związane z subsydiami udzielanymi przez rządy państw trzecich producentom eksportującym z tych państw, które prowadzą do zakłócenia konkurencji w sytuacji, gdy tacy producenci wywożą towary do Unii Europejskiej. W motywie 5 rozporządzenia podstawowego ustanowiono wymóg wykazania istnienia wkładu finansowego rządu lub organu publicznego „na terytorium” państwa udzielającego subsydium. Ponadto w art. 4 rozporządzenia podstawowego odniesiono się do pojęcia szczególnego charakteru w sytuacji, w której rząd państwa trzeciego udziela subsydium swojemu przemysłowi krajowemu „w ramach jurysdykcji organu udzielającego subsydium”. Oznacza to, że instrument ten nie ma zastosowania do subsydiów udzielanych przez rządy państw trzecich podmiotom niepodlegającym jurysdykcji tych rządów, takim jak importerzy niepowiązani w Unii Europejskiej lub nawet klient końcowy w Unii Europejskiej, o ile nie można ich przypisać producentowi eksportującemu.
- (397) Komisja nie znalazła dowodów na to, że rząd ChRL przyznał subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych podmiotom powiązanim z producentem eksportującym. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (398) Po ujawnieniu ustaleń skarżący stwierdził, że proponowana przez Komisję wykładnia motywu 5 i art. 4 rozporządzenia podstawowego była błędna. Jego zdaniem tekst motywu 5 nie stanowi wiążącej normy, a w zakresie, w jakim istnieje wymóg terytorialny, nie ma on zastosowania do nadrzędnych względów interesu ogólnego. Na poparcie tego twierdzenia skarżący powołał się na motyw 3 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym przepisy WTO, które nie mają ograniczeń terytorialnych na podstawie ustaleń panelu w sprawie Brazylia-Aircraft⁽²⁾, powinny zostać wzięte pod uwagę. W odniesieniu do art. 4 rozporządzenia podstawowego, skarżący znalazł elementy na poparcie swojej wykładni w przepisach ust. 4, zgodnie z którymi istnieje specyficzny charakter subsydiów uzależnionych od wywozu.

⁽¹⁾ WT/DS489/7 z dnia 19 kwietnia 2016 r., protokół ustaleń między Chińską Republiką Ludową a Stanami Zjednoczonymi Ameryki odnoszący się do sporu dotyczącego Chin – środki związane z bazami demonstracyjnymi i programami wspólnych platform usług (DS489).

⁽²⁾ Zob. WT/DS46/R, sprawozdanie panelu, Brazylia – Aircraft.

- (399) Komisja odrzuciła te argumenty. Po pierwsze, motywy rozporządzenia podstawowego są prawnie wiążące, ponieważ określają one uzasadnienie rozporządzenia podstawowego. Jako takie, instrumenty te stanowią istotne źródło wykładni tego aktu prawnego. Po drugie skarżący pozostaje w sprzeczności ze swoim stanowiskiem, kiedy próbuje przeciwstawić element terytorialności w motywie 5 poprzez odniesienie do innego motywu, mianowicie motywu 3. Nie jest jasne, dlaczego motyw 3 miałby być prawnie wiążący, a motyw 5 nie. W związku z tym formalny argument przeciwko motywowi 5 nie jest przekonujący. Po trzecie, uprawnienia panelu w sprawie Brazil-Aircraft nie obejmują niniejszej sprawy. W przypadku rozpatrywanym przez ten panel subsydiom przyznano dostawcom statków powietrznych w Brazylii i zostało ono częściowo przekazane nabywcom spoza Brazylii. W niniejszym przypadku dotacja nie zostanie w ogóle przekazana chińskiemu producentom w Chinach, a jedynie podmiotom zewnętrznym. Po czwarte, odniesienie do art. 4 ust. 4 rozporządzenia podstawowego także nie popiera argumentacji skarżącego. Zgodnie z tym przepisem, subsydiom jest szczególnie w przypadku, gdy organ przyznający subsydiom przyznaje je przedsiębiorstwu produkującemu w ramach jego jurysdykcji z zastrzeżeniem, że powinno ono zostać wykorzystane w celu wywozu. Przypadek ten więc zasadniczo różni się od przypadku przyznania dotacji bezpośrednio na rzecz podmiotu, którego siedziba znajduje się poza jurysdykcją organu przyznającego. Z powyższych powodów Komisja utrzymała swoje stanowisko, że instrument ten nie ma zastosowania do subsydiów udzielanych przez rządy państw trzecich podmiotom niepodlegającym jurysdykcji tych rządów, takim jak importerzy niepowiązani w Unii Europejskiej lub nawet klient końcowy w Unii Europejskiej, o ile nie można ich przypisać producentowi eksportującemu.

3.12. Wniosek dotyczący subsydiowania

- (400) Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą poprzez zbadanie każdego subsydium lub programu subsydiowania, a następnie zsumowała te dane liczbowe, aby obliczyć całkowitą kwotę subsydiów dla każdego producenta eksportującego w OD. Aby obliczyć przedstawiony poniżej całkowity poziom subsydiowania, Komisja obliczyła w pierwszej kolejności udział subsydiowania rozumiany jako stosunek kwoty subsydium do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Tę wartość procentową wykorzystano następnie do obliczenia kwoty subsydium przyznanego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w OD. Następnie obliczono kwotę subsydium na tonę produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Unii w OD, a przedstawione poniżej marginesy obliczono jako odsetek wartości kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) tego samego wywozu na tonę.
- (401) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego łączną kwotę subsydiowania dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących obliczono na podstawie łącznej średniej ważonej kwoty subsydium wyrównawczego ustalonego dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem kwot nieistotnych oraz kwoty subsydiów ustalonej dla dotacji Jiangsu Shagang Group, które objęte są przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Komisja nie pominęła jednak ustaleń dotyczących kredytów preferencyjnych, nawet jeśli w celu ustalenia tych kwot musiały częściowo polegać na najlepszym dostępnym stanie faktycznym. W istocie Komisja uznała, że najlepszy dostępny stan faktyczny wykorzystywany w tych przypadkach nie miał istotnego wpływu na informacje konieczne do ustalenia kwoty subsydiowania poprzez sprawiedliwe udzielanie kredytów preferencyjnych, tak więc eksporterzy, których nie zaproszono do współpracy w ramach dochodzenia, nie ponieśli szkody w wyniku stosowania takiego podejścia⁽¹⁾. W każdym razie Komisja przypomniała, że współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą mogły skorzystać z przeglądów w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego.
- (402) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących, wysokość kwoty dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” ustalono na poziomie najwyższej kwoty określonej dla przedsiębiorstw objętych próbą. Kwota dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” będzie miała zastosowanie w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych
Benxi Group	28,5 %
Hesteel Group	7,8 %
Jiangsu Shagang Group	4,6 %
Shougang Group	38,6 %

⁽¹⁾ Zob. także, *mutatis mutandis*, WT/DS294/AB/RW, USA – Zeroing (art. 21.5 DSU), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 14 maja 2009 r. pkt 453.

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	16,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	38,6 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (403) W obrębie Unii 17 przedsiębiorstw dostarczyło dane dotyczące produkcji i sprzedaży na etapie badania sytuacji i wskazało, że wytwarzało produkt podobny w okresie objętym dochodzeniem. Z dostępnych informacji zawartych w skardze wynika, że te 17 przedsiębiorstw wytwarza około 90 % produkcji unijnej produktu podobnego.
- (404) Oprócz tych 17 przedsiębiorstw pięć innych przedsiębiorstw wytwarzało produkt podobny w okresie objętym dochodzeniem.
- (405) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 74,7 mln ton. Komisja ustaliła tę wartość w oparciu o wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, takie jak informacje od skarżącego oraz informacje od wszystkich znanych producentów w Unii. Jak wskazano w motywie 18, do próby wybrano sześciu producentów unijnych, którzy odpowiadają za 45 % całkowitej produkcji produktu podobnego w Unii. Jest to próba reprezentatywna.
- (406) Producenci unijni, których produkcja obejmuje całość produkcji Unii, stanowią przemysł unijny w myśl art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i są dalej określani terminem „przemysł unijny”.
- (407) Producentów unijnych różni między sobą model biznesu i stopień integracji pionowej. Niemniej jednak przemysł unijny można ogólnie określić jako przemysł o wysokim stopniu integracji pionowej, jak opisano szerzej w motywie 408 poniżej.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (408) Jak wspomniano w motywie 45 powyżej, produkt objęty postępowaniem wchodzi w zakres szeregu kodów CN, w tym określonych kodów ex. Aby uniknąć niedoszacowania konsumpcji w Unii i w świetle wyraźnie niewielkiego wpływu takich kodów na całkowitą konsumpcję, na potrzeby obliczenia konsumpcji w Unii w pełni uwzględniono wielkości przywozu dotyczące kodów CN ex.
- (409) Ponieważ przemysł unijny jest zintegrowany głównie pionowo, a produkt objęty postępowaniem uznaje się za główny materiał do produkcji różnych produktów na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego tworzącego wartość dodaną, np. wyrobów walcowanych na zimno, konsumpcję na rynku sprzedaży wewnętrznej i konsumpcję na wolnym rynku przeanalizowano osobno.
- (410) Rozróżnienie rynku sprzedaży wewnętrznej i wolnego rynku ma znaczenie dla analizy szkody, ponieważ produkty przeznaczone na użytek własny nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu, a ceny transferowe są określane w ramach grup zgodnie z różnymi politykami cenowymi. Natomiast produkcja przeznaczona na wolny rynek bezpośrednio konkuruje z przywozem produktu objętego postępowaniem, a ceny są cenami wolnorynkowymi.
- (411) Aby przedstawić możliwie najbardziej kompletny obraz przemysłu unijnego, Komisja uzyskała dane dotyczące całej działalności związanej z produktem podobnym i określiła, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny, czy na wolny rynek. Komisja ustaliła, że około 60 % całkowitej produkcji producentów unijnych było przeznaczone na użytek własny.

4.2.1. Konsumpcja własna na rynku unijnym

- (412) Komisja ustaliła wielkość unijnej konsumpcji własnej na podstawie wielkości użytku własnego i wielkości sprzedaży na wewnętrzne potrzeby na rynku unijnym wszystkich znanych producentów w Unii. Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie obrazujące unijną konsumpcję własną:

Tabela 1

Konsumpcja własna na rynku unijnym (w tonach)

	2012	2013	2014	OD
Konsumpcja własna	40 775 889	42 418 062	42 887 175	42 271 071
Wskaźnik (2012 = 100)	100	104	105	104

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (413) W badanym okresie konsumpcja własna na rynku unijnym wzrosła o około 4 %. Wzrost ten wynika głównie ze wzrostu na rynkach sprzedaży wewnętrznej, m.in. produkujących części np. dla sektora motoryzacyjnego.

4.2.2. Unijna konsumpcja na wolnym rynku

- (414) Komisja ustaliła wielkość unijnej konsumpcji na wolnym rynku na podstawie a) wielkości sprzedaży na rynku unijnym wszystkich znanych producentów w Unii oraz b) przywozu do Unii ze wszystkich państw trzecich zgodnie z danymi Eurostatu, uwzględniając przy tym dane przedstawione przez współpracujących producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie. Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące unijną konsumpcję na wolnym rynku:

Tabela 2

Konsumpcja na wolnym rynku (w tonach)

	2012	2013	2014	OD
Konsumpcja na wolnym rynku	31 405 157	32 292 192	33 139 474	35 156 318
Wskaźnik (2012 = 100)	100	103	106	112

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (415) W badanym okresie unijna konsumpcja na wolnym rynku wzrosła o około 12 %. Wzrost ten wynika głównie z żywienia gospodarczego w sektorach przemysłu działających na dalszych etapach łańcucha wartości dodanej.
- (416) Połączenie tych dwóch tabel (obejmujących konsumpcję na użytek własny i na wolnym rynku) pokazuje następujące zmiany łącznej konsumpcji w badanym okresie:

Tabela 3

Konsumpcja łączna (na użytek własny i na wolnym rynku) (tony)

	2012	2013	2014	OD
Konsumpcja łączna	72 181 046	74 710 254	76 026 649	77 427 389
Wskaźnik (2012 = 100)	100	104	105	107

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dane Eurostatu.

- (417) Powyższa tabela wskazuje, że konsumpcja łączna wzrosła do poziomu, który był wyższy w okresie objętym dochodzeniem niż na początku badanego okresu. Trend ten wynika ze wzrostu konsumpcji własnej, który zdecydowanie przewyższał wzrost konsumpcji na wolnym rynku w wartościach bezwzględnych.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (418) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie bazy danych Eurostatu. Udział przywozu w rynku został określony przez porównanie wielkości przywozu z unijną konsumpcją na wolnym rynku przedstawioną w tabeli w motywie 414 powyżej.

- (419) Przywóz do Unii z ChRL kształtował się następująco:

Tabela 4

Łączna wielkość przywozu towarów subsydiowanych (w tonach) i udział w rynku

	2012	2013	2014	OD
Wielkość przywozu z ChRL	246 720	336 028	592 104	1 519 304
Wskaźnik (2012 = 100)	100	136	240	616
Udział w rynku ChRL	0,79 %	1,04 %	1,79 %	4,32 %
Wskaźnik (2012 = 100)	100	132	227	550

Źródło: Eurostat.

- (420) Z powyższej tabeli wynika, że w badanym okresie przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, znacznie wzrósł w liczbach bezwzględnych. Jednocześnie w badanym okresie odnotowano ponad pięciokrotny wzrost całkowitego udziału w rynku przywozu z ChRL do Unii.

4.3.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (421) Komisja określiła ceny przywozu towarów na podstawie danych Eurostatu. Średnia ważona cena produktów przywożonych do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 5

Ceny importowe (w EUR/t)

	2012	2013	2014	OD
Średnia cena przywozu towarów subsydiowanych	600	505	463	404
Wskaźnik (2012 = 100)	100	84	77	67

Źródło: Eurostat.

- (422) W okresie objętym dochodzeniem średnie ceny przywozu towarów spadły z 600 EUR/t w 2012 r. do 404 EUR/t. W badanym okresie odnotowano spadek średniej ceny jednostkowej przywozu towarów subsydiowanych o około 33 %.

- (423) Komisja oceniła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu naliczanych przez sześciu producentów unijnych klientom niepowiązanym na wolnym rynku unijnym, skorygowanych do poziomu cen ex-works;
 - odnośnych średnich ważonych cen CIF na granicy Unii w odniesieniu do przywozu poszczególnych rodzajów produktu dokonywanego przez współpracujących producentów z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.
- (424) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych, oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Korekty dotyczyły głównie kosztów dostawy (wynoszących od 2,7 % do 6,3 % dla poszczególnych producentów unijnych objętych próbą) oraz bonifikat (w wysokości od 0,1 % do 19,5 %). Ponieważ żaden importer niepowiązany nie przedstawił uwag w tej sprawie, dodano koszty ponoszone po przywozie w wysokości 7 EUR/t. Takiej korekty dokonano również w ramach dochodzenia dotyczącego niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno⁽¹⁾, dlatego Komisja uznała tę kwotę za odpowiednią również w przedmiotowym przypadku; produkt objęty postępowaniem w ramach prowadzonego dochodzenia jest bowiem pod wieloma względami podobny do niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno.
- (425) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że przywóz towarów subsydiowanych z ChRL powodował podcięcie cen przemysłu unijnego o 2,7–5,6 %.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (426) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów subsydiowanych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na unijny przemysł w badanym okresie.
- (427) Wskaźniki makroekonomiczne (produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, zapasy, wzrost, udział w rynku, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesów dumpingu) oceniono na poziomie całego przemysłu unijnego. Ocenę oparto na informacjach przedstawionych przez skarżącego, porównanych z danymi przedstawionymi przez producentów unijnych i dostępnymi statystykami publicznymi (Eurostatu).
- (428) Analiza wskaźników mikroekonomicznych (cen sprzedaży, rentowności, przepływów pieniężnych, inwestycji, zwrotów z inwestycji, zdolności do pozyskania kapitału, płac i kosztów produkcji) została przeprowadzona na poziomie producentów unijnych objętych próbą. Oceny dokonano na podstawie pochodzących od nich informacji, które zostały należycie zweryfikowane.
- (429) Aby przedstawić możliwie najbardziej kompletny obraz przemysłu unijnego, Komisja uzyskała dane dotyczące całej produkcji produktu objętego postępowaniem i określiła, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny, czy na wolny rynek.
- (430) W przypadku niektórych wskaźników dotyczących przemysłu unijnego Komisja oddzielnie zbadała dane odnoszące się do wolnego rynku i dane odnoszące się do rynku sprzedaży wewnętrznej, a następnie przeprowadziła analizę porównawczą. Czynniki te obejmują: sprzedaż, udział w rynku, cenę jednostkową, koszt jednostkowy, rentowność oraz przepływ pieniężny. Inne wskaźniki gospodarcze można było jednak wymiennie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności, w tym wykorzystywania przez przemysł unijny na użytek własny, ponieważ zależą one od całkowitej działalności, bez względu na to, czy produkcja jest przeznaczona na użytek własny, czy też do sprzedaży na wolnym rynku. Czynniki te obejmują: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, inwestycje, zwrot z inwestycji, zatrudnienie, produktywność, zapasy i koszty pracy. W przypadku tych czynników, aby uzyskać kompletny obraz szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy przeprowadzić analizę całego przemysłu unijnego, ponieważ przedmiotowych danych nie można podzielić na dane dotyczące wolnego rynku i dane dotyczące sprzedaży wewnętrznej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1328 z dnia 29 lipca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 210 z 4.8.2016, s. 1).

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (431) Łączna produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2012	2013	2014	OD
Wielkość produkcji (w tonach)	73 050 974	74 588 182	75 509 517	74 718 189
Wskaźnik (2012 = 100)	100	102	103	102
Moce produkcyjne (w tonach)	102 247 218	100 667 836	100 040 917	98 093 841
Wskaźnik (2012 = 100)	100	99	98	96
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	71,4 %	74,1 %	75,5 %	76,2 %

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (432) W badanym okresie wielkość produkcji przemysłu unijnego wzrosła o 2 %, mimo że w tym samym okresie jeden producent unijny z Włoch znacznie zmniejszył swoją produkcję (o 3 mln ton).
- (433) Zgłoszone wartości mocy produkcyjnych dotyczyły zdolności technicznej, co oznacza, że uwzględniono dostosowania, uznawane w przemyśle za normy, obejmujące czas przygotowawczy, prace konserwacyjne, wąskie gardła i inne normalne przerwy w produkcji. Moce produkcyjne uległy w badanym okresie zmniejszeniu z powodu przerw w produkcji w Belgii i we Włoszech.
- (434) Wzrost wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych wynikał z nieznacznego wzrostu wielkości produkcji spowodowanego przede wszystkim wzrostem konsumpcji własnej (+ 4 %) i konsumpcji na wolnym rynku (+ 12 %), pomimo znacznego zmniejszenia wielkości produkcji – głównie przez jednego producenta unijnego z Włoch.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (435) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego i udział tego przemysłu w wolnym rynku kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku (wolny rynek)

	2012	2013	2014	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	27 273 319	27 468 243	27 910 748	27 327 906
Wskaźnik (2012 = 100)	100	101	102	100
Udział w rynku	86,8 %	85,1 %	84,2 %	77,7 %
Wskaźnik (2012 = 100)	100	98	97	90

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dane Eurostatu.

- (436) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym pozostawała w badanym okresie stosunkowo stabilna i utrzymywała się na poziomie 27–28 mln ton.
- (437) W badanym okresie udział w rynku przemysłu unijnego w odniesieniu do konsumpcji unijnej zmniejszył się o ponad 9 punktów procentowych, tj. z 86,8 % do 77,7 %. Spadek udziału przemysłu unijnego w rynku znacznie przekroczył niewielki wzrost sprzedaży na wolnym rynku unijnym.
- (438) Na unijnym rynku sprzedaży wewnętrznej wielkość produkcji na użytek własny i udział w rynku kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 8

Wielkość produkcji na użytek własny na rynku unijnym i udział w rynku

	2012	2013	2014	OD
Wielkość produkcji na użytek własny na rynku unijnym (w tonach)	40 775 889	42 418 062	42 887 175	42 271 071
Wskaźnik (2012 = 100)	100	104	105	104
Łączna produkcja przemysłu unijnego (w tonach)	73 050 974	74 588 182	75 509 517	74 718 189
Procentowy stosunek wielkości produkcji na użytek własny do łącznej produkcji	55,7 %	56,7 %	56,6 %	56,4 %

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dane Eurostatu.

- (439) Wielkość produkcji własnej przemysłu unijnego (na którą składają się produkcja na użytek własny i do celów sprzedaży na wewnętrzne potrzeby) na rynku unijnym wzrosła o 4 % w badanym okresie, z około 40,7 mln ton w 2011 r. do 42,2 mln ton w okresie objętym dochodzeniem.
- (440) Udział przemysłu unijnego w rynku sprzedaży wewnętrznej (wyrażony jako odsetek łącznej produkcji) pozostawał w badanym okresie stabilny i utrzymywał się na poziomie 55,7–56,7 %.

4.4.2.3. Zatrudnienie i wydajność

- (441) Poziom zatrudnienia obliczono uwzględniając tylko pracowników bezpośrednio pracujących przy wytwarzaniu produktu podobnego w różnych hutach stali producentów unijnych. Dzięki tej metodzie uzyskano dokładne, stosunkowo łatwe do ustalenia dane.
- (442) Zatrudnienie i wydajność w badanym okresie kształtowały się następująco:

Tabela 9

Zatrudnienie i wydajność

	2012	2013	2014	OD
Liczba zatrudnionych (zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy/pracownika)	18 729	18 632	17 739	17 829
Wskaźnik (2012 = 100)	100	99	95	95

	2012	2013	2014	OD
Wydajność (ton/pracownika)	3 900	4 003	4 257	4 191
Wskaźnik (2012 = 100)	100	103	109	107

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (443) W badanym okresie odnotowano spadek poziomu zatrudnienia w przemyśle unijnym, który miał służyć ograniczeniu kosztów produkcji i osiągnięciu przyrostu wydajności w świetle rosnącej konkurencji na rynku ze strony przywozu z ChRL oraz innych państw. Doprowadziło to do redukcji zatrudnienia w badanym okresie o 5 %, nie uwzględniając zatrudnienia pośredniego. W rezultacie i w świetle nieznacznego wzrostu wielkości produkcji (+ 2 %) w badanym okresie, wzrost wydajności siły roboczej przemysłu unijnego, mierzonej jako roczna produkcja na osobę zatrudnioną, był znacznie większy (+ 7 %) niż wzrost faktycznej produkcji. Pokazuje to, że przemysł unijny był gotowy przystosować się do zmieniających się warunków rynkowych, aby pozostać konkurencyjnym.

4.4.2.4. Zapasy

- (444) Poziom zapasów producentów unijnych kształtował się w badanym okresie następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2012	2013	2014	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	2 908 745	2 646 989	2 653 224	2 798 420
Wskaźnik (2012 = 100)	100	91	91	96
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji	4,0 %	3,5 %	3,5 %	3,7 %
Wskaźnik (2012 = 100)	100	89	88	94

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (445) W badanym okresie stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego nieznacznie się zmniejszył. Większość rodzajów produktu podobnego jest wytwarzanych przez przemysł unijny na konkretne zamówienia od użytkowników. Zapasy nie są zatem uznawane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego przemysłu. Potwierdza to także analiza zmian stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartości procentowej produkcji. Jak widać w powyższej tabeli, wskaźnik ten pozostawał stosunkowo stabilny i utrzymywał się na poziomie około 3,5–4 % wielkości produkcji.

4.4.2.5. Wielkość kwoty subsydiów wyrównawczych

- (446) Kwota subsydiów wyrównawczych dla Chin – wskazana powyżej w części poświęconej subsydiowaniu – jest znaczna. Biorąc pod uwagę ilości i ceny przywozu towarów subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, wpływu faktycznego marginesu subsydiowania nie można uznać za znikomy.

4.4.2.6. Wzrost

- (447) W badanym okresie konsumpcja unijna (wolny rynek) wzrosła o około 12 %, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym pozostała na stabilnym poziomie. Przemysł unijny odnotował zatem utratę udziału w rynku, w przeciwieństwie do udziału w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie – udział ten w badanym okresie znacznie wzrósł.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (448) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez unijnych producentów na wolnym rynku w Unii kształtowały się w badanym okresie w następujący sposób:

Tabela 11

Ceny sprzedaży na wolnym rynku w Unii

	2012	2013	2014	OD
Cena sprzedaży (EUR/t)	553	498	471	427
Wskaźnik (2012 = 100)	100	90	85	77
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	572	511	469	431
Wskaźnik (2012 = 100)	100	89	82	75

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (449) W powyższej tabeli przedstawiono zmiany jednostkowych cen sprzedaży na unijnym wolnym rynku w porównaniu z odpowiadającymi im kosztami produkcji. Ceny sprzedaży były średnio niższe od jednostkowego kosztu produkcji, z wyjątkiem roku 2014, w którym rozpoczęło się ożywienie na rynku, a udział przywozu z Chin w rynku był mniejszy niż w okresie objętym dochodzeniem.
- (450) W 2012 i 2013 r. skutki kryzysu zadłużeniowego w strefie euro oraz spadek popytu na stal w 2012 r. niekorzystnie wpłynęły na wyniki przemysłu unijnego. W 2014 r. oraz w pierwszej połowie 2015 r. nastąpiła poprawa sytuacji przemysłu unijnego dzięki zwiększeniu wysiłków na rzecz zachowania jego konkurencyjności, w szczególności przez poprawę wydajności pracy – o czym wspomniano w motywie 443 – co przełożyło się na wzrost wydajności oraz lepsze wykorzystanie mocy produkcyjnych.
- (451) Mimo podjętych wysiłków koszt produkcji pozostawał zasadniczo wyższy od spadających cen sprzedaży. Aby ograniczyć stratę udziału w rynku, producenci unijni dostosowali się do postępującego spadku cen i znacznie obniżyli swoje ceny sprzedaży, zwłaszcza w 2015 r. Ze względu na fakt, że produkt objęty postępowaniem jest towarem, w badanym okresie producenci unijni musieli dostosować się do spirali spadających cen.
- (452) Wśród producentów objętych próbą niektóre płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej przeznaczone do celów konsumpcji własnej były przekazywane lub sprzedane po cenach transferowych do celów dalszego przetwarzania przy zastosowaniu różnych polityk cenowych. W związku z tym nie można wyciągnąć żadnego znaczącego wniosku ze zmiany ceny produktów na użytek własny.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (453) Średnie koszty pracy producentów unijnych kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 12

Średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	OD
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	63 722	63 374	66 039	66 023
Wskaźnik (2011 = 100)	100	99	104	104

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(454) W badanym okresie średnie wynagrodzenie na jednego pracownika zwiększyło się o 4 %.

4.4.3.3. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(455) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji producentów unijnych kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 13

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	OD
Rentowność sprzedaży na wolnym rynku w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 3,3 %	- 2,7 %	0,4 %	- 0,8 %
Przepływy pieniężne (w tys. EUR)	150 190	139 285	221 982	122 723
Wskaźnik (2012 = 100)	100	93	148	82
Inwestycje (w tys. EUR)	334 789	256 013	289 581	291 771
Wskaźnik (2012 = 100)	100	76	86	87
Zwrot z inwestycji	- 4,5 %	- 3,5 %	0,5 %	- 1,0 %

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(456) Komisja określiła rentowność producentów unijnych, wyrażając stratę netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na wolnym rynku w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.

(457) Rentowność wykazała tendencję spadkową w badanym okresie: we wszystkich trzech latach, z wyjątkiem roku 2014, poniesiono straty. Straty w 2012 i 2013 r. były częściowo związane ze skutkami kryzysu zadłużeniowego w strefie euro (oraz ze spadkiem popytu na stal w 2012 r.), natomiast w 2014 r. oraz pierwszej połowie 2015 r. sytuacja producentów unijnych trochę się poprawiła.

(458) Przepływy pieniężne netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływy pieniężne netto ulegały w badanym okresie znacznym zmianom, ale pozostawały zasadniczo w przeważającej mierze dodatnie, głównie z uwagi na koszty niepieniężne, takie jak amortyzacja.

(459) Ponieważ zwrot z inwestycji wykazywał ogólnie tendencję spadkową we wszystkich trzech latach, z wyjątkiem roku 2014, przemysł unijny obniżył poziom inwestycji o 13 % w okresie między 2012 a 2015 r. Straty poniesione w okresie badanym miały wpływ na zdolność do pozyskania kapitału, co uwidoczniło się w spadku inwestycji.

(460) Poniższa tabela przedstawia dane w podziale na kwartały 2015 r. z uwagi na fakt, iż skarżący stwierdził w skardze, że w drugiej połowie 2015 r. nastąpiło znaczące pogorszenie sytuacji. Dane w tabeli rzeczywiście potwierdzają, że w drugiej połowie 2015 r. nastąpiło znaczące pogorszenie rentowności i wartości sprzedaży netto z powodu postępującego spadku cen na wolnym rynku unijnym.

Tabela 14

Rentowność producentów unijnych objętych próbą w podziale na kwartały

Kwartał 2015 r.	Rentowność (strata) przedsiębiorstw w danym kwartale (w mln EUR)	Cena sprzedaży netto za tonę	Sprzedaż netto na wolnym rynku (w mln EUR)	Procent rentowności
Pierwszy	37,98	444,71	1 073,34	3,5 %
Drugi	22,78	436,19	1 001,60	2,3 %
Trzeci	- 22,92	426,36	857,49	- 2,7 %
Czwarty	- 69,80	392,92	699,47	- 10,0 %
Ogółem	- 31,9	427,2	3 631,9	- 0,8 %

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

4.4.4. Wnioski dotyczące istotnej szkody

- (461) Z jednej strony przemysł unijny jako całość mógł nieznacznie zwiększyć wielkość swojej produkcji (pomimo znacznego zmniejszenia wielkości produkcji głównie przez jednego dużego włoskiego producenta) i poprawić wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych dzięki wzrostowi konsumpcji własnej i konsumpcji na wolnym rynku. Przemysł ten podjął także konkretne działania mające na celu poprawę wydajności przez utrzymywanie ścisłej kontroli nad kosztami produkcji (głównie surowców) i przez zwiększenie wielkości produkcji przypadającej na osobę zatrudnioną. W rezultacie koszty produkcji spadły o 25 %. Ponadto przepływy pieniężne w całym badanym okresie były dodatnie. Producenci unijni objęci próbą byli w stanie w dalszym ciągu inwestować około 250–330 mln EUR rocznie w badanym okresie.
- (462) Z drugiej strony, mimo wysiłków podjętych przez przemysł unijny w badanym okresie w celu poprawy ogólnych wyników, pozostałe wskaźniki szkody wykazały pogorszenie sytuacji na wolnym rynku; z wyjątkiem 2014 r. i początku 2015 r., kiedy sytuacja przemysłu unijnego zaczęła się nieznacznie poprawiać, w całym badanym okresie odnotowano straty, które w drugiej połowie 2015 r. osiągnęły niebezpieczny poziom. Mimo że wielkość sprzedaży na wolnym rynku unijnym pozostawała stosunkowo stabilna, przemysł unijny odnotował utratę udziału w rynku i musiał ograniczyć inwestycje z powodu ujemnego zwrotu z inwestycji.
- (463) W związku z tym stwierdza się, że wyżej wymienione dane pokazują, iż przemysł unijny znajdował się w trudnej sytuacji pod koniec okresu objętego dochodzeniem⁽¹⁾, jednak nie w takim stopniu, by poniósł w badanym okresie istotną szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (464) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL nie zgodził się z wnioskiem Komisji, zgodnie z którym przemysł unijny znajdował się w trudnej sytuacji pod koniec okresu dochodzenia, z następujących powodów:
- Po pierwsze, całkowita wielkość produkcji wzrosła o 2 % między 2012 r. a okresem objętym dochodzeniem. Ponadto wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu unijnego wzrosło w okresie badanym o 4,8 %.
 - Po drugie, wielkość sprzedaży przemysłu unijnego utrzymywała się na stałym poziomie, a spadek udziału w rynku o dziewięć punktów procentowych mógłby nie być bardzo istotny, biorąc pod uwagę fakt, że przemysł unijny nadal posiada dominujący udział w rynku wynoszący 77,7 % w okresie objętym dochodzeniem.

⁽¹⁾ Wniosek ten jest zgodny z wnioskiem rządu Chin przedstawionym w piśmie z dnia 26 sierpnia 2016 r., zgodnie z którym „przemysł unijny nie doznał w badanym okresie istotnej szkody” (zob. pismo rządu Chin z dnia 26 sierpnia 2016 r., motyw 298). Komisja nie może natomiast – opierając się na zgromadzonych danych – zgodzić się z wnioskiem rządu Chin, iż przemysł unijny „nie znajdował się ponadto we wrażliwej sytuacji pod koniec OD” (zob. pismo rządu Chin z dnia 26 sierpnia 2016 r., motyw 298).

- Po trzecie, pomimo że zatrudnienie zmniejszyło się o 5 % w okresie badanym, należy rozpatrywać ten spadek w kontekście równoległego wzrostu wydajności o 7 %.
- Po czwarte, spadek cen sprzedaży należy rozpatrywać w kontekście podobnego spadku jednostkowych kosztów produkcji. Ponadto rząd ChRL nie zgodził się z twierdzeniem Komisji, zgodnie z którym rentowność wykazywała tendencję spadkową w okresie badanym, ponieważ w rzeczywistości rentowność wzrosła o 2,5 % w porównaniu z rokiem 2012. Ponadto dane wskazują, że przepływy środków pieniężnych przemysłu unijnego pozostawały dodatnie w całym okresie badanym, a producenci unijni objęci próbą mogli w dalszym ciągu dokonywać inwestycji w wysokości około 250–330 mln EUR rocznie.
- Po piąte, porównanie stanu faktycznego niniejszej sprawy ze stanem faktycznym sprawy T-528/09 *Hubei Xinyegang Steel przeciwko Radzie* ⁽¹⁾ wykazałoby, że fakty w tej ostatniej sprawie o wiele bardziej świadczyły o trudnej sytuacji przemysłu unijnego.

(465) Komisja odrzuciła powyższe argumenty rządu ChRL z następujących powodów:

- Po pierwsze, jeśli chodzi o argumenty rządu ChRL dotyczące danych odnoszących się do produkcji i mocy produkcyjnych, Komisja przyznała, jak opisano w motywie 461 powyżej, że w przypadku niektórych wskaźników makroekonomicznych (takich jak wskaźniki wielkości produkcji, wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych dzięki wzrostowi konsumpcji własnej i konsumpcji na wolnym rynku) w dalszym ciągu można było zaobserwować tendencje wzrostowe. Jednakże tendencje te nie podważają ogólnego wniosku, że przemysł unijny znajdował się w trudnej sytuacji pod koniec okresu dochodzenia, ponieważ inne wskaźniki wskazywały na pogorszenie jego sytuacji, jak opisano w motywie 462.
- Po drugie, w odniesieniu do argumentów rządu ChRL w sprawie danych dotyczących wielkości sprzedaży i udziałów w rynku, Komisja przyznała w motywie 436 powyżej, że wielkość sprzedaży przemysłu unijnego utrzymywała się na stosunkowo stałym poziomie. Niemniej jednak Komisja nie zgadza się z rządem ChRL, że spadek udziału w rynku o dziewięć punktów procentowych nie jest istotny. Jak wyjaśniono w motywie 437 powyżej, Komisja stwierdziła, że „Spadek udziału przemysłu unijnego w rynku znacznie przekroczył niewielki wzrost sprzedaży na rynku unijnym”. Analiza ta odnosi się do całego przemysłu unijnego, niezależnie od tego, czy poszczególni producenci wnieśli skargę, czy też nie. Wzrost odnotowany u producentów unijnych niewnoszących skargi jest nieznaczny w porównaniu z istotnym spadkiem odnotowanym u skarżących producentów unijnych.
- Po trzecie, w odniesieniu do argumentów rządu ChRL dotyczących zatrudnienia i wydajności, Komisja przyznała w motywie 442 powyżej, że wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako roczna produkcja na osobę, wzrosła o wiele bardziej (+ 7 %) niż faktyczna produkcja. Ponadto, nawet gdyby Komisja zgodziła się wyłączyć pracowników związanych z produkcją na rynku sprzedaży wewnętrznej, wskaźnik wyraźnie świadczy o ograniczeniu w okresie badanym liczby osób zatrudnionych przy produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco.
- Po czwarte, w odniesieniu do argumentów rządu ChRL dotyczących spadku cen sprzedaży oraz podobnego spadku jednostkowych kosztów produkcji, rentowności i przepływów pieniężnych, Komisja odrzuciła je z następujących powodów:
 - Jeżeli chodzi o podobny spadek jednostkowych kosztów produkcji i ceny sprzedaży, Komisja przyznała w tabeli 11 w motywie 448 powyżej, że ceny sprzedaży przemysłu unijnego kształtowały się w podobny sposób, jak jednostkowe koszty produkcji. Niemniej jednak, jak wspomniano w motywie 449 powyżej, Komisja zwróciła też uwagę na fakt, że ceny sprzedaży były średnio niższe od jednostkowych kosztów produkcji, z wyjątkiem roku 2014, w którym rozpoczęło się ożywienie na rynku, a udział przywozu z Chin w rynku był niższy niż w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto, jak wspomniano w motywie 589 poniżej, koszty produkcji przemysłu unijnego zmniejszyły się w sumie o 25 % w okresie badanym, podczas gdy średnie chińskie ceny importowe zmniejszyły się w większym stopniu, tzn. o 33 % w tym samym okresie (zob. motyw 517 poniżej). Ponadto, jak wspomniano w motywie 590 poniżej, przemysł unijny mógłby utrzymać swoje ceny sprzedaży na poziomie pozwalającym mu czerpać korzyści z faktu obniżenia kosztów. Nie był jednak w stanie tego uczynić ze względu na niższe ceny subsydiowanego przywozu z Chin.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 29 stycznia 2014 r., ECLI:EU:T:2014:35. Wyrok ten został utrzymany w mocy w dniu 7 kwietnia 2016 r. przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-186/14 oraz C-193/14 P *Arcelor Mittal Tubular Products Ostrava i in. przeciwko Hubei*, ECLI:EU:C:2016:209.

- Jeśli chodzi o argument rządu ChRL, zgodnie z którym rentowność nie była ujemna w całym okresie badanym, a nawet wzrosła o 2,5 % w okresie dochodzenia w porównaniu z 2012 r. Komisja nie zgodziła się z tym argumentem z następujących powodów. Komisja odsyła do motywu 544 poniżej, w którym stwierdziła, że nawet jeśli strata w okresie dochodzenia wyniosła -0,8 %, rentowność producentów unijnych objętych próbą osiągnęła niemożliwy do utrzymania poziom -10 % w czwartym kwartale 2015 r., kiedy to presja cenowa ze strony chińskich produktów była najbardziej odczuwalna.
- Jeżeli chodzi o dodatni wskaźnik przepływu środków pieniężnych, Komisja uznała już ten fakt w motywie 461 powyżej, omawiając wskaźniki szkody, które kształtowały się dodatnio w okresie badanym.
- Po piąte, jeżeli chodzi o porównanie niniejszej sprawy ze sprawą T-528/09 Hubei Xinyegang Steel przeciwko Radzie: rząd ChRL twierdzi, że w tym ostatnim przypadku wiele elementów wskazywało na trudną sytuację pozycję przemysłu unijnego. Komisja odrzuciła te argumenty z następujących powodów: Ocena Komisji w niniejszej sprawie była zgodna z przywoływanym orzecznictwem. W przeciwieństwie do rozporządzenia Rady (WE) nr 926/2009 ⁽¹⁾, które było spornym rozporządzeniem w sprawie T-528/09 Hubei Xinyegang Steel przeciwko Radzie, należy zauważyć, że:
 - Po pierwsze, każde dochodzenie podejmowane przez Komisję jest niepowtarzalne ze względu na specyficzne okoliczności faktyczne każdego przypadku, w tym zakres definicji produktu, branża przemysłu oraz wskaźniki szkody, które wymagają rozważenia.
 - Sprawa dotycząca zagrożenia wystąpienia szkody jest jeszcze bardziej złożona w tym względzie. W związku z tym, już porównanie różnych dochodzeń w sprawie szkody, dotyczących różnych produktów, branż przemysłowych i okresów dochodzeń jest zadaniem trudnym, a porównanie dochodzeń w sprawie zagrożenia wystąpienia szkody jest przedsięwzięciem niezwykle trudnym i złożonym z uwagi na ilość indywidualnych czynników, które przyczyniają się do stwierdzenia, że istnieje zagrożenie wystąpienia szkody. Takiego porównania nie można ograniczyć tylko do jednego czynnika, ani – jak rząd ChRL wydaje się sugerować – do zwykłego porównania między wielkością przywozu i udziałem w rynku.
 - Po trzecie, Komisja szczegółowo przeanalizowała dane dotyczące okresu po OD w możliwie najszerszym zakresie w celu potwierdzenia lub podważenia wcześniejszych ustaleń, czego wymaga wspomniany wyrok; Komisja stwierdziła, że przemysł unijny znajdował się w trudnej sytuacji pod koniec okresu dochodzenia, ale nie w takim stopniu, że poniósł on istotną szkodę podczas okresu badanego w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W przeciwieństwie do ustaleń w sprawie T-528/09 badane wskaźniki szkody nie ukazują przemysłu w dobrej kondycji, którą Sąd uznał w odniesieniu do przedmiotowego przemysłu w tej pierwszej sprawie ⁽²⁾.

Podsumowując, Komisja jest zdania, że rząd ChRL nie przywołuje żadnych nowych czynników, które podważałyby dokonane ustalenia, oprócz tych już wcześniej rozważanych: rząd ChRL w swojej argumentacji odnosi się głównie do wskaźników, które pozostawały dodatnio pod koniec okresu objętego dochodzeniem, co Komisja przyznała w motywie 461 powyżej. Jednak rząd ChRL nie dostarcza wyjaśnień, które mogłyby podważyć, na przykład, ustalenia w motywie 462 powyżej, gdzie Komisja wymieniła inne wskaźniki, które wskazywały na pogorszenie sytuacji na wolnym rynku unijnym. W motywie 462 powyżej, oprócz stwierdzenia utraty udziału w rynku oraz zmniejszenia inwestycji ze względu na ujemny zwrot z inwestycji, Komisja podkreśliła również, że straty osiągnęły niebezpieczny poziom w drugiej połowie 2015 r. W związku z powyższym Komisja odrzuciła wszystkie argumenty rządu ChRL w tym zakresie.

(466) Komisja potwierdziła zatem wnioski przedstawione w motywach 461–463 powyżej, zgodnie z którymi dane wskazują, że przemysł unijny znajdował się pod koniec dochodzenia w trudnej sytuacji, jednak nie w takim stopniu, by poniósł w badanym okresie istotną szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 926/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 19).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie T-528/09 Hubei Xinyegang Steel przeciwko Radzie, ECLI:EU:T:2014:35, pkt 61.

5. ZAGROŻENIE WYSTĄPIENIEM SZKODY

5.1. Wprowadzenie

- (467) Podczas analizy zagrożenia wystąpieniem istotnej szkody dla przemysłu unijnego, zgodnie z art. 8 ust. 8 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, uwzględnione zostały czynniki takie jak:
- charakter przedmiotowego subsydium lub subsydiów oraz skutki handlowe, jakie mogą z nich wynikać;
 - znaczące tempo wzrostu przywozu towarów subsydiowanych na rynek Unii, wskazujące na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu;
 - swobodne dysponowanie dostatecznymi rezerwami mocy produkcyjnych przez producenta eksportującego po stronie eksportera lub nieuchronność znacznego zwiększenia tych mocy, wskazujące na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu wywozu towarów subsydiowanych do Unii, przy uwzględnieniu dostępności innych rynków wywozowych, mogących wchłonąć dodatkowy wywóz;
 - to, czy ceny przywożonych produktów mogą w istotnym stopniu obniżyć ceny bądź uniemożliwić wzrost cen, który miałby miejsce w przeciwnym wypadku, i czy prawdopodobnie zwiększyłyby popyt na dalszy przywóz;
 - poziom zapasów.
- (468) Ze sformułowania „takie czynniki, jak” w art. 8 ust. 8 akapit drugi rozporządzenia podstawowego wynika, że przy ustalaniu zagrożenia wystąpieniem szkody mogą być brane pod uwagę również inne czynniki poza wymienionymi pięcioma. W związku z tym Komisja poddała analizie również czynniki takie jak rentowność i liczba zamówień, dla których dysponowała danymi z okresu objętego dochodzeniem i z okresu po zakończeniu dochodzenia.
- (469) Odnośnie do badanego okresu Komisja ponownie przeanalizowała dane zgromadzone dla lat 2012–2015 z uwagi na to, że do ustalenia, czy istnieje zagrożenie wystąpieniem szkody dla przemysłu unijnego ⁽¹⁾, konieczne jest zrozumienie jego obecnej sytuacji.
- (470) Ponadto, zgodnie z orzecznictwem, instytucje unijne są uprawnione, aby w określonych okolicznościach przy przeprowadzaniu dochodzeń antydumpingowych wszczętych z uwagi na domniemanie zagrożenie wystąpieniem szkody (a w konsekwencji także dochodzeń dotyczących ceł wyrównawczych) brać pod uwagę dane z okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem. W orzecznictwie stwierdza się, że sama specyfika procesu ustalania, czy w danym przypadku istniało zagrożenie wystąpieniem szkody, wymaga przeprowadzenia analizy prospektywnej.
- (471) Komisja przeprowadziła zatem analizę prospektywną z uwzględnieniem wszystkich czynników. Ponadto Komisji udało się uzyskać dane dotyczące przywozu towarów subsydiowanych, chińskich mocy produkcyjnych oraz cen importowych w okresie od stycznia 2016 r. do lutego 2017 r., umożliwiające potwierdzenie lub obalenie prognoz, zgodnie z wymogiem ustanowionym przez Trybunał ⁽²⁾. Jednak kompleksowe dane dotyczące rentowności i liczby zamówień za okres od stycznia do września 2016 r. nie były dostępne, a za okres do końca czerwca 2016 r. dostępne były tylko dane częściowe. Jeżeli chodzi o poziom zapasów, do pierwszego kwartału 2017 r. nie zgromadzono żadnych kompleksowych danych w tym zakresie – udało się uzyskać wyłącznie dane częściowe.
- (472) Ponadto z art. 8 ust. 8 rozporządzenia podstawowego wynika, że stwierdzenie zagrożenia wystąpieniem istotnej szkody powinno być oparte na faktach, a nie tylko domniemaniach, przypuszczeniach bądź odległych możliwościach, przy czym zmiany okoliczności mogących spowodować sytuację, w której subsydiowanie doprowadziłoby do powstania szkody, muszą być jednoznacznie przewidziane i nieuchronne.

⁽¹⁾ Światowa Organizacja Handlu, WT/DS132/R, 28 stycznia 2000 r., Meksyk – dochodzenie antydumpingowe dotyczące izoglukozy (HFCS) ze Stanów Zjednoczonych – Sprawozdanie zespołu ekspertów, motyw 7.140, strona 214. W sprawie antydumpingowej zespół ekspertów WTO uznał, co następuje: „Aby stwierdzić wystąpienie ryzyka istotnej szkody dla przemysłu krajowego, który obecnie nie ponosi widocznej szkody pomimo skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych w okresie objętym dochodzeniem, konieczne jest zrozumienie kontekstu aktualnej kondycji tego przemysłu. Sam fakt wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych, który będzie miał niekorzystny wpływ na ceny, nie prowadzi sam w sobie do wniosku, że przemysł krajowy poniesie szkodę – w przypadku bardzo dobrej kondycji tego przemysłu lub wpływu innych czynników przywóz towarów po cenach dumpingowych może nie prowadzić do ryzyka wystąpienia szkody”. Ten sam tok rozumowania można zastosować również w odniesieniu do spraw antysubsydyjnych. [wyróżnienie dodane przez Komisję]

⁽²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i in./Hubei, C-186/14 P, ECLI:EU:C:2016:209, motyw 72, potwierdzający wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2014 r., Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd/Rada, T-528/09, ECLI:EU:T:2014:35.

- (473) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL przypomniał, że stwierdzenie zagrożenia wystąpieniem istotnej szkody wymaga dotrzymania wysokiego standardu dochodzenia. Zagrożenie musi jasno wynikać z okoliczności sprawy, a organ dochodzeniowy musi wykazać się szczególną starannością. Na wstępie należy zauważyć, że rząd ChRL stwierdził, że z pogłębionej analizy czynników uwzględnionych przez Komisję wynika, że Komisja nie dotrzymała tego wysokiego standardu przy ustalaniu istnienia zagrożenia wystąpieniem szkody.
- (474) Komisja odrzuciła powyższe twierdzenie rządu ChRL z powodów wyszczególnionych w sekcji 5.2 poniżej, obejmującej analizę wszystkich czynników, które zostały wzięte pod uwagę. Komisja przyjęła podejście kompleksowe. Komisja zbadała i oceniła nie tylko wszystkie czynniki wymienione w art. 3 ust. 9 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, ale także pewne czynniki dodatkowe, takie jak liczba zamówień i rentowność.
- (475) Komisja przypomniała również, że zgodnie z przepisami art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stosuje się w równym stopniu do dochodzeń wszczętych z uwagi na domniemanie zagrożenia wystąpieniem szkody, reprezentatywne ustalenia muszą opierać się na danych z okresu, który zakończył się przed wszczęciem postępowania. Zasada ta służy zapewnieniu reprezentatywności i wiarygodności wyników dochodzenia. W szczególności zachowanie zainteresowanych producentów po wszczęciu postępowania nie powinno wywierać wpływu na czynniki, na podstawie których dokonuje się rozstrzygnięcia w kwestii subsydiowania i szkody, aby zagwarantować, że nałożone ostateczne cło wyrównawcze zapewni możliwość skutecznego naprawienia szkody wywołanej subsydiowaniem.

5.2. Zagrożenie wystąpieniem szkody

5.2.1. Charakter przedmiotowego subsydium lub subsydiów oraz skutki handlowe, jakie mogą z nich wynikać

- (476) Jak wyjaśniono w rozdziale 3 powyżej, chińscy producenci eksportujący płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco korzystali z dużej liczby programów subsydiowania. Większość tych programów miała stały charakter, np. prawa użytkownika gruntów, ulgi podatkowe i programy dotacji. Ponadto otrzymywane kredyty stanowiły stały element chińskiej polityki przemysłowej wspierającej chiński przemysł stalowy. Komisja stwierdziła zatem, że przedmiotowe subsydia miały charakter strukturalny. Należy uznać za prawdopodobne, że udzielenie tych subsydiów zachęci chińskich producentów eksportujących do sprzedaży produkowanych przez nich wyrobów ze stali oraz stale rosnącej produkcji tych wyrobów na rynkach zagranicznych, jeżeli podaż tych produktów przekroczy poziom konsumpcji na szczeblu krajowym.

5.2.2. Znacząca stopa wzrostu przywozu towarów subsydiowanych na rynek Unii, wskazująca na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu

5.2.2.1. Dane dotyczące OD

- (477) Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrósł znacząco z poziomu 246 720 ton do 1 519 304 ton pomiędzy 2012 r. a okresem objętym dochodzeniem, co pokazuje tabela zawarta w motywie 419 powyżej. Te przywozy odbywały się przy utrzymującym się spadku cen. Znaczny wzrost udziału w rynku przywozu chińskich towarów subsydiowanych (+ 550 %) potwierdza, że zmiany wielkości tego przywozu nie były wyłącznie rezultatem wzrostu popytu (+ 12 %), ale że chińscy producenci eksportujący penetrowali nowy rynek i uzyskiwali udziały w rynku dzięki przywozowi towarów po niskich cenach kosztem innych podmiotów gospodarczych, w tym producentów unijnych.
- (478) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że w OD przywóz płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco z Chin doprowadził do osiągnięcia udziału w rynku jedynie na poziomie 4,32 %, podczas gdy przemysł unijny posiadał w OD dominujący udział w rynku, wynoszący 77,7 %. Rząd ChRL stwierdził również, że wielkość przywozu z Chin była stale znacznie niższa niż przywóz z Rosji oraz, z wyjątkiem OD, z Ukrainy.
- (479) Komisja odrzuca te twierdzenia z następujących powodów. W motywie 419 powyżej Komisja przyznała, że przywóz płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco z Chin doprowadził do osiągnięcia udziału w rynku na poziomie 4,32 %. W tym samym motywie Komisja wskazała jednak również na fakt, że w badanym okresie przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, znacznie wzrósł w liczbach bezwzględnych, z 246 720 ton do 1 519 304 ton w OD, co doprowadziło do wzrostu o 516 % w badanym okresie. Jednocześnie w badanym okresie odnotowano ponad pięciokrotny wzrost całkowitego udziału w rynku przywozu z ChRL do Unii. Po drugie nie można zaprzeczyć, że Chiny były krajem o znacznym wzroście przywozu do Unii: Wzrost przywozu z Chin między 2012 r. a OD wyniósł 1 273 000 ton (zob. motyw 419 powyżej), tymczasem wzrost przywozu

z Rosji i Ukrainy w tym samym okresie wyniósł odpowiednio 373 000 ton i 178 000 ton (zob. motyw 564 poniżej). Po trzecie argument, zgodnie z którym przywóz z Chin był niższy niż w przypadku innych krajów, dotyczy związku przyczynowego, ale nie jest istotnym czynnikiem, który należałoby uwzględnić w analizie zagrożenia wystąpieniem szkody, ponieważ art. 8 ust. 8 rozporządzenia podstawowego odnosi się do dużej ilości subsydiowanego przywozu na rynek unijny.

5.2.2.2. Dane z okresu po OD

- (480) W pierwszej połowie 2016 r. wielkość przywozu z Chin zwiększyła się o dalsze 8,5 % (do poziomu 773 275 ton) (źródło: Eurostat) w porównaniu z pierwszą połową 2015 r. (712 390 ton). Dostępne dane potwierdzają nie tylko znaczny wzrost przywozu towarów subsydiowanych z Chin w badanym okresie, ale także wskazują, że do czerwca 2016 r. tendencja ta nie uległa zahamowaniu ani odwróceniu.
- (481) Z dostępnych danych dotyczących okresu od lipca do września 2016 r., od października do grudnia 2016 r. i od stycznia do lutego 2017 r. wynika jednak, że wielkość przywozu towarów subsydiowanych z Chin wyrażona jako średnia miesięczna zaczęła się zmniejszać w porównaniu z wielkością odnotowywaną w OD (2015 r.) i z wielkością odnotowywaną w okresie po OD, od stycznia do czerwca 2016 r.

Tabela 15

Zmiany wielkości przywozu z Chin (tony)

	2014	OD (2015)	Styczeń – czerwiec 2016 r.	Lipiec – wrzesień 2016 r.	Październik – grudzień 2016 r.	Styczeń – luty 2017 r.
Wielkość przywozu z Chin	592 104	1 519 304	773 275	296 267	1 460	5 024
Średnia miesięczna wielkość przywozu z Chin	49 342	126 608	128 879	98 756	486	2 512

Źródło: Eurostat.

- (482) Tym samym Komisja stwierdziła – zgodnie z oświadczeniami, które rząd Chin przedstawił w swoim piśmie ⁽¹⁾ – że tendencja wzrostowa w zakresie wielkości przywozu została zahamowana. Oceniając jednak znaczenie i wiarygodność tych danych liczbowych pod kątem potwierdzenia lub unieważnienia wyników analizy zagrożenia wystąpieniem szkody, Komisja odnotowała również, że:
- średnia miesięczna wielkość przywozu z Chin w okresie od lipca do września 2016 r. była nadal dwukrotnie wyższa niż średnia miesięczna wielkość przywozu w 2014 r.;
 - spadek średniej miesięcznej wielkości przywozu z Chin obserwowany od lipca 2016 r. do września 2016 r. (w porównaniu z 2015 r.) można wytłumaczyć:
 - zniechęcającym wpływem wniosku o rejestrację złożonego przez skarżącego w dniu 5 kwietnia 2016 r. oraz aktualizacji tego wniosku z czerwca 2016 r. o dane finansowe dokonanej w ramach postępowania antydumpingowego przeciwko przywózowi produktu objętego postępowaniem z Chin po cenach dumpingowych (wniosek ten wycofano jednak w połowie sierpnia 2016 r.),
 - przyjęciem przez Komisję rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1329 z dnia 29 lipca 2016 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na zarejestrowany przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej ⁽²⁾, na mocy którego po raz pierwszy pobrano cła antydumpingowe z mocą wsteczną,
 - świadomością, że Komisja zamierza podjąć decyzję w kwestii środków tymczasowych w ciągu 8 miesięcy od dnia wszczęcia dochodzenia (a nie w ciągu 9 miesięcy od tego dnia);

⁽¹⁾ Pismo rządu Chin z dnia 26 sierpnia 2016 r., motywy 336 i nast.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 4.8.2016, s. 27.

- c) istotny spadek średniej miesięcznej wielkości przywozu z Chin w okresie od października 2016 r. do lutego 2017 r. można wytłumaczyć nałożeniem tymczasowych środków antidumpingowych w ramach równoległe prowadzonego postępowania antidumpingowego wszczętego w dniu 7 października 2016 r. ⁽¹⁾
- (483) Jeżeli chodzi o możliwe powody, dla których wielkość wywozu z Chin zaczęła się zmniejszać głównie od drugiej połowy 2016 r., w swoich wyjaśnieniach Komisja oparła się na czterech przesłankach:
- W komunikacie Komisji dotyczącym stali z dnia 16 marca 2016 r. („Przemysł stalowy: utrzymanie stabilnego zatrudnienia i zrównoważonego wzrostu gospodarczego w Europie”) ⁽²⁾ Komisja poinformowała chińskich producentów eksportujących o swoim zamiarze „niezwłocznego wykorzystania dostępnych marginesów w celu dalszego przyspieszenia przyjmowania środków tymczasowych poprzez skrócenie procedur dochodzeniowych o jeden miesiąc (z dziewięciu do ośmiu miesięcy)”. W rezultacie – z uwagi na fakt, że postępowanie antidumpingowe przeciwko przywozowi produktu objętego postępowaniem z Chin po cenach dumpingowych wszczęto w dniu 13 lutego 2016 r. – chińscy producenci eksportujący mieli świadomość, że środki tymczasowe mogłyby zostać nałożone na początku października 2016 r.
 - W dniu 5 kwietnia 2016 r. skarżący złożył wniosek o rejestrację przywozu z ChRL produktu objętego postępowaniem w ramach postępowania antidumpingowego przeciwko przywozowi produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych z Chin. W dniu 2 czerwca 2016 r. skarżący uaktualnił wniosek, uwzględniając w nim nowsze informacje. W rezultacie dobrze poinformowani producenci eksportujący i eksporterzy zdawali sobie sprawę z ryzyka związanego z faktem, że – w przypadku, gdyby dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem od drugiej połowy 2016 r. – wywożone przez nich produkty podobne mogłyby zostać objęte należnościami celnymi nakładanymi z mocą wsteczną 90 dni przed datą ewentualnego nałożenia ceł tymczasowych w październiku 2016 r. w ramach postępowania antidumpingowego przeciwko przywozowi produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych z Chin, tj. do lipca 2016 r.
 - W dniu 29 lipca 2016 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1329 ⁽³⁾, na mocy którego po raz pierwszy pobrano cła antidumpingowe nałożone na niektóre wyroby ze stali walcowane na zimno, które również są wyrobami ze stali, z mocą wsteczną. W konsekwencji ryzyko związane z faktem, że środki miałyby zastosowanie od początku lipca 2016 r. w ramach postępowania antidumpingowego przeciwko przywozowi produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych z Chin, stało się jeszcze pewniejsze z uwagi na pobranie ceł z mocą wsteczną we wspomnianej sprawie dotyczącej wyrobów ze stali.
 - W dniu 7 października 2016 r. w ramach prowadzonego równoległe postępowania antidumpingowego nałożono tymczasowe środki antidumpingowe.

5.2.2.3. Wniosek

- (484) Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrósł znacząco z poziomu 246 720 ton do 1 519 304 ton pomiędzy 2012 r. a okresem objętym dochodzeniem, co pokazuje tabela zawarta w motywie (419) powyżej. Te przywozy odbywały się przy utrzymującym się spadku cen. W pierwszej połowie 2016 r. wielkość przywozu z Chin zwiększyła się o dalsze 8,5 % (do poziomu 773 275 ton) (źródło: Eurostat) w porównaniu z pierwszą połową 2015 r. (712 390 ton).
- (485) Spadek wielkości przywozu z Chin po lipcu 2016 r. można wytłumaczyć zniechęcającym wpływem wniosku o rejestrację w ramach postępowania antidumpingowego przeciwko przywozowi produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych z Chin, świadomością, że Komisja zamierza podjąć decyzję w kwestii środków tymczasowych w ciągu ośmiu miesięcy od dnia wszczęcia postępowania antidumpingowego przeciwko przywozowi produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych z Chin, oraz faktem skutecznego nałożenia środków antidumpingowych w ramach toczącego się równoległe postępowania antidumpingowego na początku października 2016 r.
- (486) Zgodnie z informacjami przedstawionymi w tabeli w motywie 481 poziom przywozu towarów z Chin w ujęciu bezwzględny w okresie od lipca 2016 r. do września 2016 r. i w późniejszym okresie utrzymuje się na bardzo wysokim poziomie w porównaniu z 2014 r. Wielkość przywozu z Chin w ujęciu bezwzględny zmalała jednak istotnie w okresie od października do grudnia 2016 r. i od stycznia do lutego 2017 r. wskutek nałożenia środków w ramach prowadzonego równoległe postępowania antidumpingowego. Sam fakt, że w okresach od

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1778 z dnia 6 października 2016 r. nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 272 z 7.10.2016, s. 33).

⁽²⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Bruksela, 16.3.2016, COM(2016) 155 final, Przemysł stalowy: utrzymanie stabilnego zatrudnienia i zrównoważonego wzrostu gospodarczego w Europie.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1329 z dnia 29 lipca 2016 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na zarejestrowany przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 210 z 4.8.2016, s. 27).

października do grudnia 2016 r. i od stycznia do lutego 2017 r. doszło do takiego istotnego spadku dowodzi – biorąc pod uwagę utrzymującą się w Chinach nadwyżkę mocy produkcyjnych (zob. pkt 5.2.3.1 poniżej) – że można z dużą dozą prawdopodobieństwa przyjąć, iż spadek wielkości przywozu towarów subsydiowanych miałby charakter wyłącznie tymczasowy, a tendencja dotycząca wielkości przywozu zaobserwowana w okresie od października 2016 r. do lutego 2017 r. odwróciłaby się, gdyby nie nałożono żadnych ostatecznych środków wyrównawczych. Dlatego też przedstawione argumenty nie wpłynęły na zmianę oceny Komisji, zgodnie z którą pod koniec okresu objętego dochodzeniem istniało wyraźne i nieuchronne zagrożenie wystąpieniem szkody.

5.2.3. Swobodne dysponowanie dostatecznymi rezerwami mocy produkcyjnych

5.2.3.1. Moce produkcyjne w ChRL (stal surowa i produkty podobne)

- (487) Dostępne informacje dotyczące chińskich mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej wskazują na ich szybki wzrost od dłuższego czasu. W 2004 r. produkcja stali surowej w ChRL stanowiła 25,6 % łącznej produkcji stali surowej na świecie ⁽¹⁾, jednak do 2015 r. Chiny niemal podwoiły wielkość swojej faktycznej produkcji stali (do 50,3 %). W tym kontekście w komunikacie dotyczącym stali Komisja stwierdziła, że: „[...] w niektórych państwach trzecich, w szczególności w Chinach, znacznie wzrosły niewykorzystane moce produkcyjne. Tę nadwyżkę mocy produkcyjnych w samych Chinach szacuje się na około 350 mln ton, co stanowi niemal dwukrotność rocznej produkcji Unii ⁽²⁾”.
- (488) Odnosząc się do tej kwestii, OECD oszacowała całkowite chińskie moce produkcyjne w zakresie stali na 1 140 mln ton ⁽³⁾ w 2014 r., a faktyczną chińską produkcję skalkulowała na 822,8 mln ton ⁽⁴⁾. W 2015 r. nadwyżka mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej w Chinach oscylowała w granicach 350 mln ton, zgodnie z informacjami przedstawionymi w poniższej tabeli.

Tabela 16

Faktyczna produkcja produktu podobnego w państwach trzecich (w tysiącach ton)

Państwo	Szacunkowe moce produkcyjne w zakresie stali surowej szacowane w 2015 r. ⁽¹⁾	Produkcja stali surowej w 2014 r.	Produkcja stali surowej w 2015 r. ⁽²⁾	Teoretyczna nadwyżka mocy produkcyjnych w 2015 r.	Faktyczna produkcja płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w 2014 r.	Faktyczna produkcja płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w 2015 r.
Rosja	90 000	71 461	70 898	19 102	26 898	27 509
ChRL	1 153 098	822 750	803 825	349 273	317 387	322 259
Ukraina	42 500	27 170	22 968	19 532	7 867	6 314
Iran	28 850	16 331	16 146	12 704	8 276	7 872
Brazylia	49 220	33 897	33 256	15 964	14 229	13 388

⁽¹⁾ Źródło danych dotyczących mocy produkcyjnych: OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5 września 2016 r., Dykcja ds. Nauki, Technologii i Innowacji, „Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity”, załącznik, s. 7 i nast.).

⁽²⁾ Źródło danych dotyczących produkcji: Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, Steel Statistical Yearbook 2015 (Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, Steel Statistical Yearbook 2016, tabela 1 na s. 1 i 2 oraz tabela 13 na s. 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

⁽¹⁾ Dane liczbowe dotyczące światowej produkcji stali w 2015 r., Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, s. 14, <http://www.worldsteel.org/publications/bookshop/product-details.-World-Steel-in-Figures-2015~PRODUCT~World-Steel-in-Figures-2015~.html>.

⁽²⁾ COM(2016) 155 final, Bruksela, 16.03.2016 r., Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów oraz Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Przemysł stalowy: utrzymanie stabilnego zatrudnienia i zrównoważonego wzrostu gospodarczego w Europie, s. 2.

⁽³⁾ OECD, DSTI/SU/SC(2015)8/Final, Dykcja ds. Nauki, Technologii i Innowacji, Capacity developments in the world steel industry, tabela 1, s. 10, [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DSTI/SU/SC\(2015\)8/FINAL&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DSTI/SU/SC(2015)8/FINAL&docLanguage=En).

⁽⁴⁾ Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, World Steel in Figures 2016, tabela „major steel-producing countries 2014 and 2015”, s. 9, <http://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2016/World-Steel-in-Figures-2016-is-available-online.html>.

- (489) Przedstawione powyżej dane liczbowe dotyczące produkcji produktu podobnego zaktualizowane w oparciu o informacje z 2015 r. pokazują, że państwo, którego dotyczy postępowanie, wykazuje znaczną przewagę liczbową nad wszystkimi pozostałymi dużymi państwami wywozu; ponadto powyższe dane liczbowe dotyczące mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej zaktualizowane w oparciu o informacje z 2015 r. pokazują, że tylko ChRL dysponuje tak ogromną nadwyżką mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej (która w 2015 r. wyniosła niemal 350 mln ton, w porównaniu z 317 mln ton w 2014 r.).
- (490) Z tego względu Komisja powtórzyła, że nadwyżka mocy produkcyjnych w zakresie produkcji stali w ChRL stanowi istotny wskaźnik świadczący o istnieniu nieuchronnego zagrożenia przemysłu unijnego wystąpieniem szkody.
- (491) Taka nadwyżka mocy produkcyjnych w zakresie stali nie odpowiada także popytowi na produkt podobny w ChRL czy innych państwach. Na rynkach światowych można zaobserwować spowolnienie wzrostu popytu, a luka pomiędzy mocami produkcyjnymi a popytem poszerza się, co znajduje odzwierciedlenie w wynikach przeprowadzonego niedawno badania OECD ⁽¹⁾.
- (492) Władze Chin nie kwestionują faktu, że państwo, którego dotyczy postępowanie, dysponuje olbrzymią nadwyżką mocy produkcyjnych w zakresie produkcji stali. Po pierwsze dnia 1 lutego 2016 r. Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej wydała dokument „Opinion for the steel industry to resolve excess capacity” („Opinia dla przemysłu stalowego w sprawie ograniczenia nadwyżki mocy produkcyjnych”), w którym przedstawiono ogólny plan Chin w zakresie bardziej zdecydowanej walki z nadwyżką mocy produkcyjnych w chińskim przemyśle stalowym. Proponowane rozwiązania obejmują m.in. redukcję mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej o 100–150 mln ton w ciągu pięciu lat oraz ścisły zakaz tworzenia nowych mocy produkcyjnych. Po drugie Chińskie Stowarzyszenie Żelaza i Stali (CISA) również wspomniało w przedłożonym piśmie, że „w ciągu ostatnich kilku lat chiński rząd oraz chińskie stowarzyszenie producentów stali podjęły skuteczne kroki [...]. Począwszy od 2011 r. Chiny aktywnie likwidują przestarzałe moce produkcyjne oraz intensyfikują działania w dziedzinie oszczędzania energii” ⁽²⁾. Ponadto Komisja otrzymała niepotwierdzone informacje dotyczące zamiaru ograniczenia przez ChRL jego nadwyżek mocy produkcyjnych. W tym względzie delegatura Unii w Pekinie poinformowała, że zastępca dyrektora CISA ogłosił, iż w 2016 r. ChRL prawdopodobnie zmniejszy nadwyżkę mocy produkcyjnych o 70 mln ton stali (deklaracja z dnia 28 października 2016 r.). Ponadto grupa Baosteel i grupa Wuhan Steel ogłosiły, że zrealizowały swoje cele na 2016 r. w zakresie obniżki mocy produkcyjnych już w październiku 2016 r. (deklaracja z dnia 24 października 2016 r.); Należy również mieć na uwadze opublikowane niedawno sprawozdanie OECD, w którym stwierdzono, że dwóch ważnych chińskich producentów stali zlikwidowało swoje zakłady w prowincjach Jilin i Anshan, w których produkowano do 2,68 mln ton stali ⁽³⁾.
- (493) Istnieją jednak również przesłanki świadczące o przeciwnym stanie rzeczy:
- zgodnie z niektórymi doniesieniami w państwie, którego dotyczy postępowanie, występuje zjawisko tzw. hut stali „zombie” ⁽⁴⁾: są to huty, o których zamknięciu stale się mówi, lecz do zamknięcia których nigdy nie dochodzi w praktyce;
 - w doniesieniach pochodzących z innego źródła wspomniano o ponownym otwarciu 41 wielkich pieców, przy czym nowsze doniesienia wskazują nawet na ponowne uruchomienie w ChRL mocy produkcyjnych w zakresie produkcji stali na poziomie 50 mln ton od początku 2016 r. ⁽⁵⁾;
 - jeżeli chodzi o produkcję stali surowej na świecie w pierwszych sześciu miesiącach 2016 r., Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali twierdzi, że: „Produkcja stali surowej na świecie w pierwszych sześciu miesiącach 2016 r. wyniosła 794,8 mln t, co stanowi spadek o 1,9 % w porównaniu z tym samym okresem w 2015 r. [...]. Produkcja stali surowej [...] w 28 państwach członkowskich UE zmalała o 6,1 %. Produkcja stali surowej w Chinach w czerwcu 2016 r. wyniosła 69,5 mln t, co stanowi wzrost o 1,7 % w porównaniu z czerwcem 2015 r. [...]” ⁽⁶⁾;
 - Z szacunków przedstawionych w prognozie OECD na 2016 r. ⁽⁷⁾ wynika, że w latach 2016, 2017 i 2018 chińskie moce produkcyjne jeszcze bardziej wzrosną. W opublikowanym niedawno sprawozdaniu OECD z 2017 r. ⁽⁸⁾ wspomniano, że przewiduje się ustabilizowanie chińskich mocy produkcyjnych w zakresie stali na poziomie 1,16 mld ton rocznie (rok 2016 zestawiony z rokiem 2015). Strona chińska w dalszym ciągu

⁽¹⁾ Dyrekcja ds. Nauki, Technologii i Innowacji OECD (2015): „Excess capacity in global steel industry: the current situation and ways forward”, Technology and Industry Policy Papers, nr 18, OECD Publishing, s. 5 i 6. <http://dx.doi.org/10.1787/5js65x46nxhj-en>.

⁽²⁾ Informacja przekazana przez Dentons w imieniu Chińskiego Stowarzyszenia Żelaza i Stali (CISA) oraz jego członków, uwagi w postępowaniu antydumpingowym dotyczącym przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, 21 marca 2016 r., pkt (24), s. 7.

⁽³⁾ Sprawozdanie Komitetu Stali OECD z dnia 13 marca 2017 r. „Capacity developments in the world steel industry”, pkt 14.

⁽⁴⁾ Reuters, artykuł prasowy „China's zombie steel mills fire up furnaces, worsen global glut”, <http://in.reuters.com/article/china-steel-overcapacity-idINKCNOXI070>.

⁽⁵⁾ Reuters, artykuł prasowy „BHP says over 50 million tonnes of steel capacity restarted in China”, <http://www.reuters.com/article/us-bhp-china-idUSKCN0YA09E>.

⁽⁶⁾ Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, centrum medialne, produkcja stali surowej w czerwcu 2016 r. <https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2016/June-2016-crude-steel-production0.html>

⁽⁷⁾ Sprawozdanie Komitetu Stali OECD z dnia 13 marca 2017 r. „Capacity developments in the world steel industry”.

⁽⁸⁾ Sprawozdanie Komitetu Stali OECD, 8–9 września 2016 r., „Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity”.

unikala przystąpienia do dwustronnej platformy Unia-ChRL na rzecz monitorowania nadwyżki mocy produkcyjnych w zakresie stali. Ponadto w 13. planie pięcioletnim związanym z „Planem na rzecz dostosowania i modernizacji przemysłu stalowego” (lata 2016–2020) przedstawiono prognozę zakładającą zwiększenie wielkości produkcji stali surowej do poziomu 750–800 mln ton w 2020 r. i ograniczenie mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej o 100–150 mln ton do 2020 r. W planie tym zachęca się również przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją stali posiadające dobrą pozycję rynkową do ekspansji zagranicznej i tworzenia baz produkcji wyrobów ze stali oraz centrów przetwórstwa i dystrybucji stali.

- (494) Podsumowując, władze chińskie potwierdziły istnienie powszechnie znanego problemu, jakim jest nadwyżka mocy produkcyjnych w sektorze stalowym w ChRL. Pomimo pewnych deklaracji złożonych przez władze chińskie problem ten prawdopodobnie nie zostanie rozwiązany w najbliższej przyszłości; nadwyżka mocy produkcyjnych w Chinach jest tak ogromna, że – realnie rzecz biorąc – nie można oczekiwać jej zmniejszenia się w krótkiej lub średniej perspektywie czasowej.
- (495) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zgłosił uwagę, że według pisma CISA z dnia 21 marca 2016 r. od 2011 r. wycofano z eksploatacji około 77,8 mln ton mocy produkcyjnych, a chińscy producenci również podjęli odpowiednie działania i ograniczyli swoją produkcję o ponad 15 mln ton w okresie między styczniem a październikiem 2015 r. W związku z tym Komisja stwierdziła, że nadwyżka mocy produkcyjnych w zakresie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco będzie prawdopodobnie malała, a nie istotnie wzrastała, co jest wymagane do ustalenia, że istnieje zagrożenie wystąpieniem szkody w rozumieniu art. 8 ust. 8 akapit drugi lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (496) Komisja powtórzyła swoje poprzednie wnioski, a mianowicie, że pomimo pewnych twierdzeń głoszonych przez chińskie władze problem chińskich nadwyżek mocy produkcyjnych nie zostanie prawdopodobnie rozwiązany w niedalekiej przyszłości. Nadwyżka mocy produkcyjnych w Chinach jest tak ogromna, że – realnie rzecz biorąc – nie można oczekiwać jej zmniejszenia się w krótkiej lub średniej perspektywie czasowej. Ponadto art. 8 ust. 8 akapit drugi lit. c) rozporządzenia podstawowego odnosi się albo do dostatecznych rezerw mocy produkcyjnych producenta eksportującego po stronie eksportera, albo do znacznego i rychłego wzrostu tych mocy, wskazującego na prawdopodobieństwo istotnego wzrostu subsydiowanego wywozu do Unii.
- (497) Ocenia się, że z następującego powodu produkty podobne stanowią dużą część całkowitej produkcji stali surowej: całkowita chińska produkcja stali surowej wyniosła w latach 2013 i 2014 odpowiednio 822 000 mln ton i 822 698 mln ton, a całkowita chińska produkcja wyrobów płaskich walcowanych na gorąco wyniosła odpowiednio 311 564 mln ton (czyli około 37,9 % całkowitej produkcji stali surowej) oraz 317 387 mln ton (czyli około 38,6 % całkowitej produkcji stali surowej) ⁽¹⁾. Stąd powyższe dane dotyczące stali surowej stanowią jednocześnie dobry wskaźnik nadwyżki mocy produkcyjnych w zakresie produktu podobnego w ChRL.
- (498) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zgłosił uwagę, że Komisja oparła się na danych statystycznych dotyczących jedynie lat 2013 i 2014, nie dostarczając żadnych nowszych danych. W związku z tym zakwestionował wiarygodność wniosków Komisji w sprawie wielkości nadwyżki chińskich mocy produkcyjnych w zakresie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco, ponieważ byłyby one w dużej mierze oparte na ogólnych danych dotyczących stali surowej, które niekoniecznie są reprezentatywne.
- (499) Komisja odrzuciła ten argument z następujących powodów: Po pierwsze dane statystyczne za lata 2013 i 2014 były ostatnimi dostępnymi danymi. W związku z powyższym Komisja nie była w stanie wziąć pod uwagę bardziej aktualnych danych. Ponadto sam rząd ChRL, mimo że znajduje się w najlepszej do tego pozycji, nie przedstawił w swoim ostatnim piśmie bardziej aktualnych danych dotyczących zdolności ani innego wiarygodnego wyjaśnienia.
- (500) Po drugie należy zwrócić uwagę na tabelę zamieszczoną w motywie 571, w której faktyczna produkcja produktu podobnego w ChRL porównana została z faktyczną produkcją w innych państwach w latach 2014 i 2013. Tabela ta pokazuje na przykład, że faktyczna produkcja produktu podobnego w 2014 r. w ChRL (317,4 mln ton) jest około pięciokrotnie większa niż całkowita łączna produkcja Rosji, Ukrainy, Iranu i Brazylii (57,4 mln ton). Świadczy to o olbrzymich mocach produkcyjnych w zakresie produktu podobnego w ChRL.
- (501) Po trzecie w ramach postępowania potwierdzono, że w okresie objętym dochodzeniem trzech spośród czterech chińskich producentów eksportujących objętych próbą wykorzystywało średnio 65 % posiadanych mocy produkcyjnych. Czwarty z producentów posiadał natomiast wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych wyższy niż 80 %. W sumie istnieje ponad 15 mln ton metrycznych swobodnie dostępnych rezerw mocy produkcyjnych w zakresie produktu objętego postępowaniem, i to jedynie w czterech przedsiębiorstwach. Jest to kolejny wskaźnik niewykorzystanych mocy produkcyjnych w zakresie produktu podobnego. Zakładając podobne wskaźniki u innych chińskich producentów płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco, można wywnioskować, że w Chinach występuje wysoki całkowity poziom niewykorzystanych mocy produkcyjnych w zakresie tych wyrobów.

⁽¹⁾ Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, Steel Statistical Yearbook 2015, tabela 1 na s. 2 oraz tabela 13 na s. 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>.

- (502) Ponadto rynek unijny jest rynkiem otwartym, przyjmującym wiele towarów przywożonych z różnych państw, co pokazuje tabela w motywie 564. Jak wynika z tabeli 4 w motywie 419, chińscy producenci eksportujący dokonują przywozu na rynek unijny zwłaszcza od 2012 r. i szybko zdobywają udziały w rynku dzięki przywozowi towarów po niskich cenach, co odbywa się kosztem innych podmiotów gospodarczych, w tym producentów unijnych. Świadczy to o tym, że penetracja rynku okazała się dla chińskich producentów eksportujących stosunkowo łatwa i bardzo skuteczna w okresie objętym dochodzeniem, co świadczy o atrakcyjności rynku unijnego dla producentów eksportujących z Chin i innych państw.

5.2.3.2. Zdolność absorpcyjna państw trzecich

- (503) Zgodnie z art. 8 ust. 8 akapit drugi lit. c) rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała dostępność innych rynków wywozowych, mogących wchłonąć dodatkowy wywóz, dla chińskich producentów eksportujących.
- (504) W tym względzie rząd Chin stwierdził, że chiński wywóz do Wietnamu i Korei Południowej jest około dwukrotnie wyższy niż wielkość wywozu do Unii, zaś wielkość wywozu na Bliski Wschód i do Pakistanu jest mniej więcej taka sama jak do Unii.
- (505) Komisja zauważyła jednak, że dostęp do niektórych (głównych) rynków eksportowych staje się dla chińskich producentów eksportujących coraz trudniejszy ze względu na środki ochrony handlu (państwa takie jak Stany Zjednoczone, Malesja, Indie i Meksyk) lub dochodzenia (państwa takie jak Tajlandia) albo podwyższone należności celne (RPA).
- (506) Z danych dotyczących zdolności absorpcyjnej państw trzecich, które zostały udostępnione po lipcu 2016 r., wynikało, że:
- z jednej strony w styczniu 2016 r. Malesja zakończyła dochodzenie w sprawie środków ochronnych dotyczące zwojów walcowanych na gorąco wszczęte przeciwko Chinom i niektórym innym państwom w styczniu 2016 r., a w kwietniu 2016 r. Turcja zakończyła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu zwojów walcowanych na gorąco z Chin, Francji, Japonii, Rumunii, Rosji, Słowacji i Ukrainy;
 - z drugiej strony Indie nałożyły ostateczne stawki celne w ramach dochodzenia w sprawie środków ochronnych dotyczącego płaskich blach walcowanych na gorąco i płyt ze stali stopowej i niestopowej. Ponadto Brazylia wszczęła postępowanie antysubsydyjne przeciwko przywozowi płaskiej stali węglowej walcowanej na gorąco. Co więcej, producenci tureccy złożyli wnioski dotyczące nałożenia nowych ceł antydumpingowych i wyrównawczych na przywóz zwojów walcowanych na gorąco pochodzących m.in. z Chin. W tym względzie jedna zainteresowana strona poinformowała Komisję, że władze tureckie wszczęły w międzyczasie nowe dochodzenie antydumpingowe dotyczące blachy grubej i niektórych rodzajów płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w dniu 21 grudnia 2016 r.
- (507) Z danych statystycznych na temat wywozu – za 2015 r. oraz za pierwsze sześć miesięcy 2016 r. – dotyczących określonej próby⁽¹⁾ kodów CN odnoszącej się do produktu podobnego wynika, że wielkości wywozu z Chin różniły się w zależności od miejsca przeznaczenia, jednak pozostały stabilne w odniesieniu do całkowitej wielkości wywozu z Chin do pozostałych państw świata.
- (508) Po pierwsze, państwo, którego dotyczy postępowanie, wywiozło w przybliżeniu taką samą ilość towarów w pierwszym półroczu 2016 r., w ujęciu rocznym, co w 2015 r. W pierwszym półroczu 2016 r. średnia jednostkowa cena sprzedaży była jednak niższa niż w 2015 r. Po drugie, spadek udziału w rynku niektórych państw (takich jak Indonezja i Wietnam) w ciągu pierwszych sześciu miesięcy 2016 r. w porównaniu z 2015 r. jest kompensowany wzrostem udziału w rynku innych państw (takich jak Bangladesz oraz Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna). Komisja doszła więc do wniosku, że jest mało prawdopodobne, aby państwa trzecie same wchłonęły olbrzymią ilość swobodnie dostępnych chińskich rezerw mocy produkcyjnych. Nawet jeśli wywóz towarów chińskich do państw trzecich pozostanie stabilny w odniesieniu do ogólnej wielkości, prawdopodobne jest, że atrakcyjny rynek unijny będzie nadal stanowił jeden z głównych rynków wywozu chińskich towarów subsydiowanych.
- (509) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zgłosił uwagę, że rynki państw trzecich są nie tylko znacznie ważniejsze niż rynek unijny, ale również wykazują znacznie większy potencjał. Rynki państw trzecich wchłonęłyby już jakiegokolwiek rzekome nadwyżki mocy produkcyjnych w zakresie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco. Rząd ChRL wskazał również, że istnieją dużo ważniejsze miejsca przeznaczenia dla wywozu chińskich płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco niż kraje określone przez Komisję. Ponadto stwierdził, że rynek unijny nie byłby jednym z głównych rynków docelowych dla chińskich płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco.

(1) Próba składała się z 679,4 mln ton chińskich produktów podobnych wywiezionych w 2015 r. oraz z 343,8 mln ton chińskich produktów podobnych wywiezionych w pierwszym półroczu 2016 r.

- (510) Komisja odrzuca te twierdzenia z następujących powodów. Po pierwsze należy przypomnieć o znaczącym wzroście przywozu z Chin w badanym okresie, który zilustrowano w tabeli 4 powyżej i który wyniósł 1,3 mln ton. Stanowiło to wyraźny sygnał, że rynek unijny był atrakcyjny i stanowił jeden z głównych rynków docelowych subsydiowanego przywozu z Chin. Komisja przypomniała również opisane powyżej w motywie 482 lit. b) przyczyny zatrzymania tendencji do zwiększania ilości przywozu po czerwcu 2016 r. Ponadto, jak wskazano poniżej w motywie 523, Komisja powtórzyła, że jeżeli nie zostałyby podjęte żadne działania oraz biorąc pod uwagę ogromne istniejące nadwyżki mocy produkcyjnych w Chinach w odniesieniu do stali, w tym do produktu objętego postępowaniem, chińscy producenci eksportujący mogliby ponownie przyjąć agresywną strategię cenową, obniżając swoje subsydiowane ceny sprzedaży do minimalnych poziomów. Ponadto Komisja nie analizowała zdolności absorpcyjnych państw trzecich w oderwaniu od innych czynników, ale przyjęła kompleksowe podejście do tej kwestii. Komisja zbadała i oceniła nie tylko wszystkie czynniki wymienione w art. 3 ust. 9 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, ale także czynniki dodatkowe, takie jak liczba zamówień i rentowność (zob. motyw 540 poniżej), aby uzyskać solidne, udokumentowane podstawy do przeprowadzenia ogólnej oceny.

5.2.3.3. Zdolność absorpcyjna ChRL

- (511) W ChRL również nie występuje dostateczna zdolność absorpcyjna. Popyt krajowy na stal w ChRL ulega spowolnieniu. Według Światowego Stowarzyszenia Producentów Stali początkowo oczekiwano spadku popytu na stal w Chinach o 3,5 % w 2015 r., a następnie o 2,0 % w 2016 r., po szczytowym popycie w 2013 r. ⁽¹⁾ Dane te zostały jednak później dostosowane przez tę samą organizację w następujący sposób: „oczekuje się, że popyt na stal w Chinach wyniesie – 4,0 % w 2016 r., a następnie – 3,0 % w 2017 r. Świadczy to o popycie na poziomie 626,1 mln t stali (spadek o 15 % w porównaniu z 2013 r.) w 2017 r., co stanowi zmniejszenie udziału w światowej konsumpcji stali do poziomu 41,9 % – z poziomu 47,9 % w 2009 r. oraz 44,8 % w 2015 r.” ⁽²⁾.
- (512) Dane dotyczące zdolności absorpcyjnej ChRL, które zostały udostępnione po lipcu 2016 r., mają ograniczony charakter. Niemniej Komisja stwierdziła, że prognozę w zakresie krajowego popytu na chińską stal w najbliższych czterech–pięciu latach (2015–2020) należy uznać za prognozę zakładającą „niski lub zerowy wzrost”, ponieważ tempo realizacji inwestycji (takich jak inwestycje w branży budowlanej) jest wolne, co wywrze ogromny wpływ na poziom krajowej konsumpcji gotowych wyrobów stalowych w Chinach ⁽³⁾.
- (513) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja oparła się wyłącznie na informacjach dotyczących chińskiego popytu krajowego w odniesieniu do całego sektora stali, bez przedstawienia szczegółowych danych dotyczących popytu na płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco. Stwierdził również, że takie ogólne informacje nie muszą być reprezentatywne dla sektora płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco i co za tym idzie nie jest niemożliwe wypowiedzanie się na temat tego twierdzenia, a w rezultacie twierdzenie to powinno zostać oddalone.
- (514) Komisja odrzuciła ten argument z następujących powodów: Komisja odniosła się wprawdzie do popytu na chińskim rynku krajowym w odniesieniu do wszystkich rodzajów stali, ale również odwołała się powyżej w motywie 512 do inwestycji w sektorze budownictwa, który według statystyk przedstawionych przez skarżących jest jednym z największych sektorów wykorzystujących płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco. Ponadto sam rząd ChRL, mimo że znajduje się w najlepszej do tego pozycji, nie przedstawił w swoim ostatnim piśmie danych dotyczących zdolności absorpcyjnej Chin w zakresie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco ani innego wiarygodnego wyjaśnienia dotyczącego zdolności absorpcyjnej Chin.

5.2.3.4. Wniosek dotyczący mocy produkcyjnych

- (515) Podsumowując, prawdopodobne jest, że znaczne ilości olbrzymiej nadwyżki mocy produkcyjnych, w tym produktu podobnego, nadal będą kierowane na rynek unijny. Obecne nadwyżki mocy produkcyjnych i niedostateczna zdolność absorpcyjna państw trzecich lub samej ChRL wskazują na prawdopodobieństwo znacznego zwiększenia poziomu chińskiego wywozu subsydiowanego do Unii w przypadku niepodjęcia żadnych środków.

⁽¹⁾ Worldsteel Short Range Outlook 2014–2015, Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, <https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2015/worldsteel-Short-Range-Outlook-2015-2016.html>

⁽²⁾ Zob. również motyw 444, w którym jest mowa o niewielkim spadku poziomu zapasów producentów unijnych objętych próbą wyrażonego jako wartość procentowa produkcji.

⁽³⁾ Richard Lu, „The downside Chinese steel demand scenario: gory details”, http://www.crugroup.com/about-cru/cruinsight/The_downside_Chinese_steel_demand_scenario_gory_details, 15 lipca 2016 r.

5.2.4. Poziom cen subsydiowanego przywozu

- (516) Komisja nie analizowała tendencji w zakresie chińskich cen w oderwaniu od innych czynników, ale przyjęła kompleksowe podejście do tej kwestii. Komisja zbadała i oceniła nie tylko wszystkie czynniki wymienione w art. 3 ust. 9 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, ale także czynniki dodatkowe, takie jak liczba zamówień i rentowność (zob. poniżej), aby uzyskać solidne, udokumentowane podstawy do przeprowadzenia ogólnej oceny.

5.2.4.1. Dane dotyczące OD

- (517) Jak opisano w motywie 421, w badanym okresie średnie ceny przywozu towarów z państwa, którego dotyczy postępowanie, spadły o 33 %, z 600 EUR/t w 2012 r. do 404 EUR/t w 2015 r.
- (518) W poniższej tabeli porównano średnią jednostkową cenę chińskiego przywozu ze średnią jednostkową ceną sprzedaży towarów pięciu producentów unijnych objętych próbą:

Tabela 17

Ceny sprzedaży na wolnym rynku w Unii w porównaniu do cen chińskiego przywozu towarów subsydiowanych w badanym okresie

	Zob. motyw	2012	2013	2014	OD
Cena sprzedaży towarów pięciu producentów unijnych objętych próbą (EUR/t)	448	553	498	471	427
Średnia cena przywozu z Chin według Eurostatu (EUR/t)	421	600	505	463	404
Różnica (EUR/t)		- 47	- 7	+ 8	+ 23

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dane Eurostatu.

- (519) W 2012 r. średnie chińskie ceny były znacznie wyższe od cen producentów unijnych. W 2015 r. ceny przywozu z Chin towarów subsydiowanych były już jednak znacznie niższe (404 EUR/t) od cen przemysłu unijnego (427 EUR/t). Potwierdza to analiza podjęcia cenowego zawarta w motywie 425 powyżej.

5.2.4.2. Dane z okresu po OD

- (520) Poniższa tabela pokazuje

- dalszy ciągły spadek chińskich cen jednostkowych na rynku unijnym po okresie objętym dochodzeniem – od stycznia do czerwca 2016 r.;
- rosnące poziomy cen przywozu towarów subsydiowanych w okresie od lipca do grudnia 2016 r.

Tabela 18

Chińskie ceny przywozu towarów subsydiowanych po okresie objętym dochodzeniem

Średnie ceny przywozu z Chin (pierwsza połowa 2016 r.)	(EUR/t)	Średnie ceny przywozu z Chin (druga połowa 2016 r. i pierwsze dwa miesiące 2017 r.)	(EUR/t)
styczeń 2016 r.	326	lipiec 2016 r.	371
luty 2016 r.	312	sierpień 2016 r.	367
marzec 2016 r.	313	wrzesień 2016 r.	370
kwiecień 2016 r.	303	październik 2016 r.	729
maj 2016 r.	299	listopad 2016 r.	795
czerwiec 2016 r.	308	grudzień 2016 r.	1 289
		styczeń 2017 r.	454
		luty 2017 r.	7 840

Źródło: Eurostat.

(521) Negatywny wpływ niskich cen przywozu z Chin w OD oraz w pierwszej połowie 2016 r. jest dwojakiego rodzaju:

- po pierwsze istotne różnice w cenach mogą spowodować (dalsze) przesunięcie na korzyść przywozu towarów subsydiowanych, gdyż użytkownicy będą bardziej skłonni kupować coraz większe ilości towarów sprzedawanych po niższych cenach;
- po drugie obecność na rynku tak niskich cen zostanie prawdopodobnie wykorzystana przez nabywców jako narzędzie w negocjacjach w celu obniżenia cen oferowanych przez producentów unijnych oraz przez innych dostawców, powodując tym samym dalszy spadek zarówno wielkości sprzedaży, jak i cen. Podczas gdy wystąpienie takiego skutku można zakwestionować w sytuacji, gdy różnice w cenach nie są znaczne, w omawianym przypadku, biorąc pod uwagę stwierdzone podcięcie cenowe, można się spodziewać, że powstała szkoda dla przemysłu unijnego będzie poważna.

(522) Wzrost cen przywozu z Chin w okresie od lipca do lutego 2017 r. należy postrzegać w następującym kontekście:

- ceny przywozu z Chin nie były jedynymi, które wzrosły po 30 czerwca 2016 r. Po 30 czerwca 2016 r. odnotowano również wzrost cen przywozu do Unii z innych głównych państw wywozu;
- poziom cen osiągnięty w okresie od lipca do września 2016 r. był nadal niższy od średnich kosztów produkcji przemysłu unijnego (około 431 EUR/t pod koniec okresu objętego dochodzeniem). Dlatego też – pomimo wzrostu poziomów cen – problem ogromnego spadku cen, jaki miał miejsce do września 2016 r., nadal się utrzymuje. W tym kontekście należy podkreślić, że dane na temat kosztów produkcji przemysłu unijnego pod koniec OD stanowiły najnowsze dane dostępne w ramach tego dochodzenia, ponieważ nie gromadzono danych na temat kosztów produkcji przemysłu unijnego z okresu po OD. W każdym przypadku, nawet jeżeli – hipotetycznie – w ostatnim okresie koszty produkcji przemysłu unijnego zmalały, nie zmienia to faktu, że poziom chińskich cen subsydiowanych we wrześniu 2016 r. nadal wywierał ogromną presję cenową na unijny przemysł stalowy;

- z drugiej strony poziom cen osiągnięty w okresie od października do lutego 2017 r. jest znacznie powyżej średnich kosztów produkcji przemysłu unijnego. Niemniej jednak poziomy cen w tym okresie dotyczą nieznacznej wielkości przywozu (1 460 ton w okresie od października do grudnia 2016 r. i 5 024 ton w pierwszych dwóch miesiącach 2017 r., zob. tabela 15 poniżej). Przywóz ten może dotyczyć ograniczonej liczby produktów wysokiej klasy. Komisja zauważyła również, że ceny eksportowe innych państw trzecich – z wyjątkiem Japonii – w okresie od października do grudnia 2016 r. są znacznie niższe (od 375 do 439 EUR/t). W związku z tym poziomów cen niewystarczającej wielkości wywozu z Chin w okresie od października 2016 r. do lutego 2017 r. nie można uznać za wystarczająco reprezentatywne;;
- globalny wzrost cen produktu objętego postępowaniem można w pewnym zakresie wyjaśnić wzrostem cen surowców. W szczególności w ostatnim kwartale 2016 r. ceny węgla koksowego wzrosły niemal dwukrotnie (do poziomu około 200 USD/t) w porównaniu z cenami z pierwszej połowy 2016 r. Ponadto ceny węgla koksowego w pierwszym kwartale 2017 r. pozostały niestabilne i pod koniec marca 2017 r. wynosiły ok. 150 USD/t, przy czym cena ta nadal jest wyższa niż poziomy cen w pierwszej połowie 2016 r.

5.2.4.3. Wniosek

- (523) Mimo że ceny przywozu towarów subsydiowanych z Chin rosły od lipca 2016 r., dane na temat cen z okresu po OD jako całość nie podważają ustalenia, że spadek chińskich cen przyczynił się do powstania zagrożenia wystąpieniem szkody. Zagrożenie wystąpieniem szkody nie zostało usunięte w wyniku ostatniego wzrostu cen przywozu z Chin, który miał miejsce od lipca 2016 r. Nawet ten podwyższony poziom cen nie powstrzymuje ogromnego spadku cen, który zagraża stabilnej pozycji przemysłu UE, jeżeli porówna się wzrost cen chińskich z kosztami produkcji producentów unijnych pod koniec okresu objętego dochodzeniem. Ponadto Komisja stwierdziła, że tendencja wzrostowa cen importowych może ustać, gdy zaniknie niestabilność związana z obecnym wzrostem cen surowców. Chińscy producenci eksportujący prowadzili agresywną politykę cenową na rynku unijnym, w szczególności w drugiej połowie 2015 r. i pierwszej połowie 2016 r. Komisja ma świadomość, że począwszy od pierwszej połowy 2016 r. chińskie ceny stale rosły. Jeżeli jednak nie zostałyby podjęte żadne działania oraz biorąc pod uwagę ogromne istniejące nadwyżki mocy produkcyjnych w Chinach w odniesieniu do stali, w tym do produktu objętego postępowaniem, chińscy producenci eksportujący mogliby ponownie przyjąć agresywną strategię cenową, obniżając swoje subsydiowane ceny sprzedaży do minimalnych poziomów.
- (524) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL nawiązał po pierwsze do faktu, że ceny przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowały w podobny sposób oraz że spadek chińskich cen odzwierciedla jedynie ogólny trend cenowy na rynku unijnym i nie jest wskaźnikiem agresywnej polityki cenowej chińskich producentów eksportujących. Po drugie rząd ChRL utrzymywał, że chińskie ceny kształtowały zgodnie z kosztami produkcji przemysłu unijnego. Po trzecie utrzymywał, że w odróżnieniu od producentów chińskich przemysł unijny nie mógł w pełni odzwierciedlić tego spadku cen surowców w badanym okresie w swoich cenach sprzedaży w wyniku niezdolności do kontrolowania własnych wydatków. Po czwarte rząd ChRL nie zgodził się z twierdzeniem Komisji, że to chińskie ceny wywarły presję na przemysł unijny. W tym kontekście odwołał się do faktu, że w całym okresie badanym ceny innych państw były stale niższe od cen przemysłu unijnego, natomiast ceny chińskie nie spadły poniżej poziomu cen przemysłu unijnego do roku 2014. Ponadto stwierdził, że ceny przywozu płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco z Chin wzrosły od lipca 2016 r. oraz że Komisja konsekwentnie uciekała się do hipotetycznych lub uogólnionych twierdzeń, nie dodając żadnych informacji, które potwierdzałyby te twierdzenia.
- (525) Komisja odrzuciła wszystkie te argumenty, jak określono szczegółowo w poniższych motywach.
- (526) Po pierwsze w motywie 571 poniżej Komisja przyznała, że cena produktu podobnego przywożonego z niektórych innych państw, takich jak Iran, Rosja i Ukraina, była jeszcze niższa niż cena produktu przywożonego z państwa, którego dotyczy postępowanie. Jednak rząd ChRL nie wziął pod uwagę w swojej argumentacji, że jak wspomniano poniżej w motywie 571, poziom przywozu z Iranu był w okresie objętym dochodzeniem znacznie mniejszy niż poziom przywozu z ChRL. Ponadto wielkość przywozu z Rosji i Ukrainy istotnie rosła w badanym okresie, jednak znacznie wolniej niż przywóz z ChRL. Ponadto w przeciwieństwie do sytuacji przywozu z ChRL przywóz z Rosji i Ukrainy stracił w badanym okresie znaczną część swojego udziału w łącznej wielkości przywozu do Unii.
- (527) Po drugie, w odniesieniu do twierdzenia, że chińskie ceny kształtowały się zgodnie z kosztami produkcji przemysłu unijnego, Komisja odniosła się do ustaleń zawartych w motywie 451 powyżej: nawet gdyby uznano, że w chińskich cenach importowych i w kosztach produkcji przemysłu unijnego występuje podobny trend, nie zmienia to faktu, że koszty produkcji przemysłu unijnego utrzymywały się ogólnie na wyższym poziomie niż

spadające ceny sprzedaży. W związku z tym, aby ograniczyć stratę udziału w rynku, producenci unijni dostosowali się do postępującego spadku cen i znacznie obniżyli swoje ceny sprzedaży, w szczególności w ciągu roku 2015. Ze względu na fakt, że produkt objęty postępowaniem jest towarem, w badanym okresie producenci unijni musieli dostosować się do spirali spadających cen.

- (528) Po trzecie w odniesieniu do zarzutu, że producenci unijni nie byli w stanie kontrolować własnych kosztów, Komisja zwróciła uwagę na sprzeczność w argumentacji rządu ChRL. Podczas gdy w pkt 267 swojego pisma ChRL twierdzi, że przemysł unijny nie był w stanie kontrolować własnych wydatków, w pkt wskazuje 239, że w badanym okresie nastąpił wzrost wydajności o 7 %. Ponadto Komisja odwołała się także do wzrostu wydajności, o którym mowa powyżej w motywie 450.
- (529) Po czwarte Komisja ponownie odwołała się do argumentacji przedstawionej powyżej w motywie 571, w którym wyraźnie przyznała, że ceny importowe produktu podobnego z niektórych innych państw, takich jak Iran, Rosja i Ukraina, były jeszcze niższe niż cena produktu przywożonego z państwa, którego dotyczy postępowanie. W tym samym motywie Komisja zwróciła jednak również uwagę, że poziom przywozu z Iranu był w okresie objętym dochodzeniem znacznie niższy niż poziom przywozu z ChRL. Ponadto wielkość przywozu z Rosji i Ukrainy istotnie rosła w badanym okresie, jednak znacznie wolniej niż przywóz z ChRL.
- (530) Komisja odrzuciła również argument, jakoby konsekwentnie uciekała się do twierdzeń uogólnionych lub hipotetycznych, nie dodając żadnych informacji na ich poparcie. Komisja oparła swoje ustalenia na faktach, a nie na domniemaniach, przypuszczeniach bądź odległych możliwościach. Wymaga się tego od niej jako niezależnego organu dochodzeniowego, co wynika między innymi z obowiązku ciążącego na niej na mocy art. 6 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Po trzecie Komisja nie przeanalizowała tendencji dotyczącej cen chińskich w oderwaniu od innych czynników, ale przyjęła kompleksowe podejście do tej kwestii.

5.2.5. Stan zapasów

- (531) Komisja uznała, że czynnik ten nie ma szczególnie dużego znaczenia dla analizy, gdyż zazwyczaj zapasy utrzymywane są przez przedsiębiorstwa handlowe (dystrybutorów), a nie przez producentów. Ponadto producenci unijni produkują głównie na zamówienie, co pozwala im utrzymywać zapasy na jak najniższym poziomie. Niemniej jednak Komisja uwzględniła w analizie ten czynnik, który jest wyraźnie wymieniony w art. 8 ust. 8 akapit drugi lit. e) rozporządzenia podstawowego (zob. motyw 467 powyżej).
- (532) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja sama podważa adekwatność swojej analizy poziomu zapasów, ponieważ wielokrotnie wspomina, że poziom zapasów nie ma większego znaczenia.
- (533) Komisja powtórzyła, że z powodów przedstawionych w motywie 531 powyżej poziom zapasów nie ma większego znaczenia dla analizy. Niemniej jednak Komisja nie analizowała tendencji w zakresie wielkości przywozu w oderwaniu od innych czynników, ale przyjęła kompleksowe podejście do tej kwestii. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (534) Zarówno w ChRL, jak i na rynku unijnym ⁽¹⁾ pod koniec okresu objętego dochodzeniem odnotowano malejące poziomy zapasów. Biorąc pod uwagę spadki cen w 2015 i 2016 r., można to wyjaśnić w następujący sposób: jeśli producent lub przedsiębiorstwo handlowe oczekuje wzrostu cen, zazwyczaj szybko gromadzi zapasy, spodziewając się, że osiągnie proporcjonalnie większe zyski, kiedy ceny wzrosną.
- (535) Mimo złożonych wniosków i własnych badań Komisja nie była w stanie zdobyć pełnych danych dotyczących zapasów po okresie objętym dochodzeniem. Komisja uznała jednak za prawdopodobne, że poziomy zapasów produktu objętego postępowaniem w Unii pozostawały dość niskie na początku 2016 r. Na przykład w Niemczech „według Niemieckiego Stowarzyszenia Dystrybucji Stali (BDS) pod koniec zeszłego roku zapasy płaskich wyrobów ze stali spadły do najniższego poziomu od grudnia 2003 r. Z najnowszych danych wynika, że nastąpiła pewna poprawa, lecz przy zapasach płaskich wyrobów ze stali, które w lutym wynosiły 1,4 mln ton, pozostały one o 7 % niższe niż w latach ubiegłych” ⁽²⁾. Ponadto z opublikowanego niedawno artykułu zdaje się wynikać, iż na początku 2017 r. poziomy zapasów wzrosły, ponieważ stwierdzono w nim, że „nabywcy w równym stopniu nalegali, że ich zapasy są wystarczające do tego, by uniknąć zakupów na dużą skalę” ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Zob. również motyw 443, w którym jest mowa o niewielkim spadku poziomu zapasów producentów unijnych objętych próbą wyrażonego jako wartość procentowa produkcji.

⁽²⁾ Platts, artykuł prasowy „European steel producers on the offensive, but will price increases stick?”. Artykuł, <http://blogs.platts.com/2016/04/05/european-steel-producers-on-offensive/>, 4 maja 2016 r.

⁽³⁾ Platts, artykuł prasowy, „2017 could be a huge year for the European steel industry”, <http://blogs.platts.com/2017/03/08/2017-european-steel-industry/>, 8 marca 2017 r.

- (536) Według doniesień z ChRL poziomy zapasów stali w magazynach w 40 głównych chińskich miastach spadły z 9,47 mln ton pod koniec maja 2016 r. do 8,86 mln ton pod koniec czerwca 2016 r. w porównaniu z 12,86 mln ton pod koniec czerwca 2015 r. W maju 2016 r. zapasy stali w 80 głównych chińskich hutach wynosiły 14,17 mln ton w porównaniu z 16,71 mln ton pod koniec maja 2015 r. ⁽¹⁾ Zapasy stali w magazynach w 40 głównych chińskich miastach spadły z 9,41 mln ton pod koniec września 2016 r. do 8,89 mln ton pod koniec października 2016 r. Ponadto zapasy stali w 80 głównych chińskich hutach wynosiły 13,46 mln ton pod koniec września 2016 r. ⁽²⁾ w porównaniu z 16,07 mln ton pod koniec września 2015 r. W opublikowanym w 2017 r. artykule wskazano jednak, że poziomy zapasów zwojów walcowanych na gorąco w Chinach ponownie rosną, ponieważ „wydaje się, że przy braku porównywalnego zapotrzebowania ze strony użytkowników końcowych Chiny gromadzą zapasy nadmiernej produkcji wyrobów ze stali” ⁽³⁾. W innym opublikowanym niedawno artykule stwierdzono, że „z pewnością nie wydaje się logiczne, by ceny mogły nadal gwałtownie rosnąć, gdy poziomy zapasów stają się zbyt wysokie” ⁽⁴⁾.
- (537) Podsumowując, zapasy stali ulegały zmniejszeniu zarówno pod koniec okresu objętego dochodzeniem, jak i w 2016 r., lecz wzrosły ponownie na początku 2017 r. Chociaż czynnik ten nie jest decydujący dla analizy, może oznaczać potencjalny spadek cen w 2017 r., co zwiększa ryzyko wystąpienia szkody.

5.2.6. Elementy fakultatywne: rentowność i liczba zamówień przemysłu unijnego w UE

5.2.6.1. Dane dotyczące OD

- (538) Jak opisano w motywie 457, sytuacja producentów unijnych w zakresie rentowności zaczęła się nieznacznie poprawiać w 2014 r. i w pierwszych dwóch kwartałach 2015 r. Jak opisano w motywie 460, w drugiej połowie 2015 r. przemysł unijny zaczął przynosić straty, które w czwartym kwartale okresu objętego dochodzeniem osiągnęły niemożliwy do utrzymania poziom -10 %.

5.2.6.2. Dane z okresu po OD

- (539) W odniesieniu do okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem zgromadzono dane liczbowe dotyczące rentowności podmiotów skarżących, które wytwarzają około 90 % łącznej produkcji przemysłu unijnego, jak wspomniano w motywie (403).
- (540) W dochodzeniu stwierdzono dalsze pogorszenie sytuacji podmiotów skarżących pod względem rentowności do czerwca 2016 r.

Tabela 19

Zmiany rentowności i liczby zamówień skarżących

Opis	2012	2013	2014	2015	Kwiecień 2015 r. – marzec 2016 r.	Lipiec 2015 r. – Czerwiec 2016 r.
Rentowność	- 1,31 %	- 4,86 %	- 1,28 %	od - 3 do - 5 %	od - 5 do - 7 %	od - 7 do - 9 %
Liczba zamówień	16 763 734	16 631 630	16 677 099	15 529 155	15 636 444	15 944 183

Źródło: Eurofer

- (541) Z powyższej tabeli wynika, że liczba zamówień nieznacznie wzrosła w porównaniu z 2015 r., ale jednocześnie odnotowano, że skarżący ponieśli rekordowe straty. W przypadku producentów unijnych objętych próbą odnotowane straty za okres od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. wyniosły - 7,8 %, co jest kolejnym dowodem na pogorszenie sytuacji przemysłu unijnego. W opublikowanym bardzo niedawno artykule

⁽¹⁾ Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, The Chinese steel industry, A monthly update for world steel members, nr 115, czerwiec 2016.

⁽²⁾ Worldsteel Association, fragment miesięcznego raportu WorldSteel Association na temat chińskiego przemysłu stalowego, październik 2016 r.

⁽³⁾ Marketrealist, artykuł prasowy, „Are rising Chinese steel inventories a risk for steel investors?” <http://marketrealist.com/2017/03/are-rising-chinese-steel-inventories-a-risk-for-steel-investors/>, 1 marca 2017 r.

⁽⁴⁾ Reuters, artykuł prasowy, China's surging steel, iron ore inventories at odds with price gains: Russell, <http://www.reuters.com/article/us-column-russell-ironore-china-idUSKBN1610FI>, 22 lutego 2017 r.

stwierdzono, że „większość najważniejszych europejskich przedsiębiorstw w sektorze stali odzyskała rentowność po wzroście cen stali w 2016 r.”⁽¹⁾. W rezultacie, nawet jeżeli możliwe byłoby odzyskanie środków przez producentów unijnych w ostatnim okresie po OD, w porównaniu z 2015 r., takie środki nie zrekomensowałyby drastycznie rosnących strat poniesionych w tym samym okresie. Ponadto na wszelkie dane, które dotyczą okresu od połowy 2016 r., ma wpływ zbliżające się nałożenie środków wyrównawczych i równoległych ceł antydumpingowych z powodów przedstawionych w motywie 482 powyżej.

5.2.6.3. Wniosek

- (542) Podsumowując, Komisja stwierdziła dalsze pogorszenie rentowności skarżących w pierwszej połowie 2016 r. Komisja stwierdziła również, że istnieje możliwość, iż w drugiej połowie 2016 r. poprawia się sytuacja unijnych producentów stali, lecz nie zrekomensuje to strat poniesionych w 2015 r. i w pierwszej połowie 2016 r. W związku z powyższym ocena, że pod koniec 2015 r. istniało zagrożenie wystąpieniem nieuchronnej szkody, nie uległa zmianie. Dalsze pogorszenie rentowności w całym pierwszym półroczu 2016 r. potwierdziło raczej dokładność oceny Komisji dotyczącej tego wskaźnika.

5.2.7. Przewidywalność i nieuchronność zmiany okoliczności

- (543) Art. 8 ust. 8 rozporządzenia podstawowego stanowi, że „[z]miana okoliczności, które stworzą sytuację, w której subsydium wyrządzi szkodę, musi być dokładnie przewidziana i stanowić bezpośrednie zagrożenie”.
- (544) Wszystkie wyżej wymienione czynniki zostały przeanalizowane i zweryfikowane w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem. W szczególności rentowność producentów unijnych objętych próbą osiągnęła niebezpieczny poziom -10 % w czwartym kwartale 2015 r., kiedy to chińska presja cenowa była najbardziej odczuwalna. Dane dotyczące okresu po OD pokazały, że ta negatywna tendencja zapoczątkowana w drugiej połowie 2015 r. nie uległa zmianie w pierwszej połowie 2016 r.
- (545) Dane dostępne za okres od lipca do grudnia 2016 r. oraz za okres od stycznia do lutego 2017 r. ukazują niejednoznaczny obraz. Mimo odnotowanego po lipcu 2016 r. spadku wielkości przywozu z Chin, który może być spowodowany złożeniem wniosku o rejestrację w ramach postępowania antydumpingowego przeciwko przywozowi produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych z Chin, świadomością, że Komisja zamierza podjąć decyzję w kwestii środków tymczasowych w ciągu ośmiu miesięcy od dnia wszczęcia postępowania antydumpingowego przeciwko przywozowi produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych z Chin oraz faktu skutecznego nałożenia środków antydumpingowych w ramach toczącego się równoległe postępowania antydumpingowego na początku października 2016 r. (zob. motyw 485) nadwyżka mocy produkcyjnych nadal stanowiła zagrożenie. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 486, prawdopodobne jest, że wspomniany spadek wielkości przywozu towarów subsydiowanych miałby wyłącznie tymczasowy charakter, a zaobserwowana tendencja odwróciłaby się, gdyby nie nałożono żadnych ostatecznych środków wyrównawczych.
- (546) W odniesieniu do wzrostu chińskich cen w tym samym okresie, nawet jeżeli – hipotetycznie – w ostatnim okresie koszty produkcji przemysłu unijnego zmalały, poziom subsydiowanych poziom chińskich cen do września 2016 r. nadal wywierał ogromną presję cenową na unijny przemysł stalowy. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 523, tendencja wzrostowa cen importowych może ustać, gdy zaniknie niestabilność związana z obecnym wzrostem cen surowców. Wynika z tego, że zagrożenie wystąpieniem szkody było nieuchronne i przewidywalne po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem.
- (547) Komisja potwierdziła tym samym, że pod koniec okresu objętego dochodzeniem wystąpiła jednoznacznie przewidywalna i nieuchronna zmiana okoliczności mogących spowodować sytuację, w której subsydium doprowadziłoby do powstania szkody. Jak wyjaśniono w poprzednim motywie, ta zmiana okoliczności nie została obalona na podstawie danych z okresu po OD, które w każdym wypadku muszą zostać przeanalizowane pod kątem natychmiastowej reakcji rynku na nałożenie ceł antydumpingowych oraz prawdopodobieństwa dalszego nałożenia środków wyrównawczych.
- (548) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że nie wystąpiła jednoznacznie przewidywalna i nieuchronna zmiana okoliczności. Z przyczyn wyjaśnionych w motywach 543–547 powyżej Komisja odrzuciła ten argument.

⁽¹⁾ Platts, artykuł prasowy, „2017 could be a huge year for the European steel industry”, <http://blogs.platts.com/2017/03/08/2017-european-steel-industry/>, dnia 8 marca 2017 r.

5.3. Wnioski dotyczące zagrożenia wystąpieniem szkody

- (549) Sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się w 2014 r. i w pierwszych dwóch kwartałach 2015 r., natomiast w drugiej połowie 2015 r. prawie wszystkie wskaźniki szkody zaczęły drastycznie spadać. Dochodzenie wykazało, że ta negatywna tendencja zapoczątkowana w drugiej połowie 2015 r. nie uległa zmianie w pierwszej połowie 2016 r. Wszystkie czynniki uwzględnione w art. 8 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, zwłaszcza znacząca stopa wzrostu przywozu subsydiowanego po coraz niższych cenach w 2015 r., ogromna nadwyżka mocy produkcyjnych w ChRL oraz tendencja spadkowa rentowności przemysłu unijnego pozwalają sformułować ten sam wniosek.
- (550) Dane dostępne za okres lipiec–grudzień 2016 r. ukazują niejednoznaczny obraz. Mimo że wielkość przywozu chińskiego znacznie zmalała, w szczególności w okresie od października do lutego 2017 r., nadwyżka mocy produkcyjnych nadal stanowiła zagrożenie do września 2016 r., a ceny utrzymywały się poniżej kosztów produkcji przemysłu unijnego pomimo niedawnego wzrostu. Ponadto, jak przedstawiono w motywie 545, spadek wielkości przywozu z Chin po lipcu 2016 r. może być spowodowany złożeniem wniosku o rejestrację w ramach postępowania antydumpingowego przeciwko przywozowi produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych z Chin, świadomością, że Komisja zamierza podjąć decyzję w kwestii środków tymczasowych w ciągu ośmiu miesięcy od dnia wszczęcia postępowania antydumpingowe przeciwko przywozowi produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych z Chin, oraz faktem skutecznego nałożenia środków antydumpingowych w ramach toczącego się równoległe postępowania antydumpingowego na początku października 2016 r. Co więcej, jak wyjaśniono w motywie 546, tendencja wzrostowa cen importowych może ustać, gdy zaniknie niestabilność związana z obecnym wzrostem cen surowców.
- (551) Na podstawie powyższej analizy Komisja doszła do wniosku, że pod koniec okresu objętego dochodzeniem istniało jednoznacznie przewidywalne i nieuchronne zagrożenie wystąpieniem szkody dla przemysłu unijnego. Ocena ta nie została podważona zmianami po okresie objętym dochodzeniem, które przeanalizowano powyżej.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (552) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja sprawdziła, czy zagrożenie wystąpieniem istotnej szkody dla przemysłu unijnego było spowodowane przywozem subsydiowanym z państwa, którego dotyczy postępowanie. Zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować zagrożenie wystąpieniem szkody dla przemysłu unijnego. Komisja dopilnowała, aby jakiegokolwiek zagrożenie wystąpieniem szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach subsydiowanych z ChRL nie było łączone z tym przywozem subsydiowanym. Czynniki te obejmują: kryzys gospodarczy, spadek popytu na stal, koszt surowców powodujący spadek cen sprzedaży, przywóz z państw trzecich, wyniki w zakresie sprzedaży eksportowej producentów unijnych oraz zarzut, że sam jeden producent unijny działa na szkodę przemysłu unijnego.

6.1. Wpływ przywozu subsydiowanego

- (553) Ceny sprzedaży stosowane przez chińskich producentów eksportujących spadły w okresie objętym dochodzeniem średnio z 600 EUR/t w 2012 r. do 404 EUR/t (o 33 %). Stale obniżając swoje jednostkowe ceny sprzedaży w badanym okresie, jak opisano w motywie 418, chińscy producenci eksportujący zdołali znacznie zwiększyć swój udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem – z poziomu 0,79 % w 2012 r. do poziomu 4,32 %. W szczególności w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu do lat poprzednich wystąpił znaczny wzrost wielkości przywozu z Chin.
- (554) Spadek popytu na stal i skutki kryzysu zadłużenia w strefie euro negatywnie wpłynęły na wyniki przemysłu unijnego w 2012 i 2013 r., natomiast w 2014 r. sytuacja przemysłu unijnego trochę się poprawiła. Jednak zwłaszcza od drugiej połowy 2015 r. stały wzrost wielkości przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, wywarł wyraźnie negatywny wpływ na wyniki przemysłu unijnego. Podczas gdy przemysł unijny zmniejszał w 2015 r. koszty poprzez przyrost wydajności, w tym obniżanie poziomu zatrudnienia, i czerpał korzyści ze spadku cen surowców, przywóz subsydiowany stale się zwiększał, zmuszając przemysł unijny do jeszcze większego obniżenia cen sprzedaży, aby ograniczyć straty w udziale w rynku. W rezultacie, mimo że rentowność przemysłu unijnego nieznacznie się poprawiła dzięki ograniczeniu strat w 2014 r. i w pierwszej połowie 2015 r., począwszy od drugiej połowy 2015 r. tendencja ta zupełnie się odwróciła – wielkość przywozu z Chin odnotowała dalszy wzrost, chińskie ceny spadły jeszcze bardziej i miał miejsce dalszy spadek cen i rentowności przemysłu unijnego.

W związku ze zbieżnością w czasie między nieustannie rosnącym poziomem przywozu towarów subsydiowanych po ciągle obniżających się cenach a utratą udziału w rynku i spadkiem cen przemysłu unijnego, powodującymi dalsze straty, zwłaszcza od drugiej połowy 2015 r., Komisja stwierdziła, że przywóz towarów subsydiowanych miał negatywny wpływ na sytuację przemysłu unijnego. Ponadto stopniowe spowalnianie gospodarki chińskiej oraz znaczna nadwyżka mocy produkcyjnych chińskiego przemysłu stalowego zmusiły chińskich producentów stali do skierowania wypracowywanej nadwyżki produkcyjnej na rynki eksportowe, przy czym rynek unijny stanowił jedno z atrakcyjniejszych miejsc przeznaczenia wywozu. Niektóre inne tradycyjnie ważne rynki eksportowe wprowadziły bowiem środki skierowane przeciwko chińskim produktom ze stali, w tym płaskim wyrobom ze stali walcowanym na gorąco.

(555) Z uwagi na coraz częstsze korzystanie ze środków ochrony handlu na całym świecie jest prawdopodobne, że rynek unijny stał się jednym z najbardziej atrakcyjnych miejsc przeznaczenia dla chińskiego przywozu po cenach subsydiowanych produktu objętego postępowaniem, ze szkodą dla przemysłu unijnego. Wniosek ten znajduje potwierdzenie w:

— danych statystycznych Eurostatu dotyczących przywozu, z których wynika, że wielkość przywozu z Chin jest wciąż znacząca po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem, w szczególności w pierwszej połowie 2016 r., oraz

— słabym chińskim popycie wewnętrznym na stal.

Ponadto przyczyny spadku wielkości subsydiowanego przywozu z Chin do Unii przedstawiono w motywie 550. Jak określono również w motywie 545, prawdopodobne jest, że wspomniany spadek wielkości przywozu towarów subsydiowanych miałby wyłącznie tymczasowy charakter, a tendencja ta uległaby odwróceniu, gdyby nie nałożono żadnych ostatecznych środków wyrównawczych.

(556) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że z następujących powodów brak jest związku przyczynowego między przywozem towarów subsydiowanych a jego negatywnym wpływem na sytuację przemysłu unijnego. Podczas gdy przywóz płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco z Chin wzrósł z 0,79 % do 4,32 %, chińskie ceny były stale wyższe od cen w Brazylii, Iranie, Rosji, Serbii i na Ukrainie i dopiero w 2014 r. spadły poniżej poziomu cen przemysłu unijnego. Ponadto rząd ChRL utrzymywał, że straty poniesione przez przemysł unijny były dużo bardziej znaczące w 2012 i 2013 r. niż w okresie objętym dochodzeniem.

(557) Argumenty te zostały już rozpatrzone wcześniej: W odniesieniu do udziału Chin w rynku Komisja odwołała się do motywu 479 niniejszego dokumentu. W odniesieniu do chińskich cen Komisja odwołała się do motywów 465, 526 i 527 powyżej. Wreszcie, jeśli chodzi o straty poniesione przez producentów unijnych, Komisja ponownie odwołała się do motywu 465 powyżej.

6.2. Wpływ innych czynników

6.2.1. Kryzys gospodarczy

(558) Rząd Chin twierdził, że przemysł unijny po części cierpi w wyniku ciągłego wpływu recesji gospodarczej.

(559) Spadek popytu na stal głównie w 2012 r. oraz skutki kryzysu zadłużeniowego w strefie euro negatywnie wpłynęły na wyniki unijnego przemysłu stalowego w latach 2012 i 2013. Jak wspomniano w motywie 450, Komisja zauważyła ten negatywny wpływ. Odnotowano też jednak, że w latach 2014 i 2015 sytuacja przemysłu unijnego zaczęła się poprawiać.

(560) W rezultacie, mimo iż kryzys zadłużenia w strefie euro wywarł wpływ na przemysł unijny – zwłaszcza w latach 2012–2013, sytuacja na rynku nieznacznie się poprawiała, czemu towarzyszył stosunkowo stabilny, a nawet rosnący poziom popytu na rynku unijnym od 2013 r. W konsekwencji, choć w latach 2014–2015 przemysł unijny mógł czerpać większe korzyści z poprawy sytuacji na rynku, uniemożliwił mu to gwałtowny wzrost przywozu z ChRL. Przywóz tanich wyrobów z Chin stopniowo zwiększał swoje udziały w rynku, ze szkodą dla przemysłu unijnego. Stała presja wywierana przez przywożone wyroby zaczęła być w pełni odczuwalna w drugiej połowie 2015 r.

- (561) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że jakiegokolwiek domniemane zagrożenie wystąpieniem istotnej szkody dla przemysłu unijnego byłoby przynajmniej częściowo spowodowane skutkami recesji gospodarczej, odczuwalnymi w całym okresie badanym.
- (562) Komisja odrzuciła ten argument z powodów i na podstawie wyjaśnień przedstawionych w motywach 558–560 powyżej.
- (563) Komisja stwierdziła więc, że kryzys zadłużenia w strefie euro miał negatywny wpływ na sytuację głównie w latach 2012–2013 badanego okresu, czyli przed okresem objętym dochodzeniem. Nie przyczynił się on jednak do powstania zagrożenia wystąpieniem szkody stwierdzonego pod koniec 2015 r.

6.2.2. Przywóz z państw trzecich

- (564) Wielkość przywozu z państw trzecich i ich udziały w rynku (w wielkości łącznego przywozu) w badanym okresie kształtowała się następująco:

Tabela 20

Wielkość przywozu z państw trzecich, ceny jednostkowe i udziały w rynku

	2012	2013	2014	OD
BRAZYLIA				
Wielkość przywozu z Brazylii	69 457	41 895	108 973	580 525
Wskaźnik (2012 = 100)	100	60	157	836
Jednostkowe ceny przywozu z Brazylii	515	461	433	386
Wskaźnik (2012 = 100)	100	89	84	75
Udział w rynku	0,22 %	0,13 %	0,33 %	1,65 %
Udział w łącznej wielkości przywozu do Unii	1,68 %	0,87 %	2,08 %	7,42 %
IRAN				
Wielkość przywozu z Iranu	96 505	125 202	527 161	1 015 088
Wskaźnik (2012 = 100)	100	130	546	1 052
Jednostkowe ceny przywozu z Iranu	499	454	415	369
Wskaźnik (2012 = 100)	100	91	83	74
Udział w rynku	0,31 %	0,39 %	1,59 %	2,89 %
Udział w łącznej wielkości przywozu do Unii	2,34 %	2,60 %	10,08 %	12,97 %

	2012	2013	2014	OD
ROSJA				
Wielkość przywozu z Rosji	1 341 666	1 334 322	1 376 412	1 714 880
Wskaźnik (2012 = 100)	100	99	103	128
Jednostkowe ceny przywozu z Rosji	500	448	431	387
Wskaźnik (2012 = 100)	100	90	86	77
Udział w rynku	4,27 %	4,13 %	4,15 %	4,88 %
Udział w łącznej wielkości przywozu do Unii	32,47 %	27,66 %	26,32 %	21,90 %
SERBIA				
Wielkość przywozu z Serbii	156 894	155 055	211 835	427 558
Wskaźnik (2012 = 100)	100	99	135	273
Jednostkowe ceny przywozu z Serbii	523	468	442	400
Wskaźnik (2012 = 100)	100	89	84	77
Udział w rynku	0,50 %	0,48 %	0,64 %	1,22 %
Udział w łącznej wielkości przywozu do Unii	3,8 %	3,21 %	4,05 %	5,46 %
UKRAINA				
Wielkość przywozu z Ukrainy	906 872	905 397	939 545	1 084 477
Wskaźnik (2012 = 100)	100	100	104	120
Jednostkowe ceny przywozu z Ukrainy	478	429	415	370
Wskaźnik (2012 = 100)	100	90	87	78
Udział w rynku	2,89 %	2,81 %	2,84 %	3,08 %
Udział w łącznej wielkości przywozu do Unii	21,95 %	18,77 %	17,97 %	13,85 %

Źródło: Eurostat.

- (565) Jak przedstawiono w tabeli zamieszczonej w motywie 419, wielkość przywozu z ChRL wzrosła w badanym okresie o 516 %. Chociaż tempo wzrostu w badanym okresie było jeszcze większe w przypadku Brazylii (+ 736 %) i Iranu (+ 952 %), wielkość przywozu z tych krajów (580 525 ton z Brazylii i 1 015 088 ton z Iranu) była znacznie mniejsza niż wielkość przywozu z ChRL w liczbach bezwzględnych (1 519 304 ton z ChRL) w okresie objętym dochodzeniem.
- (566) Ponadto przy porównywaniu liczb bezwzględnych dotyczących wywozu widać, że państwo, którego dotyczy postępowanie, było drugim co do wielkości eksporterem (po Rosji) na rynek unijny w okresie objętym dochodzeniem. Przywóz z Rosji ⁽¹⁾ mógł przyczynić się do zagrożenia wystąpieniem szkody, jednak nie naruszył związku przyczynowego, z uwagi na wymienione poniżej powody.
- (567) Po pierwsze tempo wzrostu w przypadku ChRL w badanym okresie (+ 516 %) było znacznie wyższe niż w przypadku Rosji (+ 28 %).
- (568) Po drugie zmniejszyła się różnica między wielkością wywozu z ChRL i Rosji, której wielkość wywozu była tylko nieznacznie większa i wynosiła 773 686 ton (źródło: Eurostat) w pierwszej połowie 2016 r., podczas gdy wywóz z ChRL wynosił w tym samym okresie 773 275 ton (źródło: Eurostat).
- (569) Po trzecie nadwyżka mocy produkcyjnych w Rosji nie jest tak znaczna, jak nadwyżka mocy w ChRL, co obrazuje poniższa tabela:

Tabela 21

Faktyczna produkcja produktu podobnego w państwach trzecich (w tysiącach ton)

Państwo	Szacunkowe moce produkcyjne w zakresie stali surowej w 2014 r.	Produkcja stali surowej w 2013 r.	Produkcja stali surowej w 2014 r.	Faktyczna produkcja płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w 2013 r.	Faktyczna produkcja płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w 2014 r.
Rosja	89 000	69 008	71 461	26 140	26 996
ChRL	1 140 000	822 000	822 698	311 564	317 387

Źródło danych dotyczących mocy produkcyjnych: OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2015)8/Final, Dyrekcja ds. Nauki, Technologii i Innowacji, Capacity developments in the world steel industry, tabela 1, s. 10, [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DSTI/SU/SC\(2015\)8/FINAL&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DSTI/SU/SC(2015)8/FINAL&docLanguage=En)).

Źródło danych dotyczących produkcji: Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, Steel Statistical Yearbook 2015 (Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, Steel Statistical Yearbook 2015 s. 1 i 2, tabela 1 oraz s. 35, tabela 13, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

- (570) Nawet jeśli powyższe dane liczbowe dotyczące mocy produkcyjnych odnoszą się wyłącznie do stali surowej i nawet przy przyjęciu mało prawdopodobnego założenia, że cała stal surowa w Rosji mogłaby być wykorzystywana do wytwarzania produktu podobnego, nadwyżka mocy produkcyjnych w Rosji byłaby znacznie mniejsza niż w Chinach.
- (571) Ponadto Komisja przeprowadziła ocenę cen i udziału w rynku przywozu z państw trzecich. Komisja odnotowała, że cena produktu podobnego przywożonego z niektórych innych państw, takich jak Iran, Rosja i Ukraina, była jeszcze niższa niż cena produktu przywożonego z państwa, którego dotyczy postępowanie. W okresie objętym dochodzeniem wielkość przywozu z Iranu była jednak znacznie mniejsza niż przywozu z ChRL. Ponadto wielkość przywozu z Rosji i Ukrainy w istocie zwiększała się w badanym okresie, jednak znacznie wolniej niż przywóz z ChRL. Ponadto w przeciwieństwie do sytuacji przywozu z ChRL przywóz z Rosji i Ukrainy stracił w badanym okresie znaczną część swojego udziału w łącznej wielkości przywozu do Unii.
- (572) Komisja porównała także faktyczną produkcję w państwach trzecich z produkcją w państwie, którego dotyczy postępowanie, i wykazała, że Chiny mają przewagę liczbową nad wszystkimi pozostałymi państwami, zarówno pod względem produkcji produktu podobnego, jak i mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej.

⁽¹⁾ Jak wspomniano wcześniej, dnia 7 lipca 2016 r. Komisja wszczęła dochodzenie dotyczące przywozu towarów po cenach dumpingowych takiego samego produktu pochodzącego m.in. z Rosji. Samo wszczęcie tego dochodzenia nie przesądza jednak o wyniku niniejszego dochodzenia.

Tabela 22

Faktyczna produkcja produktu podobnego w państwach trzecich (w tysiącach ton)

Państwo	Szacunkowe moce produkcyjne w zakresie stali surowej szacowane w 2014 r. (1)	Produkcja stali surowej w 2013 r.	Produkcja stali surowej w 2014 r. (2)	Teoretyczna nadwyżka mocy produkcyjnych w 2014 r.	Faktyczna produkcja płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w 2013 r.	Faktyczna produkcja płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w 2014 r.
Rosja	89 000	69 008	71 461	17 539	26 140	26 996
ChRL	1 140 000	822 000	822 698	317 302	311 564	317 387
Ukraina	42 500	32 771	27 170	15 330	8 929	7 867
Iran	27 000	15 422	16 331	10 669	8 250	8 276
Brazylia	48 000	34 163	33 897	14 103	15 014	14 229

(1) Źródło danych dotyczących mocy produkcyjnych: OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2015)8/Final, Dyrekcja ds. Nauki, Technologii i Innowacji, Capacity developments in the world steel industry, tabela 1, s. 10, [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DSTI/SU/SC\(2015\)8/FINAL&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DSTI/SU/SC(2015)8/FINAL&docLanguage=En)).

(2) Źródło danych dotyczących produkcji: Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, Steel Statistical Yearbook 2015 (Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali, Steel Statistical Yearbook 2015 s. 1 i 2, tabela 1 oraz s. 35, tabela 13, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

- (573) Powyższe dane liczbowe dotyczące produkcji produktu podobnego pokazują, że państwo, którego dotyczy postępowanie, wykazuje znaczną przewagę liczbową nad wszystkimi pozostałymi dużymi państwami wywozu. Ponadto powyższe dane liczbowe dotyczące mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej również pokazują, że tylko ChRL ma tak ogromną nadwyżkę mocy produkcyjnych. W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że wywóz z ChRL wywołuje zagrożenie wystąpieniem nieuchronnej szkody dla przemysłu unijnego.
- (574) Prawdopodobne jest też jednak, że do zagrożenia wystąpieniem istotnej szkody przyczynił się przywóz z Brazylii, Iranu, Rosji, Serbii i Ukrainy. Niemniej podstawowa produkcja tych krajów, tendencje dotyczące przywozu i dokładna wielkość przywozu w liczbach bezwzględnych nie mają takiej skali, by mogły naruszyć związek przyczynowy między stale rosnącym przywozem subsydiowanym po coraz bardziej zaniżonych cenach z ChRL a ryzykiem wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego.
- (575) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że Komisja wykazała nieprawdziwość powyższego wniosku w wyniku ustalenia istnienia istotnej szkody w toczącym się równolegle dochodzeniu dotyczącym przywozu tego samego produktu objętego postępowaniem z pięciu państw (1). Według rządu ChRL „istotna szkoda” i „zagrożenie wystąpieniem istotnej szkody” to dwa odrębne pojęcia prawne, które nie mogą współistnieć, przy czym ustalenie jednego automatycznie wyklucza inne.
- (576) Komisja odrzuca te twierdzenia z następujących powodów. Przyznała wprawdzie, że obecne dochodzenie dotyczyło dokładnie tego samego produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego co dochodzenie w sprawie „pięciu państw”, jednak zaznaczyła, że obecne dochodzenie i dochodzenie w sprawie wspomnianych pięciu państw nie obejmują tych samych okresów istotnych dla oceny tendencji w celu ustalenia szkody i związku przyczynowego. Po pierwsze dochodzenie w sprawie dumpingu/subsydiowania i zagrożenia wystąpieniem szkody w ramach obecnego dochodzenia obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., podczas gdy analiza trendów istotnych dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca 2015 r. W związku z tym w przypadku obecnego dochodzenia okres po OD rozpoczął się w dniu 1 stycznia 2016 r. Natomiast w odniesieniu do wspomnianych pięciu krajów dochodzenie w sprawie dumpingu oraz szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r., podczas gdy analiza trendów istotnych dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. W związku z tym w przypadku dochodzenia w sprawie tych pięciu krajów okres po OD rozpoczął się w dniu 1 lipca 2016 r. Mimo że prawdą jest, że pokrywa się sześć miesięcy okresów objętych obydwoma dochodzeniami (okres od dnia

(1) Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji, Serbii i Ukrainy (Dz.U. C 246 z 7.7.2016, s. 7).

1 lipca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.), ustalenie dumpingu i szkody opierało się na okresie objętym dochodzeniem oraz okresie badanym, które były inne w obecnym dochodzeniu i w dochodzeniu w sprawie wspomnianych pięciu krajów i które były już zdefiniowane zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia podstawowego i ogłoszone w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

- (577) Ponadto twierdzenie, że dochodzenie oparte na szkodzie wyklucza dochodzenie oparte na zagrożeniu wystąpieniem szkody, które odnosi się do okresu objętego dochodzeniem co najmniej częściowo poprzedzającego dochodzenie oparte na istotnej szkodzie, jest prawnie i gospodarczo nie do przyjęcia. Po pierwsze, w odniesieniu do wspomnianych pięciu krajów, Komisja otrzymała dowody wystarczające do wszczęcia postępowania w oparciu o domniemanie faktycznej szkody w okresie objętym dochodzeniem, w szczególności z powodu bardzo niskich cen. Niniejsza sprawa dotyczy natomiast zagrożenia wystąpieniem szkody w okresie objętym dochodzeniem, który częściowo poprzedza ten drugi okres objęty dochodzeniem, nie tylko w oparciu o rozwój cen i wielkości przywozu z Chin, ale również o spodziewane przyszłe zachowanie chińskich producentów eksportujących, w szczególności z uwagi na istniejące niewykorzystane moce produkcyjne.
- (578) Zgodnie z orzecznictwem Komisja jest zobowiązana przeprowadzić analizę przypisania różnych czynników. W sprawie dotyczącej wspomnianych pięciu krajów przywóz z tych pięciu krajów mógł spowodować faktyczną szkodę dla przemysłu unijnego w okresie objętym tym dochodzeniem, o ile w ostatecznych ustaleniach zostaną potwierdzone wystarczające dowody przedstawione w skardze. Niezależnie od tej faktycznej szkody chiński przywóz stanowi dodatkowe zagrożenie wystąpieniem szkody dla przemysłu Unii. W związku z tym, z uwagi na różnice w tych dwóch okresach objętych dochodzeniem i w ustaleniach zawartych w motywach 571–574, żadne przyszłe ostateczne ustalenie w sprawie tych pięciu krajów nie narusza związku przyczynowego w przedmiotowej sprawie.

6.2.3. Wyniki w zakresie sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego

- (579) Wielkość wywozu producentów unijnych objętych próbą w badanym okresie kształtowała się następująco:

Tabela 23

Wielkość wywozu na rzecz niepowiązanych klientów dokonywanego przez producentów unijnych objętych próbą

	2012	2013	2014	OD
Wielkość wywozu do niepowiązanych klientów	2 344 463	2 379 035	2 777 446	2 409 721
Wskaźnik (2012 = 100)	100	101	118	103
Średnia cena (EUR/t)	516	463	459	391
Wskaźnik (2011 = 100)	100	90	89	76

Źródło: Odpowiedzi udzielone przez producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (580) W okresie objętym dochodzeniem wielkość wywozu do klientów niepowiązanych wzrosła o 3 %. Jeżeli chodzi o poziom cen, w badanym okresie odnotowano ich znaczny spadek (– 24 %).
- (581) W okresie objętym dochodzeniem sprzedaż eksportowa stanowiła nie więcej niż 4 % łącznej produkcji Unii oraz 22 % łącznej sprzedaży niepowiązanym klientom. Ponadto spadek cen eksportowych w ujęciu procentowym wykazywał tę samą tendencję, co ceny sprzedaży producentów unijnych na rynku unijnym. Komisja stwierdziła zatem, że wyniki sprzedaży eksportowej producentów unijnych przyczyniły się do słabej kondycji tego sektora. Biorąc jednak pod uwagę ich stosunkowo niewielki rozmiar względem ogólnego obrotu przemysłu unijnego, czynnik ten nie zerwał związku przyczynowego pomiędzy przywozem towarów subsydiowanych a zagrożeniem wystąpieniem istotnej szkody dla przemysłu unijnego.

6.2.4. Producenci unijni zagrożeni wzrostem kosztów energii

- (582) Rząd Chin twierdził, że producenci unijni ponosili wyższe koszty energii niż większość ich międzynarodowych konkurentów oraz że przemysł unijny ucierpiał w wyniku wzrostu cen średnio o 38 % ⁽¹⁾. Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zgłosił uwagę, że kolejną prawdopodobną przyczyną domniemanego zagrożenia wystąpieniem istotnej szkody były stosunkowo wyższe koszty energii przemysłu unijnego niż w przypadku przywozu płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco z Chin i stwierdził, że koszty energii są jedną z głównych sił napędowych konkurencyjności producentów unijnych. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że nawet jeśli istotnie nastąpił spadek kosztów energii, spadek ten uległ spowolnieniu w 2015 r., a w 2016 r. ceny ponownie wzrosły.
- (583) W odniesieniu do kosztów energii, po pierwsze, są one rzeczywiście istotne, lecz nie są głównym składnikiem kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem, którym w rzeczywistości jest koszt surowców (zob. sekcja 6.2.5 poniżej). Po drugie, stanowią one ważną siłę napędową konkurencyjności. Jest to zgodne z twierdzeniem rządu ChRL zawartym w jego piśmie w motywie 300, że koszty energii są kluczową, lecz nie jedyną siłą napędową rentowności. Po drugie, zgodnie z ostatnim badaniem przeprowadzonym przez konsorcjum specjalistów ds. energii, w okresie 2010–2015 europejskie ceny energii spadły o 12 %. W rezultacie Unia stała się czwartym regionem pod względem najniższego poziomu cen energii elektrycznej ⁽²⁾. Komisja nie była w stanie uzyskać informacji, które wskazywałyby na odwrócenie tej sytuacji. Po trzecie, przytoczonych argumentów dotyczących kosztów energii elektrycznej nie można pogodzić z faktem, że w 2013 r. oraz w okresie 2007–2011, gdy najprawdopodobniej również występowała wspomniana domniemana niekorzystna sytuacja pod względem kosztów, przemysł unijny nadal był w stanie uzyskać przychód w wysokości ok. 0,4 %.
- (584) W związku z tym Komisja stwierdziła, że czynnik ten nie narusza związku przyczynowego.

6.2.5. Niskie ceny płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco na rynku unijnym spowodowane niskimi cenami surowców lub niskimi cenami płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco na świecie

- (585) Rząd Chin twierdził również, że niskie ceny surowców do produkcji stali, w szczególności rudy żelaza, doprowadziły do spadku cen rynkowych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco na rynku unijnym ⁽³⁾. Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL powtórzył swoje stanowisko, zgodnie z którym spadek cen surowców nie spowodował spadku cen płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco i tym samym był, obok przywozu płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco z Chin, kolejną przyczyną domniemanego zagrożenia wystąpieniem szkody dla przemysłu unijnego.
- (586) Komisja przeanalizowała zarówno ceny płaskich wyrobów walcowanych na gorąco, jak i zmiany cen surowców potrzebnych do produkcji takich wyrobów w badanym okresie.
- (587) Podczas dochodzenia Komisja potwierdziła, że w latach 2012–2015 ceny surowców spadły. Na przykład cena rudy żelaza spadła z około 141 USD/t do 52 USD/t, czyli o ponad 60 %.
- (588) Jednak podczas analizy kosztu produkcji największego producenta unijnego objętego próbą okazało się, że wpływ spadających cen tych surowców jest znacznie mniejszy od wspomnianych zmian cen. Przykładowo trzy wyżej wymienione surowce odpowiadały za około 60 % łącznego kosztu produkcji ponoszonego przez pewnego dużego producenta w 2012 r., a w 2015 r. stanowiły wciąż 50 % tego kosztu. Pokazuje to, że nie ma bezpośredniej korelacji pomiędzy spadkiem cen surowców i spadkiem kosztu produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco.
- (589) Ponadto koszt produkcji ponoszony przez przemysł unijny spadł w badanym okresie łącznie o 25 % (zob. motyw 448), co było spowodowane nie tylko spadkiem kosztów surowców, ale również przyrostami wydajności uzyskanymi przez producentów unijnych. Co więcej średnie ceny importowe spadły w tym samym okresie jeszcze bardziej w ujęciu procentowym, to znaczy o 33 % (zob. motyw 517).

⁽¹⁾ Pismo rządu Chin z dnia 26 sierpnia 2016 r., motywy 362–366.

⁽²⁾ Fragment najnowszego badania bottom-up dotyczącego cen energii i kosztów, przeprowadzonego dla KE przez konsorcjum konsultantów, w tym Ecofys i Centrum Studiów nad Polityką Europejską, lipiec 2016 r.

⁽³⁾ Pismo rządu Chin z dnia 26 sierpnia 2016 r., motywy 367–370.

- (590) W uczciwych warunkach rynkowych przemysł unijny mógłby utrzymać swoje ceny sprzedaży na poziomie pozwalającym mu czerpać korzyści z faktu obniżenia kosztów i ponownie osiągnąć rentowność. Producenci unijni musieli jednak dostosować się do zmian cen na rynku unijnym i w rezultacie ceny spadły. W okresie objętym dochodzeniem producenci unijni byli zmuszeni wręcz do sprzedaży po cenach niższych od kosztów produkcji, mimo że udało im się znacznie obniżyć wysokość kosztów produkcji.

6.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (591) Ustalono związek przyczynowy pomiędzy chińskim przywozem subsydiowanym a ryzykiem wystąpienia istotnej szkody dla przemysłu unijnego. Istnieje jednoznaczna zbieżność w czasie pomiędzy silnym wzrostem zwłaszcza poziomu przywozu subsydiowanego z ChRL a spadkiem wyników Unii, w szczególności począwszy od drugiej połowy 2015 r. Aby uniknąć dalszego spadku udziału w rynku, przemysł unijny nie miał innego wyboru niż dostosowanie się do poziomu cen wyznaczonego przez towary przywiezione po cenach subsydiowanych. Skutkiem tego jest sytuacja generująca straty, która zapewne będzie się nadal pogarszała.
- (592) Komisja rozróżniła i oddzieliła skutki wszystkich znanych czynników dla sytuacji przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu subsydiowanego powodujących ryzyko wystąpienia istotnej szkody dla całego przemysłu unijnego na koniec okresu objętego dochodzeniem. Nie stwierdzono by inne zidentyfikowane czynniki – takie jak kryzys gospodarczy, przywóz z państw trzecich, wynik sprzedaży eksportowej producentów unijnych – naruszyły związek przyczynowy pomiędzy ryzykiem wystąpienia istotnej szkody a chińskim przywozem subsydiowanym. W świetle powyższego Komisja stwierdziła, że przedmiotowy przywóz subsydiowany z ChRL w okresie objętym dochodzeniem spowodował ryzyko poniesienia przez przemysł unijny istotnej szkody w rozumieniu art. 8 ust. 5 i 6 rozporządzenia podstawowego. Poza przywozem subsydiowanym z ChRL nie stwierdzono naruszenia związku przyczynowego przez inne znane czynniki, które miałyby jednocześnie wpływ na sytuację przemysłu unijnego.

7. INTERES UNII

- (593) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy istnieją przekonujące powody, aby stwierdzić, że wprowadzenie odpowiednich środków w tym przypadku nie leży w interesie Unii. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników. W tym procesie Komisja w szczególności uwzględniła potrzebę wyeliminowania zakłócającego handel szkodliwego subsydiowania oraz przywrócenia efektywnej konkurencji.

7.1. Interes przemysłu unijnego

- (594) Przemysł unijny jest zlokalizowany w kilkunastu państwach członkowskich (w Zjednoczonym Królestwie, we Francji, w Niemczech, Republice Czeskiej, Republice Słowackiej, we Włoszech, w Luksemburgu, Belgii, Polsce, Niderlandach, Austrii, Finlandii, Szwecji, Portugalii, na Węgrzech i w Hiszpanii) i zatrudnia bezpośrednio ok. 18 000 pracowników w branży płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco.
- (595) W toku dochodzenia współpracowało siedemnastu producentów. Żaden ze znanych producentów nie sprzeciwił się wszczęciu dochodzenia. Jak wykazano powyżej przy analizie wskaźników szkody, cały przemysł unijny wykazywał pewne oznaki ponoszenia szkody w badanym okresie. W szczególności widoczny był znaczny niekorzystny wpływ na wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi producentów unijnych objętych próbą, takie jak rentowność. Producenci unijni objęci próbą doświadczyli pogorszenia swojej sytuacji, zwłaszcza począwszy od drugiej połowy 2015 r., i odczuli negatywny wpływ przywozu towarów subsydiowanych, powodującego zagrożenie wystąpieniem szkody, która na koniec okresu objętego dochodzeniem stała się nieuchronna.
- (596) Jak wspomniano w motywie 542, Komisja znalazła wprawdzie dowody wskazujące, że w drugiej połowie 2016 r. sytuacja unijnych producentów stali prawdopodobnie zaczęła się poprawiać pod względem rentowności, lecz nawet jeżeli stwierdzenie to jest prawdziwe, nie zrekompensuje to strat poniesionych w 2015 r. i w pierwszej połowie 2016 r.

- (597) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że nie ma potrzeby nałożenia ostatecznych środków w obecnym dochodzeniu, ponieważ nie jest w żadnym wypadku jasne, czy przyniosą one korzyści przemysłowi unijnemu. Stwierdził na przykład, że jeżeli zostaną nałożone ostateczne środki, przywóz płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco z innych krajów, niepodlegających chu, prawdopodobnie zastąpiłyby przywóz z Chin.
- (598) Komisja odrzuciła to stwierdzenie. Oczekuje się, że nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego przywróci uczciwe warunki handlu na rynku unijnym, umożliwiając dalszą poprawę sytuacji przemysłu unijnego. Pozwoliłoby to przemysłowi unijnemu na zwiększenie rentowności do poziomów uznawanych za niezbędne w tym kapitałochłonnym przemyśle. Ważne jest zatem przywrócenie cen do poziomu cen niesubsydiowanych lub niepowodujących szkody, tak aby wszyscy różni producenci mogli prowadzić działalność na rynku unijnym w warunkach uczciwego handlu. W przypadku niepodjęcia kroków prawdopodobne jest, że zagrożenie wystąpieniem szkody urzeczywistni się i że nastąpi dalsze pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (599) Komisja stwierdziła zatem, że wprowadzenie ostatecznych ceł wyrównawczych leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

7.2. Interes importerów

- (600) Jak wspomniano w motywie 21, żaden z niepowiązanych importerów nie udzielił pełnej odpowiedzi na ankietę ani nie przekazał Komisji danych wskazujących w jakim stopniu wprowadzenie takich środków byłoby szkodliwe dla importerów. Stąd, uwzględniając również fakt, że oprócz ChRL wiele innych państw wywozi towary do Unii, Komisja stwierdziła, że wprowadzenie środków prawdopodobnie mogłoby nie leżeć w interesie importerów.

7.3. Interes użytkowników

- (601) Płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco są produktem przemysłowym kupowanym przez użytkowników końcowych w różnych celach, m.in. w sektorze budowlanym (produkcja rur stalowych), przemyśle stoczniowym, w produkcji kontenerów gazowych, zbiorników ciśnieniowych czy rurociągów energetycznych.
- (602) Tylko jeden użytkownik z Włoch (Marcegaglia Carbon Spa) przywożący towary z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wytwarzający m. in. rury, przewody rurowe oraz produkty wysoko przetworzone dostarczył swoją odpowiedź w kwestionariuszu w ramach dochodzenia antydumpingowego przeciwko Chinom w odniesieniu do tego samego produktu objętego postępowaniem. Dla tego użytkownika produkt objęty postępowaniem/produkt podobny stanowi składnik kosztów.
- (603) Ów włoski użytkownik stwierdził, że wprowadzenie środków wymierzonych przeciwko towarom przywożonym z państwa, którego dotyczy postępowanie, doprowadziłoby do sytuacji pozbawienia go dostępu do niezawodnych dostaw produktu objętego postępowaniem na rynku unijnym, zwłaszcza wysokiej jakości zwojów używanych do ponownego walcowania. Twierdzi się, że 88 % całkowitej produkcji unijnej wytwarza tylko 16 przedsiębiorstw należących do ośmiu wielkich grup kapitałowych, przy czym większa część produkcji (ok. 70 %) wykorzystywana jest na rynku sprzedaży wewnętrznej. Dlatego też, w związku ze swoim nadal stosunkowo wysokim udziałem w rynku, producenci unijni mogą rzekomo wywierać silną presję zarówno na rynek produktu objętego postępowaniem, jak i na rynek wyrobów wysoko przetworzonych.
- (604) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że celem ostatecznych ceł wyrównawczych nie jest zamknięcie rynku unijnego przed przywozem jakichkolwiek towarów, lecz przywrócenie warunków uczciwego handlu poprzez usunięcie skutków szkodliwego subsydiowania. W związku z tym włoscy i inni unijni użytkownicy nadal mogliby polegać na wysokiej jakości dostawach produktu objętego postępowaniem, niezależnie od tego, czy produkt ten pochodzi z Unii, czy też z państw trzecich.
- (605) Po drugie, Komisja stwierdziła, że użytkownik nie jest uzależniony wyłącznie od przywozu z Chin, ponieważ kupował w badanym okresie produkt objęty postępowaniem od producentów unijnych oraz od innych producentów z państw trzecich innych niż państwo, którego dotyczy postępowanie. W związku z tym jego łańcuch dostaw nie zostałby w znaczący sposób zakłócony.
- (606) Po trzecie, nawet gdyby ceny chińskiego produktu objętego postępowaniem wzrosły o około 30 %, wywarłoby to wpływ na poziomie 3 % na koszty produkcji tego włoskiego użytkownika. Chociaż w tej gałęzi przemysłu taki wpływ może być znaczny, w wyniku symulacji wykazano również, że marża zysku przed opodatkowaniem pozostałaby na poziomie niewiele wyższym od prognozy rentowności.

- (607) Po czwarte, uwzględniając fakt, że po wprowadzeniu ostatecznych cel wyrównawczych spodziewana jest kontynuacja przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz z innych państw oraz fakt, że istnieją alternatywne źródła dostaw, nieuzasadnione jest twierdzenie, że skutkiem nałożenia ostatecznych cel wyrównawczych byłoby umożliwienie przemysłowi unijnemu wywierania silnej presji cenowej. Przemysł unijny obejmuje 22 producentów, którzy dostarczają użytkownikom szeroki asortyment dostaw w ramach Unii, przy czym istnieje też dodatkowa opcja przywozu z innych państw trzecich, które produkują i wywożą produkt podobny. Stąd Komisja odrzuciła postulat, że wprowadzenie środków spowodowałoby niedobory dostaw produktu objętego postępowaniem/produktu podobnego.
- (608) Jeżeli chodzi o potencjalne negatywne skutki w zakresie konkurencji na rynku unijnym, prawdą jest, że przepisy w zakresie konkurencji obowiązujące w UE narzucają bardziej rygorystyczne standardy postępowania spółkom posiadającym znaczący udział w rynku. W każdym razie Komisja nie posiada informacji na temat jakiegokolwiek naruszenia pozycji dominującej na rynku unijnym produktu objętego postępowaniem. Ostateczne ustalenie istnienia pozycji dominującej oraz jej ewentualnego nadużywania leży jednak w gestii właściwych organów ds. konkurencji.
- (609) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL wyraził opinię, że nad wszelkimi korzyściami, jakie przyniosłoby przemysłowi unijnemu nałożenie ostatecznych środków na przywóz płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco, przeważałby ich negatywny wpływ na użytkowników. Ponadto twierdził, że nałożenie takich środków byłoby szczególnie nieproporcjonalne w przypadku niepowiązanych importerów, którzy pozostają w bezpośredniej konkurencji z użytkownikami powiązаныmi, mogącymi ustalać ceny i korzystać z preferencyjnych warunków handlowych przyznanych przez zintegrowanych producentów, i już są w niekorzystnej sytuacji wobec nich.
- (610) Komisja odrzuciła ten argument w oparciu o wyjaśnienia zawarte w motywie 607 powyżej z uwagi na to, że nadal będą istnieć alternatywne źródła zaopatrzenia.
- (611) W związku z tym Komisja stwierdziła, że wprowadzenie środków byłoby wbrew interesom użytkowników, lecz nie wywarłoby na nich wyraźnie nieproporcjonalnego negatywnego wpływu. W szczególności, nawet jeżeli wywóz z Chin faktycznie zatrzymałby się, na rynku nadal dostępny byłby szeroki asortyment dostaw. Ponadto Komisja uznała, że środki miały ograniczony wpływ na rentowność użytkowników, którzy się zgłosili.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (612) Komisja stwierdziła, że wprowadzenie środków przyczyniłoby się do przywrócenia rentowności przemysłu unijnego. Wprowadzenie środków pozwoliłoby producentom unijnym na realizację niezbędnych inwestycji oraz prowadzenie prac badawczo-rozwojowych w celu lepszego technicznego uzbrojenia produkcji płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco oraz w celu zwiększenia konkurencyjności.
- (613) Przemysł unijny przeszedł już w (niedawnej) przeszłości znaczną restrukturyzację. W przypadku braku wprowadzenia jakichkolwiek środków prawdopodobne jest urzeczywistnienie się zagrożenia wystąpieniem nieuchronnej szkody na koniec okresu objętego dochodzeniem. Niektórzy unijni producenci płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco być może musieliby zaprzestać produkcji takich wyrobów lub ją ograniczyć, zwolnić pracowników i pozostawić wielu użytkowników unijnych z ograniczonymi źródłami dostaw.
- (614) W kwestii interesu niepowiązanych importerów i użytkowników Komisja stwierdziła, że wprowadzenie środków na proponowanym poziomie miałyby jedynie ograniczony wpływ. W szczególności nie wywarłoby to nieproporcjonalnego wpływu na ceny, rentowność oraz poziom zatrudnienia w sektorze przemysłu użytkownika. Stąd wprowadzenie ostatecznych środków wyrównawczych na proponowanym poziomie ma jedynie ograniczony wpływ na ceny w łańcuchu dostaw i wyniki użytkowników.
- (615) Ważąc i bilansując z jednej strony istotne interesy ważnego przemysłu unijnego, który należy chronić przed nieuczciwymi praktykami, a z drugiej strony prawdopodobnie ograniczony wpływ przedmiotowych środków na niepowiązanych importerów i użytkowników, którzy nadal korzystają z szerokiego asortymentu dostaw w Unii, Komisja stwierdziła, że nie istnieją przekonujące przesłanki przemawiające za tym, że w interesie Unii nie leży wprowadzenie środków dotyczących subsydiowanego przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYSUBSYDYJNE

- (616) Biorąc pod uwagę sformułowane przez Komisję wnioski dotyczące subsydium, zagrożenia wystąpieniem szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne środki antysubsydyjne, aby zapobiec urzeczywistnieniu się nieuchronnego ryzyka wyrządzenia istotnej szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz subsydiowany.

8.1. Poziom eliminacji szkody (margines szkody)

- (617) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia zagrożenia wystąpieniem szkody dla przemysłu unijnego.
- (618) Zagrożenie wystąpieniem szkody zostałoby usunięte, gdyby przemysł unijny był w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego (tzw. zysk docelowy) na rynku unijnym, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (619) W kwestii ustalenia zysku docelowego Komisja w pierwszej kolejności zbadała wniosek skarżącego w postępowaniu antydumpingowym przeciwko Chinom dotyczącym produktu objętego postępowaniem, który wskazał wartość 12,9 %, zaczerpniętą z poprzedniej decyzji Komisji dotyczącej tego samego produktu ⁽¹⁾. Tak określona wartość pochodzi jednak z 2000 r., a dane sprzed ponad 15 lat nie mogą już być uznawane za reprezentatywne, biorąc pod uwagę technologiczne i finansowe zmiany, przez które przeszedł przemysł unijny od tamtego czasu, oraz zmiany dotyczące wielkości rynku unijnego, jakie miały miejsce od 2000 r., będące wynikiem rosnącej liczby państw członkowskich w okresie 2000–2016.
- (620) Rząd Chin zaproponował, by za rozsądną uznawać wyłącznie marżę zysku w wysokości co najwyżej 5 % ⁽²⁾. W tym względzie odniósł się do najlepszych praktyk Komisji, zgodnie z którymi za odpowiedni uznano zysk docelowy wynoszący 4,8 % i 3 % odpowiednio w sprawie Rebars ⁽³⁾ i sprawie Seamless Pipes and Tubes ⁽⁴⁾. Produkty te są jednak wyrobami ze stali niższego szczebla, które nie są podobne do produktu objętego postępowaniem.
- (621) Następnie Komisja odniosła się do danych dotyczących rentowności za 2008 r., który to rok uznała za najbardziej reprezentatywny dla produktu niższego szczebla, mianowicie dla wyrobów ze stali walcowanych na zimno ⁽⁵⁾. Produkt objęty postępowaniem w ramach prowadzonego dochodzenia jest pod wieloma względami podobny do niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno (produktów walcowanych na zimno), co wynika z następujących powodów:
- W przypadku obu produktów (rudy żelaza i węgla koksowego) niektóre stopy odpowiadają za zasadniczą część kosztów ich produkcji, a ponadto produkty te poddawane są podobnym procesom (piec, walcownia taśm na gorąco).
 - Jak wskazano w motywie 40 powyżej, produkt objęty postępowaniem stanowi podstawowy materiał do produkcji różnych bardziej przetworzonych wyrobów stalowych o wartości dodanej, począwszy od wyrobów walcowanych na zimno.
- (622) Na tej podstawie Komisja ustaliła marżę zysku na poziomie 14,4 %.

⁽¹⁾ Patrz decyzja Komisji nr 284/2000/EWWiS z dnia 4 lutego 2000 r. nakładająca ostateczne cło ochronne na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej o szerokości co najmniej 600 mm, nieplaterowanych, niepowleczonej ani niepokrytych, w zwojach, niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na gorąco, pochodzących z Indii i z Tajwanu i akceptująca zobowiązania oferowane przez niektórych producentów eksportujących oraz kończąca postępowanie w sprawie przywozu pochodzącego z Republiki Południowej Afryki (Dz.U. L 31 z 5.2.2000, s. 44), motyw 338.

⁽²⁾ Pismo rządu Chin z dnia 26 sierpnia 2016 r., wersja jawna, motyw 311, s. 114.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1246 z dnia 28 lipca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 204 z 29.7.2016, s. 70), motyw 127.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 954/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy, uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2320/97 i (WE) nr 348/2000, kończące przeglądy okresowe i przeglądy wygaśnięcia ceł antydumpingowych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej, pochodzących, między innymi, z Rosji i Rumunii oraz kończące przeglądy okresowe ceł antydumpingowych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących, między innymi, z Rosji i Rumunii oraz z Chorwacji i Ukrainy (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 4), motyw 233.

⁽⁵⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1328 z dnia 29 lipca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 210 z 4.8.2016, s. 1), motyw 156.

- (623) Jednak różne elementy tej sprawy związane z wyrządzającym szkodę dumpingowym napływem towarów z Chin i Rosji nie występują w niniejszej sprawie, w której Komisja stwierdziła zagrożenie wystąpieniem szkody ze strony subsydiowanych wyrobów wywożonych z Chin, co wiąże się z analizą prospektywną. W szczególności w poprzedniej sprawie przywóz po niskich cenach z państw objętych postępowaniem miał miejsce w ciągu czteroletniego okresu poprzedzającego okres objęty dochodzeniem.
- (624) Następnie Komisja usiłowała ustalić zysk docelowy przeprowadzając symulację procesu wyjścia przemysłu unijnego z recesji spowodowanej kryzysem gospodarczym i finansowym z 2009 r, który to proces mógłby mieć miejsce, gdyby nie został przerwany przez duże ilości towarów przywożonych z Chin powodujących spadek cen. W celu przeprowadzenia tej symulacji Komisja oparła się na bardziej aktualnych danych oraz na analizie prospektywnej przedstawionej Komitetowi Stali przy OECD w grudniu 2013 r. W analizie zatytułowanej „Tworzenie podstaw stabilnego finansowo przemysłu” ekspert dokonał przeglądu rentowności światowego przemysłu stalowego na przestrzeni ostatnich lat i ustalił długoterminowy próg trwałego zysku. Praca ta zawierała w szczególności argumenty na rzecz średniej ogólnej marży EBITDA na poziomie 17 % (zysk przed potrąceniem odsetek, podatków, amortyzacji wartości niematerialnych i prawnych oraz amortyzacji rzeczowych aktywów trwałych) ⁽¹⁾. Raport ten wskazuje również na średni poziom nakładów inwestycyjnych w wysokości 7 % oraz średni koszt obsługi zadłużenia na poziomie 3 %. Komisja odjęła te dwie kategorie kosztów i uzyskała wynik wynoszący 7 % dla zysku przed potrąceniem opodatkowania (EBT). Wobec braku jakichkolwiek innych wiarygodnych danych Komisja przyrównała te dane liczbowe opracowane dla całości przemysłu stalowego do produktu objętego postępowaniem, jako że płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco stanowią znaczną część produkcji stali surowej.
- (625) Podsumowując, Komisja ustaliła, że do obliczenia marginesu zagrożenia wystąpieniem szkody dla przemysłu unijnego w zakresie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco można użyć zysku docelowego o wartości 7 %.

8.2. Okres potrzebny do obliczenia marginesu szkody w sytuacji, w której istnieje zagrożenie wystąpieniem szkody

- (626) Po pierwsze, Komisja pragnie przypomnieć, że istnienie subsydiowania i szkody stwierdza się na podstawie okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego określonego zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia podstawowego i ogłoszonego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Z drugiej strony w rozporządzeniu podstawowym nie przedstawiono żadnej konkretnej metody obliczania marginesu szkody wykorzystywanego do stosowania zasady niższego cła. Po drugie, w rozporządzeniu podstawowym nie przedstawiono również szczegółowych kryteriów definiowania okresu, w którym ocenia się parametry obliczania marginesu szkody. W niniejszym przypadku Komisja musiała uznać, że wybrany okres odzwierciedla specyfikę sprawy i jest odpowiedni w kontekście analizy prospektywnej.
- (627) W tej kwestii Komisja uważała, że nie może zastosować standardowego podejścia dotyczącego istotnej szkody, przyjmując średni margines szkody w całym OD (tj. 2015 r.): margines zagrożenia wystąpieniem szkody musi odzwierciedlać zagrożenie, a gdy zagrożenie wystąpi później podczas okresu objętego dochodzeniem, margines szkody musi odzwierciedlać konkretne skutki zagrożenia. Aby skutecznie usunąć skutki zagrożenia wystąpieniem szkody, Komisja przeanalizowała zatem te etapy okresu objętego dochodzeniem, na których zagrożenie wystąpieniem szkody zaczęło się materializować. Komisja odniosła się m.in. do motywu 549, w którym stwierdzono, że „[s]ytuacja przemysłu unijnego poprawiła się w 2014 r. i w pierwszych dwóch kwartałach 2015 r., natomiast w drugiej połowie 2015 r. prawie wszystkie wskaźniki szkody zaczęły drastycznie spadać. Dochodzenie wykazało, że ta negatywna tendencja, zapoczątkowana w drugiej połowie 2015 r., nie uległa zmianie w pierwszej połowie 2016 r.”. Ponadto w motywie 554 stwierdzono, że „w związku ze zbieżnością w czasie między nieustannie zwiększającym się poziomem przywozu towarów subsydiowanych po cenach stale ulegającym obniżeniu z jednej strony, a stratą w udziale w rynku i spadkiem cen przemysłu unijnego powodującymi dalsze straty, zwłaszcza od drugiej połowy 2015 r., z drugiej strony, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów subsydiowanych miał negatywny wpływ na sytuację przemysłu unijnego”.
- (628) Po drugie, co do istoty sprawy, Komisja ustaliła, że – tak jak określono w motywie 462 – negatywna tendencja rozpoczęła się w drugiej połowie 2015 r. i doprowadziła pod koniec okresu objętego dochodzeniem do jednoznacznie przewidywalnej i nieuchronnej zmiany okoliczności mogących spowodować sytuację, w której subsydiowanie doprowadziłby do powstania szkody, jeżeli żadne środki nie zostałyby podjęte. Jest to zgodne z tym, co Komisja stwierdziła w motywie 457, a mianowicie, że „w 2014 r. oraz pierwszej połowie 2015 r. sytuacja producentów unijnych trochę się poprawiła”. W rezultacie druga połowa 2015 r. lepiej odzwierciedla rzeczywisty wpływ zagrożenia wystąpieniem szkody dla przemysłu unijnego, które należy wyeliminować.

⁽¹⁾ McKinsey & Company, Laying the foundations for a financially sound industry, spotkanie Komitetu Stali przy OECD z dnia 5 grudnia 2013 r., s. 7.

- (629) Po trzecie, Trybunał stwierdził, że analiza danych pochodzących z okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem jest szczególnie wskazana podczas dochodzenia w celu ustalenia, czy istnieje zagrożenie wystąpieniem szkody, które ze względu na swój charakter wymaga przeprowadzenia analizy prospektywnej. Zdaniem Komisji druga połowa 2015 r. zdaje się w większym stopniu spełniać ten wymóg, ponieważ bardziej odzwierciedla przyszły rozwój sytuacji niż cały okres objęty dochodzeniem.
- (630) Po czwarte, obliczenia oparte na całym okresie objętym dochodzeniem, niezależnie od tego, czy zaobserwowano oznaki negatywnych tendencji, podważyłyby cel sytuacji zagrożenia wystąpieniem szkody, polegający na podjęciu skutecznych działań zapobiegawczych zanim takie zagrożenie spowoduje szkodę.
- (631) Po ujawnieniu ustaleń producent eksportujący Shougang Group nie zgodził się z podejściem Komisji polegającym na braniu pod uwagę przy ustalaniu marginesu szkody tylko danych dotyczących drugiej połowy 2015 r. Argumentował, że okres objęty dochodzeniem jest ustalany na początku dochodzenia w celu uniknięcia dokonywania subiektywnych ustaleń przez organy prowadzące dochodzenie. Ponadto twierdził, że skoro zasada niższego cła ma zastosowanie do nakładania ceł wyrównawczych, co oznacza, że na ich wysokość ma wpływ zarówno margines subsydiowania, jak i margines szkody, logiczny byłby wniosek, że zarówno margines subsydiowania, jak i margines i szkody, powinny odnosić się do tego samego okresu.
- (632) Komisja odrzuca te twierdzenia z następujących powodów: po pierwsze, jak zaznaczono w motywie 627 powyżej, margines zagrożenia wystąpieniem szkody musi odzwierciedlać zagrożenie, a gdy zagrożenie wystąpi później podczas okresu objętego dochodzeniem, margines szkody musi odzwierciedlać konkretne skutki zagrożenia. po drugie zgodnie z przepisami art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stosuje się w równym stopniu do dochodzeń wszczętych z uwagi na domniemanie zagrożenia wystąpieniem szkody, reprezentatywne ustalenia muszą opierać się na danych z okresu, który zakończył się przed wszczęciem postępowania (zob. motyw 475). Zasada ta służy zapewnieniu reprezentatywności i wiarygodności wyników dochodzenia. Ponadto, jak zaznaczono w motywie 626, w rozporządzeniu podstawowym nie przedstawiono żadnej konkretnej metody obliczania marginesu szkody wykorzystywanego do stosowania zasady niższego cła.
- (633) Ze wszystkich wyżej wymienionych powodów Komisja doszła do wniosku, że okres obliczania marginesów szkody w tym konkretnym przypadku powinien opierać się na drugiej połowie 2015 r., a nie na całym okresie objętym dochodzeniem.
- (634) W rezultacie Komisja zwróciła się o dodatkowe dane do współpracujących producentów. Otrzymała dodatkowe kwartalne dane z okresu objętego dochodzeniem dotyczące kosztów produkcji według rodzaju produktu ponoszonych przez producentów unijnych objętych próbą i następnie zweryfikowała te dane. Weryfikacje dotyczyły wyłącznie dodatkowo dostarczonych danych, które nie były wcześniej wymagane, i zapewniły wiarygodność danych, na których Komisja oparła ostatecznie swoje ustalenia.
- (635) W odniesieniu do obliczenia szczegółowego marginesu szkody producent eksportujący Shougang Group zgłosił uwagę, że nie zostały uwzględnione dane dotyczące dwóch rodzajów produktu.
- (636) Po przeanalizowaniu tego wniosku Komisja przyjęła go. W związku z tym margines szkody w odniesieniu do Shougang Group zmniejszył się z 31,9 % do 31,5 %.

8.3. Środki ostateczne

- (637) Postępowanie antysubsydjne przeprowadzono równolegle z dochodzeniem w sprawie środków antidumpingowych, ograniczonym do kwestii zagrożenia wystąpieniem szkody. Biorąc pod uwagę zasadę niższego cła oraz fakt, że ostateczne kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych wyrażone *ad valorem* są niższe niż poziom usuwający szkodę, Komisja powinna nałożyć ostatecznie cło wyrównawcze na poziomie określonych ostatecznych kwot subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, a następnie nałożyć ostateczne cło antidumpingowe w wysokości do odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę. Ponieważ w dniu 6 kwietnia 2017 r. rozporządzenie w sprawie ostatecznego cła antidumpingowego było już przyjęte, konieczna była zmiana tego rozporządzenia w celu uwzględnienia ustaleń przedstawionych w niniejszym dokumencie.
- (638) Na podstawie tej metodyki i okoliczności niniejszego przypadku, a w szczególności faktu, że niniejsze dochodzenie nie stanowiło podstawy środków wyrównawczych jakichkolwiek subsydiów wywozowych oraz że wysokość środków przez ograniczona przez margines szkody, Komisja uważa, że w niniejszej sprawie nie występuje problem „podwójnego naliczania”.

- (639) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących, cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” ustalono na poziomie najwyższego cła, jakie zostało nałożone na przedsiębiorstwa objęte próbą. Cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” będzie miało zastosowanie w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.
- (640) Dla pozostałych współpracujących chińskich producentów eksportujących nieobjętych próbą, wymienionych w załączniku, ustala się ostateczną stawkę cła na poziomie średniej ważonej stawek ustalonych dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą.
- (641) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł.

Tabela 24

Ostateczne cło wyrównawcze

Chińscy producenci eksportujący	Margines dumpingu (ustalony w dochodzeniu pierwotnym)	Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych	Poziom usuwający szkodę	Stawka cła wyrównawczego	Cło antydumpingowe
Benxi Group	97,3 %	28,5 %	28,1 %	28,1 %	0 %
Hesteel Group	95,5 %	7,8 %	18,1 %	7,8 %	10,3 %
Jiangsu Shagang Group	106,9 %	4,6 %	35,9 %	4,6 %	31,3 %
Shougang Group	Nieobjęte próbą w pierwotnym dochodzeniu antydumpingowym	38,6 %	31,5 %	31,5 %	0 %
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym i antysubsydyjnym	100,5 %	17,1 %	27,9 %	17,1 %	10,8 %
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym	100,5 %	38,6 %	35,9 %	35,9 %	0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	106,9 %	38,6 %	35,9 %	35,9 %	0 %

- (642) Indywidualna stawka cła antydumpingowego i cła antysubsydyjnego określona w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw została ustanowiona na podstawie ustaleń dokonanych w wyniku obecnych dochodzeń. Odzwierciedla ona zatem określoną podczas dochodzeń sytuację dotyczącą tego przedsiębiorstwa. Wspomniana stawka celna (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) ma wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwo. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, które nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (643) W okresie objętym dochodzeniem „Hebei Iron & Steel Group Co., Ltd” zmieniła nazwę na „Hesteel Group Co., Ltd”. Niektóre przedsiębiorstwa powiązane z tą grupą także zmieniły swoje nazwy. Komisja należyście uznała zmiany tych nazw.

- (644) Przedsiębiorstwo może złożyć wniosek o zastosowanie indywidualnej stawki cła, jeżeli jego nazwa ulega zmianie. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (645) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie cła wyrównawczego, poziom cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, ale również do tych producentów, którzy nie dokonywali wywozu do Unii podczas OD.

9. UJAWNIANIE INFORMACJI

- (646) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których planowano zalecić nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z ChRL.
- (647) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽¹⁾.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa, stali niestopowej lub pozostałej stali stopowej, nawet w zwojach (w tym wyrobów ciętych na wymiar i taśm), niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowanych, niepowlczonych ani niepokrytych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się:

- wyroby ze stali nierdzewnej i ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych,
- wyroby ze stali narzędziowej i szybko tnącej,
- wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości co najmniej 600 mm,
- wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów o grubości 4,75 mm do 10 mm i szerokości co najmniej 2 050 mm.

Produkty objęte postępowaniem to wyroby obecnie oznaczone kodami CN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (kod TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kod TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kod TARIC 7226 19 10 90), 7226 91 91 i 7226 91 99.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

2. Stawka ostatecznego cła wyrównawczego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonego przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Bengang Steel Plates Co., Ltd.	28,1 %	C157
	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd.	7,8 %	C158
	Hesteel Co., Ltd. Tangshan Branch ⁽¹⁾	7,8 %	C159
	Hesteel Co., Ltd. Chengde Branch ⁽²⁾	7,8 %	C160
	Zhangjiagang Hongchang Plate Co., Ltd.	4,6 %	C161
	Zhangjiagang GTA Plate Co., Ltd.	4,6 %	C162
	Shougang Jingtang United Iron and Steel Co. Ltd.	31,5 %	C164
	Beijing Shougang Co. Ltd., Qian'an Iron & Steel branch	31,5 %	C208
	Inne przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	17,1 %	Zob. załącznik
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	35,9 %	C999

⁽¹⁾ Dawniej „Hebei Iron & Steel Co., Ltd. Tangshan Branch”.

⁽²⁾ Dawniej „Hebei Iron & Steel Co., Ltd. Chengde Branch”.

3. Stosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury, obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/649 otrzymuje poniższe brzmienie:

„2. Stawka ostatecznego cła antidumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed oceną, jest następująca dla produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antidumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Bengang Steel Plates Co., Ltd.	0 %	C157
	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd.	10,3 %	C158
	Hesteel Co., Ltd. Tangshan Branch ⁽¹⁾	10,3 %	C159
	Hesteel Co., Ltd. Chengde Branch ⁽²⁾	10,3 %	C160
	Zhangjiagang Hongchang Plate Co., Ltd.	31,3 %	C161
	Zhangjiagang GTA Plate Co., Ltd.	31,3 %	C162
	Shougang Jingtang United Iron and Steel Co. Ltd.	0 %	C164
	Beijing Shougang Co. Ltd., Qian'an Iron & Steel branch	0 %	C208
	Angang Steel Company Limited	10,8 %	C150
	Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd.	0 %	C151
	Jiangyin Xingcheng Special Steel Works Co., Ltd.	0 %	C147
	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	0 %	C163
	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd	10,8 %	C165
	Rizhao Steel Wire Co., Ltd.	10,8 %	C166
	Rizhao Baohua New Material Co., Ltd.	10,8 %	C167
Tangshan Yanshan Iron and Steel Co., Ltd.	0 %	C168	
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd.	10,8 %	C156
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	0 %	C999

⁽¹⁾ Dawniej „Hebei Iron & Steel Co., Ltd. Tangshan Branch”.

⁽²⁾ Dawniej „Hebei Iron & Steel Co., Ltd. Chengde Branch”.

2. Art. 1 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/649 otrzymuje następujące brzmienie.

„5. W przypadku gdy jakikolwiek nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- a) nie prowadził wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem, o którym mowa w ust. 1, w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. (okres objęty dochodzeniem);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem w Chińskiej Republice Ludowej, który podlega środkom antydumpingowymi nałożonym na mocy niniejszego rozporządzenia;
- c) rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem, na podstawie którego wprowadzono środki, lub zaciągnął nieodwołalne zobowiązanie umowne na wywóz znacznych ilości do Unii;

Art. 1 ust. 2 może zostać zmieniony poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do wykazu przedsiębiorstw w tabeli podlegających indywidualnej stawce celnej nieprzekraczającej stawki mającej zastosowanie do tych przedsiębiorstw, które współpracowały w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w postępowaniu antysubsydyjnym, tj. 0 %.”.

Artykuł 3

Niniejszym uchyla się załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/649.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 czerwca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Angang Steel Company Limited	C150
ChRL	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd	C165
ChRL	Rizhao Steel Wire Co., Ltd.	C166
ChRL	Rizhao Baohua New Material Co., Ltd.	C167
ChRL	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd.	C156